

OCHTENDGEBEDEN DE PELGRIM 2025

E info@depelgrimzoetermeer.nl

W www.depelgrimzoetermeer.nl

Verantwoording

Bijbelteksten

[© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap](#)

Overdenkingen

Frère Roger van Taizé (2009). Vrede in je hart – Een meditatie voor elke dag of – indien beschikbaar – de meditatie van de broeders van Taizé bij de bijbeltekst van de betreffende dag op basis van de Taizé Readings app.

De Petruskalender tijdens de Veertigdagentijd en de Advent.

Inhoud

Ochtendgebeden week 1 (30 december 2024 t/m 5 januari 2025).....	3
Ochtendgebeden week 2 (6 t/m 12 januari).....	7
Ochtendgebeden week 3 (13 t/m 19 januari).....	12
Ochtendgebeden week 4 (20 t/m 26 januari).....	18
Ochtendgebeden week 5 (27 januari t/m 2 februari).....	23
Ochtendgebeden week 6 (3 t/m 9 februari).....	27
Ochtendgebeden week 7 (10 t/m 16 februari).....	32
Ochtendgebeden week 8 (17 t/m 23 februari).....	37
Ochtendgebeden week 9 (24 februari t/m 2 maart).....	41
Ochtendgebeden week 10 (3 t/m 8 maart).....	46
Ochtendgebeden week 11 (9 t/m 15 maart).....	51
Ochtendgebeden week 12 (16 t/m 22 maart).....	56
Ochtendgebeden week 13 (23 t/m 29 maart).....	61
Ochtendgebeden week 14 (30 maart t/m 5 april).....	66
Ochtendgebeden week 15 (6 t/m 12 april).....	72
Ochtendgebeden week 16 (13 t/m 20 april).....	78
Ochtendgebeden week 17 (21 t/m 27 april).....	84
Ochtendgebeden week 18 (28 april t/m 4 mei).....	89
Ochtendgebeden week 19 (5 t/m 11 mei).....	94
Ochtendgebeden week 20 (12 t/m 18 mei).....	98
Ochtendgebeden week 21 (19 t/m 25 mei).....	102
Ochtendgebeden week 22 (26 mei t/m 1 juni).....	106
Ochtendgebeden week 23 (2 t/m 8 juni).....	110
Ochtendgebeden week 24 (9 t/m 15 juni).....	115
Ochtendgebeden week 25 (16 t/m 22 juni).....	120
Ochtendgebeden week 26 (23 t/m 29 juni).....	124
Ochtendgebeden week 27 (30 juni t/m 6 juli).....	128
Ochtendgebeden week 28 (7 t/m 13 juli).....	132
Ochtendgebeden week 29 (14 t/m 20 juli).....	137
Ochtendgebeden week 30 (21 t/m 27 juli).....	141
Ochtendgebeden week 31 (28 juli t/m 3 augustus).....	147
Ochtendgebeden week 32 (4 t/m 10 augustus).....	151
Ochtendgebeden week 33 (11 t/m 17 augustus).....	155
Ochtendgebeden week 34 (18 t/m 24 augustus).....	159

Ochtendgebeden week 35 (25 t/m 31 augustus).....	163
Ochtendgebeden week 36 (1 t/m 7 september).....	168
Ochtendgebeden week 37 (8 t/m 14 september).....	171
Ochtendgebeden week 38 (15 t/m 21 september).....	176
Ochtendgebeden week 39 (22 t/m 28 september).....	182
Ochtendgebeden week 40 (29 september t/m 5 oktober).....	185
Ochtendgebeden week 41 (6 t/m 12 oktober)	189
Ochtendgebeden week 42 (13 t/m 19 oktober)	193
Ochtendgebeden week 43 (20 t/m 26 oktober)	198
Ochtendgebeden week 44 (27 oktober t/m 2 november).....	202
Ochtendgebeden week 45 (3 t/m 9 november).....	206
Ochtendgebeden week 46 (10 t/m 16 november).....	210
Ochtendgebeden week 47 (17 t/m 23 november).....	215
Ochtendgebeden week 48 (24 t/m 29 november).....	219
Ochtendgebeden week 49 (30 november t/m 6 december)	222
Ochtendgebeden week 50 (7 t/m 14 december).....	229
Ochtendgebeden week 51 (15 t/m 21 december).....	234
Ochtendgebeden week 52 (22 t/m 28 december).....	238

Ochtendgebeden week 1 (30 december 2024 t/m 5 januari 2025)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 30 december

Lezing: Genesis 28:10-22

[10] Jakob verliet dus Berseba en ging op weg naar Charan. [11] Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ondergegaan. Hij pakte een van de stenen die daar lagen, legde die onder zijn hoofd en ging op die plaats liggen slapen. [12] Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhooggaan en afdalen. [13] Ook zag hij de HEER bij zich staan, die zei: 'Ik ben de HEER, de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal Ik aan jou en je nakomelingen geven. [14] Je zult zo veel nakomelingen krijgen als er stof op de aarde is; je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. In jou en je nakomelingen zullen alle volken op aarde gezegend worden. [15] Ikzelf sta je terzijde, Ik zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat, en Ik zal je naar dit land terugbrengen; Ik zal je niet alleen laten tot Ik gedaan heb wat Ik je heb beloofd.'

[16] Toen werd Jakob wakker. 'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat beseft ik niet.' [17] Eerbied vervulde hem. 'Wat een ontzagwekkende plaats is dit,' zei hij, 'dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!' [18] De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteen had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. [19] Hij gaf die plaats de naam Betel, maar voordien heette die stad Luz. [20] En hij legde een gelofte af: 'Als God mij terzijde staat en mij op deze reis beschermt, als Hij mij brood te eten geeft en kleren aan mijn lichaam, [21] en als ik veilig terugkom bij mijn verwanten, dan zal de HEER mijn God zijn. [22] De steen die ik gewijd heb, zal dan een huis van God worden – en ik beloof dat ik U dan een tiende deel zal afstaan van alles wat U mij geeft.'

Overdenking

Als wij telkens weer opnieuw op weg gaan en ons erop instellen om iedere dag die komt als een unieke dag te ontvangen... En Christus zegt tot ieder van ons: 'Ik laat je nooit alleen.'

Dinsdag 31 december

Lezing: Jesaja 66:12-14

[12] Want dit zegt de HEER: Ik laat de vrede als een rivier naar haar toe stromen, de rijkdom van alle volken als een overlopende beek, en jullie zullen ervan drinken. Je zult op de heup gedragen worden en worden gewiegd op haar schoot.

[13] Zoals een moeder haar zoon troost, zo zal Ik jullie troosten; in Jeruzalem zul je troost vinden.

[14] Wat jullie daar zien, zal je hart verblijden, je botten zullen gedijen als het jonge groen. De HEER zal zijn dienaren zijn macht tonen en zijn vijanden zijn verbolgenheid.

Overdenking

In u innerlijke vrede en serene vreugde. De heilige Geest zorgt ervoor dat je verleden een plaats vindt in het hart van Christus. En voor je toekomst zal hij zorg dragen.

Heilige Geest, laat niet toe dat ons hart verward raakt, stel ons gerust wanneer het donker wordt om ons heen, schenk ons uw vreugde.

Woensdag 1 januari

Lezing: Johannes 1:1-18

[1] In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. [2] Het was in het begin bij God. [3] Alles is erdoor ontstaan, zonder het Woord is niets ontstaan van wat bestaat. [4] In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. [5] Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

[6] Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. [7] Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. [8] Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: [9] het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. [10] Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. [11] Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. [12] Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. [13] Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God.

[14] Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. [15] Van Hem getuigde Johannes toen hij uitriep: 'Hij is het over wie ik zei: "Die na mij komt is meer dan ik, want Hij was er vóór mij!"' [16] Uit zijn overvloed hebben wij allen opnieuw genade ontvangen: [17] de wet is door Mozes gegeven,

genade en waarheid zijn met Jezus Christus gekomen. [18] Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen.

Overdenking

Wie God tegemoet gaat, maakt steeds een nieuw begin. Behoor jij tot diegenen die durven te zeggen: 'Begin maar weer opnieuw! Laat de ontmoediging van je af vallen! Breng jouw ziel tot leven!'

Donderdag 2 januari

Lezing: 1 Johannes 1:1-4

[1] Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. [2] Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is. [3] Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen we ook aan u, opdat ook u met ons verbonden bent. En verbonden zijn met ons is verbonden zijn met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. [4] We schrijven u deze brief om onze vreugde volkomen te maken.

Overdenking

Voor Christus mag de ene mens nooit rechter spelen over de andere. Het evangelie maakt ons attent om lief te hebben en dit te tonen door onze manier van leven.

Vrijdag 3 januari

Lezing: Efeziërs 1:3-10

[3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in onze eenheid met Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.

[4] In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te staan, en vol liefde [5] heeft Hij ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om door Jezus Christus zijn kinderen te worden, [6] tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.

[7] In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade [8] die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht [9-10] dit geheim onthuld: zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder

één hoofd, Christus, bijeen te brengen, omdat het Hem behaagde de voltooiing van de tijd te verwezenlijken met Christus.

Overdenking

Jezus, licht van ons hart, sinds uw opstanding komt u door de heilige Geest altijd naar ons toe. In welke levenssituatie we ook verkeren, u wacht altijd op ons. En u zegt ons: 'Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven.'

Zaterdag 4 januari

Lezing: Kolossenzen 3:12-17

[12] Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. [13] Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. [14] En bovenal, kleed u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. [15] Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar. [16] Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft. [17] Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem.

Overdenking

Als je Johannes voor het eerst leest, dan word je geboeid en bevangen door een oplichtend voor gevoel: 'God is liefde...'

En Christus is niet op aarde gekomen om de wereld te oordelen, maar hij wil door zijn opstanding uit de dood ieder mens redden en verzoenen met zijn mensenbestaan.

Zondag 5 januari

Lezing: Jesaja 60:1-6

[1] Sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van de HEER.
[2] Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over jou schijnt de HEER, zijn luister is boven jou zichtbaar.
[3] Volken laten zich leiden door jouw licht, koningen door de glans van je schijnsel.
[4] Sla je ogen op, kijk om je heen: ze stromen in drommen naar je toe; je zonen komen van ver, je dochters worden op de heup gedragen.

[5] Je zult stralen van vreugde als je het ziet, je hart zal van blijdschap overslaan. De schatten van de zee zullen je toevallen, de rijkdom van vreemde volken valt je in de schoot.

[6] Een vloed van kamelen zal je land overspoelen, jonge kamelen uit Midjan en Efa. Uit Seba komen ze in groten getale, beladen met wierook en goud. Zij verkondigen de roemrijke daden van de HEER.

Overdenking

Het verlichten van menselijk lijden, dáár gaat het om in het evangelie. Als wij het leed van onze medemens verzachten, dan verzacht dit ook de pijn die Christus zelf onderging. Zo treden we met hem in contact en geven we gehoor aan zijn uitspraak: 'Wat jullie voor de minste der mijnen hebt gedaan, dat hebben jullie voor mij gedaan.'

Ochtendgebeden week 2 (6 t/m 12 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 6 januari

Lezing: Efeziërs 3:2-6

[2] U hebt immers gehoord dat God zijn plan verwezenlijkt door de genade die ik met het oog op u ontvangen heb. [3] Mij is het geheim geopenbaard waarover ik hiervoor in het kort heb geschreven. [4] Aan de hand daarvan kunt u zich, wanneer u dat leest, een beeld vormen van mijn inzicht in dit geheim van Christus. [5] Het is onder vorige generaties niet aan de mensen onthuld, maar nu door de Geest geopenbaard aan zijn heilige apostelen en profeten: [6] ook mensen uit andere volken delen door hun eenheid met Christus Jezus in de erfenis, zij maken deel uit van hetzelfde lichaam en hebben ook deel aan de belofte, door middel van het evangelie.

Overdenking

Ben je bereid, ook al is jouw geloof nog zo klein, om het licht van het evangelie over jou te laten schijnen? 'Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet kunnen doven.'

Dinsdag 7 januari

Lezing: Psalmen 46

[1] *Voor de koorleider. Van de Korachieten. Op de wijs van De jonge vrouwen. Een lied.*

[2] God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood.

[3] Daarom vrezen wij niet, al wankelt de aarde en storten de bergen in het diepst van de zee.

[4] Laat de watervloed maar kolken en koken, de hoge golven de bergen doen beven.

[5] Een rivier, wijd vertakt, verblijdt de stad van God, de heilige woning van de Allerhoogste.

[6] Met God in haar midden stort zij niet in, vroeg in de morgen komt God haar te hulp.

[7] Volken roeren zich, rijken storten ineens, zijn donderstem klinkt – de aarde siddert.

[8] De HEER van de hemelse machten is met ons, onze burcht is de God van Jakob.

[9] Kom en zie wat de HEER heeft gedaan, verbijsterend is wat Hij op aarde verricht.

[10] Wereldwijd bant Hij oorlogen uit, bogen breekt Hij, lanssen verbrijzelt Hij, wagens verbrandt Hij in het vuur.

[11] 'Staak de strijd, en erken dat Ik God ben, verheven boven de volken, verheven boven de aarde.'

[12] De HEER van de hemelse machten is met ons, onze burcht is de God van Jakob.
sela

Overdenking

God van alle mensen, u dringt zich niet op; u geeft ons hart de kans u in alle rust te ontdekken. In ieder van ons laat u uw vredig licht schijnen.

Woensdag 8 januari

Lezing: Kolossenzen 2:6-10

[6] Leef in eenheid met Christus Jezus, nu u Hem als uw Heer aanvaard hebt. [7] Blijf in Hem geworteld en gegrondvest, houd vast aan het geloof dat u geleerd is en wees vervuld van dankbaarheid. [8] Wees op uw hoede en laat u niet meeslepen door holle en misleidende theorieën die op menselijke tradities zijn gebaseerd en zich richten op de machten van de wereld en niet op Christus. [9] Want in Hem is heel de goddelijke volheid lichamelijk aanwezig, [10] en in uw eenheid met Hem, het hoofd van alle machten en krachten, bent u van die volheid vervuld.

Overdenking

Er zijn landen waar open en bloot sterfhuizen zijn ingericht. In de westerse beschaving zijn er ook sterfhuizen, maar die onttrekken zich aan onze ogen. Kinderen, jongeren,

worden er voor het leven getekend door menselijke verwaarlozing. Soms sterft hun hart van eenzaamheid. Zij voelen zich als een oceaan zonder vuurtoren. Sommigen verliezen zelfs de zin om verder te leven. Zou het-laten-vallen- van medemensen niet een van de sterkste trauma's van onze tijd zijn?

Donderdag 9 januari

Lezing: Johannes 1:1-18

[1] In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. [2] Het was in het begin bij God. [3] Alles is erdoor ontstaan, zonder het Woord is niets ontstaan van wat bestaat. [4] In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. [5] Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.

[6] Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. [7] Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. [8] Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: [9] het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. [10] Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. [11] Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. [12] Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. [13] Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God.

[14] Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. [15] Van Hem getuigde Johannes toen hij uitriep: 'Hij is het over wie ik zei: "Die na mij komt is meer dan ik, want Hij was er vóór mij!"' [16] Uit zijn overvloed hebben wij allen opnieuw genade ontvangen: [17] de wet is door Mozes gegeven, genade en waarheid zijn met Jezus Christus gekomen. [18] Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen.

Overdenking

In alles innerlijke vrede, oprechte vreugde in de stilte van jouw hart. Lang vóór de tijd van Christus vinden we reeds dit gebed: 'Alleen bij God vindt mijn ziel rust, van hem komt mijn hoop. God alleen is mijn onwankelbare steun.' En in het evangelie geeft Christus ons de verzekering: 'Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie. Laat jouw zorgen varen en wees niet meer bang!'

Vrijdag 10 januari

Lezing: Handelingen 20:17-38

[17] Vanuit Milete stuurde hij iemand naar Efeze met het verzoek aan de oudsten van de gemeente om bij hem te komen. [18] Toen ze waren gearriveerd, sprak hij hen als volgt toe: 'U weet hoe ik te midden van u geleefd heb, vanaf de eerste dag dat ik in Asia was: [19] ik heb de Heer in alle nederigheid gediend en heb al het verdriet en de beproevingen als gevolg van de samenzweringen van de Joden doorstaan. [20] U weet ook dat ik alles bekend heb gemaakt wat uw welzijn ten goede komt en dat ik u daarover in het openbaar en thuis heb onderricht. [21] Zowel Joden als Grieken heb ik opgeroepen zich te bekeren tot God en te geloven in Jezus Christus, onze Heer. [22] Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, gedreven door de Geest, zonder te weten wat me daar te wachten staat, [23] behalve dan dat de heilige Geest me in iedere stad verzekert dat gevangenschap en vervolging mijn deel zullen zijn. [24] Ik hecht echter geen enkele waarde aan het behoud van mijn leven, als ik mijn levenstaak maar kan voltooien en de opdracht uitvoeren die ik van de Heer Jezus ontvangen heb: getuigen van het evangelie van Gods genade.

[25] Ik weet dat niemand van u, aan wie ik op mijn reizen het koninkrijk heb verkondigd, mij terug zal zien. [26] Daarom verklaar ik hier op deze dag dat ik voor niemands ondergang verantwoordelijk ben; [27] ik heb er immers alles aan gedaan om u Gods bedoeling bekend te maken. [28] Zorg voor uzelf en voor de hele kudde waarover de heilige Geest u als leiders heeft aangesteld; hoed Gods gemeente, die Hij verworven heeft door het bloed van zijn eigen Zoon. [29] Ik weet dat er na mijn vertrek woeste wolven bij u zullen binnendringen, die de kudde niet zullen ontzien. [30] Uit uw eigen kring zullen mensen voortkomen die de waarheid verdraaien om de leerlingen voor zich te winnen. [31] Wees daarom waakzaam en vergeet niet hoe ik ieder van u drie jaar lang dag en nacht onder tranen steeds weer raad heb gegeven.

[32] Nu vertrouw ik u toe aan God en aan het woord van zijn genade, dat onze gemeenschap kan opbouwen en dat ons deel zal geven aan zijn koninkrijk samen met allen die Hem toebehoren. [33] Geld of kleding heb ik van niemand verlangd; [34] u weet wel dat ik eigenhandig heb voorzien in mijn levensonderhoud en dat van mijn metgezellen. [35] In alles heb ik u getoond dat u de zwakken zo, door hard te werken, moet steunen, indachtig de woorden van de Heer Jezus, die immers gezegd heeft: "Geven maakt gelukkiger dan ontvangen."

[36] Toen hij uitgesproken was, knielde hij samen met de aanwezigen neer om te bidden. [37] Niemand kon zijn tranen bedwingen. Allen vielen ze Paulus om de hals en kusten hem. [38] Ze waren vooral zo ontdaan omdat hij gezegd had dat ze hem niet terug zouden zien. Toen deden ze hem uitgeleide naar het schip.

Overdenking

Zes eeuwen na Christus schreef een christelijke denker, Isaak van Ninive, deze vlammeende woorden: 'God kan niet anders dan zijn liefde geven.' Wie deze lichtende

werkelijkheid begrijpt, zal zich afvragen: hoe kan ik zo'n rotsvaste verwachting aan anderen kenbaar maken?

Zaterdag 11 januari

Lezing: 1 Korintiërs 7:29-31

[29] Wat ik bedoel, broeders en zusters, is dat er maar weinig tijd rest. Laat daarom ieder die een vrouw heeft zo leven dat het hem niet in beslag neemt, [30] ieder die verdriet heeft zo dat hij er niet door wordt beheerst, ieder die vreugde voelt zo dat hij er niet in opgaat, ieder die bezit verwerft alsof het niet zijn eigendom is, [31] ieder die in deze wereld leeft alsof ze voor hem niet meer van belang is. Want de wereld die wij kennen gaat ten onder.

Overdenking

Adem van Gods liefde, heilige Geest, in het diepst van onze ziel hebt u het geloof verankerd. Het stuwt ons omhoog in een elan van vertrouwen, wel duizend keer en ons leven lang. Soms kan dit vertrouwen zich op een heel eenvoudige manier uiten, zo eenvoudig dat ieder mens zich dit kan eigen kan maken.

Zondag 12 januari

Lezing: Lucas 3:15-22

[15] Het volk was vol verwachting, en allen vroegen zich af of Johannes misschien de messias was, [16] maar Johannes zei tegen hen: 'Ik doop jullie met water, maar er komt iemand die machtiger is dan ik; ik ben het zelfs niet waard om de riemen van zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur; [17] Hij houdt de wan in zijn hand om zijn dorsvloer te reinigen, het graan zal Hij bijeenbrengen in zijn schuur en het kaf in onblusbaar vuur verbranden.'

[18] Op deze en andere wijze spoorde hij het volk aan en verkondigde hij hun het goede nieuws. [19] Maar de tetrarch Herodes, die door Johannes was terechtgewezen in verband met Herodias, de vrouw van zijn broer, en vanwege al zijn andere wandaden, [20] voegde aan alle slechte dingen die hij had gedaan nog toe dat hij Johannes opsloot in de gevangenis.

[21] Heel het volk liet zich dopen, en toen ook Jezus was gedoopt en Hij aan het bidden was, werd de hemel geopend [22] en daalde de heilige Geest in de gedaante van een duif op Hem neer, en er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in Jou vind Ik vreugde.'

Overdenking

Om het koele levende water in ons te laten opwellen, is het goed dat wij ons enkele dagen in stilte en met rust in ons hart terugtrekken.

In de oudheid ging Elia vol geloof, op zoek naar een afgelegen plaats om naar God te luisteren. Hij beklom een berg in de lege woestijn. Een storm stak op, de aarde schokte onder zijn voeten en er brak een hevige brand uit. Elia wist dat God zich niet in deze ontketende natuurelementen bevond. God is nooit de veroorzaker van verwoestende aardbevingen of aardse rampen. Plotseling kwam de aarde weer tot rust en was er slechts het geluid van het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dat hoorde, bedekte hij zijn gezicht, want in een flits beseftte hij dat de stem van God ook in de adem van de stilte hoorbaar is.

Ochtendgebeden week 3 (13 t/m 19 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 13 januari

Lezing: Openbaring 21:5-7

[5] Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak Ik nieuw!' – Ik hoorde zeggen: 'Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.' – [6] Toen zei Hij tegen mij: 'Het is voltrokken! Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft geef Ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft. [7] Wie overwint vallen deze dingen toe. Ik zal zijn God zijn en hij zal mijn kind zijn.

Overdenking

Sinds vele jaren wonen enkele broeders van ons gemeenschap in Bangladesh. Zij delen daar het leven van de allerarmsten. Een van hen schreef: 'Na een orkaan vroegen de burens ons: Waarom al deze rampen? Hebben wij zo erg tegen God gezondigd?' Hun lijden werd nog verergerd door die heimelijke angst voor Gods straf. God boezemt nooit vrees in, noch angst, noch wanhoop. Hij deelt het leed van hen die onbegrijpelijke beproevingen doorstaan. En hij vraagt dat wij op onze beurt de moeilijkheden van anderen verlichten. God wil noch oorlog, noch natuurrampen, noch gewelddadige ongelukken. Daar heeft hij geen deel aan. God staat daar buiten.

Dinsdag 14 januari

Lezing: Galaten 5:1-6

[1] Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen. [2] Luister naar wat ik, Paulus, tegen u zeg: als u zich laat besnijden, zal Christus u niets baten. [3] Nogmaals, ik verzeker u dat iedereen die zich laat besnijden verplicht is om de hele wet na te leven. [4] Als u probeert rechtvaardig verklaard te worden door de wet na te leven, bent u van Christus losgemaakt en hebt u Gods genade verspeeld. [5] Want door de Geest hopen en verwachten wij dat we op grond van geloof rechtvaardig verklaard worden. [6] In onze eenheid met Christus Jezus is het niet van belang of iemand besneden is of niet, maar telt alleen het geloof, dat zich uit in liefde.

Overdenking

Een heldere boodschap uit het evangelie, die lang onder het stof bedolven lag, is nu weer aan het daglicht gebracht: 'Christus is verbonden met ieder mens, wie en waar dan ook, zelfs als deze dit niet zelf beseft.'

Woensdag 15 januari

Lezing: Johannes 6:51-58

[51] Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat Ik zal geven voor het leven van de wereld, is mijn lichaam.' [52] Nu begonnen de Joden heftig met elkaar te discussiëren: 'Hoe kan die man ons zijn lichaam te eten geven!' [53] Daarop zei Jezus: 'Werkelijk, Ik verzeker u, als u het lichaam van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in u. [54] Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en hem zal Ik op de laatste dag laten opstaan. [55] Mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank. [56] Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik blijf in hem. [57] De levende Vader heeft Mij gezonden, en Ik leef door de Vader; zo zal wie Mij eet, leven door Mij. [58] Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet het brood dat uw voorouders aten; zij zijn gestorven, maar wie dit brood eet zal eeuwig leven.'

Overdenking

God van liefde, u verfrist onze geest met de boodschap van het evangelie, waarin alles gebaseerd is op het vertrouwen in ons hart.

Donderdag 16 januari

Lezing: Hebreeën 10:1-18

[1] Omdat de wet slechts een voorafschaduwung toont van al het goede dat nog komen moet en daarvan niet de gestalte zelf laat zien, heeft hij ook niet de kracht om degenen die jaar in jaar uit God naderen met steeds dezelfde offers ooit tot volmaaktheid te brengen. [2] Anders zouden die offers allang niet meer gebracht worden; degenen die aan de dienst deelnemen, zouden immers als ze eenmaal gereinigd zijn geen enkel zondebesef meer hebben. [3] Het tegendeel is echter waar: elk jaar worden met die offers de zonden weer in herinnering geroepen – [4] bloed van stieren en bokken kan immers onmogelijk zonden wegnemen. [5] Daarom zegt Christus bij zijn komst in de wereld: ‘Offers en gaven hebt U niet verlangd, maar U hebt Mij een lichaam gegeven; [6] brand- en reinigingsoffers behaagden U niet. [7] Toen heb Ik gezegd: “Hier ben Ik,” want dit staat in de boekrol over Mij geschreven: “Ik ben gekomen, God, om uw wil te doen.”’ [8] Eerst zegt Hij: ‘Offers en gaven hebt U niet verlangd, brand- en reinigungs-offers behaagden U niet’ – ook al zijn dit offers die volgens de wet worden gebracht. [9] Dan zegt Hij: ‘Hier ben Ik, Ik ben gekomen om uw wil te doen,’ waarmee Hij het eerste opheft om het tweede van kracht te doen zijn. [10] Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd.

[11] De priesters blijven dagelijks hun dienst verrichten en steeds opnieuw dezelfde offers opdragen, die de zonden nooit kunnen wegnemen, [12] terwijl Hij, na zijn eenmalig offer voor de zonden, voorgoed zijn plaats aan Gods rechterhand heeft ingenomen, [13] waar Hij wacht tot van zijn vijanden een bank voor zijn voeten is gemaakt. [14] Door deze ene offergave heeft Hij hen die zich door Hem laten heiligen voorgoed tot volmaaktheid gebracht. [15] Hiervan legt ook de heilige Geest voor ons getuigenis af, want nadat Hij gezegd heeft: [16] ‘Dit is het verbond dat Ik in de toekomst met hen zal sluiten,’ spreekt de Heer: ‘In hun hart zal Ik mijn wetten leggen, in hun verstand zal Ik ze neerschrijven, [17] en aan hun zonden en hun wetteloosheid zal Ik niet meer denken.’ [18] Waar dat alles vergeven is, daar is geen offer voor de zonde meer nodig.

Overdenking

Wat een geluk als je dit gebed kunt nazeggen: ‘Christus, u ziet wie ik ben. Ik voel een grote behoefte om niets van mijzelf voor u te verbergen. U bent zelf mens geweest. En wanneer ik innerlijk de koers kwijtraak en niet meer weet wat ik met mijn leven aan wil, dan zal mijn hart dat droog staat, zich tot u richten: Wees gij, Christus Jezus, de bron van mijn leven; buig mijn verlangens en mijn dorst weer om in uw richting.’

Vrijdag 17 januari

Lezing: Psalmen 18

[1] *Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de Heer. Hij sprak de woorden van dit lied tot de Heer toen de Heer hem aan de greep van zijn vijanden had ontrukkt, ook aan die van Saul.*

[2] *Hij zei: Ik heb U lief, HEER, mijn sterkte,*

[3] *HEER, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder, God, mijn steenrots, bij U kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht.*

[4] *Ik roep: 'Geloofd zij de HEER,' want ik ben van mijn vijanden verlost.*

[5] *Mij omsloten de banden van de dood, de kolkende afgrond joeg mij angst aan,*

[6] *de banden van het dodenrijk omklemden mij, op mijn weg lagen de valstrikken van de dood.*

[7] *In mijn nood riep ik tot de HEER, ik schreeuwde naar mijn God om hulp. In zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn roepen bereikte zijn oren.*

[8] *Toen schudde en schokte de aarde, de bergen trilden op hun grondvesten, beefden omdat Hij vlamde van woede,*

[9] *rook steeg op uit zijn neus, verterend vuur kwam uit zijn mond, Hij spuwde hete as.*

[10] *Hij schoof de hemel open en daalde af, duisternis onder zijn voeten,*

[11] *Hij besteeg de cherub en vloog, zwevend op de vleugels van de wind.*

[12] *Hij maakte van het donker zijn schuilplaats, trok een tent om zich heen van duister water, dichte wolken.*

[13] *Een vuurgloed ging voor Hem uit, wolken joegen voort, hagel en gloeiende as.*

[14] *De donder van de HEER klonk aan de hemel, de Allerhoogste verhief zijn stem: hagel en gloeiende as.*

[15] *Hij schoot zijn pijlen en sloeg de vijanden uiteen, wierp zijn bliksemschichten en verdreef hen.*

[16] *De beddingen van het water werden zichtbaar, de grondvesten van de wereld kwamen bloot door uw dreigende blik, HEER, door de briesende adem uit uw neus.*

[17] *Hij bood hulp van omhoog, greep mij vast en trok mij op uit de woeste wateren,*

[18] *ontrukte mij aan mijn machtige vijand, aan mijn haters, die sterker waren dan ik.*

[19] *Op de dag van mijn ondergang vielen zij aan, maar de HEER was mij tot steun.*

[20] *Hij leidde mij weg uit de nood en gaf mij ruimte, bevrijdde mij, omdat Hij mij liefhad.*

[21] *De HEER heeft mijn onschuld vergolden, mij beloond voor mijn reine handen:*

[22] *ik volgde de wegen die de HEER had gewezen en werd mijn God niet ontrouw,*

[23] *zijn voorschriften hield ik voor ogen, zijn wetten wees ik nooit af.*

[24] *Ik was Hem volkomen toegewijd en hoedde mij steeds voor het kwaad,*

[25] *daarom heeft de HEER mijn onschuld beloond, Hij zag mijn reine handen.*

[26] U bent trouw voor de trouwe, volmaakt voor de volmaakte,
 [27] zuiver voor de zuivere, maar voor de sluwe ongrijpbaar.
 [28] U bent de redder van het vertrapte volk, wie zich hoog wanen, brengt U ten val.
 [29] U bent het die mijn lamp doet schijnen, U, HEER, mijn God, verlicht mijn duisternis,
 [30] met U storm ik af op een legerbende, met mijn God spring ik over de hoogste muur.
 [31] Gods weg is volmaakt, het woord van de HEER is zuiver, een schild is Hij voor allen die bij Hem schuilen.
 [32] Wie anders is God dan de HEER, wie anders een rots dan onze God?
 [33] De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg,
 [34] Hij geeft mij voeten snel als hinden, doet mij op toppen van bergen staan,
 [35] oefent mijn handen voor de strijd – mijn armen spannen de bronzen boog.
 [36] U was het schild dat mij redde, uw rechterhand ondersteunde mij, uw woord maakte mij sterk,
 [37] U baande de weg voor mijn voeten, ik wankelde niet.
 [38] Ik achtervolgde mijn vijanden, haalde hen in en keerde niet terug voor ik hen had vernietigd,
 [39] ik verpletterde hen, ze stonden niet meer op, dood lagen ze onder mijn voeten.
 [40] U hebt mij omgord met kracht voor de strijd, mijn tegenstanders voor mij doen buigen,
 [41] U liet mij de rug van mijn vijanden zien, mijn haters, ik roeide ze uit.
 [42] Ze schreeuwden om hulp, maar er was geen redder, ze riepen de HEER, maar Hij antwoordde niet.
 [43] Ik verpulverde hen tot stof in de wind, vaagde hen weg als vuil van de straat.
 [44] U bevrijdde mij van een opstandig volk, stelde mij aan tot hoofd van de naties. Een volk dat ik niet kende, onderwierp zich,
 [45] gehoorzaamde mij zodra het van mij hoorde. Vreemdelingen toonden zich onderdanig,
 [46] vreemde volken verloren hun kracht, bevend kwamen zij uit hun burchten.
 [47] De HEER leeft, geprezen zij mijn rots, hoogverheven is God, mijn redder.
 [48] De God die mij wraak liet nemen, dwong volken op de knieën,
 [49] bevrijdde mij van mijn vijanden, verhief mij boven mijn tegenstanders, ontrukte mij aan mannen van geweld.
 [50] Daarom wil ik U prijzen te midden van de volken, HEER, een loflied zingen tot eer van uw naam.
 [51] Hij schenkt zijn koning grote overwinningen, betoont zich trouw aan zijn gezalfde, aan David en zijn nageslacht, voor altijd.

Overdenking

In welke situatie zouden we vandaag de dag leven als vrouwen, mannen, jongeren en zelfs kinderen zich niet opgericht hadden, in tijden van groot gevaar voor de menselijke beschaving? Zij hebben toen niet bij zichzelf gezegd: 'Laat alles maar op z'n beloop.' Zij hebben een weg van vertrouwen gebaad, over wederzijdse conflicten heen, tussen personen, volken en geloofsrichtingen. Hun leven is het levende bewijs dat de mens niet geschapen is voor wanhoop.

Zaterdag 18 januari

Lezing: 1 Petrus 2:4-10

[4] Voeg u bij Hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, [5] en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn. [6] In de Schrift staat immers: 'In Sion leg Ik een hoeksteen die Ik heb uitgekozen om zijn kostbaarheid; wie daarop vertrouwt, komt niet bedrogen uit.' [7] Kostbaar is hij voor u, die erop vertrouwt. Voor wie er niet op vertrouwen geldt echter: 'De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden.' [8] En: 'Het is een steen waarover men struikelt, een rotsblok waaraan men zich stoot.' Zij struikelen omdat ze weigeren Gods woord te gehoorzamen, daartoe zijn ze bestemd. [9] Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat God zich verworven heeft om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht. [10] Eens was u geen volk, nu bent u Gods volk; eens werd u ontferming onthouden, nu ontvangt u Gods ontferming.

Overdenking

Liefhebben is een woord dat dikwijls wordt misbruikt. Liefhebben, dat is zo gemakkelijk gezegd. Leven vanuit de liefde die vergeeft, is heel wat anders.

Zondag 19 januari

Lezing: Jesaja 62:1-5

[1] Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem ben ik niet stil, totdat het licht van haar gerechtigheid daagt en de fakkel van haar redding brandt.

[2] Alle volken zullen je gerechtigheid zien, alle koningen je luister. Men zal je noemen bij een nieuwe naam die de HEER zelf heeft bepaald.

[3] Je zult een schitterende kroon zijn in de hand van de HEER, een koninklijke tulband in de hand van je God.

[4] Men noemt je niet langer Verlatene en je land niet langer Troosteloos oord, maar je zult heten Mijn verlangen en je land Gehuwde. Want de HEER verlangt naar jou en je land wordt ten huwelijk genomen.

[5] Zoals een jongeman een meisje tot vrouw neemt, zo zullen jouw zonen jou ten huwelijk nemen, en zoals de bruidegom zich verheugt over zijn bruid, zo zal je God zich over jou verheugen.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, als wij dichtbij u blijven, begrijpen wij dat het evangelie ons oproept ons leven in te zetten. Ook als wij u vergeten, dan blijft u met uw liefde aanwezig en werkt u op ons in door de heilige Geest.

Ochtendgebeden week 4 (20 t/m 26 januari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 20 januari

Lezing: Filippenzen 1:1-11

[1] Van Paulus en Timoteüs, dienaren van Christus Jezus. Aan alle heiligen in Filippi, die één zijn met Christus Jezus, en aan de leiders en dienaren van de gemeente. [2] Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus. [3] Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, [4] telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, [5] omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. [6] Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus. [7] Het spreekt vanzelf dat ik zo over u denk, want u allen ligt me na aan het hart. U hebt immers allen deel aan de genade die mij geschonken is nu ik gevangenzit en de waarheid van het evangelie verdedig. [8] God kan getuigen dat ik naar u allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus. [9] Ik bid dat uw liefde steeds meer aan inzicht en fijnzinnigheid wint, [10] zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, [11] vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Overdenking

Sinds de apostelen, Maria en de eerste gelovigen uit de begintijd van het Christendom, weerklinkt de oproep om in grote eenvoud te leven en te delen met de medemens. Een van de zuiverste vreugden van het evangelie is om steeds verder te komen op de weg naar eenvoud van hart en daardoor eenvoud van leven.

Dinsdag 21 januari

Lezing: Romeinen 7:4-6

[4] Zo bent ook u, broeders en zusters, dood voor de wet dankzij de dood van Christus en behoort u nu een ander toe: Hem die uit de dood is opgewekt; zo kunnen wij vrucht dragen voor God. [5] Toen we nog volgens aardse maatstaven leefden, werd heel ons doen en laten beheerst door de zondige hartstochten die de wet in ons opriep, en droegen we alleen vrucht voor de dood. [6] Maar nu zijn we bevrijd van de wet, waaraan we geketend waren; we zijn dood voor de wet, zodat we niet meer de oude orde van de wet dienen, maar de nieuwe orde van de Geest.

Overdenking

Het streven naar eenvoud betekent nooit dat je hard en harteloos te werk gaat, vol vooroordelen jegens mensen die een afwijkende levenskeuze maken. Als eenvoud van leven zou inhouden dat het saai en somber is, dan zou het nooit toegang kunnen geven tot de boodschap van het evangelie. De geest van eenvoud uit zich in authentieke blijdschap in jouw hart en dat straal je uit naar anderen. Streven naar eenvoud nodigt je uit om alles wat je hebt, ook al is het niet veel, een plaats te geven in de harmonieuze schoonheid van de schepping.

Woensdag 22 januari

Lezing: Matteüs 13:1-9

[1] Die dag verliet Jezus het huis en ging aan de oever van het meer zitten. [2] Er kwam een grote mensenmassa om Hem heen staan, en daarom ging Hij in een boot zitten, terwijl de menigte op de oever bleef. [3] Hij sprak in allerlei gelijkenissen tot hen: 'Een zaaier ging eropuit om te zaaien. [4] Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad op de weg, en er kwamen vogels die het opaten. [5] Een ander deel viel op rotsachtige grond, waar maar weinig aarde was, en het schoot meteen op omdat het niet diep in de grond kon doordringen; [6] en toen de zon opkwam verschroeide het, en doordat het geen wortel had droogde het uit. [7] Weer een ander deel viel tussen de distels, en toen die opschoten verstikten ze het. [8] Maar er viel ook zaad in goede grond, en dat droeg vrucht, deels honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig. [9] Laat wie oren heeft goed luisteren!'

Overdenking

Christus, de Opgestane blijft op ons wachten totdat het vuur en de Geest in ons zichtbaar worden, hoe bescheiden ook. Dit gebeurt vooral wanneer wij ons leven inzetten. Hoe klein wij ook zijn, laten we het vuur niet uitdoven, laten we de Geest in ons niet doven. In hen welt de verwondering op die voortspringt uit liefde... En het heel eenvoudige geloofsvertrouwen verspreidt zich als een lopend vuur, van de ene mens naar de ander.

Donderdag 23 januari

Lezing: Galaten 1:11-24

[11] Ik verzeker u, broeders en zusters, dat het evangelie dat ik u verkondigd heb geen zaak van mensen is; [12] ik heb het dan ook niet van een mens ontvangen of geleerd, nee, Jezus Christus is mij geopenbaard.

[13] U hebt gehoord hoezeer ik me vroeger inzette voor de Joodse levenswijze: fanatiek vervolgde ik de gemeente van God en ik probeerde haar uit te roeien. [14] Ik leefde de Joodse wetten heel wat strikter na dan velen van mijn generatie en maakte me sterk voor de tradities van ons voorgeslacht. [15] Maar toen besloot God, die mij al in de moederschoot had uitgekozen en die mij door zijn genade heeft geroepen, [16] zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem aan de heidense volken zou verkondigen. Ik heb toen geen raad gevraagd aan mensen [17] en ben ook niet naar Jeruzalem gegaan, naar hen die eerder apostel waren dan ik. Ik ben onmiddellijk naar Arabië gegaan en ben van daar weer teruggekeerd naar Damascus. [18] Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om Kefas te ontmoeten, en bij hem bleef ik twee weken. [19] Maar van de overige apostelen heb ik niemand gezien, behalve Jakobus, de broer van de Heer. [20] God is mijn getuige dat ik u de waarheid schrijf. [21] Daarna ging ik naar het kustgebied van Syrië en van Cilicië. [22] De gemeenten van Christus in Judea hadden mij nog nooit ontmoet, [23] ze hadden alleen over mij horen vertellen: 'De man die ons vroeger vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij toen probeerde uit te roeien.' [24] En zij prezen God om mij.

Overdenking

Jezus, op u vertrouwen we, uw evangelie bergt in zich zo'n hoopvolle verwachting dat wij onszelf helemaal zouden willen geven om u te volgen. En onweerstaanbaar komt dan een vraag op: waar ligt de bron van deze verwachting? Ze ligt in onze overgave aan u, Christus.

Vrijdag 24 januari

Lezing: Johannes 13:1-15

[1] Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die Hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. [2] Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet om Jezus uit te leveren. [3] Jezus, die wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, [4] stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om [5] en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. [6] Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' [7] Jezus antwoordde: 'Wat Ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' [8] 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult U niet wassen, nooit!' Jezus zei: 'Als Ik ze niet mag wassen, kun je niet bij Mij horen.' [9] 'Dan niet alleen mijn voeten, Heer,' antwoordde Simon Petrus, 'maar ook mijn handen en mijn hoofd!' [10] Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' [11] Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren.

[12] Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb?' vroeg Hij. [13] 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen Mij, en terecht, want dat ben Ik ook. [14] Als Ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. [15] Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

Overdenking

In Taizé zei een kind op een dag: 'Mijn vader heeft ons verlaten. Ik zie hem nooit, maar ik houd nog altijd van hem en 's avonds bid ik voor hem.' Zonder het te weten, leefde dit kind vanuit het wonder van een hart dat spontaan geneigd is tot het goede.

Zaterdag 25 januari

Lezing: Jesaja 12:2-6

[2] God, Hij is mijn redder. Ik heb een vast vertrouwen, ik ben niet bang, want de HEER is mijn sterkte, Hij is mijn beschermer, Hij heeft mij redding gebracht.'

[3] Vol vreugde zullen jullie water putten uit de bron van de redding.

[4] Op die dag zullen jullie zeggen: 'Loof de HEER, roep zijn naam uit. Maak alle volken zijn daden bekend, verkondig zijn verheven naam.

[5] Zing een lied voor de HEER, machtig zijn zijn daden. Laat heel de aarde dit weten.

[6] Jubel en juich, inwoners van Sion, want groot is de Heilige van Israël, die in jullie midden woont.'

Overdenking

De mens die met een grote eenvoud van hart verzoening zoekt, slaagt erin om volledig verharde situaties te doorbreken, net als een beekje dat zich in de vroege lente een weg baant door de nog bevroren aarde.

Zondag 26 januari

Lezing: Lucas 4:14-21

[14] Vervuld met de kracht van de Geest keerde Jezus terug naar Galilea. Het nieuws over Hem verspreidde zich in de hele streek. [15] Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen en werd door allen geprezen. [16] Hij kwam ook in Nazaret, waar Hij was opgegroeid, en volgens zijn gewoonte ging Hij op sabbat naar de synagoge. Toen Hij opstond om voor te lezen, [17] werd Hem de boekrol van de profeet Jesaja overhandigd, en Hij rolde hem af tot de plaats waar geschreven staat:

[18] 'De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, [19] om een genadejaar van de Heer uit te roepen.' [20] Hij rolde de boekrol op, gaf hem terug aan de dienaar en ging weer zitten; de ogen van alle aanwezigen in de synagoge waren op Hem gericht. [21] Hij zei tegen hen: 'Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.'

Overdenking

Een orthodoxe theoloog uit Boekarest, pater Staniloe, een voormalig politiek gevangene, schreef zulke wezenlijke woorden dat men ze uit het hoofd zou willen kennen:

'Ik zocht God in de mensen van mijn dorp, daarna in boeken en in ideeën. Maar dat gaf mij noch vrede, noch liefde. Op een dag ontdekte ik, bij het lezen van de kerkvaders, dat het mogelijk was God werkelijk te ontmoeten door het gebed. Steeds meer begreep ik dat God nabij was, dat hij me liefhad. En dat door mijn hart te laten volstromen met zijn liefde, ik op mijn beurt in staat was om mijn hart te openen voor anderen. Ik heb begrepen dat liefde gemeenschap was, met God en met de medemens. Zonder deze gemeenschap ziet het leven er triest en troosteloos uit.

Ochtendgebeden week 5 (27 januari t/m 2 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 27 januari

Lezing: Sirach 2:1-11

- [1] Mijn kind, als je de Heer wilt dienen, bereid je dan voor op beproevingen.
- [2] Houd het rechte spoor, wees standvastig en word niet ongeduldig in tijden van tegenspoed.
- [3] Houd je stevig aan Hem vast en laat Hem niet los, dan word je uiteindelijk beloond.
- [4] Aanvaard alles wat je overkomt en wees ook geduldig wanneer je wordt vernederd.
- [5] Want goud wordt in het vuur getoetst, in de oven van vernedering test God de mens die Hij aanvaardt. Wanneer je ziek bent of armoede lijdt, vertrouw dan op Hem.
- [6] Vertrouw op Hem, dan zal Hij je helpen, bewandel rechte wegen en vestig op Hem je hoop.
- [7] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, zie uit naar zijn ontferming en wijk niet af, dan kom je niet ten val.
- [8] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, vertrouw op Hem, dan valt je loon je niet uit handen.
- [9] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, hoop op het goede, op ontferming en eeuwige vreugde, want eeuwige vreugde is het loon dat Hij schenkt.
- [10] Kijk naar de generaties van vroeger: Werd ooit iemand teleurgesteld die op de Heer vertrouwde? Werd ooit iemand in de steek gelaten die volhardde in ontzag voor Hem? Werd ooit iemand veronachtzaamd die de Heer aanriep?
- [11] De Heer heeft immers medelijden en ontfermt zich, vergeeft zonden en redt in tijden van verdrukking.

Overdenking

Heilige Geest, mysterieus in ons aanwezig, u overstelpt ons met onuitputtelijke welwillendheid die ons hart doet groeien in vertrouwen op God. In alle eenvoud!.. En ons hart voelt zoveel lichter aan!

Dinsdag 28 januari

Lezing: Wijsheid 2:23-3:1

- [23] God heeft de mens immers geschapen voor de eeuwigheid, als afspiegeling van zijn eigen wezen. [24] Maar de duivel heeft uit jaloezie de dood in de wereld gebracht; ieder die hem toebehoort roept de dood over zich af.

[1] De zielen van de rechtvaardigen zijn in Gods hand, geen marteling kan hen deren.

Overdenking

Zelfbeheersing uit liefde voor anderen houdt ons wakker. Hiervan kan afhangen of we in staat zijn om vrede van het hart te bereiken voor onszelf en voor anderen. En of we erin slagen om ons niet te laten meeslepen door bepaalde emoties en indrukken die zo vaak uitvergroot worden in onze verbeelding.

Woensdag 29 januari

Lezing: Johannes 1:9-18

[9] het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. [10] Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. [11] Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen. [12] Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden. [13] Zij zijn niet op natuurlijke wijze geboren, niet uit lichamelijk verlangen of uit de wil van een man, maar uit God. [14] Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. [15] Van Hem getuigde Johannes toen hij uitriep: ‘Hij is het over wie ik zei: “Die na mij komt is meer dan ik, want Hij was er vóór mij!”’ [16] Uit zijn overvloed hebben wij allen opnieuw genade ontvangen: [17] de wet is door Mozes gegeven, genade en waarheid zijn met Jezus Christus gekomen. [18] Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen.

Overdenking

Als duisternis en twijfel je beklemmen, waarom dan deze niet op afstand houden? Ze zijn zo vaak alleen maar voorbijgaande fasen van twijfel en scepticisme, niets méér. Waarom jezelf zien als een stuk verdroogde grond? Zijn dauw, als tranen in de vroege ochtend, doordrenkt de woestijn van je ziel en lest je dorst.

Donderdag 30 januari

Lezing: Matteüs 5:17-24

[17] Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen. [18] Ik verzeker jullie: zolang de hemel en de aarde bestaan, blijft elke jota, elke tittel in de wet van kracht, totdat alles gebeurd zal zijn. [19] Wie dus ook maar het minste van deze

geboden afschaft en aan anderen leert datzelfde te doen, zal als de minste worden beschouwd in het koninkrijk van de hemel. Maar wie ze onderhoudt en dat aan anderen leert, zal in het koninkrijk van de hemel in hoog aanzien staan. [20] Want Ik zeg jullie: als jullie gerechtigheid niet groter is dan die van de schriftgeleerden en de farizeeën, zullen jullie zeker het koninkrijk van de hemel niet binnengaan.

[21] Jullie hebben gehoord dat destijds tegen het volk is gezegd: "Pleeg geen moord. Wie moordt, zal zich moeten verantwoorden voor het gerecht." [22] Dit zeg Ik daarover: ieder die in woede tegen zijn broeder of zuster tekeergaat, zal zich moeten verantwoorden voor het gerecht. Wie hen voor nietsnut uitmaakt, zal zich moeten verantwoorden voor het Sanhedrin. Wie "Dwaas!" zegt, zal voor het vuur van de Gehenna komen te staan. [23] Wanneer je dus je offergave naar het altaar brengt en je je daar herinnert dat je broeder of zuster jou iets verwijt, [24] laat je gave dan bij het altaar achter; ga je eerst met die ander verzoenen en kom daarna je offer brengen.

Overdenking

Ligt er soms in ons een afgrond van angst en twijfel? De afgrond van alle onrust in ons roept een andere afgrond op: die van het onuitputtelijk mededogen van zijn liefde. En wat staan we verwonderd te kijken: zo dichtbij ons was het vertrouwen en zo dikwijls hadden we dat niet in de gaten.

Vrijdag 31 januari

Lezing: Lucas 6:36-38

[36] Wees barmhartig zoals jullie Vader barmhartig is. [37] Oordeel niet, dan zal er niet over je geoordeeld worden. Veroordeel niet, dan zul je niet veroordeeld worden. Vergeef, dan zal je vergeven worden. [38] Geef, dan zal je gegeven worden; een goede, stevig aangedrukte, goed geschudde en overvolle maat zal je worden toebedeeld. Want de maat die je voor anderen gebruikt, zal ook voor jullie worden gebruikt.'

Overdenking

Christus Jezus, als wij denken alleen en eenzaam te zijn, bent u bij ons. Als er iets van twijfel in ons is, houdt u niet minder van ons. Wij zouden graag om u, Christus, de moed hebben om risico's te nemen. En wij luisteren naar uw woord: "Wie zijn leven geeft uit liefde, zal het terugkrijgen."

Zaterdag 1 februari

Lezing: 1 Petrus 5:5-7

[5] En u, jongeren, moet van uw kant het gezag van de oudsten erkennen. Overigens, in de omgang met elkaar moet ieder van u altijd de minste willen zijn, want God keert zich tegen hoogmoedigen, maar aan nederigen schenkt Hij zijn genade. [6] Onderwerp u dus nederig aan Gods grote macht, dan zal Hij u op de bestemde tijd verheffen. [7] Leg de last van uw zorgen op Hem, want u ligt Hem na aan het hart.

Overdenking

Niets is mooier dan een gezicht dat transparant is geworden door een lang leven van vreugde en verdriet, van strijd en innerlijke vrede.

Zondag 2 februari

Lezing: Lucas 2:22-40

[22] Toen de tijd van hun onreinheid volgens de wet van Mozes ten einde was, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, [23] zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' [24] Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven. [25] Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. [26] Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. [27] Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, [28] nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden: [29] 'Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd. [30] Want met eigen ogen heb ik de redding gezien [31] die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: [32] een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.' [33] Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. [34] Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, [35] en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.' [36] Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, [37] en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. [38] Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem. [39] Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer

hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. [40] Het kind groeide op, werd sterk en was vervuld van wijsheid; Gods genade rustte op Hem.

Overdenking

Toen Maria en Jozef Jezus in de tempel aan God toewijdden, hadden ze slechts twee tortelduiven om te offeren. Zijn ook wij geen armen in Christus, die tastenderwijs op zoek zijn naar God? En richt God zijn blik niet op het kwetsbare in ons?

Ochtendgebeden week 6 (3 t/m 9 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 3 februari

Lezing: Galaten 6:1-10

[1] Broeders en zusters, wanneer u merkt dat een van u een misstap heeft begaan moet u, die door de Geest geleid wordt, hem zachtmoedig weer op het rechte pad brengen. Pas op dat u ook zelf niet tot misstappen wordt verleid. [2] Draag elkaars lasten, zo brengt u de wet van Christus tot vervulling. [3] Wie denkt dat hij iets is terwijl hij niets is, bedriegt zichzelf. [4] Laat iedereen zijn eigen daden toetsen, dan heeft hij misschien iets om trots op te zijn, zonder zich er bij anderen op te laten voorstaan. [5] Want ieder mens draagt zijn eigen verantwoordelijkheid. [6] Wie onderwezen wordt in het evangelie, moet al het goede dat hij bezit met zijn leermeester delen. [7] Vergis u niet, God laat niet met zich spotten: wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. [8] Wie zaait op de akker van zijn aardse natuur, zal verderf oogsten, maar wie zaait op de akker van de Geest, oogst eeuwig leven. [9] Laten we daarom het goede doen, zonder op te geven, want als we niet verzwakken zullen we oogsten wanneer de tijd daarvoor gekomen is. [10] Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten.

Overdenking

God van vrede, u wilt niet dat wij in voortdurende onrust leven. U ziet liever dat ons hart vervuld is van nederig en oprecht berouw. Dit werkt in ons als een opwelling van vertrouwen waardoor wij in staat zijn om onze fouten aan u voor te leggen. In het licht van de vergeving dat ons innerlijk beschijnt, ontdekken wij dan innerlijke vrede.

Dinsdag 4 februari

Lezing: Psalmen 23

- [1] Een psalm van David. De HEER is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets.
- [2] Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water,
- [3] Hij geeft mij nieuwe kracht en leidt mij langs veilige paden tot eer van zijn naam.
- [4] Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.
- [5] U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand, U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.
- [6] Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven, ik verblijf in het huis van de HEER tot in lengte van dagen.

Overdenking

Veel christenen vinden in het gebed de moed om verantwoordelijkheden op zich te nemen. Ze vinden hun inspiratiebron in Christus, en daardoor durven zij het aan om te geloven en voor hun geloof uit te komen.

Woensdag 5 februari

Lezing: 1 Korintiërs 4:1-13

- [1] Men moet ons beschouwen als dienaren van Christus, aan wie het beheer over de geheimen van God is toevertrouwd. [2] Van iemand die deze taak vervult, wordt verlangd dat hij betrouwbaar is. [3] Maar hoe u of een menselijke instelling over mij oordeelt doet er voor mij niet toe, en hoe ik over mezelf oordeel telt evenmin. [4] Ik ben me weliswaar van geen kwaad bewust, maar dat betekent niet dat mij niets ten laste kan worden gelegd. Het is de Heer die over mij oordeelt. [5] Houd dus op met oordelen en wacht de tijd af dat de Heer komt, omdat Hij het is die aan het licht zal brengen wat in het duister verborgen is en zal onthullen wat er in de harten van mensen omgaat. En dan zal God het zijn die ieder de lof geeft die hem toekomt.
- [6] Broeders en zusters, ik heb hiervoor over Apollos en mijzelf gesproken. Dat heb ik gedaan omwille van u. Want als u uit ons voorbeeld de betekenis leert van de regel 'houd u aan wat geschreven staat', zal niemand meer zijn trots ontleen aan de een ten koste van de ander. [7] Wie denkt u wel dat u bent? Bezit u ook maar iets dat u niet geschonken is? Alles is u geschonken, dus waarom scheidt u dan op alsof u het zelf verworven hebt? [8] Maar natuurlijk – u bent al helemaal verzadigd, u bent al rijk, en anders dan wij bent u al koningen geworden. Was u dat maar! Dan zouden wij nu ook koningen zijn, net als u. [9] Maar volgens mij heeft God ons, apostelen, de laagste plaats toegewezen, alsof we ter dood veroordeeld zijn. We zijn voor heel de wereld, zowel voor engelen als mensen, een schouwspel geworden. [10] Wij zijn dwaas omwille van Christus, terwijl u dankzij Christus zo geweldig wijs bent; wij zijn zwak,

terwijl u zo geweldig sterk bent; u staat enorm in aanzien, terwijl wij worden veracht. [11] Tot op de dag van vandaag lijden we honger en dorst, hebben we nauwelijks kleren, worden we mishandeld, leiden we een zwervend bestaan [12] en zwoegen we voor ons eigen brood. Worden we bespot, dan zegenen we; worden we vervolgd, dan verdragen we het; [13] worden we beledigd, dan antwoorden we vriendelijk. Tot op dit ogenblik zijn wij het uitschot van de wereld, het uitvaagsel van de mensheid.

Overdenking

Teresia van Avila en Johannes van het Kruis zijn op een dag bijeen voor een maaltijd. Er worden druiven gebracht. Johannes van het Kruis zegt: "Ik eet er geen, want er zijn te veel mensen die nooit druiven kunnen eten." Teresia van Avila antwoordt: "Ik wél, al was het maar om God te danken voor deze druiven."

Donderdag 6 februari

Lezing: 2 Timoteüs 1:6-11

[6] Daarom spoor ik je aan het vuur brandend te houden van de gave die God je schonk toen ik je de handen oplegde. [7] God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid. [8] Schaam je er dus niet voor om van onze Heer te getuigen; schaam je ook niet voor mij, die omwille van Hem gevangenzit, maar deel in het lijden voor het evangelie, met de kracht die God je geeft. [9] Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak, niet op grond van onze daden, maar omdat Hij daartoe uit genade besloten had. Deze genade was ons al vóór alle tijden gegeven in Christus Jezus, [10] maar nu is ze bekend geworden doordat onze redder Christus Jezus is verschenen, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven heeft doen oplichten door het evangelie. [11] Ik ben aangesteld als verkondiger, apostel en leraar van dit evangelie;

Overdenking

Christus vol erbarmen, door uw evangelie ontdekken wij, dat het geen zin heeft om vast te stellen wie wij wél of niet zijn. Het wezenlijke is een heel eenvoudig, gelovig vertrouwen. Alleen zó kunnen wij begrijpen dat 'God niet anders dan zijn liefde kan geven'.

Vrijdag 7 februari

Lezing: Hebreëen 2:5-18

[5] Welnu, de komende wereld, waarover wij hier spreken, heeft Hij niet aan engelen onderworpen. [6] Integendeel, iemand heeft ergens getuigd: 'Wat is de mens dat U aan hem denkt, het mensenkind dat U naar hem omziet? [7] U hebt hem voor korte

tijd lager dan de engelen geplaatst; U hebt hem met eer en luister gekroond, [8] alles hebt U aan hem onderworpen.’ Doordat Hij alles aan hem onderworpen heeft, rest er niets dat niet aan hem is onderworpen. Dat alles aan hem onderworpen is, zien wij echter nu nog niet; [9] wel zien we dat Jezus, die voor korte tijd lager geplaatst was dan de engelen, vanwege zijn lijden en dood met eer en luister gekroond is. Door Gods genade kwam zijn dood iedereen ten goede. [10] Want om vele kinderen in zijn luister te laten delen achtte God, voor wie en door wie alles bestaat, het passend de grondlegger van hun redding door het lijden naar de uiteindelijke volmaaktheid te voeren. [11] Hij die heiligt en zij die geheiligt worden hebben een en dezelfde oorsprong, en daarom schaamt Hij zich er niet voor hen zijn broeders en zusters te noemen [12] wanneer Hij zegt: ‘Ik zal uw naam bekendmaken aan mijn broeders en zusters, U loven in de kring van mijn volk.’ [13] Zo zegt Hij ook: ‘Ik zal steeds op Hem vertrouwen,’ en verder: ‘Hier sta Ik met de kinderen die God Mij gegeven heeft.’

[14] Omdat die kinderen mensen zijn van vlees en bloed, is de Zoon een mens geworden als zij, om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel, [15] en zo allen te bevrijden die door hun angst voor de dood hun leven lang in slavernij verkeerden. [16] Het moge duidelijk zijn: Hij is niet begaan met het lot van engelen, Hij is begaan met het lot van de nakomelingen van Abraham. [17] Daarom moest Hij in alles gelijk worden aan zijn broeders en zusters; alleen dan zou Hij in aangelegenheden tussen God en zijn volk een barmhartige en betrouwbare hogepriester zijn, die verzoening bewerkt voor hun zonden. [18] Juist omdat Hij zelf, toen Hij op de proef werd gesteld, het lijden doorstaan heeft, kan Hij ieder die beproefd wordt bijstaan.

Overdenking

Wat een geluk als je ook in moeilijke situaties bij jezelf durft te zeggen: “Ik ben als een vogel die zingt in een doornstruik.” Vraagt het evangelie ons niet om de heilige Geest toe te laten in dat deel van onszelf waar het hart van onze kinderjaren klopt?

Zaterdag 8 februari

Lezing: 1 Korintiërs 15:12-22

[12] Maar wanneer nu over Christus wordt verkondigd dat Hij uit de dood is opgewekt, hoe kunnen sommigen van u dan zeggen dat de doden niet zullen opstaan? [13] Als de doden niet opstaan, is ook Christus niet opgewekt; [14] en als Christus niet is opgewekt, is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos. [15] Dan blijkt dat wij als getuigen van God over Hem hebben gelogen, omdat we verklaard hebben dat Hij Christus heeft opgewekt – want als er geen doden worden opgewekt, dan kan Hij dat niet hebben gedaan. [16] Wanneer de doden niet worden opgewekt, is ook Christus niet opgewekt. [17] Maar als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden [18] en worden de doden die Christus toebehoren

niet gered. [19] Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn. [20] Maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als de eerste van de gestorvenen. [21] Want zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens. [22] Zoals allen sterven in Adam, zo zullen allen ook tot leven komen in Christus.

Overdenking

Jij die Christus navolgt, verbaas je niet over zijn woord: "Wie de hand aan de ploeg slaat, kan niet achterom blijven kijken." Hij nodigt je uit om verbittering en spijt achter je te laten en dat geldt ook voor alles wat een voorgoed 'ja' tegen God van binnen uitholt. Zou dit 'ja' ooit kunnen wegzakken? Houdt het je niet veeleer je leven lang wakker op open te staan voor Gods woord?

Zondag 9 februari

Lezing: Lucas 5:1-11

[1] Toen Hij eens aan de oever van het Meer van Gennesaret stond en het volk zich om Hem verdrong om naar het woord van God te luisteren, [2] zag Hij twee boten aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gestapt, ze waren bezig de netten te spoelen. [3] Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; Hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. [4] Toen Hij was opgehouden met spreken, zei Hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.' [5] Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als U het zegt, zal ik de netten uitwerpen.' [6] En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. [7] Ze gebaarden naar de mannen in de andere boot dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken. [8] Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei: 'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.' [9] Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren, over de enorme hoeveelheid vis die ze gevangen hadden; [10] zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.' [11] En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden Hem.

Overdenking

Ook al zou het in ons opkomen om nee te zeggen tegen Christus, hij laat ons niet vallen. Op momenten dat wij denken dat wij hem kunnen missen, dan blijft hij in ons aanwezig. Dat is het onverwachte. Dat is het onvermoede.

Ochtendgebeden week 7 (10 t/m 16 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 10 februari

Lezing: Zacharia 8:11-17

[11] Maar nu behandel Ik jullie niet meer als vroeger – spreekt de HEER van de hemelse machten. [12] Nu is het zaad gezegend: de wijnstok zal vrucht dragen, de aarde zal haar opbrengst geven, de hemel zal zijn dauw afstaan. Dit alles zal Ik schenken aan wie er van dit volk nog over zijn. [13] Vroeger golden jullie bij de andere volken als vervloekt, Juda en Israël, maar nu Ik jullie te hulp kom, zullen ze jullie als gezegend beschouwen. Wees dus niet bang en houd vol! [14] Want dit zegt de HEER van de hemelse machten: Toen jullie voorouders mijn toorn opwekten, nam Ik me voor dit volk kwaad te doen – zegt de HEER van de hemelse machten –, en dat heb Ik ook gedaan, zonder erop terug te komen. [15] Maar nu heb Ik me voorgenomen om het goede te doen voor het volk van Jeruzalem en Juda. Wees dus niet bang. [16] Hier moeten jullie je aan houden: Spreek de waarheid tegen elkaar, bewaar de vrede door eerlijk en rechtvaardig recht te spreken in de poort; [17] wees er niet op uit om een ander kwaad te doen en laat je niet verleiden tot meened, want daar heb Ik een afkeer van – spreekt de HEER.'

Overdenking

Jezus, u bent ons vertrouwen. Sinds uw opstanding verlicht u ons met een innerlijk licht. Wij kunnen dan ook tot u zeggen zonder u ooit met onze ogen gezien te hebben, hebben wij u lief. Zonder u te kunnen zien, geloven wij in u. U stort een onuitsprekelijke vreugde over ons uit die ons nu al omvormt.

Dinsdag 11 februari

Lezing: Exodus 13:17-22

[17] Toen de farao het volk had laten vertrekken, leidde God hen niet langs de weg die door het gebied van de Filistijnen loopt, ook al was dat de kortste route. God dacht namelijk: Als ze strijd moeten leveren, konden ze weleens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte. [18] Daarom liet Hij het volk een omweg maken en door de woestijn naar de Rietzee trekken.

De Israëlieten waren als een geordend leger uit Egypte weggetrokken. [19] Mozes had het lichaam van Jozef meegenomen, omdat Jozef de Israëlieten plechtig had laten

zweren dat te doen. ‘God zal zich jullie lot aantrekken,’ had hij gezegd, ‘en dan moeten jullie mijn lichaam van hier met je meenemen.’

[20] Nadat ze Sukkot hadden verlaten, sloegen ze hun kamp op in Etam, aan de rand van de woestijn. [21] De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, ’s nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. [22] Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en ’s nachts de vuurzuil.

Overdenking

Als onze schroom ons ervan weerhoudt om vergeving te vragen, waarom durven we dan geen klein gebaar te maken zonder woorden? Waarom zouden we niet onze hand kunnen uitstrekken naar de ander waardoor die er het teken van vergeving, het kruisteken, in kan maken?

Woensdag 12 februari

Lezing: Psalmen 42

[1] Voor de koorleider. Een kunstig lied van de Korachieten.

[2] Zoals een hinde smacht naar stromend water, zo smacht mijn ziel naar U, o God.

[3] Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God, wanneer mag ik nader komen en voor God verschijnen?

[4] Tranen zijn mijn brood, bij dag en bij nacht, want heel de dag hoor ik zeggen: ‘Waar is dan je God?’

[5] Weemoed vervult mijn ziel nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet en optrok naar het huis van God – een feestende menigte, juichend en lovend.

[6] Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God, die mij ziet en redt.

[7] Mijn ziel is bedroefd, daarom denk ik aan U, hier in het land van de Jordaen, bij de Hermon, op de top van de Misar.

[8] De roep van vloed naar vloed, de stem van uw waterstromen – al uw golven slaan zwaar over mij heen.

[9] Overdag bewijst de HEER mij zijn liefde, ’s nachts klinkt een lied in mij op, een gebed tot de God van mijn leven.

[10] Tot God, mijn rots, wil ik zeggen: ‘Waarom vergeet U mij, waarom ga ik gehuld in het zwart, door de vijand geplaagd?’

[11] Mij gaat door merg en been de hoon van mijn belagers, want ze zeggen heel de dag: ‘Waar is dan je God?’

[12] Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God, die mij ziet en redt.

Overdenking

Het gebed laat ons ontdekken waar onze ziel tot verstillung kan komen. Dan zal de volgende verborgen werkelijkheid zich ontsluiten voor onze ogen: Christus is ons altijd nabij op onze levensweg door de mysterieuze aanwezigheid van de heilige Geest. Ook als het hart ons zwaar te moede is, zal het opnieuw het volgende uitzingen: "Uw mededogen is voelbaar in mij."

Donderdag 13 februari

Lezing: Handelingen 9:1-19

[1] Intussen bedreigde Saulus de leerlingen van de Heer nog steeds met de dood. Hij ging naar de hogepriester [2] met het verzoek hem aanbevelingsbrieven mee te geven voor de synagogen in Damascus, opdat hij de aanhangers van de Weg die hij daar zou aantreffen, mannen zowel als vrouwen, gevangen kon nemen en kon meevoeren naar Jeruzalem. [3] Toen hij onderweg was en Damascus naderde, werd hij plotseling omstraald door een licht uit de hemel. [4] Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' [5] Hij vroeg: 'Wie bent U, Heer?' Het antwoord was: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt. [6] Maar sta nu op en ga de stad in, daar zal je gezegd worden wat je moet doen.' [7] De mannen die met Saulus meereisden, stonden sprakeloos; ze hoorden de stem wel, maar zagen niemand. [8] Saulus kwam overeind, en hoewel hij zijn ogen open had, kon hij niets zien. Zijn metgezellen pakten hem bij de hand en brachten hem naar Damascus. [9] Drie dagen lang bleef hij blind en at en dronk hij niet.

[10] In Damascus woonde een leerling die Ananias heette. In een visioen zei de Heer tegen hem: 'Ananias!' Hij antwoordde: 'Ik luister, Heer.' [11] Daarop zei de Heer: 'Ga naar de Rechte Straat en vraag daar in het huis van Judas naar iemand uit Tarsus die Saulus heet. Hij is aan het bidden, [12] en hij heeft in een visioen gezien hoe een man die Ananias heet, binnenkomt en hem de handen oplegt om hem weer te laten zien.' [13] Ananias antwoordde: 'Heer, van veel kanten heb ik gehoord over deze man en over al het kwaad dat hij uw heiligen in Jeruzalem heeft aangedaan. [14] Bovendien heeft hij toestemming van de hogepriesters om hier iedereen die uw naam aanroept in de boeien te slaan.' [15] Maar de Heer zei: 'Ga, want hij is het instrument dat Ik gekozen heb om mijn naam uit te dragen onder de volken en hun heersers en onder de Israëlieten. [16] Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam.' [17] Ananias vertrok en ging naar het huis, waar hij Saulus de handen oplegde, terwijl hij zei: 'Saul, broeder, ik ben gezonden door de Heer, door Jezus, die aan u verschenen is op de weg hierheen, om ervoor te zorgen dat u weer kunt zien en vervuld wordt van de heilige Geest.' [18] Meteen was het alsof er schellen van Saulus' ogen vielen; hij kon weer zien, stond op en liet zich dopen, [19] en nadat hij gegeten had, kwam hij weer op krachten. Hij bleef enkele dagen bij de leerlingen in Damascus

Overdenking

Christus, u bent verbonden met ieder mens, ook al beseffen wij, mensen, dit niet altijd. Méér nog, door uw opstanding geneest u de verwonding die diep in de mensenziel is toegebracht. Dan openen zich, voor ieder van ons, de deuren van mededogen die vanuit het hart komt.

Vrijdag 14 februari

Lezing: Lucas 23:33-46

[33] Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. [34] Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. [35] Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden Hem en zeiden: 'Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de messias van God is, zijn uitverkorene!' [36] Ook de soldaten dreven de spot met Hem, ze gingen voor Hem staan en boden Hem water met azijn aan, [37] terwijl ze zeiden: 'Als Je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!' [38] Boven Hem was een opschrift aangebracht: 'Dit is de koning van de Joden'. [39] Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen Hem: 'Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!' [40] Maar de ander wees hem terecht met de woorden: 'Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat?' [41] Wij worden terecht gestraft: het is ons verdiende loon. Maar die man heeft niets verkeerd gedaan.' [42] En hij zei: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.' [43] Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.'

[44-45] Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. [46] En Jezus riep met luide stem: 'Vader, in uw handen leg Ik mijn geest.' Toen Hij dat gezegd had, blies Hij de laatste adem uit.

Overdenking

Vrede begint bij onszelf. Reeds in de vierde eeuw zei Ambrosius uit Milaan: "Als je eerst met jezelf verzoend bent en tot vrede met jezelf gekomen bent, pas dan kun je een vredesteken zijn voor anderen."

Zaterdag 15 februari

Lezing: 1 Johannes 4:16-21

[16] Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem.

[17] Zo is de liefde bij ons tot volmaaktheid gekomen, en daardoor kunnen we op de dag van het oordeel vol vertrouwen zijn, want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus. [18] De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde niet tot volmaaktheid gekomen. [19] Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. [20] Als iemand zegt: 'Ik heb God lief,' maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. [21] We hebben dan ook dit gebod van Hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

Overdenking

De Kerk is het lichaam van Christus, een gemeenschap waar liefde centraal staat, maar toch is de Kerk niet gevrijwaard van tegenstrijdigheden die pijn doen. Sluiten we daarvoor onze ogen? Nee, nooit. We kunnen niet anders dan paraat zijn om een vernieuwing van de Kerk, het volk Gods, te ondersteunen.

Zondag 16 februari

Lezing: Jeremia 17:5-8

[5] Dit zegt de HEER: Vervloekt wie op een mens vertrouwt, wie zijn kracht ontleent aan stervelingen, wie zich afkeert van de HEER.

[6] Hij is als een struik in een dorre vlakte, hij merkt de komst van de regen niet op. Hij staat in een steenwoestijn, in een verzilt en verlaten land.

[7] Gezegend wie op de HEER vertrouwt, wiens toeverlaat de HEER is.

[8] Hij is als een boom geplant aan water, zijn wortels reiken tot in de rivier. Hij merkt de komst van de hitte niet op, zijn bladeren blijven altijd groen. Tijden van droogte deren hem niet, steeds weer draagt hij vrucht.

Overdenking

De geest van het kind en de eenvoud zoals te vinden in het evangelie hebben niets naïefs. Zij gaan gepaard met onderscheidingsvermogen. Zij veronderstellen rijpheid van denken. Er is niets kinderlijks aan. Zij zijn doordrongen van een heldere kijk op de wereld om ons heen.

Ochtendgebeden week 8 (17 t/m 23 februari)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 17 februari

Lezing: Filippenzen 4:4-7

[4] Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. [5] Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. [6] Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden. [7] Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

Overdenking

Jezus, onze vrede, door de heilige Geest komt u altijd naar ons toe. En in het diepst van onze ziel is er verwondering over uw aanwezigheid. Ons gebed kan nog zo armzalig zijn, maar u bent biddend aanwezig in de stilte van ons hart.

Dinsdag 18 februari

Lezing: 2 Korintiërs 8:7-15

[7] U blinkt in alles uit: in geloof, in kennis en welsprekendheid, in inzet op elk gebied, in de liefde die wij in u hebben gewekt – blink dus ook uit in dit goede werk. [8] Ik zeg dit niet als een bevel; door op de inzet van anderen te wijzen wil ik nagaan of uw liefde oprecht is. [9] Tenslotte kent u de liefde die onze Heer Jezus Christus heeft gegeven: Hij was rijk, maar is omwille van u arm geworden opdat u door zijn armoede rijk zou worden. [10] In uw eigen belang raad ik u het volgende aan. U hebt al een jaar geleden een begin gemaakt met de collecte, en bovendien toonde u dat u graag wilt meedoen. [11] Rond deze nu dan ook af met dezelfde bereidwilligheid als waarmee u begon, en geef daarbij naar vermogen. [12] Als u namelijk bereidwillig geeft van wat u hebt, worden uw gaven met vreugde aanvaard; u hoeft niet te geven van wat u niet hebt. [13] Het is niet de bedoeling dat u door anderen te helpen zelf in moeilijkheden raakt. Er moet evenwicht zijn. [14] Op dit moment lenigt u met uw overvloed de nood van de heiligen in Jeruzalem, zodat zij later met hun overvloed uw nood kunnen lenigen. Zo is er evenwicht, [15] zoals ook geschreven staat: 'Hij die meer had, had niet te veel; hij die minder had, had niet te weinig.'

Overdenking

Twijfel kan onze persoonlijkheid aanvreten en ons in een diepe put doen belanden. Maar ook als je in de put zit, is er nog licht van boven. De duisternis is geen diepdonkere

nacht, het duister is nooit compleet donker. Er is altijd een lichtspoor van Christus te ontwaren.

Woensdag 19 februari

Lezing: Lucas 24:13-35

[13] Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt. [14] Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. [15] Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, [16] maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. [17] Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan. [18] Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' [19] Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. [20] Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. [21] Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. [22] Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, [23] vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. [24] Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.' [25] Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? [26] Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' [27] Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. [28] Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. [29] Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. [30] Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. [31] Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. [32] Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' [33] Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, [34] die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' [35] De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Overdenking

Bij het openslaan van het evangelie komt deze gedachte op: de woorden van Jezus zijn als een hele oude brief, aan mij gericht, in een onbekende taal. Omdat hij aan mij is geadresseerd door iemand die mij liefheeft, Christus, probeer ik de betekenis ervan te vatten en het weinige dat ik ervan begrijp, wil ik in mijn leven in praktijk brengen.

Donderdag 20 februari

Lezing: 1 Johannes 5:5-12

[5] Wie anders kan de wereld overwinnen dan iemand die gelooft dat Jezus de Zoon van God is? [6] Hij, Jezus Christus, is gekomen door water en bloed – niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest getuigt ervan, omdat de Geest de waarheid is. [7] Er zijn dus drie getuigen: [8] de Geest, het water en het bloed, en het getuigenis van deze drie is eensluidend. [9] Als we het getuigenis van mensen aannemen, zullen we zeker het getuigenis van God aannemen, dat zoveel meer gezag heeft, want het is het getuigenis dat God over zijn Zoon gegeven heeft. [10] Wie in de Zoon van God gelooft, draagt het getuigenis in zich. Wie God niet gelooft, maakt Hem tot leugenaar, omdat hij geen geloof hecht aan het getuigenis dat God over zijn Zoon gegeven heeft. [11] Dit getuigenis luidt: God heeft ons eeuwig leven geschonken en dat leven is in zijn Zoon. [12] Wie de Zoon heeft, heeft het leven. Wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.

Overdenking

Opgestane Jezus, in uw evangelie ontdekken wij een verwachtingsvolle hoop; ze ondersteunt het geloof, zelfs in situaties die uitzichtloos lijken. Zo'n hoop geeft de wereld een nieuwe aanschijn.

Vrijdag 21 februari

Lezing: Johannes 17:6-11

[6] Ik heb uw naam bekendgemaakt aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U, maar U hebt hen aan Mij gegeven. Ze hebben uw woord bewaard, [7] en nu begrijpen ze dat alles wat U Mij hebt gegeven, van U komt. [8] Ik heb de woorden die Ik van U ontvangen heb aan hen doorgegeven, zij hebben ze aanvaard en nu weten ze echt dat Ik van U gekomen ben, en ze geloven dat U Mij hebt gezonden.

[9] Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn [10] – alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij – en omdat in hen mijn grootheid zichtbaar geworden is. [11] Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader,

bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn.

Overdenking

Wat een geluk brengen kinderen in het leven! Wie kan genoeg onder woorden brengen welke rijkdom sommige kinderen op ons kunnen overbrengen. In het weerspiegelt zich zelfs iets van een onzichtbare verbondenheid.

Zaterdag 22 februari

Lezing: Jesaja 42:1-7

[1] Hier is mijn dienaar, hem zal Ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind Ik vreugde, Ik heb hem met mijn geest vervuld. Hij zal alle volken het recht doen kennen.

[2] Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet, hij roept niet luidkeels in het openbaar;

[3] het geknakte riet breekt hij niet af, de kwijnende vlam zal hij niet doven. Het recht zal hij zuiver doen kennen.

[4] Hij zal niet uitdoven en niet breken tot hij op aarde het recht heeft gevestigd; de eilanden zien naar zijn onderricht uit.

[5] Dit zegt God, de HEER, die de hemel heeft geschapen en uitgespannen, die de aarde heeft uitgespreid met alles wat zij voortbrengt, die de mensen op aarde levensadem geeft, en levensgeest aan allen die daar verkeren:

[6] In gerechtigheid heb Ik, de HEER, jou geroepen. Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden, Ik neem je in dienst voor mijn verbond met het volk en maak je tot een licht voor alle volken,

[7] om blinden de ogen te openen, om gevangenen te bevrijden uit de kerker, wie in het duister zitten uit de gevangenis.

Overdenking

Sommige oosterse christenen zijn zeer gehecht aan het Jezus-gebed. Alleen al het voortdurend uitspreken van zijn naam geeft hun een doorvoeld besef dat ze één zijn met Christus. Overal op aarde zijn er christenen, die zonder ophouden een gebed van enkele woorden uitspreken: "Christus Jezus, laat nimmer toe dat de duistere kant van mijn persoon me in de greep krijgt; maak het me mogelijk om ontvankelijk te zijn voor uw liefde." Of zij bidden dit oude gebed: "Laat niets je in de war brengen, God alleen is genoeg." Of ze bidden ook nog dit korte gebed op ieder moment van de dag: "Mijn ziel dorst naar u en is bereid om alles voor u op te geven." En zo komt het wachten op u tot zijn bestemming.

Zondag 23 februari

Lezing: Lucas 6:27-35

[27] Tegen jullie die naar Mij luisteren zeg Ik: heb je vijanden lief, wees goed voor wie jullie haten, [28] zegen wie jullie vervloeken, bid voor wie jullie slecht behandelen. [29] Als iemand je op de wang slaat, bied hem dan ook de andere wang aan, en weiger iemand die je je bovenkleed afneemt ook je onderkleed niet. [30] Geef aan ieder die iets van je vraagt, en eis je bezit niet terug als iemand het je afneemt. [31] Behandel anderen zoals je wilt dat ze jullie behandelen. [32] Is het een verdienste als je liefhebt wie jullie liefhebben? Want ook de zondaars hebben degenen lief die hen liefhebben. [33] En is het een verdienste als je weldaden bewijst aan wie weldaden bewijzen aan jullie? Ook de zondaars handelen zo. [34] En is het een verdienste als je geld leent aan degenen van wie jullie iets terug verwachten? Ook zondaars lenen geld aan zondaars in de verwachting alles terug te krijgen. [35] Nee, heb je vijanden lief, doe goed en leen geld aan anderen zonder iets terug te verwachten; dan zullen jullie rijkelijk worden beloond, en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, want ook Hij is goed voor wie ondankbaar en kwaadwillig is.

Overdenking

Zij die Christus willen volgen met een jawoord voor het hele leven, weten ondanks alles dat ze kwetsbaar zijn. Op dagen waarop het vertrouwen lijkt te wankelen, is het goed zich deze woorden uit het evangelie te herinneren: "Volg mij, dan zul je een plek vinden waar jouw hart weer tot rust komt."

Ochtendgebeden week 9 (24 februari t/m 2 maart)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 24 februari

Lezing: Micha 6:6-8

[6] 'Wat kan ik de HEER aanbieden, waarmee hulde brengen aan de verheven God? Moet ik Hem tegemoet treden met brandoffers, zou Hij eenjarige stieren aanvaarden?

[7] Kan ik Hem gunstig stemmen met duizenden rammen, met olie, stromend in tienduizend beken? Moet ik mijn eerstgeborene geven voor wat ik heb misdaan, de vrucht van mijn schoot voor mijn zondig leven?'

[8] Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Overdenking

Christus Jezus, redder van elk mensenleven, u wilt niet dat het hart van mensen verteerd wordt door angst. U bent op aarde gekomen om het mysterie van menselijke lijden in een helderder perspectief te plaatsen, en in ons hart laat u de heilige Geest neerdalen die ons troost schenkt in moeilijke momenten.

Dinsdag 25 februari

Lezing: Johannes 8:31-36

[31] En tegen de Joden die in Hem geloofden zei Jezus: 'Wanneer u blijft vasthouden aan wat Ik zeg, bent u werkelijk mijn leerlingen. [32] U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.' [33] Ze zeiden: 'Wij zijn nakomelingen van Abraham en we zijn nooit iemands slaaf geweest – hoe kunt U dan zeggen dat wij bevrijd zullen worden?' [34] Jezus antwoordde: 'Werkelijk, Ik verzeker u, iedereen die zondigt is een slaaf van de zonde. [35] Een slaaf blijft niet voor eeuwig in huis, maar de Zoon blijft voor eeuwig. [36] Wanneer de Zoon u vrij zal maken, zult u werkelijk vrij zijn.'

Overdenking

Wanneer anderen je pijn doen en je kwetsen, dan voel je een wonde in jouw hart. Om jouw hart weer tot rust te brengen, is er niets beters dan degenen die je pijn hebben gedaan, zonder aarzelen aan God toe te vertrouwen.

Woensdag 26 februari

Lezing: Matteüs 13:1-23

[1] Die dag verliet Jezus het huis en ging aan de oever van het meer zitten. [2] Er kwam een grote mensenmassa om Hem heen staan, en daarom ging Hij in een boot zitten, terwijl de menigte op de oever bleef. [3] Hij sprak in allerlei gelijkenissen tot hen: 'Een zaaier ging eropuit om te zaaien. [4] Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad op de weg, en er kwamen vogels die het opaten. [5] Een ander deel viel op rotsachtige grond, waar maar weinig aarde was, en het schoot meteen op omdat het niet diep in de grond kon doordringen; [6] en toen de zon opkwam verschroeide het, en doordat het geen wortel had droogde het uit. [7] Weer een ander deel viel tussen de distels, en toen die opschoten verstikten ze het. [8] Maar er viel ook zaad in goede grond, en dat droeg vrucht, deels honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig. [9] Laat wie oren heeft goed luisteren!'

[10] De leerlingen kwamen naar Hem toe en vroegen: 'Waarom spreekt U in gelijkenissen tot hen?' [11] Hij antwoordde: 'Het is jullie gegeven de geheimen van het koninkrijk van de hemel te kennen, maar hun niet. [12] Want wie heeft, hem zal nog meer gegeven worden, en wel in overvloed; maar wie niets heeft, hem zal zelfs het

laatste worden ontnomen. [13] Dit is de reden waarom Ik in gelijkenissen tot hen spreek: omdat zij ziende blind en horende doof zijn en niets begrijpen. [14] In hen komt deze profetie van Jesaja tot vervulling: “Jullie zullen goed luisteren maar niets begrijpen, en jullie zullen goed kijken maar geen inzicht hebben. [15] Want het hart van dit volk is afgestompt, hun oren zijn doof en hun ogen houden zij gesloten. Met hun ogen willen ze niets zien, met hun oren niets horen, met hun hart niets begrijpen. Want anders zouden ze tot inkeer komen en zou Ik hen genezen.” [16] Gelukkig zijn jullie ogen omdat ze zien, en jullie oren omdat ze horen! [17] Want Ik verzeker jullie: vele profeten en rechtvaardigen hebben ernaar verlangd te zien wat jullie zien, maar ze kregen het niet te zien, en te horen wat jullie horen, maar ze kregen het niet te horen.

[18] Hoor en begrijp dan nu de gelijkenis van de zaaier: [19] Bij ieder die het woord van het koninkrijk hoort maar het niet begrijpt, komt hij die het kwaad zelf is om te roven wat in hun hart is gezaaid; dit is het zaad dat op de weg gezaaid is. [20] Het zaad dat op rotsachtige grond is gezaaid, dat zijn zij die het woord horen en het meteen met vreugde aannemen. [21] Maar doordat het geen wortel schiet in hen, is dat van korte duur. Worden ze vanwege het woord verdrukt of vervolgd, dan komen ze meteen ten val. [22] Het zaad dat tussen de distels is gezaaid, dat zijn zij die het woord horen, maar bij wie de zorg om het dagelijks bestaan en de verleiding van de rijkdom het woord verstikken, zodat het zonder vrucht blijft. [23] Het zaad dat in goede grond is gezaaid, dat zijn zij die het woord horen en begrijpen. Zij zijn het die vrucht dragen, deels honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig.’

Overdenking

Het evangelie kan je helpen om wezenlijke keuzes te maken in jouw leven, zoals vergeving, verzoening en de innerlijke strijd om trouw te blijven. Dergelijke keuzes maak je omwille van Christus en ze zijn een uiting van onze liefde voor hem.

Donderdag 27 februari

Lezing: Jesaja 2:1-5

[1] Dit zijn de woorden van Jesaja, de zoon van Amos; het visioen dat hij zag over Juda en Jeruzalem.

[2] Eens komt de dag dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar samenstromen,

[3] machtige naties zullen zeggen: ‘Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.’ Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER.

[4] Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal nog de wapens leren hanteren.

[5] Nakomelingen van Jakob, kom mee, laten wij leven in het licht van de HEER.

Overdenking

Twee eeuwen na Christus' dood schreef een gelovige: "De roeping waartoe God de christenen aanzet, is zo mooi dat het onmogelijk wordt zich eraan te onttrekken." Zich waaraan onttrekken? Aan de verantwoordelijkheden die ontspringen uit de bronnen van het geloof.

Vrijdag 28 februari

Lezing: Johannes 13:1-15

[1] Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat Hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die Hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. [2] Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet om Jezus uit te leveren. [3] Jezus, die wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, [4] stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om [5] en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen, en droogde ze af met de doek die Hij omgeslagen had. [6] Toen Hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' [7] Jezus antwoordde: 'Wat Ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' [8] 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult U niet wassen, nooit!' Jezus zei: 'Als Ik ze niet mag wassen, kun je niet bij Mij horen.' [9] 'Dan niet alleen mijn voeten, Heer,' antwoordde Simon Petrus, 'maar ook mijn handen en mijn hoofd!' [10] Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' [11] Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren, daarom zei Hij dat ze niet allemaal rein waren.

[12] Toen Hij hun voeten gewassen had, deed Hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat Ik gedaan heb?' vroeg Hij. [13] 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen Mij, en terecht, want dat ben Ik ook. [14] Als Ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. [15] Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

Overdenking

Jezus, onze hoop, zelfs als wij zwak en hulpeloos zijn zouden we vooral willen begrijpen dat u ons liefheeft. U verlicht de weg die ons hart leidt naar mededogen voor de ander. Zoals tot uw leerlingen, zegt u tot ons: "Keer je tot God en geloof in het evangelie."

Zaterdag 1 maart

Lezing: Marcus 10:35-45

[35] Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen bij Hem en zeiden: 'Meester, we willen dat U voor ons doet wat we U vragen.' [36] Hij vroeg hun: 'Wat willen jullie dan dat Ik voor je doe?' [37] Ze zeiden: 'Wanneer U heerst in uw glorie, laat een van ons dan rechts van U zitten en de ander links.' [38] Maar Jezus zei tegen hen: 'Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik moet drinken of de doop ondergaan die Ik moet ondergaan?' [39] 'Ja, dat kunnen wij,' antwoordden ze. Toen zei Jezus tegen hen: 'Jullie zullen de beker drinken die Ik zal drinken en de doop ondergaan die Ik zal ondergaan, [40] maar wie er rechts of links van Mij zal zitten, kan Ik niet bepalen, die plaatsen behoren toe aan hen voor wie ze zijn bestemd.'

[41] Toen de andere leerlingen hiervan hoorden, namen ze het Jakobus en Johannes kwalijk. [42] Jezus riep hen bij zich en zei tegen hen: 'Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken. [43] Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, moet dienaar van de anderen zijn, [44] en wie van jullie de eerste wil zijn, moet slaaf van de anderen zijn, [45] want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'

Overdenking

Wij weten dat eenvoud en goedheid van hart onmisbare waarden zijn van ons gemeenschapsleven in Taizé. Ze zijn de meest sprekende voorbeelden van hoe mooi deze verbondenheid kan zijn.

Zondag 2 maart

Lezing: 1 Korintiërs 15:54-58

[54] En wanneer dit vergankelijke lichaam is bekleed met het onvergankelijke, dit sterfelijke met het onsterfelijke, zal wat geschreven staat in vervulling gaan: 'De dood is verslonden en overwonnen. [55] Dood, waar is je overwinning? Dood, waar is je angel?' [56] De angel van de dood is de zonde, en de zonde ontleent haar macht aan de wet. [57] Maar laten we God danken, die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus.

[58] Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat de inspanningen die u voor de Heer verricht, nooit tevergeefs zijn.

Overdenking

Wat moeten wij oppassen om niemand een etiket op te plakken. Door anderen een etiket op te plakken, kan je hun in hun innerlijke ontwikkeling verlammen.

Ochtendgebeden week 10 (3 t/m 8 maart)

Maandag en dinsdag volgen we het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé. Met ingang van 5 maart (Aswoensdag) volgen we – gedurende de Veertigdagentijd – de Petruskalender.

Maandag 3 maart

Lezing: Romeinen 12:14-21

[14] Zegen uw vervolgers; zegen hen, vervloek hen niet. [15] Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft. [16] Wees eensgezind; wees niet hoogmoedig, maar zet uzelf aan tot nederigheid. Ga niet af op uw eigen inzicht. [17] Vergeld geen kwaad met kwaad, maar probeer voor alle mensen het goede te doen. [18] Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven. [19] Neem geen wraak, geliefde broeders en zusters, maar laat God uw wreker zijn, want er staat geschreven dat de Heer zegt: 'Het is aan Mij om wraak te nemen, Ik zal vergelden.' [20] En ergens anders staat: 'Als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten, als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Dan stapelt u gloeiende kolen op zijn hoofd.' [21] Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Overdenking

Christus Jezus, vanaf het begin was God in u en u in God. Sinds het ontstaan van de mensheid was u het levende Woord. U bent onder ons gekomen en u heeft het vertrouwen van het geloof, in al zijn eenvoud, voor ons toegankelijk gemaakt. En de dag komt waarop wij kunnen zeggen: ik ben van Christus, ik ben in Christus.

Dinsdag 4 maart

Lezing: Galaten 1:11-24

[11] Ik verzeker u, broeders en zusters, dat het evangelie dat ik u verkondigd heb geen zaak van mensen is; [12] ik heb het dan ook niet van een mens ontvangen of geleerd, nee, Jezus Christus is mij geopenbaard.

[13] U hebt gehoord hoezeer ik me vroeger inzette voor de Joodse levenswijze: fanatiek vervolgde ik de gemeente van God en ik probeerde haar uit te roeien. [14] Ik leefde de Joodse wetten heel wat strikter na dan velen van mijn generatie en maakte me sterk voor de tradities van ons voorgeslacht. [15] Maar toen besloot God, die mij al in de moederschoot had uitgekozen en die mij door zijn genade heeft geroepen, [16] zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem aan de heidense volken zou verkondigen. Ik heb toen geen raad gevraagd aan mensen [17] en ben ook niet naar Jeruzalem gegaan, naar hen die eerder apostel waren dan ik. Ik ben onmiddellijk naar Arabië gegaan en ben van daar weer teruggekeerd naar Damascus. [18] Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om Kefas te ontmoeten, en bij hem bleef ik twee weken. [19] Maar van de overige apostelen heb ik niemand gezien, behalve Jakobus, de broer van de Heer. [20] God is mijn getuige dat ik u de waarheid schrijf. [21] Daarna ging ik naar het kustgebied van Syrië en van Cilicië. [22] De gemeenten van Christus in Judea hadden mij nog nooit ontmoet, [23] ze hadden alleen over mij horen vertellen: 'De man die ons vroeger vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij toen probeerde uit te roeien.' [24] En zij prezen God om mij.

Overdenking

Er zijn christenen die diep ontsteld zijn wanneer zij horen dat hun geloof een illusie is. Twijfel kan dan de ziel binnensluipen. Maar twijfel heeft niets verontrustends. Als de mens zich innerlijk vrij voelt, dan zal vertrouwen zich een weg banen door de twijfel heen. Tegen eenieder zal het evangelie zeggen: "Zoek, blijf zoeken en je zult vinden."

Als inleiding op het begin van de Veertigdagentijd schrijft Ds. René de Reuver (scriba van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland) het volgende over het weekthema 'Heel worden' van deze eerste (halve) week van de Veertigdagentijd.

De Veertigdagentijd begint op woensdag, zesenhalf week voor Pasen. Het feest van de opstanding vier je niet zomaar, daar gaat een tijd van bezinning en inkeer aan vooraf. In deze weken volgen we Jezus op zijn weg naar kruis en opstanding. We beginnen op Aswoensdag. Op die dag kun je op je voorhoofd een kruisje van as van de verbrande palmtakken van Palmzondag vorig jaar laten tekenen. Hierbij klinken bijbelwoorden die je herinneren aan je kwetsbaarheid en vergankelijkheid.

Heel worden, leven in het licht van Gods koninkrijk, heeft niets te doen met stoerheid, je sterk maken, ik-ten-koste-van-anderen. Integendeel, heel worden begint met inkeer, met omkeer naar God en de ander, in het besef van je eigen kwetsbaarheid. Het begint met sterven om te leven.

Woensdag 5 maart

Lezing: psalmen 57:1-7

- [1] Voor de koorleider. Op de wijs van Verdelg niet. Van David, een stil gebed, toen hij voor Saul was gevlucht in een spelonk.
- [2] Wees mij genadig, God, wees mij genadig, want bij U is mijn leven geborgen. In de schaduw van uw vleugels zal ik schuilen, tot het doodsgevaar is geweken.
- [3] Ik roep tot God, de Allerhoogste, tot God, die mij beschermt.
- [4] Uit de hemel zal Hij hulp sturen, wie mij bedreigt wordt smadelijk verjaagd. Ja, God stuurt mij zijn liefde en trouw.
- [5] Tussen leeuwen moet ik liggen, tussen dieren die mensen verslinden, hun tanden zijn speren en pijlen, hun tong is een geslepen zwaard.
- [6] Verhef u boven de hemelen, God, laat uw glorie heel de aarde vervullen.
- [7] Ze hadden een net op mijn weg gespannen om mij ten val te brengen, ze hadden voor mij een kuil gegraven, maar vielen er zelf in.

Overdenking 'Zwarte zeep'

Heb jij op Aswoensdag wel eens een askruisje op je voorhoofd laten tekenen? Ik kan het je aanraden. Het is bijzonder om aan het begin van de Veertigdagentijd op deze manier gestempeld te worden. En daarbij te horen: "stof ben je en tot stof zul je weerkeren" (Genesis 3:19).

Dat askruisje en die aangrijpende bijbelwoorden zijn niet bedoeld om je de put in te drukken. Zeker, het askruisje zet een streep door al onze grootspraak. Maar als zwarte zeep wil je het schoonwassen van het waanidee dat je perfect moet zijn. Het bijbelwoord logenstraft elk idee van onsterfelijkheid. Askruisje en bijbelwoord verwijzen naar een andere werkelijkheid: die van Gods genade, zichtbaar in de kruisdood van Jezus. Op de weg achter Hem aan is je leven geborgen.

Donderdag 6 maart

Lezing: Jesaja 57:15-19

- [15] Dit zegt Hij die hoog is en verheven, die troont in eeuwigheid – heilig is zijn naam: In hoogheid en heiligheid zal Ik tronen met hen die gebroken zijn en nederig van geest, opdat de nederige geest herleeft, opdat het verbrijzelde hart tot leven komt.

[16] Want niet eindeloos blijf Ik twisten, niet eeuwig duurt mijn toorn. Anders zou hun geest voor Mij bezwijken, de levensadem die Ik hun gegeven heb.

[17] Mijn toorn was op hun zondige hebzucht gericht, Ik heb hen geslagen en me in mijn woede verborgen. Maar zij gingen onverdroten voort op de weg die ze zelf hadden gekozen.

[18-19] Ik heb gezien wat ze deden, maar toch zal Ik hen genezen, hen leiden en hun vertroosting schenken. Treurenden leg Ik een lofzang op de lippen: Vrede, vrede voor iedereen, ver weg of dichtbij – zegt de HEER –, Ik zal genezing brengen.

Overdenking 'Gods thuis'

Waar woont God? Bij wie is Hij thuis? Om dit te ontdekken moet je Jezus scherp voor ogen houden. We bekijken ons snel. We kunnen zomaar denken dat God, de Hoge en Verhevene, thuis is bij mensen die maatschappelijk in hoog aanzien staan en alles goed voor elkaar hebben. Zegen verwarren we nog wel eens met voorspoed.

De profeet Jesaja leert ons veel scherper te zien. Bij wie God thuis is? Bij zijn lijdende knecht. De knecht, door mensen veracht (lees Jesaja 53). Bij Hem en bij zijn volgelingen is God thuis. Bij mensen die net als 'de man van smarten' gebroken worden en nederig van geest zijn. Verkijk je niet. De hoge God ziet laag. Hij laat zich vinden bij gebrokenen en oprechten van hart. Bij hen is Hij thuis.

Vrijdag 7 maart

Lezing: Jesaja 58:6-10

[6] Is dit niet het vasten dat Ik verkies: misdadige ketenen losmaken, de banden van het juk ontbinden, de verdrukten bevrijden, en ieder juk breken?

[7] Is het niet: je brood delen met de hongerige, onderdak bieden aan armen zonder huis, iemand kleden die naakt is, je bekommeren om je medemensen?

[8] Dan breekt je licht door als de dageraad, je zult spoedig herstellen. Je gerechtigheid gaat voor je uit, de majesteit van de HEER vormt je achterhoede.

[9] Dan geeft de HEER antwoord als je roept; als je om hulp schreeuwt, zegt Hij: 'Hier ben Ik.' Wanneer je het juk van de onderdrukking uitbant, de beschuldigende vinger en de kwaadsprekerij,

[10] wanneer je de hongerige schenkt wat je zelf nodig hebt en de verdrukte gul onthaalt, dan zal je licht in het donker schijnen, je duisternis wordt als het licht van het middaguur.

Overdenking 'Doelgericht vasten'

Steeds meer christenen, ook uit protestantse en evangelische huize, vasten in de Veertigdagentijd. Waarom zou jij dat niet ook doen? Je kunt zelf kiezen hoe je vast. De

een doet dit door geen sociale media te gebruiken, de ander door geen vlees te eten of alcohol te drinken, een derde op weer een andere manier. Prima om zelf je keuze te maken.

Welke keuze jij ook maakt, de spits van het vasten is niet gericht op jezelf. Het is geen wellness-therapie maar een oefening in gerechtigheid. Het vasten dat God verkiest is gericht op heil en welzijn van de ander: brood delen met hongerigen, naakten kleden, onderdak bieden aan armen, je bekommeren om een medemens ...

Wie zo vast, die wordt gezegend!

Zaterdag 8 maart

Lezing: Jesaja 58:13-14

[13] Wanneer je je voeten rust gunt op sabbat en geen handel drijft op mijn heilige dag, wanneer je de sabbat als een dag van vreugde ziet, de dag van de HEER als een heilige dag, wanneer je hem in ere houdt door niet je gang te gaan, geen handel te drijven of zaken te bespreken,

[14] dan vind je vreugde in de HEER. Ik zal je voeren over de hoogste bergen en je laten genieten van het land dat Ik je voorvader Jakob in bezit heb gegeven. De HEER heeft gesproken!

Overdenking 'Vreugde'

Vandaag is sabbat, de dag waarop God rustte van zijn scheppingswerk (Genesis 2:2), een dag van ophouden, van 'even niet', even de dingen de dingen laten.

Het is het medicijn tegen de druk om 24/7 opgeslokt te worden door werk en moeten presteren. Als christenen vieren we deze dag op zondag, de dag van de opstanding, van het opstaan tot nieuw leven.

Vasten en sabbat hebben alles met elkaar te maken. Vasten is een sabbatsmoment. Het is concreet oefenen in loslaten, je verzetten tegen de dwang van het leven en van de economie, van het opgeslokt worden door wat er allemaal van je verwacht wordt. Het is oefenen in nee-zeggen en ruimte vinden om te genieten van het goede dat God geeft, in vrij en vreugdevol leven.

Ochtendgebeden week 11 (9 t/m 15 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgens we de Petruskalender.

De auteur van de meditaties bij de bijbelteksten van de eerste (hele) week van de Veertigdagentijd is ds. Martijn van Leerdam (predikant-directeur van de Pauluskerk in Rotterdam). Zijn weekthema luidt 'Krachtig in de Heer'. Hierover schrijft hij het volgende:

De Veertigdagentijd in een tijd van bezinning en inkeer. Dat is niet voor tere zieltjes. Om de grote vragen toe te laten en je eigen leven op het spel te zetten, moet je stevig in je schoenen staan. De beproeving van Jezus in de woestijn is geen inkoppertje. 'Leef zo dat het God behaagt', schrijft Paulus, en dat is een waagstuk van formaat.

Hoe houd je dat vol? Hoe blijf je overeind als het stormt om je heen? Wat staat ons te doen, en waar halen we de kracht vandaan om te blijven doorzetten? Over deze vragen gaat het de komende week. Jezus en Paulus nemen ons daarbij op sleeptouw. Ze laten zien dat de kracht niet altijd uit jezelf hoeft te komen. Maar dat betekent allerm minst dat je er niets voor hoeft te doen.

Zondag 9 maart

Lezing: Lucas 4:1-3

[1] Vervuld van de heilige Geest trok Jezus weg van de Jordaan. Hij werd door de Geest naar de woestijn geleid, [2] waar Hij veertig dagen bleef en door de duivel op de proef gesteld werd. Al die tijd at Hij niets, en toen de veertig dagen verstreken waren, had Hij grote honger. [3] De duivel zei tegen Hem: 'Als U de Zoon van God bent, beveel die steen dan in een brood te veranderen.'

Overdenking 'Geen luxetrip'

Veertig dagen naar de woestijn, om je bezig te houden met spiritualiteit.

Tijd voor inspiratie en bezinning, tijd voor jezelf. Het klinkt als een heerlijke luxetrip. Maar niets is minder waar. Hoeveel honger heeft Jezus nadat hij veertig dagen heeft gevast? En dan wordt Hij ook nog eens op andere manieren op de proef gesteld. Jezus legt de lat hoog. Hij doet precies wat de Geest van God van Hem vraagt. Hij doorstaat alles om de wil van zijn Vader te gehoorzamen.

Hoe zit dat eigenlijk met ons? Hoe sterk ben jij zelf, als je op de proef wordt gesteld?

Maandag 10 maart

Lezing: 1 Tessalonicenzen 1:1-3

[1] Van Paulus, Silvanus en Timoteüs. Aan de gemeente in Tessalonica, die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus. Genade zij u en vrede.

[2] Wij danken God altijd voor u allen: wij noemen u onophoudelijk in onze gebeden [3] en brengen dan ten overstaan van onze God en Vader in herinnering hoeveel uw geloof tot stand brengt, hoe krachtig uw liefde is en hoe standvastig u blijft hopen op de komst van onze Heer Jezus Christus.

Overdenking 'Hou vol en doe je best'

De christenen in Thessaloniki krijgen een dikke vette pluim van Paulus uitgereikt. Hun geloof brengt veel tot stand, hun liefde is krachtig en ze blijven standvastig hopen. Het zijn trouwe volgelingen, ook als ze worden beproefd. Zo groeien de Tessalonicenzen uit tot een voorbeeld voor gelovigen in de wijde omtrek.

Zouden ze nu echt zo vroom en voorbeeldig zijn geweest, die vroege christenen in Thessaloniki? Stuurt Paulus zijn brief alleen om hen een schouderklopje te geven, of is er meer aan de hand? Er bestaat geen kerk zonder boefjes en geen mens zonder vlekjes. Vermoedelijk heeft de slimme Paulus dat ook wel door. Maar goed gedrag moet je aanmoedigen. Dat is geen naïviteit, het is een bewuste strategie. Kom op, doe je best!

Dinsdag 11 maart

Lezing: 1 Tessalonicenzen 2:1-6

[1] U weet zelf, broeders en zusters, dat ons bezoek aan u niet tevergeefs is geweest. [2] Ondanks de mishandelingen en beledigingen die wij, zoals u bekend is, in Filippi te verduren hadden, vonden we in vertrouwen op onze God de moed u bekend te maken met zijn evangelie. Daarvoor hebben we ons tot het uiterste ingespannen. [3] Onze oproep berust niet op een dwaling, op oneerlijkheid of bedrog. [4] Wij spreken alleen omdat God ons daartoe waardig heeft gekeurd en ons het evangelie heeft toevertrouwd – niet om mensen te behagen, maar God, die ons hart doorgrondt. [5] U weet dat we u nooit naar de mond hebben gepraat en dat onze woorden nooit een dekmantel voor hebzucht waren. God is onze getuige. [6] We hebben ook niet geprobeerd de gunst van mensen af te dwingen, niet bij u en niet bij anderen.

Overdenking 'Tegenstand'

Wie goed doet, goed ontmoet. Dat merk ik als ik zwerfvuil raap. Dan steken toevallige voorbijgangers hun duim naar me op, of stoppen ze om een praatje te maken. Zo versterken goede bedoelingen elkaar. Helaas werkt het niet altijd zo. Als je je uitspreekt voor rechtvaardigheid en tegen haat, dan kan dat je gerust op bedreigingen komen te staan. En als je je inzet voor bestuur en politiek, dan word je maar al te gemakkelijk tot

doelwit gemaakt van laster en belediging. Dat is niet uniek aan onze tijd. Paulus weet hoe dat is. Maar hoeveel tegenstand hij ook krijgt, hij weet waar het werkelijk om gaat: om het goede nieuws van Gods koninkrijk. En een samenleving van barmhartigheid en rechtvaardigheid.

Woensdag 12 maart

Lezing: Psalm 91:1,9-16

[1] Wie in de beschutting van de Allerhoogste woont en overnacht in de schaduw van de Ontzagwekkende,

[9] U bent mijn toevlucht, HEER. Als je mag wonen bij de Allerhoogste,

[10] zal het kwaad je niet bereiken, geen plaag je tent ooit treffen.

[11] Zijn engelen geeft Hij opdracht over je te waken waar je ook gaat.

[12] Op hun handen zullen zij je dragen, je zult je voet niet stoten aan een steen.

[13] Leeuw en adder zul je vertrappen, roofdier en slang vermorzelen.

[14] 'Ik zal bevrijden wie Mij liefheeft en beschermen wie met mijn naam vertrouwd is.

[15] Wie Mij aanroept, geef Ik antwoord, in de nood zal Ik bij hem zijn. Ik zal hem bevrijden en met roem overladen,

[16] hem overvloed van dagen geven. Ik zal zijn redding zijn.'

Overdenking 'In de schaduw'

Hamid is 55 jaar en leeft al 32 jaar in Nederland. Hij is gevlucht voor de Algerijnse burgeroorlog. Tijdens de oorlog heeft hij verschrikkelijke dingen gezien. Daarom wil hij nooit meer terug. Maar in Nederland heeft hij nooit een verblijfsvergunning gekregen. Als gevolg daarvan heeft hij jarenlang op straat geleefd.

Ik las Psalm 91 met Hamid. Hij reageerde negatief. "Waar zijn nu die engelen die deze psalm belooft?", vroeg hij zich af. "Hoe kan het dat sommige mensen geluk hebben, en andere mensen door pech worden achtervolgd?"

Na een tijdje kwam hij er toch op terug. "Jullie hebben mij geholpen", zei hij. "Nu woon ik in de kerk, het huis van God, in de schaduw van de Ontzagwekkende."

Donderdag 13 maart

Lezing: 1 Tessalonicenzen 2:14-20

[14] Het is u, broeders en zusters, immers net zo vergaan als Gods gemeenten in Judea die Christus Jezus toebehoren. U hebt even zwaar onder uw stadsgenoten geleden als zij onder de Joden. [15] Die hebben de Heer Jezus en de profeten gedood en ons tot het uiterste vervolgd. Ze zijn God niet welgevallig en keren zich tegen alle mensen,

[16] omdat ze ons beletten andere volken bekend te maken hoe ze kunnen worden gered. De maat van hun zonden raakt nu vol, en Gods veroordeling is ten volle over hen gekomen.

[17] Broeders en zusters, nu wij voor korte tijd van u gescheiden zijn bent u wel uit het oog, maar niet uit het hart, en omdat we zo naar u verlangden hebben we ons alle moeite gegeven u te zien. [18] We stonden dan ook meer dan eens op het punt naar u toe te komen – ik, Paulus, niet in de laatste plaats –, maar Satan heeft het ons belet. [19] Want wie is onze hoop en vreugde? Wie is onze erekrans wanneer we voor Jezus, onze Heer, staan bij zijn komst? Wie anders dan u? [20] Ja, u bent onze eer en vreugde.

Overdenking 'Het kwaad'

Als ik vertel dat ik van de Pauluskerk in Rotterdam ben, dan lijkt het soms alsof ik ineens een paar centimeter groei in de ogen van de mensen om mij heen. Toch weten we allemaal dat de kerk niet volmaakt is. Integendeel. De 'broeders en zusters van Gods gemeenten', zoals Paulus het zegt, hebben er maar al te vaak een puinhoop van gemaakt. Ook wij zijn daar medeverantwoordelijk voor. Zo zijn de eerste verzen uit de bijbeltekst van vandaag vaak misbruikt voor antisemitisme en vreemdelingenhaat. "De joden hebben onze Heer gedood", zei men dan, waarbij genoegzaam verzwegen werd dat onze Heer zelf ook een vrome jood was. Net als zijn eerste leerlingen.

Het kwaad is dichtbij, realiseert Paulus zich in vers 18, maar niet op de plek die hij verwacht.

Vrijdag 14 maart

Lezing: 1 Tessalonicenzen 3:6-13

[6] Maar nu is Timoteüs teruggekomen met het goede bericht over uw geloof en liefde. Hij heeft ons bovendien verteld met hoeveel respect u altijd over ons spreekt en hoe u er even vurig naar verlangt ons te zien als wij u. [7] Daardoor, broeders en zusters, zijn we over u gerustgesteld. In al onze nood en ellende voelen we ons gesterkt door uw geloof, [8] want nu opnieuw blijkt dat u standvastig bent in de Heer, leven we weer op. [9] Kunnen we God ooit genoeg voor u danken, voor alle vreugde die u ons schenkt ten overstaan van onze God? [10] Wij bidden dag en nacht met volle overgave dat we u weer zullen zien en kunnen aanvullen wat er nog aan uw geloof ontbreekt. [11] Mogen God, onze Vader, en onze Heer Jezus ons pad naar u leiden. [12] Moge de Heer uw liefde voor elkaar en ieder ander groter maken, zodat uw liefde even overvloedig wordt als onze liefde voor u. [13] Moge de Heer u door die liefde kracht geven, zodat u zuiver en heilig voor onze God en Vader zult staan wanneer onze Heer Jezus komt met al zijn heiligen. Amen.

Overdenking 'Vasthouden en loslaten'

De standvastigheid van kwetsbare mensen kan buitengewoon indrukwekkend zijn. Zo is Paulus, zelf toch ook niet de minste, onder de indruk van de toewijding van de christenen in Thessaloniki.

Ik kende eens een man van 65 jaar, die wist dat hij niet lang meer te leven had. Hij kreeg een slechte diagnose en ineens was het leven dat hij kende voorbij. Had ik in zijn schoenen gestaan, dan had ik hartgrondig gevloekt. Maar de man deed dat niet. In plaats van woede en frustratie voelde hij dankbaarheid en troostte hij zijn vrouw en kinderen. "Ik was liever nog wat langer bij jullie geweest", zei hij. "Maar ik ben dankbaar dat ik mijn leven met jullie heb gedeeld. Dat had ik voor geen gouw willen missen. Ik weet dat God jullie draagt. Daarom kan ik jullie loslaten."

Zaterdag 15 maart

Lezing: 1 Tessalonicenzen 4:1-8

[1] Broeders en zusters, in de naam van de Heer Jezus vragen we u met klem te leven zoals wij het u hebben geleerd, dus zo dat het God behaagt. U doet dat al, maar wij sporen u aan het nog veel meer te doen. [2] U kent de voorschriften die wij u op gezag van de Heer Jezus hebben gegeven. [3] Het is de wil van God dat u een heilig leven leidt: dat u zich onthoudt van ontucht, [4] dat ieder van u zijn lichaam heiligt en in eerbaarheid weet te beheersen [5] en dat u niet zoals de heidenen, die God niet kennen, toegeeft aan uw hartstocht en begeerte. [6] Schaad of bedrieg uw broeder of zuster in dit opzicht niet, want de Heer vergeldt dit alles, zoals wij u vroeger al nadrukkelijk hebben voorgehouden. [7] God heeft ons niet geroepen tot zedeloosheid, maar tot een heilig leven. [8] Dus wie deze voorschriften verwerpt, verwerpt niet een mens, maar de God die u zijn heilige Geest geeft.

Overdenking 'Heilig leven'

Heel wat keren riep ik mijn gemeente op tot een heilig leven. Ook als ik tussen de dakloze bezoekers van de Pauluskerk zit, ontsnapt er nog weleens een moralistische vermaning aan mijn mond. "Ja dominee, het zal wel dominee", lees ik dan op de door het leven getekende gezichten om mij heen. Zulke oproepen halen natuurlijk weinig uit.

Toch zegt Paulus het nog eens duidelijk tegen de lezers van zijn brief: 'Leef zo dat het God behaagt. U doet dat al, maar wij sporen u aan om dat nog veel meer te doen.'

Dat is goed gezegd, maar dat is niet de kunst. Geen woorden maar daden, zeggen ze in Rotterdam. De kunst is om het te doen. En dat is vaak niet zo makkelijk.

Ochtendgebeden week 12 (16 t/m 22 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petruskalender.

De auteur van de meditatie bij de bijbelteksten van deze tweede week van de Veertigdagentijd is ds. Irma Pijpers - Hoogendoorn (predikant van de Protestantse Gemeente Zutphen). Haar weekthema luidt 'Het is al begonnen ...'. Hierover schrijft zij het volgende:

Vaak ben ik een beetje jaloers op de leerlingen van Jezus. Drie jaar lang hebben ze met Jezus mogen optrekken en rondtrekken. Ze hebben vooraan gestaan en Hem alles horen zeggen en zo de meest fantastische ervaringen meegemaakt, zoals de verheerlijking op de berg.

Dit mee te mogen maken zou het leven in het licht van Gods koninkrijk zoveel makkelijker maken voor ons als gelovigen. Maar toch lijkt de status van de leerlingen niet zo rooskleurig te zijn als je misschien zou denken. Vaak roepen ze om meer geloof. Ook zij moeten dus goed hun best doen om Gods licht te zien doorbreken in hun wereld. Of leggen ze zichzelf te veel verwachtingen op en is hun geloof, hoe klein ook, al genoeg?

Zondag 16 maart

Lezing: Lucas 9:28-36

[28] Ongeveer acht dagen nadat Hij dit had gezegd ging Hij met Petrus, Johannes en Jakobus de berg op om te bidden. [29] Terwijl Hij aan het bidden was, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werd zijn kleding stralend wit. [30] Opeens stonden er twee mannen met Hem te praten: het waren Mozes en Elia, [31] die in hemelse luister verschenen waren. Ze spraken over zijn heengaan, de weg die Hij in Jeruzalem zou voltooien. [32] Petrus en de beide anderen waren in een diepe slaap gevallen; toen ze ontwaakten, zagen ze de luister die Jezus omgaf en de twee mannen die bij Hem stonden. [33] Toen de mannen zich van Hem wilden verwijderen, zei Petrus tegen Jezus: 'Meester, het is goed dat wij hier zijn, laten we drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia,' maar hij wist niet wat hij zei. [34] Terwijl hij nog aan het spreken was, kwam er een wolk aandrijven die hen overdekte; toen de wolk hen omhulde werden ze bang. [35] Er klonk een stem uit de wolk, die zei: 'Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!' [36] Toen de stem verstomd was, was Jezus weer alleen. Ze zwegen over het voorval en vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.

Overdenking 'Een glimp van het koninkrijk'

Er zijn van die momenten die je je als nieuw laten voelen. Een verkwikkende wandeling door de natuur, een dagje wellness, een kloosterweekend. Momenten waarvan je hoopt dat ze nooit over zullen gaan. Petrus, Johannes en Jakobus beleven nu zo'n moment. Tijdens het bidden gaat de hemel open, en zien e een glimp van Gods koninkrijk. Petrus' voorstel is verleidelijk, maar toch is dat niet de bedoeling. Hun weg gaat verder, en de ervaring zal hen kracht geven. Hoewel ze het wel moeten doen met de herinnering.

In onze tijd hebben we de luxe om onze herinneringen vast te leggen. Met onze telefoon maken we ergens gewoon een foto van. Zodat we, als we nog eens door de foto's scrollen, die herinnering nog eens kunnen herbeleven. Hoewel veel van dit soort herinneringen niet op beeld zijn te vatten.

Maandag 17 maart

Lezing: Lucas 17:1-4

[1] Tegen zijn leerlingen zei Hij: 'Het is onvermijdelijk dat er valstrikken zijn, maar wee degene die ervoor verantwoordelijk is! [2] Het zou beter voor hem zijn als hij met een molensteen om zijn nek in zee werd geworpen dan dat hij ook maar een van deze geringe mensen ten val zou brengen. [3] Let dus goed op jezelf! Indien een van je broeders of zusters zondigt, spreek die dan ernstig toe; en als ze berouw hebben, vergeef hun. [4] En als ze zevenmaal op een dag tegen je zondigen en zevenmaal naar je terugkeren en zeggen: "Ik heb berouw," dan moet je hun vergeven.'

Overdenking 'Eigen rechter'

We zijn er zo goed in: op anderen letten en vooral op wat ze fout doen. Als iemand faalt, zijn we vaak niet te beroerd om dit via zoveel mogelijk kanalen zo luid mogelijk kenbaar te maken. Zo spelen we voor eigen rechter. Vaak denken we dan niet na over de gevolgen die dit oplevert.

Het kan ook anders, zegt Jezus. Door niet op de ander en wat hij fout doet te letten, maar op jezelf en wat jij kunt doen. Wat zou jij nodig hebben in zo'n situatie? Een publiek gerecht of in gesprek gaan over datgene wat is gebeurd? Een val of een nieuwe kans? Het laatste is moeilijker dan het eerste. Maar het is wel wat wij van God mogen ontvangen ...

Dinsdag 18 maart

Lezing: Lucas 17:5-10

[5] Toen zeiden de apostelen tegen de Heer: 'Geef ons meer geloof!' [6] De Heer zei: 'Als jullie geloof hadden als een mosterdzaadje, zouden jullie tegen die moerbeiboom

zeggen: “Trek je wortels uit de grond en plant jezelf in de zee!” en hij zou jullie gehoorzamen.

[7] Als iemand van jullie een knecht heeft die ploegt of de kudden weidt, dan zal hij, wanneer die thuiskomt van het land, toch niet tegen hem zeggen: “Kom aanliggen en eet mee”? [8] Zal hij niet veel eerder tegen hem zeggen: “Maak iets te eten voor me klaar, doe je gordel om en bedien me terwijl ik eet en drink, en daarna kun je zelf eten en drinken”? [9] Hij bedankt de knecht toch niet omdat die gedaan heeft wat hem is opgedragen? [10] Hetzelfde geldt voor jullie; wanneer jullie alles gedaan hebben wat jullie is opgedragen, zeg dan: “Wij zijn maar eenvoudige knechten, we hebben enkel onze plicht gedaan.”

Overdenking ‘Als een mosterdzaadje’

Wie heeft er niet ooit getwijfeld of zijn of haar geloof groot of sterk genoeg is? Op zo'n moment is de uitroep van de leerlingen uit het hart gegrepen. Eigenlijk zouden we dan graag een groots en meeslepend teken willen zien, een wonder bijvoorbeeld. Of een mooie spreuk of zegen waarmee we op weg kunnen.

Maar Jezus' antwoord is totaal anders. Hij begint over mosterdzaadjes en vertelt een verhaal over een knecht wiens werk nooit ophoudt. Teksten waar je over na moet denken. En dat is lastig als je twijfelt. Jezus zegt hiermee dat het in het koninkrijk van God niet gaat om wie het beste of grootste geloof heeft. Wel om een heel klein waarachtig geloof dat je laat doen wat je te doen staat.

Woensdag 19 maart

Lezing: Psalm 27:7-14

[7] Hoor mij, HEER, als ik tot U roep, wees genadig en antwoord mij.

[8] Mijn hart zegt U na: ‘Zoek mijn nabijheid!’ Uw nabijheid, HEER, wil ik zoeken,

[9] verberg uw gelaat niet voor mij, wijs uw dienaar niet af in uw toorn. U bent mij altijd tot hulp geweest, verstoot mij niet, verlaat mij niet, God, mijn behoud.

[10] Al verlaten mij vader en moeder, de HEER neemt mij liefdevol aan.

[11] Wijs mij uw weg, HEER, leid mij op een effen pad, bescherm mij tegen mijn vijanden,

[12] lever mij niet uit aan mijn belagers. Valse getuigen staan tegen mij op en dreigen met geweld.

[13] Mag ik niet verwachten de goedheid van de HEER te zien in het land van de levenden?

[14] Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de HEER.

Overdenking 'Meer dan een vader of moeder'

Een rotsvast vertrouwen in God heeft de psalmist in deze psalm. Zelfs al verlaten de familieleden die je doorgaans het meest nabij zijn je, je vader en je moeder, God blijft je liefdevol aannemen. Vanuit dat vertrouwen kan degene die de psalm bidt of zingt God ook vragen zich niet voor hem te verbergen of – nog erger – uit te leveren aan belagers. Voor mensen die al lang hun ouders om wat voor reden dan ook niet meer in hun leven hebben, kan deze psalm zowel confronterend als troostend zijn. Want God is niet als een vader of moeder, God is méér dan dat. Ook al zou iedereen je in de steek laten, God blijft je zoeken en op je wachten. Net zo lang tot je Hem weer roept.

Donderdag 20 maart

Lezing: Lucas 17:11-19

[11] Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. [12] Toen Hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen Hem tien mensen tegemoet die door een huidziekte onrein waren; ze bleven op een afstand staan. [13] Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' [14] Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien.' Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. [15] Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. [16] Hij viel neer aan Jezus' voeten om Hem te danken. Het was een Samaritaan. [17] Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen?' [18] Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' [19] Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.'

Overdenking 'Het kleinste is genoeg'

Eindelijk een wonder! Jezus' weg loopt ineens door een grensgebied. Een gebied tussen erbij horen en buiten de boot vallen, zowel letterlijk (Samaria) als figuurlijk (ze waren onrein). De tien mensen vormen een gemeenschap zoals je die alleen in noodtoestanden ziet: ze zijn door hun lot met elkaar verbonden. Eensgezind roepen ze Jezus om hulp.

Als Jezus hen naar de priesters stuurt, gehoorzaamt iedereen, maar slechts eentje zet een stap extra en komt terug om Jezus te bedanken. Deze Samaritaan, die niet weet hoe de hazen lopen, doet het juiste. Ook hier geldt weer: je geloof hoeft niet groot of veel te zijn. Het kleinste zaadje is genoeg. Want dat zaadje kan ervoor zorgen dat je net iets meer doet dan de slaafse volgelingen om je heen.

Vrijdag 21 maart

Lezing: Lucas 17:20-25

[20] Toen de farizeeën Jezus vroegen wanneer het koninkrijk van God zou komen, antwoordde Hij hun: 'De komst van het koninkrijk van God laat zich niet aanwijzen, [21] en men kan niet zeggen: "Kijk, hier is het!" of: "Daar is het!" Maar weet wel: het koninkrijk van God ligt binnen uw bereik.'

[22] Tegen de leerlingen zei Hij: 'Er komt een tijd dat jullie ernaar zullen verlangen een van de dagen van de Mensenzoon te zien, maar jullie zullen die dag niet meemaken.

[23] Dan zullen de mensen tegen jullie zeggen: "Kijk daar!" of: "Kijk hier!" Maar doe dat niet en schenk er geen aandacht aan. [24] Want zoals de bliksem licht geeft wanneer hij van de ene naar de andere kant van de hemel flitst, zo zal de Mensenzoon verschijnen. [25] Maar eerst moet Hij veel lijden en door deze generatie verworpen worden.

Overdenking 'Binnen bereik'

'Dat koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?' Deze beroemde regel van Gerard Reve uit het gedicht Graf te Blauwhuis, gaat over een jongen die veel te vroeg gestorven is. Het antwoord van Jezus op eenzelfde vraag van de farizeeën geeft helaas geen concreet inzicht, Want wat Jezus hier eigenlijk zegt, is dat er geen peil te trekken valt op dat rijk. Je kunt het niet aanwijzen en al helemaal niet voorspellen. Het enige wat Jezus er concreet over wil loslaten, is dat het binnen ons bereik ligt. We zullen het ontdekken als we Jezus' weg zullen volgen. Het vraagt onderweg om keuzes te maken die soms eenvoudig en soms heel moeilijk zullen zijn. Maar we mogen gaan, met Gods hulp.

Zaterdag 22 maart

Lezing: Lucas 17:26-34

[26] En zoals het eraan toeging in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Mensenzoon: [27] ze aten, ze dronken, ze trouwden, ze werden uitgehuwelijkt, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging en de vloed kwam die iedereen verzwolg. [28] Of zoals het eraan toeging in de dagen van Lot: ze aten, ze dronken, ze kochten, ze verkochten, ze plantten, ze bouwden; [29] maar op de dag waarop Lot wegtrok uit Sodom, regende het vuur en zwavel uit de hemel en kwamen allen om. [30] Zo zal het ook gaan op de dag waarop de Mensenzoon wordt geopenbaard. [31] Wie op die dag op het dak van zijn huis is moet niet beneden nog zijn bezittingen gaan halen, en wie op het land is moet niet naar huis terugkeren. [32] Denk aan de vrouw van Lot! [33] Wie probeert zijn leven veilig te stellen zal het verliezen, maar wie het verliest zal het behouden. [34] Ik zeg jullie, die nacht zullen er twee in één bed liggen: de een zal worden meegenomen, de ander achtergelaten.

Overdenking 'Radicale verandering'

De videodeurbel is bijna niet meer weg te denken; een camera die iedereen in de gaten houdt. Als ik zo'n deurbel zie, vermoed ik vaak dat mensen wel erg bang zijn om hun waardevolle spullen te verliezen. Degenen die Jezus horen praten, zullen misschien dezelfde gevoelens hebben en behoorlijk hebben moeten slikken. Als ze niet opletten, kunnen ze zomaar alles wat van waarde is verliezen. Maar houdt Jezus hier niet een pleidooi dat het leven niet te plannen of te bewaken valt? En dat het zinloos is om vast te blijven houden aan het oude, als het oude ervoor zorgt dat we ons niet met God en mensen om ons heen kunnen verbinden? Overal waar het rijk van God doorbreekt, zal de wereld radicaal veranderen.

Ochtendgebeden week 13 (23 t/m 29 maart)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petrus-kalender.

De auteur van de meditaties bij de bijbelteksten van deze derde week van de Veertigdagentijd is ds. Sophie van den Berg - Hofstee (predikant van de Maartenskerk gemeente in Doorn). Haar weekthema luidt 'Oud en nieuw'. Hierover schrijft zij het volgende:

We lezen deze week een aantal fragmenten uit de Romeinenbrief. De brief die de apostel Paulus schreef rond het jaar 56 aan een vroegchristelijke gemeente in Rome. Door de geloofstaal die Paulus in zijn brief gebruikt en zijn ingewikkelde zinsbouw is dit geen gemakkelijke brief voor ons. We focussen ons deze week op de scherpe contrasten die Paulus schetst tussen oud en nieuw, vroeger en nu, wet en genade, slaaf zijn of kind, lijden en luister. We beginnen de week met de evangelielezing van het oecumenische leesrooster en op woensdag lezen we zoals elke week een psalm. Deze week is dat Psalm 103. De hele week volgt na elke korte overdenking een luistertip uit verschillende muzikale tradities, zoals klassiek, soul/gospel, pop en muziek uit Taizé.

Zondag 23 maart

Lezing: Lucas 13:6-9

[6] Hij vertelde hun deze gelijkenis: 'Iemand had een vijgenboom in zijn wijngaard geplant en ging kijken of de boom vrucht droeg, maar hij vond geen vijgen. [7] Hij zei tegen de wijngaardenier: "Al drie jaar kom ik kijken of die vijgenboom vrucht draagt,

maar tevergeefs. Hak hem maar om, want hij put alleen maar de grond uit.” [8] Maar de wijngaardenier zei: “Heer, laat hem ook dit jaar nog met rust, tot ik de grond eromheen heb omgespit en hem mest heb gegeven. [9] Misschien zal hij dan het komende jaar vrucht dragen, en zo niet, dan kunt u hem alsnog omhakken.”

Overdenking ‘Bestaan in Gods geduld’

Deze gelijkenis die Jezus hier vertelt aan een groep mensen om Hem heen, gaat over geduld hebben tegen beter weten in. De wijngaardenier probeert de eigenaar van de wijngaard ervan te overtuigen om nog één jaar langer geduld te hebben met zijn geplante vijgenboom, ook al heeft deze boom al drie jaar lang geen vrucht gedragen. Het evangelie staat vol van raadselachtig geduld en van raadselachtige genade. Denk maar aan de gelijkenis van de verloren zoon in Lucas 10. Of aan de gelijkenis van de werkers in de wijngaard in Matteüs 20. Wijzelf hebben meestal maar weinig geduld met anderen en met onszelf. Gods raadselachtige geduld, waarvan het evangelie getuigt, daagt ons uit om geduld te oefenen en ons ongeduld te temmen. Om als nieuw te leven: geduldiger, genadiger. Daar is alle tijd voor, want wij bestaan in Gods geduld.

Luistertip: ‘Jesus is waiting’, soulachtige gospel van Al Green.

Maandag 24 maart

Lezing: Romeinen 7:14-19

[14] Wij weten immers dat de wet het werk van de Geest is, maar door mijn aardse natuur ben ik overgeleverd aan de zonde. [15] Ik begrijp zelf niet wat ik doe, want ik doe niet wat ik wil, ik doe juist wat ik haat. [16] Maar wanneer mijn daden in strijd zijn met mijn wil, erken ik dat de wet goed is. [17] Dan ben ik het niet meer die handelt, maar de zonde die in mij woont. [18] Immers, ik besef dat in mij, in mijn aardse natuur, het goede niet aanwezig is. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet. [19] Want ik doe niet wat ik wil, het goede, maar juist wat ik niet wil, het kwade, dat doe ik.

Overdenking ‘Messcherp’

Paulus ziet zichzelf hier eerlijk onder ogen. Zo helpt hij mij om ook mijzelf en mijn eigen leven eerlijk onder ogen te zien. Paulus legt de tegenstrijdige ervaring bloot dat mijn willen en mijn doen niet samenvallen. Dat ik vaak niet doe wat ik wil, het goede, maar juist het kwade, wat ik niet wil. Paulus staat hierin niet boven ons maar naast ons. Het christelijke geloof schenkt ons inzicht in onszelf. Soms messcherp zoals hier, waar Paulus in zijn zelfonderzoek als het ware ‘ontleedt’ wat hij in zichzelf aantreft. Misschien komen zijn woorden massief of verlammend op je over. Of misschien geeft Paulus hier juist wel woorden aan een gevoel dat je zelf niet goed onder woorden kon brengen, en

werken zijn woorden juist verhelderend. Hoe dan ook: vandaag proberen we Paulus' scherpe woorden tot ons door te laten dringen, voordat we met hem meedenken over de vernieuwing van ons leven.

Luistertip: 'Help me', een breekbaar lied van Johnny Cash.

Dinsdag 25 maart

Lezing: Romeinen 8:1-4

[1] Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld. [2] De wet van de Geest die in Christus Jezus leven brengt, heeft u immers bevrijd van de wet van de zonde en de dood. [3] Want waartoe de wet niet in staat was, machteloos als hij was door onze aardse natuur, dat heeft God tot stand gebracht. Vanwege de zonde heeft Hij zijn eigen Zoon als mens in dit zondige bestaan gestuurd; zo heeft Hij in dit bestaan met de zonde afgerekend, [4] opdat alles wat de wet eist in ons tot vervulling wordt gebracht. Wij leven immers niet volgens aardse maatstaven, maar volgens die van de Geest.

Overdenking 'God so loved the world'

Met dit zo moeilijke tekstfragment cirkelen we rond het geheim van de Veertigdagen-tijd, de Stille Week en Pasen. De gedachte dat er iemand van buitenaf op ons toekomt in ons bestaan, die ons het leven voorleeft. En dat niet alleen; die ook iets voor ons doet. De gedachte dat het lijden en de dood van Christus niet alleen maar zinloos en noodlottig waren, maar dat er in zijn lijden ook bevrijding en verzoening schuilt. Een haast onverteerbare gedachte voor ons, waar we maar niet aan kunnen wennen. Liever lossen we onze problemen zelf op, zijn we onafhankelijk van anderen. Het liefst redden we onszelf. Durven we die gedachte toe te laten dat er een ander komt om ons te bevrijden tot een nieuwe bestaan? Daarover spreekt Paulus hier tot ons vandaag.

Luistertip: 'God so loved the world' van John Stainer uit zijn muziekstuk Crucifixion, muziek waar je stil van wordt.

Woensdag 26 maart

Lezing: Psalm 103:1-9

[1] Van David. Prijs de HEER, mijn ziel, prijs, mijn hart, zijn heilige naam.

[2] Prijs de HEER, mijn ziel, vergeet niet één van zijn weldaden.

[3] Hij vergeeft u alle schuld, Hij geneest al uw kwalen,

[4] Hij redt uw leven van het graf, Hij kroont u met trouw en liefde,

- [5] Hij overlaadt u met schoonheid en geluk, uw jeugd vernieuwt zich als een adelaar.
[6] De HEER doet wat rechtvaardig is, Hij verschaft recht aan de verdrukten.
[7] Hij maakte aan Mozes zijn wegen bekend, aan het volk van Israël zijn daden.
[8] Liefdevol en genadig is de HEER, Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.
[9] Niet eindeloos blijft Hij twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn.

Overdenking 'Zegenend wordt Hij niet moe'

Wat een prachtige psalm om midden in deze week te lezen. Het is een psalm die onze ziel wakker schudt en uitnodigt om God te loven. Het is een psalm die mijn leven weer in het juiste perspectief zet. Die me eraan herinnert wie God is en dat hij zegenend niet moe wordt. Deze psalm bepaalt me bij vier kernwoorden die de God typeren waaraan ik me wil toevertrouwen: liefdevol, genadig, geduldig, trouw. Woorden over Gods goedheid die we vandaag horen te midden van wat ons bezighoudt, van wat we vandaag zullen doen en wat we zullen meemaken. Woorden die vernieuwende kracht in zich dragen als we ze de grond onder onze voeten laten zijn.

Luistertip: 'Bless the Lord', het meditatieve lied 103^e uit het Liedboek.

Donderdag 27 maart

Lezing: Romeinen 8:14-16

[14] Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God. [15] U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te worden – door Hem roepen wij God aan met 'Abba, Vader'. [16] De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn.

Overdenking 'Wat wil je later worden'

Ons hele leven zijn we bezig met wat we zullen worden. Dat begint al vroeg. We denken na over wat we later willen worden van beroep: aannemer, leraar of heel iets anders. We hopen onszelf te ontwikkelen en carrière te maken, leidinggevende te worden of baas van het bedrijf waar we werken. En misschien zijn we in ons leven ook wel iemands man of vrouw geworden, moeder of vader, opa of oma. Maar in het christelijke geloof draait het om iets heel anders. Daar draait het om worden als een kind, een kind van God. Dat klinkt ons vreemd in de oren. We zijn toch juist opgegroeid en volwassen geworden? Het evangelie zegt mij: te midden van alles wat ik word in mijn leven – en te midden van alles wat ik niet geworden ben – ben ik kind van God. Dat is mijn identiteit. Die identiteit wordt me aangereikt als een geschenk, daar hoef ik niets voor te doen.

Luistertip: 'You say', een indrukwekkend nummer van de Amerikaanse zangeres Lauren Daigle.

Vrijdag 28 maart

Lezing: Romeinen 8:18-21

[18] Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. [19] De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat de luister van Gods kinderen openbaar wordt. [20] Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door Hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar er is hoop, [21] omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt.

Overdenking 'Drive out the darkness'

Op een heel indringende manier schrijft Paulus hier over het lijden van onze tijd tegenover de komende heerlijkheid van Gods toekomst. Onze schepping is ten prooi gevallen aan zinloosheid, zegt hij, gevangen in de slavernij van vergankelijkheid. Zou Paulus ook zelf aan deze zinloosheid en vergankelijkheid geleden hebben? Ik denk dat ik dat proef in zijn woorden. Wat Paulus hier schrijft geeft woorden aan hoe ook zij kunnen lijden aan de tijd, en aan de zinloosheid en vergankelijkheid van ons bestaan. Paulus benoemt de zinloosheid en vergankelijkheid die er is, en tegelijk plaatst hij ze binnen het alles overstijgende perspectief van Gods toekomst, waarin de schepping zal worden bevrijd. Paulus' woorden doen recht aan onze rauwe werkelijkheid. Tegelijk bieden ze uitzicht op de werkelijkheid van God die de onze raakt en zal vernieuwen.

Luistertip: 'Drive out the darkness', een gevoelig lied van de Amerikaanse muziekgroep 'The Porters gate'.

Zaterdag 29 maart

Lezing: Romeinen 8:31-39

[31] Wat moeten wij hier verder over zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn? [32] Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons dan met Hem ook niet alles schenken? [33] Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. [34] Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt, zit aan de rechterhand van God en pleit voor ons. [35] Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard? [36] Er staat geschreven: 'Om U worden wij dag na dag gedood en afgevoerd

als schapen voor de slacht.’ [37] Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk dankzij Hem die ons zijn liefde heeft bewezen. [38] Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, [39] hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Overdenking ‘Overrompeld’

In dit fragment bereikt Paulus’ brief zijn hoogtepunt. Met een reeks retorische vragen wil hij zijn lezers bemoedigen, door hen te verzekeren van het onverwoestbare karakter van Gods liefde voor ons, de liefde die Hij ons bewezen heeft in Christus. Er is niets dat zijn liefde in de weg kan staan of wat ons van deze liefde zou kunnen afsnijden, zegt Paulus. Geen tijd of ruimte, geen tegenspoed of gevaar, geen macht of kracht, nee zelfs de dood niet. Zijn woorden doen mij denken aan de woorden uit Psalm 139, vers 7-12. Als Paulus hierover schrijft lijkt het wel alsof hij in vervoering komt, alsof hij in extase raakt. Er gaat een overrompelende kracht uit van zijn woorden, wanneer we ze over ons leven laten uitgieten. Paulus zegt: ‘Er is werkelijk niets wat jou scheidt van de liefde van Christus.’ Hoe vernieuwen die woorden jouw leven vandaag?

Luistertip: ‘If God be for us, who can be against us?’, een prachtige aria uit de Messiah van G. F. Händel.

Ochtendgebeden week 14 (30 maart t/m 5 april)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petrus-kalender.

De auteur van de meditaties bij de bijbelteksten van deze vierde week van de Veertigdagentijd is ds. Ardin Mourik (predikant van Het Witte Kerkje in Huis ter Heide en studentenhuisvestingsregisseur namens het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening). Zijn weekthema luidt ‘Eenling is geenling’. Hierover schrijft hij het volgende:

Eenling is geenling; dat is de titel van een nog altijd actueel boekje van Jos Brink. Maar hoe zit het dan als je single door het leven gaat? Daar willen we in het midden van deze week bij stil staan. Toch is het zo dat er in de Bijbel voortdurend mensen ‘paarsgewijs’ ter sprake komen. Altijd weer zijn er twee zonen of dochters, twee rivalen op weg naar de troon. Twee is het getal van de bevestiging en versterking, maar ook van het onderscheid en de tegenstelling. De tweede lijkt er steeds om de eerste te zijn; ze

hebben elkaar iets te leren over vernieuwing en heiliging. In deze vierde week van de Veertigdagentijd schemert ook door dat er Eén is die echt alleen is en tot geenling wordt: Jezus Christus.

Zondag 30 maart

Lezing: Lucas 15:11-32

[11] Vervolgens zei Hij: 'Iemand had twee zonen. [12] De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. [13] Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. [14] Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. [15] Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. [16] Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. [17] Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. [18] Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, [19] ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners." [20] Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. [21] "Vader," zei zijn zoon tegen hem, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden." [22] Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. [23] Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, [24] want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden." En ze begonnen feest te vieren.

[25] De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. [26] Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. [27] De knecht zei tegen hem: "Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen." [28] Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. [29] Hij zei tegen zijn vader: "Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. [30] Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." [31] Zijn vader zei tegen hem: "Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. [32] We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is terug-gevonden.""

Overdenking 'Mijn broer'

De jongste zoon stelt met hongerige maag en spijt een diagnose: ik heb het slechter dan vaders dagloners. Dat zijn degenen die de buitenste cirkel vormden van het huishouden van vader. Zou het hem lukken om van dagloner, knecht, ooit weer zoon te worden? Als de vader hem ziet, komt zoonlief niet ver met zijn plan. Vaders diagnose is diepgaander: je was dood en bent nu weer levend. Die oudste zoon dan deze 'snelle genade' niet meemaken. Uit zijn reactie blijkt dat hij meer een knecht of dagloner van zijn vader was dan zijn geliefde zoon. 'Die zoon van u ...' En dan dat antwoord: 'Mijn jongen ...' De enige route voor de oudste zoon terug naar de inner circle is dat mijn jongen ook 'mijn broer' leert zeggen. Geldt dat ook niet voor ons? In de kerk, ons dorp, ons land?

Maandag 31 maart

Lezing: Lucas 10:38-42

[38] Toen ze verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. [39] Haar zus, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. [40] Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' [41] De Heer zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. [42] Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Overdenking 'Onderbreking'

God is vaak degene die ons onderbreekt. Om ons van al het vele terug te roepen naar dat ene. Dat wat er echt toe doet. Dat is een beweging in onszelf die nodig is. Marta en Maria zijn daarom misschien eerder wijzen in geloof dan twee verschillende gelovigen: werken en ontvangen. Als God mensen onderbreekt of roept, klinkt hun naam altijd dubbel. Onder het ene wat nodig is, wordt zo een dikke streep gezet. Hou toch op Marta! Eén gerecht is vandaag ook prima, beter nog: één woord van mij is genoeg om van te leven. Zo moet Marta in ons onderbroken worden om Maria te zijn. Van daaruit worden woord en daad geboren die in Marta en Maria op weg gaan.

Dinsdag 1 april

Lezing: Genesis 33:1-12

[1] Toen Jakob zag dat Esau met vierhonderd man op hem afkwam, verdeelde hij de kinderen over Lea, Rachel en zijn twee bijvrouwen. [2] De bijvrouwen en hun kinderen

liet hij vooropgaan, Lea en haar kinderen daarachter, en Rachel en Jozef achteraan. [3] Zelf liep hij voor iedereen uit, en terwijl hij zijn broer naderde boog hij zevenmaal diep voorover. [4] Esau rende hem tegemoet, sloot hem in zijn armen en kustte hem; beiden huilden. [5] Toen Esau opkeek en de vrouwen en kinderen zag, vroeg hij: 'Wie heb je daar bij je?' Jakob antwoordde: 'Dat zijn de kinderen die God in zijn goedheid aan mij, je dienaar, heeft geschonken.' [6] Toen kwamen de bijvrouwen met hun kinderen dichterbij, en zij bogen diep. [7] Daarna kwam Lea met haar kinderen, en ook zij bogen diep. Ten slotte kwamen Jozef en Rachel, die eveneens diep bogen. [8] 'En wat is de bedoeling van die hele schare die ik ben tegengekomen?' vroeg Esau. Jakob antwoordde: 'Die was bedoeld om mijn heer gunstig te stemmen.' [9] Maar Esau zei: 'Ik bezit genoeg, broer, houd jij maar wat je hebt.' [10] 'Nee,' zei Jakob, 'als je mij goedgezind bent, neem dat geschenk dan alsjeblieft van mij aan, want oog in oog staan met jou is niets anders dan oog in oog staan met God, en toch ontvang je mij welwillend. [11] Neem toch aan wat ik je heb laten brengen en waarmee God mij heeft gezegend, want God is mij goedgezind geweest en ik heb alles.' Omdat hij bleef aandringen nam Esau het aan.

[12] Hierna zei Esau: 'Laten we verdergaan, ik zal je vergezellen.'

Overdenking 'Genoeg of alles?'

Jakob wilde ooit eigenlijk Esau zijn. Daaro kleepte en gedroeg hij zich als Esau, toen hij zijn oude blinde vader de eerstgeboortezegen ontfutselde. Dat was echter de zegen van 'genoeg', van rijkdom en macht. De échte zegen voor Jakob was die van 'alles', van een open toekomst. In het bijbelgedeelte van vandaag gebeurt iets bijzonders. Jakob ziet in het gezicht van Esau het gezicht van God. Hij geeft Esau zijn rijkdom en macht terug, door hem een grote kudde te schenken en voor hem te buigen. Esau doorbreekt vervolgens die machtsverhouding door Jakob weer 'broer' te noemen. Zo worden de opnieuw wat ze al waren: kinderen van één vader.

Woensdag 2 april

Lezing: Psalm 34:1-11

[1] Van David, toen hij zich aan het hof van Abimelech als een krankzinnige voordeed en pas wegging toen deze hem verjoeg.

[2] De HEER wil ik prijzen, elk uur van de dag, mijn mond is altijd vol van zijn lof.

[3] Laat mijn leven een loflied zijn voor de HEER, de nederigen zullen het met vreugde horen.

[4] Roem met mij de grootheid van de HEER, sluit u aan om zijn naam te verheffen.

[5] Ik zocht de HEER en Hij gaf antwoord, Hij heeft mij van alle angst bevrijd.

[6] Wie naar Hem opzien, stralen van vreugde, schaamte zal hun gezicht niet kleuren.

[7] In mijn verdrukking riep ik tot de HEER, Hij heeft geluisterd en mij uit de nood gered.

- [8] De engel van de HEER waakt over wie Hem vrezen, en bevrijdt hen.
[9] Proef en geniet de goedheid van de HEER, gelukkig de mens die bij Hem schuilt.
[10] Vromen, heb ontzag voor de HEER: wie Hem vreest lijdt geen gebrek.
[11] Jonge leeuwen lopen hongerig rond, wie de HEER zoekt, ontbreekt het aan niets.

Overdenking 'Nooit alleen'

Midden in deze week die draait oom het gaan met z'n tweeën is het misschien ook een verademing dat nu eens de ene mens centraal staat. Wat als ik nu geen andere mens naast mij of tegenover mij heb die met mij de weg gaat? Dan is er volgens deze psalm altijd nog een engel die je terzijde staat. Juist als de weg je zwaar valt. Een beschermengel of engelbewaarder is in onze traditie ver weggezakt. Toch staat de Bijbel er vol mee. Engelen laten daarbij dezelfde voorkeur zien die het hele koninkrijk van God kenmerkt: 'geringe mensen' gaan voorop in de hemelse reisbegeleiding (Matteüs 18:14). Zo wordt ook de ene een paar en dan voegt ook de Eeuwige Derde zich bij ons. Proef en geniet de goedheid van de Heer ...

Donderdag 3 april

Lezing: Ruth 1:14-19

[14] Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. [15] 'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god,' zei Naomi, 'ga haar toch achterna!' [16] Maar Ruth antwoordde: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. [17] Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Alleen de dood zal mij van u scheiden, en anders mag de HEER met mij doen wat Hij wil!' [18] Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. [19] Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem. Hun aankomst in Betlehem baarde veel opzien. Overal in de stad riepen de vrouwen: 'Dat is toch Naomi?'

Overdenking 'Heilzame opdringerigheid'

Naomi is een vrouw die, aan het eind van al haar mogelijkheden gekomen, liever alleen door het leven gaat. Zo kan het gaan dat je je in je verdriet isoleert. Niemand begrijpt je toch. Jouw verdriet is te groot om te delen. Wat een zegen is het dat er toch mensen zijn die zich heilzaam aan je opdringen en je niet met jezelf alleen laten. Ruth klampte zich zo vast aan haar bittere schoonmoeder, om haar nooit meer los te laten. Deze geboren vreemdelinge, met lege handen en weinig toekomst, geeft zich helemaal over aan Naomi en haar God. In die overgave lijkt zij op Christus zelf. Hij gaat nog verder dan Ruth. Ruth zegt dat alleen de dood haar zal scheiden. Christus gaat door zijn dood

en opstanding daaraan voorbij. Jezus' dood is het einde van de dood. Zijn dood maakt een einde aan deze laatste scheiding.

Vrijdag 4 april

Lezing: Matteüs 21:28-31a

[28] Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij zei tegen de een: "Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk." [29] De zoon antwoordde: "Ik wil niet," maar later bedacht hij zich en ging alsnog. [30] Tegen de ander zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: "Ja, vader," maar ging niet. [31] Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?

Overdenking 'Kind of knecht'

Dit tweetal doet natuurlijk weer denken aan het verhaal van zondag. Toch is er ook een verschil. De relatie met de vader staat hier meer centraal dan de verhouding tussen de broers onderling. Welk kind is hier de echte zoon van de vader? De tweede die gelijk 'ja' zegt, zegt daar volgens het Grieks: 'Ja, heer.' Spreekt daar zoonschap uit of knechtschap? Weet je je als kind ook zoon of dochter? De vader zegt tegen de eerste nee-zegger nu juist: jongen (of zoon). Uiteindelijk voegen de kinderen de daad niet bij het woord. Ze bedachten zich beiden. Je zou het bekering kunnen noemen. Hoeren en tollenaars worden eerder dochter en zoon dan de gelovigen van het eerste uur. Vader blijft vader, maar wanneer worden kinderen ook echt dochter of zoon?

Zaterdag 5 april

Lezing: Lucas 10:1-4

[1] Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. [2] Hij zei tegen hen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders; vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. [3] Ga op weg, en bedenk wel: Ik zend jullie als lammeren onder de wolven. [4] Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand.

Overdenking 'Twee of drie'

Het is hier alsof Pinksteren doorbreekt. Eerder waren de 12 leerlingen uitgezonden en nu ineens 72. Het heil moet naar de volken en dat zal gepaard gaan met tegenslag en moeite. Ooit kwamen de dieren bij Noach in tweetallen aan bij de ark. Het is ook niet niks om een nieuw land te betreden. Zou dat voor mensen ook niet gelden? Daarom gaan de leerlingen twee aan twee. Versterking en bemoediging, mens en medemens of tegenmens als het nodig is. Warempel klinkt ook weer het bekende liedje van deze

week, dat één plus één drie is. Je zo er zo overheen lezen, maar er staat niet voor niets dat Jezus hen 'voor zich' uit zond. Gods lichtend aangezicht is erbij.

Ochtendgebeden week 15 (6 t/m 12 april)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petrus-kalender.

De auteur van de meditatie bij de bijbelteksten van deze vijfde week van de Veertigdagentijd is ds. Matthijs Geluk (directeur van Stichting Epafra voor geestelijke zorg aan Nederlanders die gedetineerd zijn in het buitenland). Zijn weekthema luidt 'Jona'. Hierover schrijft hij het volgende:

In de komende week gaan we lezen in het boek Jona. Het leest als een komisch boek over een profeet die denkt te kunnen vluchten voor de God van de hemel, maar die bij de kladden wordt gegrepen. Hij moet naar Nineve. Daar kondigt hij Gods oordeel aan. Maar als blijkt dat de inwoners van Nineve tot inkeer komen, komt de Heer op zijn oordeel terug en spaart de stad.

Centrale thema's in het boek zijn 'inkeer' en 'redding'- woorden die goed passen bij de Veertigdagentijd. Het boek Jona wil ons leren dat het God niet is te doen om oordeel maar om redding. Hij zoekt het leven, niet de dood. Wij worden opgeroepen om tot inkeer te komen. Dat wil zeggen: dat we telkens terugkeren naar God en meegaan in zijn beweging om het leven te zoeken tegen de dood in. Om het kwade te overwinnen door het goede. Want God is genadig en liefdevol, geduldig en trouw, en bereid om het onheil af te wenden (Jona 4,2).

Zondag 6 april

Lezing: Lucas 20:9-19

[9] Hij vertelde de menigte de volgende gelijkenis: 'Een man legde een wijngaard aan en verpachtte die aan wijnbouwers, waarna hij voor geruime tijd op reis ging. [10] Toen de oogsttijd was gekomen, stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers mishandelden hem en stuurden hem met lege handen weg. [11] Daarna stuurde hij een andere knecht. Ook die werd afgeranseld, en nadat ze hem hadden vernederd stuurden ze ook hem met lege handen weg. [12] De eigenaar stuurde toen een derde knecht, maar ook die werd afgetuigd en de wijngaard uit gegooid. [13] Toen zei de eigenaar van de wijngaard: "Wat moet ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon naar hen toe sturen, voor hem zullen ze

toch wel ontzag hebben.” [14] Toen de wijnbouwers hem zagen, overlegden ze met elkaar: “Dat is de erfgenaam! Laten we hem doden, dan is de erfenis voor ons.” [15] En ze gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat zal de eigenaar van de wijngaard nu met hen doen? [16] Hij komt zelf, hij doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen.’ Toen de mensen dit hoorden, zeiden ze: ‘Dat nooit!’ [17] Maar Hij keek hen aan en vroeg: ‘Wat betekent dan wat er geschreven staat: “De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden”? [18] Iedereen die over die steen struikelt, valt te pletter, en degene op wie die steen valt, wordt vermorzeld.’ [19] De schriftgeleerden en hogepriesters, die begrepen dat Jezus deze gelijkenis met het oog op hen verteld had, wilden Hem op dat moment laten grijpen, maar ze waren bang voor de reactie van het volk.

Overdenking ‘Doe recht!’

‘Doe recht’ (Judica) is de naam van deze zondag (Psalm 43). In de gelijkenis van vandaag wordt op een scherpe manier recht gedaan. De gewelddadige wijnbouwers krijgen hun eigen geweld met gelijke munt terugbetaald en anderen komen in hun plaats. De Joodse leiders trekken het zich persoonlijk aan. Ze stonden in dienst van God, maar dienden hun eigen belangen. Dat komt pijnlijk tot uitdrukking in de manier waarop de wijnbouwers omgaan met de ‘geliefde zoon’ – door de kerk altijd gelezen als een verwijzing naar Jezus, de geliefde Zoon van God. De cruciale vraag die opkomt is deze: verdedigen wij met hand en tand onze eigen belangen? Of volgen we het voorbeeld van de geliefde Zoon, die geweldloos en gehoorzaam aan zijn Vader zijn leven inzette voor de ander?

Maandag 7 april

Lezing: Jona 1:1-7

[1] De HEER richtte zich tot Jona, de zoon van Amittai: [2] ‘Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen, want Ik heb gezien hoe haar inwoners zich misdragen.’ [3] En Jona maakte zich gereed, maar vluchtte naar Tarsis, weg van de HEER. Hij ging naar Jafo en vond er een schip met bestemming Tarsis. Hij betaalde de overtocht en ging aan boord om mee te varen naar Tarsis, weg van de HEER.

[4] Maar de HEER wierp een hevige storm op de zee, en de zee werd zo wild dat het schip dreigde te breken. [5] De zeelieden werden bang, en ieder riep tot zijn eigen god om hulp. Ook gooiden ze, om het gevaar af te wenden, de lading in zee. Maar Jona was in het ruim van het schip afgedaald, was daar gaan liggen en in een diepe slaap gevallen. [6] De schipper ging naar hem toe en zei tegen hem: ‘Wat lig jij hier te slapen! Sta op, roep je God aan! Misschien dat Hij zich om ons bekommert, zodat we niet vergaan.’ [7] Intussen overlegden de zeelieden: ‘Laten we het lot werpen om te weten te komen wiens schuld het is dat deze ramp ons treft.’ Ze wierpen het lot, en het lot viel op Jona.

Overdenking 'Misschien bekommert Hij zich ...'

Je moet veel geloof hebben om hoop te houden voor mensen die verloren zijn. De inwoners van Nineve waren dat soort mensen. 'Hun verdorvenheid is tot Mij opgeklommen' zegt de Heer (vers 2). De stank is boven te ruiken. Voor Jona is er geen eer aan te behalen. In plaats van naar Nineve te gaan, vlucht hij de andere kant op, zo ver mogelijk bij de stank vandaan. En zo ver mogelijk bij God vandaan. De heidense zeelieden bij wie Jona in de boor klimt, hebben duidelijk meer geloof. 'Wat lig je nou te slapen? Sta op! Roep je God aan! Misschien dat Hij zich om ons bekommert, zodat we niet vergaan!', roept de kapitein. Het zijn profetische woorden. Want het zijn juist de mensen in de storm en in de stank om wie God zich bekommert.

Dinsdag 8 april

Lezing: Jona 1:8-16

[8] Toen zeiden ze tegen hem: 'Vertel ons: Hoe komt het dat deze ramp ons treft? Wat doe je hier aan boord? Waar kom je vandaan? Uit welk land kom je? Bij welk volk hoor je?' [9] Jona antwoordde: 'Ik ben een Hebreëer en ik vereer de HEER, de God van de hemel, de God die de zee en het droge gemaakt heeft.' [10] Nu werden de mannen nog veel banger, want ze hadden van hem gehoord dat hij was weggevlucht van de HEER. Ze zeiden tegen hem: 'Hoe heb je dat kunnen doen?' [11] En ze vroegen hem: 'Wat moeten we met je doen, dat de zee ons met rust laat?' Want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger. [12] Hij antwoordde: 'Gooi me in zee, dan zal de zee jullie met rust laten. Want ik weet dat het mijn schuld is dat deze storm zo tegen jullie tekeergaat.' [13] Maar de mannen roeiden uit alle macht om weer aan land te komen; dat lukte hun echter niet, want de zee ging steeds onstuimiger tegen hen tekeer. [14] Toen riepen ze tot de HEER: 'Ach HEER, laat ons toch niet vergaan als wij het leven van deze man opofferen. Reken het ons niet aan als hier een onschuldige sterft. U bent de HEER, al wat U wilt, doet U!' [15] Toen tilden ze Jona op en gooiden hem in zee, en de woede van de zee bedaarde. [16] De mannen werden vervuld van bang ontzag voor de HEER. Ze brachten Hem een offer en deden Hem geloften.

Overdenking 'Een onschuldige sterft'

Een joodse uitleg van het boek Jona vertelt hoe de zeelieden hem eerst tot z'n knieën in het water laten zakken, waarop de storm bedaart. Maar als ze Jona omhoog hijsen, steekt de storm weer op. Hierop laten ze hem tot z'n nek in het water zakken – maar hetzelfde gebeurt. Er zit dus niets anders op dan hem helemaal in zee te gooien, precies zoals Jona voorstelde. Jona bekent schuld – maar de zeelieden houden er rekening mee dat er wellicht een onschuldige sterft. In de Veertigdagentijd staan we stil bij het lijden en sterven van Jezus. Het is dan niet moeilijk om in het verhaal van Jona een hint te zien

naar Jezus die zijn leven helemaal gaf als offer. Een onschuldige sterft om het leven van anderen te behouden.

Woensdag 9 april

Lezing: Psalm 126

[1] Een pelgrimslied.

Van David, Toen de HEER het lot van Sion keerde, was het of wij droomden,

[2] een lach vulde onze mond, onze tong brak uit in gejuich. Toen zeiden alle volken: 'De HEER heeft voor hen iets groots verricht.'

[3] Ja, de HEER had voor ons iets groots verricht, we waren vol vreugde.

[4] Keer ook nu ons lot, HEER, zoals U water doet weerkeren in de woestijn.

[5] Zij die in tranen zaaien, zullen oogsten met gejuich.

[6] Wie in tranen op weg gaat, dragend de buidel met zaad, zal thuiskomen met gejuich, dragend de volle schoven.

Overdenking 'Een traan en een lach'

'Omkeer' is duidelijk een kernwoord in de Bijbel. Dat geldt als oproep aan mensen: keer je om! Wend je af van dwaalwegen en doodlopende paden en keer terug naar de levende God! Maar ook van God kan gezegd worden dat Hij 'omkeert'. Hij keert Jona die op de vlucht is. Hij keert het lot van Ninevé: hen war het oordeel aangekondigd, maar zij bekeerden zich, waardoor God zijn oordeel omkeerde en genadig was. Ook Israël weet wat het betekent als God het lot keert: uit gevangenschap worden zij bevrijd. Verdwaald in een vreemd land worden zij thuisgebracht. In de donkerste nacht wordt weer gedroomd. Waar tranen zijn breekt een volle lach door. Geen situatie is zo hopeloos of God weet het wel om te keren!

Donderdag 10 april

Lezing: Jona 2

[1] De HEER liet Jona opslokken door een grote vis. Drie dagen en drie nachten zat Jona in de buik van de vis. [2] Toen begon hij in de buik van de vis tot de HEER, zijn God, te bidden:

[3] 'In mijn nood riep ik de HEER aan en Hij antwoordde mij. Uit het rijk van de dood schreeuwde ik om hulp – U hoorde mijn stem! [4] U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee. Kolkend water heeft mij omgeven, zwaar sloegen uw golven over mij heen. [5] Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen. Maar eens zal ik weer uw heilige tempel aanschouwen. [6] Het water sneed mij de adem af. Muren van water hebben mij omgeven, met wier is mijn hoofd omwonden. [7] Ik zonk naar de bodem,

waar de bergen oprijzen, naar het rijk dat zijn grendels voorgoed achter mij sloot. Maar U trok mij levend uit de dood omhoog, o HEER, mijn God!

[8] Toen mijn levensadem mij verliet, riep ik U aan, HEER, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel. [9] Zij die armzalige goden vereren, verlaten U, trouwe God, [10] maar ik zal mijn stem in dank verheffen en U offers brengen; mijn geloften los ik in. Het is de HEER die redt!

[11] Toen, op bevel van de HEER, spuwde de vis Jona uit op het droge.

Overdenking 'Een psalm'

De psalmen helpen ons om woorden te geven aan situaties waarin wij sprakeloos staan. Sterker nog, ze helpen ons om te visualiseren: om ons een situatie voor te stellen die nog onmogelijk lijkt. Dat lijkt hier ook bij Jona te gebeuren. In de diepste nood gebruikt hij woorden van een psalm (die doet denken aan Psalm 42). De diepte zee en de grote vis staan symbool voor het rijk van de dood. Ze zou zeggen: hij is nu werkelijk ver bij God vandaan. Maar in het kolkende water denkt hij aan de tempel, aan de plaats waar God aanwezig is.

Met zijn gebed hijst hij zich op aan God. En op de bodem van zijn bestaan begint hij te danken. Zo zijn de psalmen als drijfhout op volle zee: ze brengen ons naar het droge. Zodat ook wij kunnen zeggen: het is de Heer die redt!

Vrijdag 11 april

Lezing: Jona 3

[1] Opnieuw richtte de HEER zich tot Jona: [2] 'Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen met de woorden die Ik je zeg.' [3] En Jona maakte zich gereed en ging naar Nineve, zoals de HEER hem had opgedragen.

Nineve was een reusachtige stad, ter grootte van drie dagreizen. [4] Jona trok de stad in, één dagreis ver, en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!' [5] De inwoners van Nineve geloofden God: ze riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, hulde zich in een boetekleed. [6] Toen de profetie de koning van Nineve bereikte, stond hij op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af en ging, gehuld in een boetekleed, op de grond zitten. [7] En hij liet in Nineve omroepen: 'Volgens bevel van de koning en zijn edelen is het niemand toegestaan te eten of te drinken, mens noch dier, rund noch schaap of geit. De dieren mogen niet grazen of water drinken. [8] Iedereen, mens en dier, moet zich hullen in een boetekleed en luidkeels God aanroepen. Laat iedereen breken met zijn kwalijke praktijken en met het onrecht dat hij doet. [9] Misschien dat God dan van gedachten verandert en afziet van zijn voornemen; wie weet zal Hij zijn woede laten varen, zodat wij niet te gronde gaan.' [10] Toen God zag dat zij inderdaad braken met hun kwalijke praktijken, zag Hij ervan af hen te treffen met het onheil dat Hij had aangekondigd, en Hij deed het niet.

Overdenking 'Overhoop gegooid'

Jona, die zo zijn best deed om te vluchten voor God, wordt op miraculeuze wijze toch naar Nineve gebracht. Opnieuw moet hij de stad aanklagen, dit keer met de woorden die God hem in de mond legt: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!' Letterlijk staat er 'omgegooid', 'op z'n kop gezet'. En dat is precies wat er gebeurt, maar niet zoals Jona het verwacht had. In plaats van dat de stad wordt weggevaagd, komen de inwoners tot inkeer. De stad, die stonk van het onrecht, keert zich om. En dan keert ook God zich om. Hij wilde kwaad met kwaad vergelden (het woord voor 'kwelijke praktijken' en 'onheil' in vers 10 zijn in het Hebreeuws hetzelfde), maar Hij deed het niet. Het kwade wordt overwonnen door het goede!

Zaterdag 12 april

Lezing: Jona 4

[1] Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad. [2] Hij bad tot de HEER: 'Ach HEER, heb ik het niet gezegd toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Ik wist het wel: U bent een God die genadig is en liefdevol, geduldig en trouw, en bereid het onheil af te wenden. [3] Laat mij maar sterven, HEER: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' [4] Maar de HEER zei: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent?'

[5] Nadat Jona Nineve had verlaten, was hij aan de oostkant van de stad gaan zitten. Hij had er een hut gemaakt om in de schaduw af te wachten wat er met de stad zou gebeuren. [6] Nu liet de HEER God een wonderboom opschieten om Jona schaduw boven zijn hoofd te geven en zijn ergernis te verdrijven. Jona was opgetogen over de boom. [7] Maar de volgende morgen, bij het aanbreken van de dag, liet God de boom door een worm aanvreten, zodat hij verdorde. [8] En toen de zon opkwam, liet God een verzengende wind uit het oosten waaien; de zon brandde zo op Jona's hoofd dat hij door de hitte werd bevangen. Hij bad om te mogen sterven: 'Ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' [9] Maar God zei tegen Jona: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent over die boom?' Jona antwoordde: 'Ja, het is terecht dat ik kwaad ben. Was ik maar dood!' [10] Toen zei de HEER: 'Als jij al verdriet hebt om die wonderboom, waar jij geen enkele moeite voor hebt hoeven doen en die jij niet hebt laten groeien, een boom die in één nacht opkwam en in één nacht weer verging, [11] zou ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die grote stad, waar meer dan honderdtwintigduizend mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?'

Overdenking 'Op leven gericht'

Jona gaat zitten kijken hoe het met Nineve afloopt. Hij is boos omdat God niet doet wat Hij gezegd heeft. Het waren de woorden van de Heer dat Nineve overhoopgegooid zou

worden, maar uiteindelijk doet Hij het niet. Jona's voorspelling is niet uitgekomen. Hij is zo depressief dat hij dood wil. Als voorbeeld laat God een wonderboom (ricinus communis) groeien, die een dag later weer afsterft. Jona was als een kind zo blij met die boom, maar is ook net zo boos wanneer de boom een dag later afsterft. Het voorbeeld is duidelijk: als Jona verdriet heeft over een boom, zou de Heer dan geen verdriet hebben wanneer een grote groep mensen verloren gaat? God is niet uit op het oordeel over mensen, Hij is op leven gericht. Voor wie tot inkeer komt is er geen veroordeling.

Ochtendgebeden week 16 (13 t/m 20 april)

Gedurende de Veertigdagentijd volgen we de Petrus-kalender.

De auteur van de meditaties bij de bijbelteksten van deze zesde week van de Veertigdagentijd is ds. Esther van Schie (predikant voor migranten, directeur van Stichting Geloofsinburgering en voorganger van de multiculturele gemeenschap ICU Gouda). Haar weekthema luidt 'Als Nieuw! Heilig je leven'. Hierover schrijft zij het volgende:

In de laatste week van Jezus' leven lijkt alles een extra lading te krijgen. De dingen die Hij zegt, de dingen die Hij doet, zijn relaties met de mensen om Hem heen. Meer nog dan eerder in de evangeliën lijken zijn woorden en zijn handelen op te roepen tot overgave en bekering, tot heiliging en rechtvaardig leven. Laat je erdoor raken en uitdagen om waar nodig ook in je eigen leven vernieuwing te zoeken.

Zondag 13 april

Lezing: Lucas 19:28-38

[28] Na deze woorden trok Jezus verder, op weg naar Jeruzalem.

[29] Toen Hij Betfage en Betanië bij de Olijfberg naderde, stuurde Hij twee van de leerlingen vooruit [30] en zei tegen hen: 'Ga naar het dorp daarginds. Daar zullen jullie een vastgebonden veulen vinden, dat nog nooit door iemand bereden is. Maak het los en breng het hier. [31] Als iemand jullie vraagt: "Waarom maken jullie het los?", moeten jullie antwoorden: "De Heer heeft het nodig.'" [32] De beide leerlingen gingen op weg en vonden het veulen, precies zoals Jezus had gezegd. [33] Toen ze het dier losmaakten, vroegen de eigenaars hun: 'Waarom maken jullie het los?' [34] Ze antwoordden: 'De Heer heeft het nodig.' [35] Daarna brachten ze het veulen naar

Jezus. Ze wierpen hun mantels over het dier en lieten Jezus erop zitten. [36] Onderweg spreidden de leerlingen hun mantels voor Hem op de weg uit. [37] Toen Hij op het punt stond de Olijfberg af te dalen, begon de hele groep leerlingen vol vreugde en met luide stem God te prijzen om alle wonderdaden die ze hadden gezien. [38] Ze riepen: 'Gezegd Hij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!'

Overdenking 'Begrijp je het wel?'

Begrepen ze het helemaal, de leerlingen die het veulen moesten gaan halen? 'Waarom was het nodig dan?' Of de eigenaars van het veulen die te horen kregen: 'De meester heeft hem nodig.' 'O ja, waarvoor dan?' En toen de leerlingen dachten dat ze het begrepen en hun jassen op de grond legden ter ere van een nieuwe heerser in Jeruzalem, zaten ze er toch nog naast. Toch past alles samen in wat God aan het doen is. Heilig leven is soms doen wat je gezegd wordt, ook al begrijp je het niet. Soms is het doen wat je denkt dat goed is en blijf je er later naast te zitten.. Het is vooral je altijd weer laten verrassen door het goede wat God ermee doet.

Maandag 14 april

Lezing: Lucas 19:41-48

[41] Toen Hij Jeruzalem voor zich zag liggen, begon Hij te huilen om de stad. [42] Hij zei: 'Had ook jij op deze dag maar geweten wat vrede kan brengen! Maar dat blijft voor je verborgen, ook nu. [43] Want er zal een tijd komen dat je vijanden belegeringswerken tegen je oprichten, je omsingelen en je van alle kanten insluiten. [44] Ze zullen je met de grond gelijkmaken en je kinderen verdelgen, en ze zullen geen steen op de andere laten, omdat je de tijd van Gods ontferming niet hebt herkend.'

[45] Hij ging naar de tempel, waar Hij de handelaars begon weg te jagen, [46] met de woorden: 'Er staat geschreven: "Mijn huis moet een huis van gebed zijn," maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt!' [47] Dagelijks gaf Hij onderricht in de tempel. De hogepriesters, de schriftgeleerden en de leiders van het volk wilden Hem uit de weg ruimen, [48] maar ze wisten niet hoe ze dat moesten doen, want het hele volk hing aan zijn lippen.

Overdenking 'Heilige emoties'

Jeruzalem, de plek waar God woont. Ze heeft het niet onderkend, de tijd waarop God naar haar omzag. En nu wordt geen steen op de andere gelaten. Jezus overziet de volle omvang van de ramp. Hij huilt, het raakt Hem diep. Dan gaat Hij naar het hart van de stad, naar de tempel. Zijn pijn en verdriet gaan over in boosheid als Hij ook daar niet in eerste instantie God ontmoet, maar mensen die alleen maar gericht zijn op geld

verdienen. 'Mijn tempel, mijn huis moet een huis van gebed zijn!' Maar de mensen onderkennen niet dat God naar hen omziet.

Dinsdag 15 april

Lezing: Lucas 20:1-8

[1] Op een van de dagen dat Jezus het volk in de tempel onderricht gaf en er het goede nieuws verkondigde, kwamen opeens de hogepriesters en de schriftgeleerden, samen met de oudsten, op Hem af [2] en vroegen Hem: 'Op grond van welke bevoegdheid doet U die dingen? En wie heeft U die bevoegdheid gegeven? Zeg ons dat eens.' [3] Jezus antwoordde: 'Ook Ik zal u iets vragen waarop u antwoord moet geven: [4] Doopte Johannes in opdracht van de hemel of in opdracht van mensen?' [5] Ze overlegden met elkaar: 'Als we zeggen: "Van de hemel," zal Hij zeggen: "Waarom hebt u hem dan niet geloofd?" [6] Maar als we zeggen: "Van mensen," zal het volk ons willen stenigen, omdat iedereen ervan overtuigd is dat Johannes een profeet was.' [7] Dus antwoordden ze dat ze het niet wisten. [8] Daarop zei Jezus tegen hen: 'Dan zeg Ik u ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik die dingen doe.'

Overdenking 'De vraag'

Jezus weet met wie Hij praat. Alle vragen mogen er zijn. De oprechte dan. Liefdevol gaat Hij met ons om. Maar zin in spitsvondigheden heeft Hij niet. Vragen stellen omdat je eigenlijk je eigen ongeloof wilt bewijzen, of je eigen gelijk of gewin wilt halen: 'Sorry, als je niet oprecht met Mij een gesprek aangaat, dan ga Ik jou ook geen antwoord geven.' Eerlijkheid, een van onze meest geliefde Nederlandse normen en waarden, komt zo weggelopen uit de Bijbel. Stel je een oprechte vraag uit je hart, Hij stuurt je niet weg. Ben je 'nep' op zoek naar antwoorden, weet je al van tevoren wat je wilt horen en wat het resultaat zal zijn? Helaas. Ik zeg het lekker niet ...

Woensdag 16 april

Lezing: Lucas 21:29-36

[29] Hij vertelde hun ook een gelijkenis: 'Kijk naar de vijgenboom en al de andere bomen. [30] Als je ziet dat ze uitlopen, weet je dat de zomer in aantocht is. [31] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is. [32] Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. [33] Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit. [34] Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, zodat die dag jullie overvalt, [35] onvoorspelbaar als een val die dichtklapt. Want plotseling zal hij komen over allen die waar ook op aarde wonen. [36] Wees waakzaam en bid onophoudelijk

dat je kracht ontvangt om te ontkomen aan de dingen die gebeuren gaan en om voor de Mensenzoon te kunnen verschijnen.'

Overdenking 'Wees opmerkzaam'

Twee perspectieven lopen door elkaar in dit stukje: de verwoesting van Jeruzalem en de terugkomst van Jezus. Voor beide geldt de oproep: pas op dat je hart niet afgestompt raakt door de roes van dronkenschap en de zorgen van het leven. Wees opmerkzaam: als de appelbloesem aan de bomen zit, dan weet je dat er appels zullen volgen. De bloesem is uitgelopen, wees voorbereid. De verwoesting van Jeruzalem vond plaats in 70 na Christus. Zijn woorden bleken waar. Op de terugkomst van Jezus wachten we nog, maar ook die zal zeker komen. Slaap niet in, zegt Hij zelf. Bid onophoudelijk, je zult mijn kracht nodig hebben.

Donderdag 17 april – Witte Donderdag

Lezing: Lucas 22:14-23

[14] Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. [15] Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. [16] Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.' [17] Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. [18] Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' [19] En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' [20] Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt.

[21] Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. [22] Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' [23] Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zoiets zou kunnen doen.

Overdenking 'Judas'

Het raakt me dat Jezus dit tegen zijn leerlingen zegt: 'Ik heb er hevig naar verlangd deze maaltijd met jullie te vieren, voordat de tijd van mijn lijden aanbreekt.' Jezus die echte vriendschap voelt voor zijn leerlingen, die zijn laatste uren en moeilijke momenten met hen deelt. Ze zijn allemaal bij de maaltijd, zelfs Judas die Hem verraadt. Verlangde Jezus ook naar Judas? Ja, ik denk van wel, zijn liefde voor mensen is dieper dan we ons ooit voor kunnen stellen. Ons antwoord op zijn liefde maakt Hem iets uit. Maar Hij breekt niet in. Hij bindt Judas niet aan de stoelpoot vast. Hij zegt het alleen: 'Ik heb er hevig

naar verlangd om ook met jou deze maaltijd van gemeenschap, redding en vergeving te vieren.’ Het verlangen van Jezus naar zijn mensen nu is nog even springlevend.

Vrijdag 18 april – Goede Vrijdag

Lezing: Lucas 23:33-49

[33] Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. [34] Jezus zei: ‘Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.’ De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. [35] Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden Hem en zeiden: ‘Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de messias van God is, zijn uitverkorene!’ [36] Ook de soldaten dreven de spot met Hem, ze gingen voor Hem staan en boden Hem water met azijn aan, [37] terwijl ze zeiden: ‘Als Je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!’ [38] Boven Hem was een opschrift aangebracht: ‘Dit is de koning van de Joden’. [39] Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen Hem: ‘Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!’ [40] Maar de ander wees hem terecht met de woorden: ‘Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat?’ [41] Wij worden terecht gestraft: het is ons verdiende loon. Maar die man heeft niets verkeerd gedaan.’ [42] En hij zei: ‘Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.’ [43] Jezus antwoordde: ‘Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.’

[44-45] Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. [46] En Jezus riep met luide stem: ‘Vader, in uw handen leg Ik mijn geest.’ Toen Hij dat gezegd had, blies Hij de laatste adem uit. [47] De centurio zag wat er gebeurd was en loofde God met de woorden: ‘Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!’ [48] De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadegeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich van verdriet op de borst sloegen. [49] Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Overdenking ‘Vandaag nog’

Het is een chaos daar rond het kruis van Jezus. Want hoe moet je reageren op het nare bloederige schouwspel dat van de dood van deze mens gemaakt wordt? De soldaten maken er het beste van met een dobbelspelletje, de crimineel die ook moet sterven bespot Hem, de soldaten die er bij zijn ook, de vrouwen blijven op een afstandje staan, de centurio denkt dat er toch wel iets bijzonders aan de hand is. Posities die mensen nog steeds innemen als het over Jezus gaat. Jezus geeft niemand meer antwoord. Behalve eentje. De man die zegt ‘Jezus denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt’ krijgt antwoord: ‘Vandaag nog jongen, vandaag nog ...’

Zaterdag 19 april – Stille Zaterdag

Lezing: Lucas 23:50-56

[50-51] Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. [52] Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. [53] Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. [54] Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken. [55] De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, waren Josef gevolgd. Ze zagen het graf en zagen ook hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. [56] Daarna gingen ze naar huis, waar ze geurige olie en balsem bereidden. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Overdenking 'Josef'

Josef van Arimatea. Wat een vent. Terwijl iedereen nog in shock is doet hij rustig en zonder zich iets van iemand aan te trekken wat goed en rechtvaardig is. Hij had niet ingestemd met het onrechtvaardige besluit om Jezus te doden. Nu vraagt hij het lichaam op. Niet bang om zijn handen vies te maken, maakt hij de spijkers los, wikkelt het lichaam in een linnen doek en stelt zijn eigen nieuwe graf beschikbaar. Er spreekt liefde en waardigheid uit zijn handelen.

De vrouwen, nog steeds op afstand, volgen hem. Nu weten ze waar hun geliefde Jezus ligt. En dan is het de rustdag. Stilte daalt neer. Misschien stond de mogelijkheid van de opstandig Josef ook niet helder voor ogen. Maar het hinderde hem niet zijn liefde te tonen en te doen wat goed en rechtvaardig is.

Zondag 20 april – Eerste Paasdag

Lezing: Johannes 20:1-18

[1] Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria van Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen voor het graf was weggehaald. [2] Ze liep snel weg, naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze Hem nu neergelegd hebben.' [3] Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. [4] Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. [5] Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. [6] Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, [7] en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. [8] Toen ging ook

de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. [9] Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat Hij uit de dood moest opstaan. [10] De leerlingen gingen terug naar huis.

[11] Maria stond bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, [12] en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. [13] 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd.' [14] Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. [15] 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd, dan kan ik Hem meenemen.' [16] Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dit Hebreeuwse woord betekent 'meester'.) [17] 'Houd Me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' [18] Maria van Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat Hij tegen haar gezegd had.

Overdenking 'Alles nieuw'

Pasen is het feest van 'Alles nieuw', opstaan tot nieuw leven. Dat is mooi gezegd, maar niet eenvoudig gedaan. Je hoeft geen psycholoog te zijn om te weten dat het niet lukt om totaal als nieuw te beginnen. Opstaan uit de dood lukt ons sowieso niet.

Maria van Magdala lukt het ook niet. Zelfs als zij het lege graf ziet, engelen haar aanspreken, ze de opgestane Jezus ziet en Hij haar vraagt wie ze zoekt en waarom ze huilt, wordt in haar leven niet alles nieuw. Pas als Jezus haar bij haar naam noemt wordt alles anders. Pasen is het feest van God die jou bij name kent: 'Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij!' (Jesaja 43:1). Dit horen maakt alles pas echt nieuw.

Ochtendgebeden week 17 (21 t/m 27 april)

Nu de Veertigdagentijd achter ons ligt, volgen we weer het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 21 april

Lezing: 2 Korintiërs 1:8-11

[8] U moet weten, broeders en zusters, dat de tegenspoed die we in Asia hebben moeten doorstaan, uitzonderlijk groot was. We hadden het zo zwaar te verduren dat het onze krachten te boven ging. We vreesden ernstig voor ons leven, [9] we waren er zelfs zeker van dat het doodvonnis al over ons was uitgesproken. Maar juist dat liet ons

beseffen dat we niet op onszelf moeten vertrouwen, maar alleen op de God die de doden opwekt, [10] die ons heeft gered en ons opnieuw zal redden uit eenzelfde doodsgevaar. Op Hem hebben we onze hoop gevestigd: Hij zal ons altijd redden. [11] En ook u bent ons tot steun door voor ons te bidden. Zo klinkt uit talloze monden de dankzegging voor de gunst die Hij ons bewezen heeft.

Overdenking

Heilige Geest, mysterievol in ons aanwezig, van u komt een zachte bries die onze ziel verkoeling geeft. En iets onverwachts doet zich voor: wij gaan weer verder op onze levensweg die leidt van twijfel naar de helderheid van uw licht.

Dinsdag 22 april

Lezing: Galaten 3:23-29

[23] Voordat dit geloof kwam, werden we door de wet bewaakt; we leefden in gevangenschap tot het geloof geopenbaard zou worden. [24] Kortom, de wet hield ons onder toezicht totdat Christus kwam, opdat we rechtvaardig verklaard zouden worden op grond van geloof. [25] Maar nu het geloof gekomen is, staan we niet langer onder toezicht, [26] want door dit geloof bent u allen kinderen van God, in Christus Jezus. [27] U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. [28] Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus. [29] En omdat u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham, erfgenamen volgens de belofte.

Overdenking

‘Daar waar liefde is, is God aanwezig.’ Laten wij ons hoofd niet breken door steeds maar verontrust te raken als wij dat niet zo ervaren. Daar waar wij mededogen tussen mensen ervaren, daar is God in al zijn volheid aanwezig.

Woensdag 23 april

Lezing: Psalmen 117

[1] Loof de HEER, volken op aarde, prijs Hem, naties overal:

[2] zijn liefde voor ons is overstelpend, eeuwig duurt de trouw van de HEER. Halleluja!

Overdenking

Als een minderwaardigheidsgevoel ons dwarszit, kunnen wij tot onze verbazing ontdekken: je hoeft niet iemand te zijn naar wie men opkijkt, noch hoef je iemand te

zijn die zich met veel flair door het leven beweegt; dat alles geeft geen echte levensvervulling. Wat echt telt, dat is liefde die welgemeend is.

Donderdag 24 april

Lezing: 1 Tessalonicenzen 1:1-5

[1] Van Paulus, Silvanus en Timoteüs. Aan de gemeente in Tessalonica, die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus. Genade zij u en vrede.

[2] Wij danken God altijd voor u allen: wij noemen u onophoudelijk in onze gebeden [3] en brengen dan ten overstaan van onze God en Vader in herinnering hoeveel uw geloof tot stand brengt, hoe krachtig uw liefde is en hoe standvastig u blijft hopen op de komst van onze Heer Jezus Christus. [4] God heeft u lief, broeders en zusters. Wij weten dat Hij u heeft uitgekozen: [5] onze verkondiging aan u overtuigde immers niet alleen door onze woorden, maar ook door de overweldigende kracht van de heilige Geest. U weet hoeveel we voor u hebben betekend toen we in uw midden waren.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, als wij in stilte bidden, zonder woorden, is alleen al het verlangen naar uw aanwezigheid een begin van geloof. En er wellen bronnen op in ons leven: goedheid en belangeloosheid die door de heilige Geest geïnspireerd worden.

Vrijdag 25 april

Lezing: Marcus 9:17-29

[17] Iemand uit de menigte antwoordde: 'Meester, ik heb mijn zoon naar U gebracht omdat hij door een geest bezeten is en niet kan praten; [18] steeds wanneer de geest hem overweldigt, gooit die hem op de grond, en dan komt het schuim hem op de mond te staan, hij knarst met zijn tanden en wordt helemaal stijf. Ik zei tegen uw leerlingen dat ze hem moesten uitdrijven, maar dat konden ze niet.' [19] Hij zei tegen hen: 'Wat zijn jullie toch een ongelovig volk, hoe lang moet ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet ik jullie nog verdragen? Breng hem bij Me.' [20] Ze brachten de jongen bij Hem. Toen de geest Hem zag, deed hij de jongen meteen stuiptrekken, en met het schuim op de lippen viel hij op de grond en rolde heen en weer. [21] Jezus vroeg aan zijn vader: 'Hoe lang heeft hij hier al last van?' Hij antwoordde: 'Al vanaf zijn vroegste jeugd, [22] en hij heeft hem zelfs vaak in het vuur gegooid en in het water met de bedoeling hem te doden; maar als U iets kunt doen, heb dan medelijden met ons en help ons.' [23] Toen zei Jezus tegen hem: 'Of ik iets kan doen? Alles is mogelijk voor wie gelooft.' [24] Meteen riep de vader van het kind uit: 'Ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp.' [25] Toen Jezus zag dat er een grote groep mensen toestroomde, sprak Hij de onreine geest streng toe en zei: 'Geest die doof en stom maakt, ik gebied je: ga uit hem weg en

keer niet meer in hem terug.’ [26] Onder geschreeuw en met hevige stuiptrekkingen ging hij uit hem weg; de jongen bleef voor dood achter, zodat de mensen zeiden dat hij was gestorven. [27] Maar Jezus pakte hem bij de hand om hem overeind te helpen en hij stond op.

[28] Hij ging een huis in, en toen ze weer alleen waren, vroegen zijn leerlingen Hem: ‘Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?’ [29] Hij antwoordde: ‘Dit soort kan alleen door gebed worden uitgedreven.’

Overdenking

Bij het horen van de roepstem van het evangelie kan de mens door twijfel bevangen worden en zich afvragen: ‘Is mijn geloof wel sterk genoeg?’ Maar het bestaan van God is niet afhankelijk van ons geloof. Evenmin zullen onze twijfels het bestaan van God kunnen ontkennen.

Zaterdag 26 april

Lezing: 1 Samuel 3:1-18

[1] De jonge Samuel diende dus de HEER, onder de hoede van Eli. Er klonken in die tijd zelden woorden van de HEER en er braken geen visioenen door. [2] Op zekere nacht lag Eli op zijn slaapplaats. Zijn ogen waren dof geworden, hij kon bijna niet meer zien. [3] Samuel lag te slapen in het heiligdom van de HEER, bij de ark van God. De godslamp was nog niet gedoofd. [4] Toen riep de HEER Samuel. ‘Ja, hier ben ik,’ antwoordde Samuel. [5] Hij liep snel naar Eli toe en zei: ‘Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?’ Maar Eli antwoordde: ‘Ik heb je niet geroepen. Ga maar slapen.’ Toen Samuel weer lag te slapen, [6] riep de HEER hem opnieuw. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: ‘Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?’ Maar Eli antwoordde: ‘Ik heb je niet geroepen, mijn jongen. Ga maar weer slapen.’ [7] Samuel had de HEER nog niet leren kennen, want de HEER had zich niet eerder aan hem bekendgemaakt door het woord tot hem te richten. [8] Opnieuw riep de HEER Samuel, voor de derde keer. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: ‘Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?’ Toen begreep Eli dat het de HEER was die de jongen riep. [9] Hij zei tegen Samuel: ‘Ga maar weer slapen. Wanneer je wordt geroepen, moet je antwoorden: “Spreek, HEER, uw dienaar luistert.”’ Samuel legde zich weer te slapen, [10] en de HEER kwam bij hem staan en riep net als de voorgaande keren: ‘Samuel! Samuel!’ En Samuel antwoordde: ‘Spreek, uw dienaar luistert.’ [11] Toen zei de HEER tegen Samuel: ‘Let op! Ik ga in Israël iets doen waarvan ieder zo zal ophoren dat zijn beide oren tuiten! [12] Als die dag aanbreekt zal Ik alles, maar dan ook alles ten uitvoer brengen wat Ik Eli en zijn familie heb voorzegd. [13] Ik heb hem aangekondigd dat Ik onherroepelijk het vonnis over zijn familie zou voltrekken vanwege zijn wandaad: hoewel hij wist dat zijn zonen God lasterden, heeft hij hen niet terechtgewezen. [14] Daarom heb Ik Eli’s familie gezworen dat geen graan- of vredeoffer ooit hun schuld zal kunnen inlossen.’

[15] Samuel bleef tot de ochtend liggen en opende toen de deuren van het heiligdom van de HEER. Hij zag ertegen op om Eli te vertellen wat hij in het visioen had gehoord. [16] Maar Eli riep hem bij zich: 'Samuel, mijn jongen, kom eens hier!' 'Hier ben ik,' antwoordde Samuel, [17] en Eli vroeg: 'Wat heeft Hij tegen je gezegd? Probeer het niet voor me te verbergen. God mag met je doen wat Hij wil, als je ook maar iets achterhoudt van wat Hij tegen je heeft gezegd!' [18] Zonder iets achter te houden vertelde Samuel hem alles wat God had gezegd, en Eli zei: 'Hij is de HEER. Laat Hij doen wat Hij het beste vindt.'

Overdenking

Voor Christus hoeven we geen mensen te worden die het in het leven 'gemaakt' hebben. Hij houdt ons dicht bij zich opdat we transparant worden als de lucht in het lenteseizoen waarin alles weer tot leven komt.

Zondag 27 april

Lezing: Johannes 20:19-31

[19] Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' [20] Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. [21] Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' [22] Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. [23] Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

[24] Een van de twaalf, Tomas (dat is Didymus, 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. [25] Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' [26] Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. 'Vrede zij met jullie!' zei Hij, [27] en daarna richtte Hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' [28] Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' [29] Jezus zei tegen hem: 'Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

[30] Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer tekenen verricht, die niet in dit boek staan, [31] maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven ontvangt door zijn naam.

Overdenking

Zelfs in het duister zullen wij naar de bron gaan. Diep in deze bron glinstert levend water waarmee wij onze dorst kunnen lessen. Zou de mensenziel ook dit kunnen zijn: een geluksgevoel dat zich diep in ons binnenste lostrilt en dat moeilijk in woorden is te vangen?

Ochtendgebeden week 18 (28 april t/m 4 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 28 april

Lezing: Romeinen 13:11-14

[11] U kent de huidige tijd: het moment is gekomen waarop u uit de slaap moet ontwaken, want de redding is ons meer nabij dan toen we tot geloof kwamen. [12] De nacht loopt ten einde, de dag nadert al. Laten we ons daarom ontdoen van de praktijken van de duisternis en ons omgorden met de wapens van het licht. [13] Laten we daarom zo eerzaam leven als past bij de dag en ons onthouden van bras- en slemppartijen, ontucht en losbandigheid, tweespalt en jaloezie. [14] Omkleed u met de Heer Jezus Christus en laat u niet meeslepen door uw aardse natuur met haar begeerten.

Overdenking

Opgestane Jezus, soms roept ons hart tot u zoals de gelovige in het evangelie: 'Ik ben het niet waard dat u tot mij komt; u hoeft alleen maar te spreken en ik zal genezen.' In de dieptepunten van ons leven is uw evangelie licht in ons en uw eucharistie is aanwezigheid in ons.

Dinsdag 29 april

Lezing: Jesaja 59:15-21

[15] Zo laat de waarheid verstek gaan, en wie het kwaad wil mijden, wordt uitgebuit. Maar de HEER zag het, en het was slecht in zijn ogen dat er geen recht meer was.

[16] Hij zag dat er niemand was, Hij was geschokt dat niet één mens ingreep. Op eigen kracht bracht Hij redding en zijn gerechtigheid spoorde Hem aan.

[17] Hij gordde het harnas van de gerechtigheid aan en zette de helm van de redding op zijn hoofd. Hij deed het kleed van de vergelding aan en hulde zich in de mantel van de strijdlust.

[18] Hij zal ieder naar zijn daden vergelden: woede voor zijn vijanden, wraak voor zijn tegenstanders; ook op de eilanden wreekt Hij zich.

[19] In het westen zal men de naam van de HEER vrezen en in het oosten zijn majesteit. Want Hij zal komen met de kracht van een rivier in een smalle bedding, voortgestuwd door de adem van de HEER.

[20] Hij zal als bevrijder naar Sion komen, naar allen uit Jakobs nageslacht die met de misdaad breken – spreekt de HEER.

[21] Dit verbond sluit Ik met hen – zegt de HEER: mijn geest, die op jou rust, en de woorden die Ik je in de mond heb gelegd, zullen uit jouw mond niet wijken, noch uit de mond van je kinderen, noch uit de mond van je kindskinderen, van nu tot in eeuwigheid – zegt de HEER.

Overdenking

Als de bezieling om Christus te volgen verloren dreigt te gaan, blijft het nog mogelijk om alles in handen te geven van de heilige Geest en hem alles toe te vertrouwen. De dag komt weer waarop ons hart en onze geest naar hem verlangen, zoals dorre grond snakt naar water... Maar God vergeten betekent nog niet dat we niet van hem houden.

Woensdag 30 april

Lezing: Lucas 6:12-19

[12] Op een van die dagen trok Jezus zich terug op de berg om tot God te bidden, en Hij bracht de hele nacht door in gebed. [13] Toen de dag aanbrak, riep Hij zijn leerlingen bij zich en koos twaalf van hen uit, die Hij apostelen noemde: [14] Simon, aan wie Hij de naam Petrus gaf, diens broer Andreas, Jakobus en Johannes, Filippus en Bartolomeüs, [15] Matteüs en Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Simon, bijgenaamd de Zeloot, [16] Judas, de zoon van Jakobus, en Judas Iskariot, die een verrader werd.

[17] Toen Hij met hen de berg was afgedaald, bleef Hij staan op een plaats waar het vlak was. Daar had een groot aantal van zijn leerlingen zich verzameld, evenals een menigte mensen uit heel Judea en Jeruzalem en uit de kuststreek van Tyrus en Sidon.

[18] Ze waren gekomen om naar Hem te luisteren en zich van hun ziekten te laten genezen; ook degenen die gekweld werden door onreine geesten werden genezen.

[19] De hele menigte probeerde Hem aan te raken omdat er kracht van Hem uitging en Hij iedereen genas.

Overdenking

Zouden somberheid en pessimisme aanstekelijker werken dan innerlijke vrede? Door gebeurtenissen pessimistisch te beoordelen, denken sommigen zich te laten gelden.

Maar houdt dat niet in dat wij een schat van het evangelie laten liggen? Welke? Verwondering, eenvoud.

Donderdag 1 mei

Lezing: Psalmen 26

- [1] Van David. Doe mij recht, HEER, want zonder dwalen ben ik mijn weg gegaan, op U, HEER, heb ik vertrouwd, ik wankelde niet.
- [2] Doorgrond mij, HEER, en ken mij, peil mijn hart en mijn nieren,
- [3] want uw liefde staat mij voor ogen en ik bewandel de weg van uw waarheid.
- [4] Met bedriegers zit ik niet aan, met huichelaars ga ik niet om,
- [5] ik haat de kring van slechte mensen, met wettelozen wil ik niet aan tafel.
- [6] Ik zal mijn handen in onschuld wassen, een rondgang maken om uw altaar, HEER,
- [7] om een loflied aan te heffen en van uw wonderen te verhalen.
- [8] HEER, het huis waar U woont heb ik lief, de plaats waar uw glorie verblijft.
- [9] Verwerp mij niet met de zondaars, met mensen die bloed vergieten.
- [10] Aan hun vingers kleeft onrecht, hun handen zijn met smeergeld gevuld.
- [11] Maar ik ga mijn weg zonder dwalen. Verlos mij en wees mij genadig.
- [12] Mijn voeten staan op effen grond, waar uw volk bijeen is, wil ik U prijzen, HEER.

Overdenking

Gelukkig de mensen die leven vanuit geloofsvertrouwen, 'zij zullen God zien.' Hoe zullen zij hem zien? Niet in een visioen, maar zoals Maria, die zorgvuldig 'alles in haar hart bewaarde.' Zij zag God met een naar binnen gekeerde blik.

Vrijdag 2 mei

Lezing: Micha 7:7-8

- [7] Maar ik, ik blijf uitzien naar de HEER, ik blijf hopen op de God die mij redding zal brengen. Hij zal mij horen, mijn God.
- [8] Jij die me haat, maak je niet vrolijk over mij. Al ben ik gevallen, ik sta op, al is het donker om mij heen, de HEER is mijn licht.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, u weet dat het de macht van de menselijke taal overstijgt om de hoop om één te worden met u in woorden uit te drukken. Maar u schenkt ons de gave van uw onzichtbare aanwezigheid. En de dageraad van vertrouwen breekt aan.

Zaterdag 3 mei

Lezing: Jesaja 52:13-53:12

[13] Ja, mijn dienaar zal slagen, hij zal groots zijn en hoogverheven.

[14] Zoals hij velen deed huiveren – zo mismaakt was hij, zo weinig menselijk zijn aanblik, zijn uiterlijk had niets meer van een mens –,

[15] zo zal hij veel volken opschrikken, en koningen zullen sprakeloos staan. En zij aan wie niets was verteld, zullen zien, zij die niets hadden gehoord, zullen begrijpen.

[1] Wie kan geloven wat wij hebben gehoord? Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?

[2] Als een loot schoot hij op onder Gods ogen, als een scheut uit dorre grond. Onopvallend was zijn uiterlijk, hij miste iedere schoonheid, zijn aanblik kon ons niet bekoren.

[3] Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg en door ons werd verguisd en geminacht.

[4] Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam. Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.

[5] Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. De straf die hij onderging bracht ons vrede, zijn striemen gaven ons genezing.

[6] Wij dwaalden rond als schapen, ieder zocht zijn eigen weg; maar de wandaden van ons allen liet de HEER op hem neerkomen.

[7] Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet en deed zijn mond niet open. Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid, als een ooi die stil is bij haar scheerders deed hij zijn mond niet open.

[8] Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen. Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad? Hij werd verbannen uit het land der levenden, om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.

[9] Hij kreeg een graf bij misdadigers, zijn laatste rustplaats was bij de rijken; toch had hij nooit enig onrecht begaan, nooit bedrieglijke taal gesproken.

[10] Maar de HEER wilde hem breken, Hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor de schuld van anderen, om zijn nageslacht te zien en lang te leven. En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde.

[11] Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd. Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich.

[12] Daarom ken Ik hem een plaats toe onder velen en zal hij met machtigen delen in de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor zondaars op.

Overdenking

In de vierde eeuw was een bisschop van Milaan, Ambrosius, uiterst bezorgd toen hij zag dat sommige christenen aardse goederen vergaarden. Hij schreef hun: 'De aarde is voor allen geschapen en behoort dus aan alle mensen toe. De natuur kent geen rijken. Als je iets aan een arme geeft, dan komt dat niet van jou af, maar jij geeft hem iets terug dat van hem is.'

Zondag 4 mei

Lezing: Handelingen 5:27-42

[27] Ze namen de apostelen mee en leidden hen voor het Sanhedrin. De hogepriester begon het verhoor met de vraag: [28] 'Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden die naam nog te gebruiken en er onderricht over te geven? En toch verspreidt u uw leer in heel Jeruzalem en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van die man.' [29] Petrus en de andere apostelen antwoordden: 'Men moet God meer gehoorzamen dan mensen. [30] De God van onze voorouders heeft Jezus weer tot leven gewekt, nadat u Hem had vermoord door Hem aan een kruishout te hangen. [31] God heeft Hem een plaats gegeven aan zijn rechterhand, Hem tot leidsman en redder verheven om Israël tot inkeer te brengen en het zijn zonden te vergeven. [32] Daarvan getuigen wij, en daarvan getuigt ook de heilige Geest, die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen.'

[33] Toen de leden van het Sanhedrin dit hoorden, ontstaken ze in hevige woede en besloten ze de apostelen ter dood te brengen. [34] Maar toen stond een van hen op, een farizeeër die Gamaliël heette en die als wetsleraar bij het hele volk in aanzien stond. Hij gaf opdracht de apostelen een ogenblik naar buiten te brengen [35] en zei vervolgens: 'Israëlieten, overweeg nog eens goed wat u van plan bent met deze mensen te doen. [36] Immers, enige tijd geleden wierp Teudas zich op als een man die het volk zou leiden, en ongeveer vierhonderd mensen sloten zich bij hem aan; hij werd gedood, zijn aanhang viel uiteen en verdween in het niets. [37] Na hem was er Judas de Galileeër, die ten tijde van de volkstelling met zijn volgelingen in opstand kwam; ook hij ging ten onder, en al zijn volgelingen werden uiteengedreven. [38] Daarom zeg ik u: houd u afzijdig van deze mensen en laat hen begaan, want als het mensenwerk is wat ze nastreven, zal het op niets uitlopen, [39] maar als het Gods werk is, zult u niets tegen hen kunnen uitrichten, of het zou weleens kunnen blijken dat u tegen God strijdt.' De leden van het Sanhedrin stemden met hem in [40] en riepen de apostelen weer binnen. Ze lieten hen geselen, bevalen hun de naam van Jezus niet meer te gebruiken en lieten hen vrij.

[41] De apostelen verlieten het Sanhedrin, verheugd dat ze waardig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus. [42] Ze bleven dagelijks onderricht geven in de tempel of bij iemand thuis en gingen door met het verkondigen van het goede nieuws dat Jezus de messias is.

Overdenking

Elk mens wordt heen en weer geslingerd tussen kwetsbaarheid en luister, tussen momenten dat de grond onder zijn voeten wegzinkt en volheid van leven, maar, hoe het ook zij, de mens is nooit gedoemd tot wanhoop. Zelfs op een mensengelaat dat doorgroefd is door de beproevingen van het leven, ie je dat de hoop zich een weg baant.

Ochtendgebeden week 19 (5 t/m 11 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 5 mei

Lezing: Psalmen 84

- [1] Voor de koorleider. Op de wijs van De Gatitische. Van de Korachieten, een psalm.
- [2] Hoe lieflijk is uw woning, HEER van de hemelse machten.
- [3] Van verlangen smacht mijn ziel naar de voorhoven van de HEER. Mijn hart en mijn lijf roepen om de levende God.
- [4] Zelfs de mus vindt een huis en de zwaluw een nest waarin ze haar jongen neerlegt, bij uw altaren, HEER van de hemelse machten, mijn koning en mijn God.
- [5] Gelukkig wie wonen in uw huis, gedurig mogen zij U loven.
- [6] Gelukkig wie bij U hun toevlucht zoeken, met in hun hart de wegen naar U.
- [7] Trekken zij door een dal van dorheid, door hen verandert het in een oase; rijke zegen daalt als regen neer.
- [8] Steeds krachtiger gaan zij voort om in Sion voor God te verschijnen.
- [9] HEER, God van de hemelse machten, hoor mijn gebed, luister naar mij, God van Jakob.
- [10] God, ons schild, zie naar ons om, sla goedgunstig het oog op uw gezalfde.
- [11] Beter één dag in uw voorhoven dan duizend dagen daarbuiten, liever op de drempel van Gods huis dan wonen in de tenten der goddelozen.
- [12] Want God, de HEER, is een zon en een schild. Genade en glorie schenkt de HEER, zijn weldaden weigert Hij niet aan wie oprecht hun weg gaan.
- [13] HEER van de hemelse machten, gelukkig de mens die op U vertrouwt.

Overdenking

Jezus, licht van het hart, wij zouden u nooit achter willen laten langs de kant van onze levensweg. En als wij accepteren dat u onze zwakheid omvormt, doen er zich in ons ongekende mogelijkheden voor.

Dinsdag 6 mei

Lezing: Johannes 7:37-44

[37] Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! [38] "Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift.' [39] Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven.

[40] Toen de mensen in de menigte dit hoorden, zeiden ze: 'Dit moet wel de profeet zijn.' [41] Anderen beweerden: 'Het is de messias,' maar er werd ook gezegd: 'De messias komt toch niet uit Galilea? [42] De Schrift zegt toch dat de messias uit het nageslacht van David komt en uit Betlehem, waar David woonde?' [43] Zo ontstond er verdeeldheid in de menigte, [44] en sommigen wilden Hem grijpen, maar niemand deed Hem iets.

Overdenking

Zou je alleen kunnen houden van hen die jou liefhebben? Dat kan bijna iedereen, daarvoor heb je het evangelie niet nodig. Maar Christus doet deze bijna onbegrijpelijke oproep: hou ook van de mensen die jou kwaad doen en bid voor hen!

Woensdag 7 mei

Lezing: Sirach 7:32-36

[32] Strek je hand uit naar de arme, dan zal je zegen volmaakt zijn.

[33] Wees vrijgevig voor ieder die leeft, ontzeg ook een dode je gaven niet.

[34] Ga wie verdriet heeft niet uit de weg, klaag met hen die klagen.

[35] Aarzel niet een zieke te bezoeken, dan maak je je geliefd.

[36] Denk bij alles wat je zegt aan het einde, dan zul je je leven lang niet zondigen.

Overdenking

Als we beweren dat we vol aandacht zijn voor de opbouw van een harmonieuze mensengemeenschap op aarde, hoe zouden wij dan voorbij kunnen gaan aan het feit

dat in onze tijd volken op mysterieuze wijze de gestalte aannemen van de 'lijdende dienaar' uit de bijbel? Veracht, verguisd en geminacht, zijn zij slachtoffer van de ziekten waaraan wij lijden.

Donderdag 8 mei

Lezing: Marcus 6:30-34

[30] De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden Hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden. [31] Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.' Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten.

[32] Ze voeren met de boot naar een afgelegen plaats, om daar alleen te kunnen zijn.

[33] Maar hun vertrek werd opgemerkt, en velen herkenden hen; uit alle steden haastten de mensen zich over land naar die plaats en ze kwamen er nog eerder aan dan Jezus en de apostelen. [34] Toen Hij uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, want ze waren als schapen zonder herder, en Hij onderwees hen langdurig.

Overdenking

Wat te doen als we verstrooid zijn tijdens het bidden? Maak je dan geen zorgen. God kent ons verlangen. Hij bemerkt beter dan wijzelf wat we eigenlijk bedoelen en wat er diep in ons leeft.

Vrijdag 9 mei

Lezing: 2 Korintiërs 7:1-7

[1] Omdat ons deze beloften zijn gegeven, geliefde broeders en zusters, moeten we onszelf reinigen van alle lichamelijke en geestelijke smetten en vol ontzag voor God ons hele leven heiligen.

[2] Toon uw genegenheid voor ons. Wij hebben niemand onrecht aangedaan, niemand te gronde gericht, niemand uitgebuit. [3] Ik zeg dit niet om u te beschuldigen, want ik heb u al eerder gezegd dat u ons zo na aan het hart ligt dat we met u in leven en sterven verbonden zijn. [4] Hoe openhartig kan ik tegen u spreken, hoe trots kan ik op u zijn! In al mijn ellende ben ik vervuld van troost en word ik overweldigd door vreugde.

[5] Toen we in Macedonië kwamen, vonden we geen rust maar werden we van alle kanten belaagd: van buitenaf door vijanden, van binnenuit door zorgen. [6] Maar God, die moed geeft aan wie terneergeslagen is, gaf ons moed door de komst van Titus. [7] En niet alleen daardoor, ook door diens bericht over de manier waarop u hem bemoedigd hebt. Hij heeft ons verteld hoe graag u ons weer wilt zien, hoezeer u treurt

om wat er voorgevallen is en met hoeveel overtuiging u zich aan mijn kant hebt geschaard. Hierdoor werd ik van blijdschap vervuld.

Overdenking

Jezus, onze vrede, u laat ons steeds verder gaan op onze geloofsweg en u helpt ons te geloven zonder gezien te hebben. Wij blijven wachten op een licht dat ons en alle mensen van binnenuit verlicht.

Zaterdag 10 mei

Lezing: Jesaja 65:17-18

[17] Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest.

[18] Verheug je voor altijd en jubel om wat Ik schep. Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad en schenk haar bevolking vreugde.

Overdenking

Gezien de vroegere en recente kerkscheuringen, is het dringend nodig dat christenen zich vandaag nog verzoenen uit liefde. Wie kan de oproep van Christus weigeren? Wie kan zijn woord vergeten: 'Ga je onmiddellijk verzoenen'? Zijn we wel ruimhartig genoeg en hebben we voldoende inlevingsvermogen voor wat de ander beweegt? Deze vragen zijn bepalend of we de weg van het evangelie in weten te slaan, de weg die een naam heeft: leven als mensen die zich zonder mitsen en maren met elkaar verzoenen.

Zondag 11 mei

Lezing: Johannes 10:22-30

[22] In Jeruzalem werd het feest van de Tempelwijding gevierd; het was winter. [23] Jezus liep in de tempel, in de zuilengang van Salomo. [24] Daar kwamen de Joden om Hem heen staan, en ze vroegen Hem: 'Hoe lang houdt U ons nog in het onzekere? Als U de messias bent, zeg het ons dan ronduit.' [25] Jezus antwoordde: 'Dat heb Ik u al gezegd, maar u gelooft het niet. Wat Ik in naam van mijn Vader doe getuigt over Mij, [26] maar u wilt Me niet geloven, omdat u niet bij mijn schapen hoort. [27] Mijn schapen luisteren naar mijn stem, Ik ken ze en zij volgen Mij. [28] Ik geef ze eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven. [29] Wat mijn Vader Mij gegeven heeft gaat alles te boven, niemand kan het uit de hand van mijn Vader roven, [30] en de Vader en Ik zijn één.'

Overdenking

Jij die tracht Christus, de Opgestane, te volgen, je vraagt je af via welk herkenningsteken je hem ontmoet hebt? Als je nou eens zou begrijpen dat hij altijd in het binnenste van jezelf leeft, in de kern van je hart?

Ochtendgebeden week 20 (12 t/m 18 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 12 mei

Lezing: Sirach 2:1-11

- [1] Mijn kind, als je de Heer wilt dienen, bereid je dan voor op beproevingen.
- [2] Houd het rechte spoor, wees standvastig en word niet ongeduldig in tijden van tegenspoed.
- [3] Houd je stevig aan Hem vast en laat Hem niet los, dan word je uiteindelijk beloond.
- [4] Aanvaard alles wat je overkomt en wees ook geduldig wanneer je wordt vernederd.
- [5] Want goud wordt in het vuur getoetst, in de oven van vernedering test God de mens die Hij aanvaardt. Wanneer je ziek bent of armoede lijdt, vertrouw dan op Hem.
- [6] Vertrouw op Hem, dan zal Hij je helpen, bewandel rechte wegen en vestig op Hem je hoop.
- [7] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, zie uit naar zijn ontferming en wijk niet af, dan kom je niet ten val.
- [8] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, vertrouw op Hem, dan valt je loon je niet uit handen.
- [9] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, hoop op het goede, op ontferming en eeuwige vreugde, want eeuwige vreugde is het loon dat Hij schenkt.
- [10] Kijk naar de generaties van vroeger: Werd ooit iemand teleurgesteld die op de Heer vertrouwde? Werd ooit iemand in de steek gelaten die volhardde in ontzag voor Hem? Werd ooit iemand veronachtzaamd die de Heer aanriep?
- [11] De Heer heeft immers medelijden en ontfermt zich, vergeeft zonden en redt in tijden van verdrukking.

Overdenking

Christus Jezus, u bent niet op aarde gekomen om de wereld te oordelen, maar om ervoor te zorgen dat ieder mens zich één weet met u en de medemens. En als de liefde

zover gaat dat ze vergeeft, dan komt het hart, ook al is het nog zo beproefd, weer tot leven.

Dinsdag 13 mei

Lezing: Psalmen 42

- [1] Voor de koorleider. Een kunstig lied van de Korachieten.
- [2] Zoals een hinde smacht naar stromend water, zo smacht mijn ziel naar U, o God.
- [3] Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God, wanneer mag ik nader komen en voor God verschijnen?
- [4] Tranen zijn mijn brood, bij dag en bij nacht, want heel de dag hoor ik zeggen: 'Waar is dan je God?'
- [5] Weemoed vervult mijn ziel nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet en optrok naar het huis van God – een feestende menigte, juichend en lovend.
- [6] Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God, die mij ziet en redt.
- [7] Mijn ziel is bedroefd, daarom denk ik aan U, hier in het land van de Jordaen, bij de Hermon, op de top van de Misar.
- [8] De roep van vloed naar vloed, de stem van uw waterstromen – al uw golven slaan zwaar over mij heen.
- [9] Overdag bewijst de HEER mij zijn liefde, 's nachts klinkt een lied in mij op, een gebed tot de God van mijn leven.
- [10] Tot God, mijn rots, wil ik zeggen: 'Waarom vergeet U mij, waarom ga ik gehuld in het zwart, door de vijand geplaagd?'
- [11] Mij gaat door merg en been de hoon van mijn belagers, want ze zeggen heel de dag: 'Waar is dan je God?'
- [12] Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij. Vestig je hoop op God, eens zal ik Hem weer loven, mijn God, die mij ziet en redt.

Overdenking

Door het evangelie weten wij dat Christus, de Opgestane, ons altijd vergezelt. Wij kunnen hem vragen: 'Wijs ons de weg.' En hij antwoordt: 'Ik ben er.' Wij zeggen hem: 'U begrijpt mijn gebed, het lijkt op dat van een kind.' En zo blijft er in ons het verlangen om met een grote eenvoud van woorden tot gebed te komen.

Woensdag 14 mei

Lezing: 2 Timoteüs 2:22-26

[22] Mijd de begeerten van de jeugd, streef naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer met een zuiver hart aanroepen. [23] Verwerp dwaze en onzinnige speculaties; je weet dat ze tot ruzie leiden. [24] Een dienaar van de Heer moet geen ruzie maken, maar voor iedereen vriendelijk zijn; hij moet een goede leraar zijn en een verdraagzaam mens, [25] en zijn tegenstanders zachtmoedig terechtwijzen. Dan brengt de Heer hen misschien tot inkeer, zodat zij de waarheid leren kennen [26] en ontsnappen uit de valstrik van de duivel, die hen levend heeft gevangen en hen dwingt zijn wil te doen.

Overdenking

Geen houding van berusting, maar een diep vertrouwen: verlaat je op de heilige Geest, vertrouw hem steeds opnieuw toe wat je hart bezwaart.

Donderdag 15 mei

Lezing: Job 19:23-27

[23] O, mochten mijn woorden worden opgeschreven, vastgelegd in een inscriptie, [24] met een ijzeren stift gegrift, met lood gevuld, voor altijd in de rotsen uitgehouwen! [25] Ik weet: mijn redder leeft, en Hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen. [26] Hoezeer mijn huid ook is geschonden, toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen. [27] Ik zal Hem aanschouwen, ik zal Hem met eigen ogen zien, ik, geen ander, heel mijn binnenste smacht van verlangen.

Overdenking

Moet de mens harde beproevingen in het leven zo maar passief ondergaan? Nee! Wél kan men bij zichzelf zeggen dat zo iets bij het leven hoort. Soms wordt het zelfs mogelijk innerlijk te groeien door een beproeving heen.

Vrijdag 16 mei

Lezing: Romeinen 12:14-18,21

[14] Zegen uw vervolgers; zegen hen, vervloek hen niet. [15] Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft. [16] Wees eensgezind; wees niet hoogmoedig, maar zet uzelf aan tot nederigheid. Ga niet af op uw eigen inzicht. [17] Vergeld geen kwaad met kwaad, maar probeer voor alle mensen het goede te doen.

[18] Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven.

[21] Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Overdenking

Christus Jezus, U zult er nooit voor zorgen dat het ons duizelt omdat we de moed verliezen; immers u stimuleert ons om ons één met u te voelen. En ook al komt niemand zonder kleerscheuren het leven door, er is boven alles uw barmhartigheid. Zij zet ons weer op het spoor van het leven.

Zaterdag 17 mei

Lezing: Marcus 4:26-32

[26] En Hij zei: 'Het is met het koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: [27] hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. [28] De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. [29] Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.'

[30] En Hij zei: 'Waarmee kunnen we het koninkrijk van God vergelijken en door welke gelijkenis kunnen we het voorstellen? [31] Het is als een zaadje van de mosterdplant, het kleinste van alle zaden op aarde wanneer het gezaaid wordt. [32] Maar als het na het zaaien opschiet, wordt het het grootste van alle planten en krijgt het grote takken, zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.'

Overdenking

Zou men zich zorgen moeten maken, als men in gedachten niet voortdurend bij God zou zijn? Zeven eeuwen geleden schreef een christen uit het Rijnland, Meester Eckhart:

'Zich tot God keren, (...) betekent niet dat men voortdurend aan God denkt. Dat zou onmogelijk zijn, (...) en dat zou trouwens niet ideaal zijn. Een mens kan zich niet tevreden stellen met een God waaraan hij denkt. Want als die gedachten zouden verdwijnen, dan zou God ook uit zicht raken... God gaat menselijk denken te boven en Gods werkelijkheid verdwijnt nooit.'

Zondag 18 mei

Lezing: Openbaring 21:1-7

[1] Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. [2] Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi

heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. [3] Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. [4] Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.'

[5] Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak Ik nieuw!' – Ik hoorde zeggen: 'Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.' – [6] Toen zei Hij tegen mij: 'Het is voltrokken! Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft geef Ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft. [7] Wie overwint vallen deze dingen toe. Ik zal zijn God zijn en hij zal mijn kind zijn.

Overdenking

In ieder mens zit een afspiegeling van Christus, maar het heeft geen zin om precies uit te zoeken waar en hoe. Er leven zoveel mensen op aarde die de heiligheid van Christus uitstralen zonder het te beseffen en misschien zonder het te durven dromen.

Ochtendgebeden week 21 (19 t/m 25 mei)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 19 mei

Lezing: Psalmen 145

[1] Een loflied van David. U, mijn God en koning, wil ik roemen, uw naam prijzen tot in eeuwigheid.

[2] Elke dag opnieuw wil ik U prijzen, uw naam loven tot in eeuwigheid:

[3] 'Groot is de HEER, Hem komt alle lof toe, zijn grootheid is niet te doorgronden.'

[4] Laat geslacht na geslacht uw schepping bezingen, uw machtige daden verkondigen.

[5] Laten zij spreken over de glorie van uw majesteit, ook ik wil uw wonderen bekendmaken.

[6] Laten zij getuigen van uw geduchte daden, ook ik wil van uw grootheid vertellen.

[7] Laten zij de roem van uw goedheid verbreiden, uw gerechtigheid bejubelen:

[8] 'Genadig en liefdevol is de HEER, Hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.

[9] Goed is de HEER voor alles en allen, Hij ontfermt zich over heel zijn schepping.'

[10] Laten al uw schepselen U loven, HEER, en uw getrouwen U prijzen.

[11] Laten zij getuigen van de luister van uw koningschap, spreken over uw machtige werken,

[12] aan de stervelingen uw machtige daden verkondigen, de glorie en de glans van uw koningschap:

[13] 'Uw koningschap omspannt de eeuwen, uw heerschappij omvat alle geslachten.'

[14] 'Een steun is de HEER voor wie is gevallen, wie gebukt gaat richt Hij op.

[15] Allen zien hoopvol naar U uit, U geeft voedsel, op de juiste tijd.

[16] Gul is uw hand geopend, U vervult het verlangen van alles wat leeft.

[17] Rechtvaardig is de HEER in alles wat Hij doet, heel zijn schepping blijft Hij trouw.

[18] Allen die Hem aanroepen is de HEER nabij, die Hem roepen in vast vertrouwen.

[19] Hij vervult het verlangen van wie Hem eren, Hij hoort hun klacht en komt te hulp.

[20] De HEER waakt over wie Hem liefhebben, maar goddelozen vaagt Hij weg.'

[21] Laat zó mijn mond de lof spreken van de HEER, en alles wat leeft zijn heilige naam prijzen, tot in eeuwigheid.

Overdenking

God van barmhartigheid, wij zijn soms ontsteld door het onbegrijpelijke lijden van onschuldige mensen. Geef dat wij door onze manier van leven aan anderen iets laten zien van de inspiratie van waardoor Christus in ons werkzaam is.

Dinsdag 20 mei

Lezing: Jesaja 40:1-5

[1] Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.

[2] Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan, omdat zij een dubbele straf voor haar zonden uit de hand van de HEER heeft ontvangen.

[3] Hoor, een stem roept: 'Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God.

[4] Laat elke vallei verhoogd worden en elke berg en heuvel verlaagd, laat ruig land vlak worden en rotsige hellingen rustige dalen.

[5] De luister van de HEER zal zich openbaren voor het oog van al wat leeft. De HEER heeft gesproken!'

Overdenking

Een mens van eenvoud heeft er geen moeite mee toe te geven dat hij niet alles van het evangelie begrijpt. Hij kan tot God zeggen: 'Ik verlaat mij niet alleen op mijn geloof. Dat wat ik niet begrijp, begrijpen anderen en zij lichten me bij op mijn levensweg.'

Woensdag 21 mei

Lezing: Matteüs 25:31-40

[31] Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door luister en in gezelschap van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon. [32] Dan zullen alle volken voor Hem worden samengebracht en zal Hij de mensen van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt; [33] de schapen zal Hij rechts van zich plaatsen, de bokken links. [34] Dan zal de koning tegen de groep aan zijn rechterzijde zeggen: "Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. [35] Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij op, [36] Ik was naakt en jullie kleedden Mij. Ik was ziek en jullie bezochten Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Mij toe." [37] Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: "Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? [38] Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en opgenomen, U naakt gezien en gekleed? [39] Wanneer hebben wij gezien dat U ziek was of in de gevangenis zat en zijn we naar U toe gekomen?" [40] En de koning zal hun antwoorden: "Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan."

Overdenking

Bejaarde mensen kenmerken zich vaak door niet uit te gaan van hun eigenbelang. Daarom zijn ze absoluut nodig voor de nieuwe generaties. Zij luisteren en daardoor kunnen zij een hoop onrust wegnemen. Moeders en vaders die zoveel geestelijke bagage hebben uit het evangelie, ze zijn er honderdvoudig!

Donderdag 22 mei

Lezing: 1 Petrus 1:22-25

[22] Nu u gehoorzaam bent aan de waarheid, is uw hart gelouterd en kunt u oprecht van uw broeders en zusters houden; heb elkaar dan ook onvoorwaardelijk lief, met een zuiver hart, [23] als mensen die opnieuw zijn geboren, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levende woord, dat voor altijd standhoudt.

[24] 'De mens is als gras en zijn schoonheid als een bloem in het veld: het gras verdort en de bloem valt af,

[25] maar het woord van de Heer houdt eeuwig stand.' Dit woord is het evangelie dat u verkondigd is.

Overdenking

In de jaren zeventig hebben de bruuske veranderingen in onze maatschappij soms iets van ons christelijke bewustzijn aangetast. Er werden zoveel harde oordelen geveld; er werden zoveel keiharde uitspraken gedaan dat sommigen onder die druk geleden hebben en waarden opgegeven hebben van waaruit ze tot dan toe geleefd hadden. In Taizé zeiden we bij onszelf: het kan toch niet zo zijn dat christenen experts gaan worden in onrust en verwarring; integendeel, ze zouden 'dienaren van vertrouwen' moeten zijn.

Vrijdag 23 mei

Lezing: Romeinen 6:12-14

[12] Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. [13] Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar juist in dienst van God, als levenden die uit de dood zijn opgewekt. Stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid. [14] De zonde mag niet langer over u heersen, want u staat niet onder de wet, maar leeft onder de genade.

Overdenking

Christus, als wij u zoeken, ontdekken wij uw aanwezigheid zelfs in onze diepe innerlijke eenzaamheid. Gelukkig wie zich aan u, Christus, weet over te geven. Gelukkig degene die tot u komt met een hart vol vertrouwen.

Zaterdag 24 mei

Lezing: Johannes 15:9-13

[9] Ik heb jullie liefgehad, zoals de Vader Mij heeft liefgehad. Blijf in mijn liefde: [10] je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals Ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf. [11] Dit zeg Ik tegen jullie om je mijn vreugde te geven, dan zal je vreugde volkomen zijn. [12] Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad. [13] Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden.

Overdenking

Als de Kerk luistert, geneest en verzoent, dan openbaart zich het licht van haar diepste wezen: zij wordt een gemeenschap van liefde, van mededogen, van troost, een zichtbare weerspiegeling van de opgestane Christus. Nooit afstandelijk, nooit in de verdediging, bevrijd van strengheid, kan de Kerk tot in ons mensenhart en in alle eenvoud het vertrouwen van het geloof uitstralen.

Zondag 25 mei

Lezing: Johannes 14:19-23

[19] Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar jullie zullen Mij wel zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven. [20] Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. [21] Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.' [22] Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot) aan Jezus: 'Waarom zult U zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken, Heer?' [23] Jezus antwoordde: 'Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen.'

Overdenking

Wat een ontdekkingen zullen we doen in het hiernamaals! Wij zullen verbaasd zijn er mensen te ontmoeten die, zonder Christus te kennen en zonder het zelf te beseffen, vanuit zijn inspiratie geleefd hebben.

Ochtendgebeden week 22 (26 mei t/m 1 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 26 mei

Lezing: Filippenzen 4:4-7

[4] Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. [5] Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. [6] Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden. [7] Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

Overdenking

Christus, de Opgestane, uw woord weerklinkt vredig in ons midden: 'Waarom zou jij je zorgen maken? Er is maar één ding noodzakelijk: een hart dat luistert naar het evangelie en naar de heilige Geest.'

Dinsdag 27 mei

Lezing: Hebrëen 12:18-24

[18] U bent niet, zoals het volk destijds, iets tastbaars genaderd, geen allesverzendend vuur, dreigende duisternis en woeste wind, [19] geen bazuingeschal en stemgedonder. Toen het volk die stem hoorde, smeekte het dat er geen woord meer tot hen zou worden gesproken, [20] omdat wat hun werd opgelegd ondraaglijk was: 'Zelfs een dier dat de berg aanraakt, moet gestenigd worden!' [21] Zo schrikbarend was de verschijning dat Mozes uitriep: 'Ik sidder van angst!' [22] Nee, u bent de Sionsberg genaderd, de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en duizenden engelen die in vreugde bijeen zijn, [23] de gemeenschap van eerstgeborenen, die in de hemel ingeschreven zijn; u bent God genaderd, de rechter van allen, en de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid gekomen zijn, [24] de bemiddelaar van een nieuw verbond, Jezus, en het gesprengde bloed dat krachtiger spreekt dan dat van Abel.

Overdenking

Inwendig gaat de mens kapot, als hij van iets spijt blijft hebben totdat hij erbij neervalt. Bij God in de buurt blijven in een beschouwend wachten, maakt in de mens de weg vrij die het hem mogelijk maakt te accepteren dat hij broos en breekbaar is. Zo leert de mens om te gaan met zijn eigen beperkingen. En wat eerst saai en smakeloos leek wordt opnieuw aantrekkelijk. In het hart ontluiken weer vrede en harmonie.

Woensdag 28 mei

Lezing: 2 Petrus 1:1-8

[1] Van Simeon Petrus, dienaar en apostel van Jezus Christus. Aan allen die dankzij de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus Christus hetzelfde kostbare geloof hebben ontvangen als wij. [2] Genade zij u en vrede, in overvloed, door de kennis van God en van Jezus, onze Heer.

[3] Zijn goddelijke macht heeft ons alles geschonken wat nodig is voor een vroom leven, door de kennis van Hem die ons geroepen heeft door zijn majesteit en wonderbaarlijke kracht. [4] Hiermee zijn ons kostbare, rijke beloften gedaan, opdat u zou ontkomen aan het verderf dat de wereld beheerst als gevolg van de begeerte, en opdat u deel zou krijgen aan de goddelijke natuur.

[5] Span daarom al uw krachten in om uw geloof te verrijken met deugdzaamheid, uw deugdzaamheid met kennis, [6] uw kennis met zelfbeheersing, uw zelfbeheersing met volharding, uw volharding met vroomheid, [7] uw vroomheid met liefde voor uw broeders en zusters, en uw liefde voor uw broeders en zusters met liefde voor allen. [8] Als u deze eigenschappen in overvloed bezit, is uw kennis van onze Heer Jezus Christus niet nutteloos maar vruchtbaar.

Overdenking

Het is zó noodzakelijk voor ons om met Christus verbonden te zijn. Deze verbondenheid bezielt ons innerlijke leven. Als we voor hem leven, dan kan het betekenen dat we soms risico's moeten nemen, dat we ons kwetsbaar opstellen en zeker niet in onze schulp kruipen.

Donderdag 29 mei

Lezing: Marcus 16:15-20

[15] En Hij zei tegen hen: 'Trek heel de wereld rond en verkondig het goede nieuws aan alle schepselen. [16] Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld. [17] Het geloof zal gepaard gaan met de volgende tekenen: zij die geloven zullen in mijn naam demonen uitdrijven, ze zullen spreken in onbekende talen, [18] met hun handen zullen ze slangen oppakken en als ze een dodelijk gif drinken zal dat hen niet deren, en ze zullen zieken weer gezond maken door hun de handen op te leggen.'

[19] Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, werd de Heer opgenomen in de hemel en nam Hij plaats aan de rechterhand van God. [20] En zij gingen op weg om overal het goede nieuws te verkondigen. De Heer hielp hen daarbij en zette hun verkondiging kracht bij met de tekenen die ermee gepaard gingen.

Overdenking

Jezus, hoop van ons hart, als wij dóórkrijgen dat uw liefde vooral uit vergeving bestaat, dan komt er iets in ons leven tot rust en iets wordt er anders. Wij vragen u: wat verwacht u van mij? En door uw heilige Geest antwoordt u: laat niets je verontrusten, durf je leven te geven.

Vrijdag 30 mei

Lezing: Johannes 17:20-26

[20] Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in Mij geloven. [21] Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden. [22] Ik heb hen laten delen in de grootheid die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij: [23] Ik in hen en U in Mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat U Mij hebt gezonden, en dat U hen liefhad zoals U Mij liefhad.

[24] Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die U Mij gegeven hebt omdat U Mij al liefhad voordat de wereld

gegrondvest werd. [25] Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en zij weten dat U Mij hebt gezonden. [26] Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal Ik blijven doen, zodat de liefde waarmee U Mij liefhad in hen zal zijn en Ik in hen.'

Overdenking

Ons gebed is iets eenvoudigs. Is het soms niet meer dan een armzalige zucht? God hoort ons. En vergeet niet dat de heilige Geest zelf biddend aanwezig is in het hart van ieder mens.

Zaterdag 31 mei

Lezing: Habakuk 3:18-19

[18] toch zal ik juichen voor de HEER, jubelen voor de God die mij redt.

[19] God, de HEER, is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten snel als hinden, Hij laat mij over toppen van bergen gaan.

Overdenking

Geloof vraagt van ons dat we onze menselijke verlangens niet uitschakelen noch verheerlijken, maar we moeten proberen ze samen te ballen tot een nog groter verlangen: de dorst naar God. Ja, alleen al het verlangen naar God is reeds het begin van het geloof.

Zondag 1 juni

Lezing: Johannes 17:11-21

[11] Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. [12] Zolang Ik bij hen was heb Ik hen door uw naam, die U Mij gegeven hebt, bewaard en over hen gewaakt: geen van hen is verloren gegaan, behalve degene die al verloren was, omdat de Schrift in vervulling moest gaan. [13] Nu kom Ik naar U toe, en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben, opdat zij vervuld worden van mijn vreugde. [14] Ik heb hun uw woord doorgegeven. De wereld haat hen, omdat ze niet bij de wereld horen, zoals ook Ik niet bij de wereld hoor. [15] Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of U hen wilt beschermen tegen hem die het kwaad zelf is. [16] Ze horen niet bij de wereld, zoals Ik niet bij de wereld hoor. [17] Heilig hen dan door de waarheid. Uw woord is de waarheid. [18] Ik zend hen naar de wereld, zoals U Mij naar de wereld hebt gezonden. [19] Ik heb mij geheiligd omwille van hen, zo zullen ook zij door de waarheid geheiligd zijn.

[20] Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in Mij geloven. [21] Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden.

Overdenking

Ik blijf in jullie. Dit woord van Christus wordt actueel door de eucharistie, ook al zou het niet direct weerklank vinden in jouw hart. En dat geldt zelfs voor degene die er zó naar uitkijkt dat hij er nauwelijks in durft te geloven.

Ochtendgebeden week 23 (2 t/m 8 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 2 juni

Lezing: Wijsheid 6:12-16

[12] Schitterend en onvergankelijk is de wijsheid. Ze laat zich gemakkelijk zien aan wie haar liefheeft, ze laat zich vinden door wie haar zoekt; [13] wie naar haar verlangt leert haar dadelijk kennen. [14] Wie voor zonsopgang opstaat om haar te zoeken, wordt niet moe: hij vindt haar pal voor zijn deur. [15] Een mens kan zijn verstand niet beter gebruiken dan door aan haar te denken. Wie om haar wakker ligt zal spoedig vrij van zorgen zijn. [16] De wijsheid is op zoek naar mensen die haar waard zijn, ze treedt hun welwillend tegemoet en vertoont zich in al hun gedachten.

Overdenking

Redder van elk leven, door u te volgen, kiezen wij voor de liefde en proberen we ons hart niet te laten verharden. En als beproevingen op ons levenspad de diepste laag van ons wezen aantasten, dan blijft er nog altijd een weg open, die van vertrouwen die rust uitstraalt.

Dinsdag 3 juni

Lezing: Lucas 24:13-35

[13] Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt. [14] Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. [15] Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, [16] maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. [17] Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop

bleven ze somber gestemd staan. [18] Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?' [19] Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. [20] Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. [21] Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. [22] Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, [23] vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. [24] Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.' [25] Toen zei Hij tegen hen: 'Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? [26] Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?' [27] Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. [28] Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. [29] Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. [30] Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. [31] Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. [32] Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' [33] Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, [34] die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' [35] De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Overdenking

In het midden van de twintigste eeuw trad plotseling een man op de voorgrond, Johannes genaamd. Hij werd geboren in een eenvoudig boerengezin in het noorden van Italië. Deze oude man, Johannes XXIII, kondigde een concilie aan en sprak toen deze glasheldere woorden: "Wij zullen niet uitzoeken wie ongelijk had, wij zullen niet uitzoeken wie gelijk had, wij zullen alleen zeggen: laten we ons met elkaar verzoenen!" Tijdens onze laatste ontmoeting met hem, kort vóór zijn dood, waren wij met drie broeders van onze gemeenschap. Wij begrepen toen hoezeer hij ons toewenste dat we ons geen zorgen zouden maken over wat de roeping van onze communiteit zou moeten zijn. Met zijn handen maakte hij cirkelbewegingen, en hij verduidelijkte: "De katholieke kerk bestaat uit steeds grotere concentrische cirkels." Waarom zouden wij ons zorgen maken? Was het belangrijkste al niet verwezenlijkt als wij met een hart vol vrede verder zouden gaan op de weg die we waren ingeslagen?

Woensdag 4 juni

Lezing: Johannes 6:41-47

[41] De Joden begonnen te protesteren omdat Hij zei dat Hij het brood was dat uit de hemel was neergedaald. [42] 'Dat is toch Jezus, de zoon van Jozef? We weten toch wie zijn vader en moeder zijn? Hoe kan Hij dan zeggen dat Hij uit de hemel is neergedaald?' [43] Jezus zei: 'Houd op met protesteren. [44] Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem bij Me brengt, en Ik zal hem op de laatste dag laten opstaan. [45] Het staat geschreven in de Profeten: "Zij zullen allemaal door God onderricht worden." Iedereen die naar de Vader luistert en van Hem leert, komt bij Mij. [46] Niet dat iemand ooit de Vader gezien heeft – alleen Hij die van God komt, heeft Hem gezien. [47] Werkelijk, Ik verzeker u, wie gelooft, heeft eeuwig leven.

Overdenking

Wanneer Jezus hier op aarde in gebed verzonken was, werd zijn gezicht doorstraald door licht. Soms, als het hem zwaar te moede was, bad hij met tranen in zijn ogen.

Donderdag 5 juni

Lezing: Exodus 22:20-21

[20] Vreemdelingen mag je niet uitbuiten of onderdrukken, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte. [21] Weduwen en wezen mag je evenmin uitbuiten.

Overdenking

Christus Jezus, terwijl een ontelbaar groot aantal kinderen en jongeren voor het leven verminkt zijn door verwaarlozing en daardoor als vreemdelingen hier op aarde rondlopen, vragen sommigen zich af: "Heeft mijn leven nog zin?" U verzekert ons: "Elke keer als jullie de nood ledigen van een onschuldige, hebben jullie het voor mij, Christus, gedaan."

Vrijdag 6 juni

Lezing: Psalmen 55:17-19

[17] En ik? Ik roep tot God, de HEER zal mij redden.

[18] In de avond, in de morgen, in de middag klaag ik en zucht ik, en Hij hoort mijn stem.

[19] Hij zal mij verlossen en in veiligheid brengen, mijn vijanden zal Hij afweren, al zijn ze met velen tegen mij.

Overdenking

Er is op aarde fysiek geweld, oorlog, marteling, moord, ... Er is ook subtiel geweld dat nauwelijks opvalt omdat het handig gespeeld wordt, geweld dat voortkomt uit argwaan, wantrouwen, vernedering, ...

“In God is geen geweld, God heeft Christus gezonden, niet om ons te beschuldigen, maar om ons bij zich te roepen; niet om ons te oordelen, maar omdat hij ons liefheeft.”

Zaterdag 7 juni

Lezing: Efeziërs 1:3-14

[3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in onze eenheid met Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.

[4] In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te staan, en vol liefde [5] heeft Hij ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om door Jezus Christus zijn kinderen te worden, [6] tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.

[7] In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade [8] die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht [9-10] dit geheim onthuld: zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd, Christus, bijeen te brengen, omdat het Hem behaagde de voltooiing van de tijd te verwezenlijken met Christus.

[11] In Hem heeft God, die alles naar zijn wil en besluit tot stand brengt, ons de bestemming toebedeeld, in overeenstemming met zijn voornemen, [12] dat wij, die reeds onze hoop op Christus gevestigd hebben, zouden bestaan tot eer van Gods grootheid.

[13] In Hem bent ook u, toen u de boodschap van de waarheid hoorde, het evangelie van uw redding – in Hem bent u, toen u tot geloof kwam, gemerkt met het stempel van de heilige Geest, die ons beloofd is [14] als voorschot op onze erfenis, opdat allen die Hij zich heeft verworven verlost zullen worden, tot eer van Gods grootheid.

Overdenking

Door zijn vergeving stopt God ons verleden diep weg in het hart van Christus en verzorgt de wonden die diep in ons zijn achtergebleven.

Als wij aan God alles kwijt kunnen wat ons leven bezwaart, alles wat ons belemmert door de kritische blik van anderen, dan schijnt er licht in de duistere zone van ons diepere ik. Weten dat er naar je geluisterd wordt, dat je begrepen wordt, dat God je vergeeft: daar ligt één van de bronnen van vrede... daar begint de genezing van het hart.

Zondag 8 juni

Lezing: Psalmen 104

- [1] Prijs de HEER, mijn ziel. HEER, mijn God, hoe groot bent U. Met glans en glorie bent U bekleed,
- [2] in een mantel van licht gehuld. U spant de hemel uit als een tentdoek
- [3] en bouwt op de wateren uw hoge zalen, U maakt van de wolken uw wagen en beweegt u op de vleugels van de wind,
- [4] U maakt van de winden uw boden, van vlamvend vuur uw dienaren.
- [5] U hebt de aarde op pijlers vastgezet, tot in eeuwigheid wankelt zij niet.
- [6] De oerzee bedekte haar als een kleed, tot boven de bergen stonden de wateren.
- [7] Toen U dreigde, vluchtten zij weg, toen uw donderstem klonk, stoven zij heen:
- [8] naar hoog in de bergen, naar diep in de dalen, naar de plaatsen die U had bepaald.
- [9] U stelde een grens die zij niet overschrijden, nooit weer zullen zij de aarde bedekken.
- [10] U leidt het water van de bronnen door beken, tussen de bergen beweegt het zich voort.
- [11] Het drenkt alles wat leeft in het veld, wilde ezels lessen er hun dorst.
- [12] Daarboven wonen de vogels van de hemel, uit het dichte groen klinkt hun gezang.
- [13] U bevoeit de bergen vanuit uw hoge zalen, door uw daden raakt de aarde verzadigd.
- [14] Gras laat U groeien voor het vee en gewassen die de mens moet verbouwen. Zo zal hij brood winnen uit de aarde
- [15] en wijn die het mensenhart verheugt, geurige olie die het gelaat doet stralen, ja brood dat het mensenhart versterkt.
- [16] De bomen van de HEER zuigen zich vol, de ceders van de Libanon, door Hemzelf geplant.
- [17] De vogels bouwen daar hun nesten, in de cipressen huizen ooievaars.
- [18] De hoge bergen zijn voor de steenbokken, in de kloven schuilen de klipdassen.
- [19] U hebt de maan gemaakt voor de tijden, de zon weet wanneer zij moet ondergaan.
- [20] Als U het duister spreidt, valt de nacht, en alles wat leeft in het woud gaat zich roeren.
- [21] De jonge leeuwen gaan uit op roof, brullend vragen zij God om voedsel.
- [22] Bij zonsopgang trekken zij zich terug en leggen zich neer in hun legers.
- [23] De mensen gaan aan het werk en arbeiden door tot de avond.
- [24] Hoe talrijk zijn uw werken, HEER. Alles hebt U met wijsheid gemaakt, vol van uw schepselen is de aarde.

- [25] Zie hoe wijd de zee zich uitstrekt. Daar wemelt het, zonder tal, van dieren, klein en groot.
- [26] Daar bewegen de schepen zich voort, daar gaat Leviatan, door U gemaakt om mee te spelen.
- [27] En allen zien ernaar uit dat U voedsel geeft, op de juiste tijd.
- [28] Geeft U het, dan doen zij zich tegoed, opent zich uw hand, dan worden zij verzadigd.
- [29] Verberg uw gelaat en zij bezwijken van angst, ontnem hun de adem en het is met hen gedaan, dan keren zij terug tot het stof dat zij waren.
- [30] Zend uw adem en zij worden geschapen, zo geeft U de aarde een nieuw gelaat.
- [31] De luister van de HEER moge eeuwig duren, laat de HEER zich verheugen in zijn werken.
- [32] Hij richt zijn oog op de aarde en zij beeft, Hij raakt de bergen aan en zij stoten rook uit.
- [33] Voor de HEER wil ik zingen zolang ik leef, een lied voor mijn God zolang ik besta.
- [34] Moge mijn lofzang de HEER behagen, zoals ik mijn vreugde vind in Hem.
- [35] Zondaars zullen van de aardbodem verdwijnen, onrechtvaardigen zullen niet meer bestaan. Prijs de HEER, mijn ziel. Halleluja!

Overdenking

Niet situaties van ongeluk noch de door niets gerechtvaardigde situaties van armoede zijn niet afkomstig van God. Hij kan alleen maar zijn liefde schenken. Met verbazing ontdekken wij dat God ieder mens beziet met een oneindige goedheid en diep mededogen.

Ochtendgebeden week 24 (9 t/m 15 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 9 juni

Lezing: 1 Timoteüs 4:12-16

- [12] Sta niemand toe dat hij vanwege je jeugdige leeftijd op je neerkijkt, maar wees voor de gelovigen een voorbeeld in wat je zegt, in je levenswijze, in liefde, geloof en zuiverheid. [13] In afwachting van mijn komst moet je je toeleggen op het voorlezen uit de Schrift, op de prediking en het onderricht. [14] Veronachtzaam de genade die je geschonken is niet; je dankt haar aan de profetische woorden die de raad van oudsten

over jou, onder handoplegging, heeft uitgesproken. [15] Richt je hierop, maak het je eigen, zodat voor iedereen duidelijk wordt dat je vorderingen maakt. [16] Neem je in acht, houd je aan de leer en blijf dat doen; dan red je zowel jezelf als hen die naar je luisteren.

Overdenking

Jezus, onze hoop, uw mededogen is grenzeloos. Wij dorsten naar uw aanwezigheid; u die ons zegt: "Waarom zijn jullie bang? Houd moed; ik ben er."

Dinsdag 10 juni

Lezing: Johannes 4:4-26

[4] Daarvoor moest Hij door Samaria heen. [5] Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, [6] waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. [7] Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken.' [8] Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. [9] De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) [10] Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hem erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' [11] 'Maar heer,' zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen?' [12] U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' [13] Jezus antwoordde: 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, [14] maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' [15] 'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.' [16] Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' [17] 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, [18] 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.' [19] Daarop zei de vrouw: 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. [20] Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.' [21] 'Geloof Me,' zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. [22] Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. [23] Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, [24] want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.' [25] De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat

betekent 'gezelfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' [26] Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'

Overdenking

Het jawoord tot God, voor heel het leven, is als een vuur. Zes eeuwen vóór de komst van Christus had de profeet Jeremia dit reeds begrepen. Ontmoedigd zei hij bij zichzelf: "Ik wil niet meer aan God denken, niet meer spreken in zijn naam." Maar toen kwam het moment waarop hij schreef: "Er laaide een vuur in mij op, diep in mijn hart. Ik wilde het in bedwang houden, maar ik kon het niet."

Woensdag 11 juni

Lezing: 1 Korintiërs 12:12-27

[12] Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. [13] Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden; of we nu Joden of Grieken zijn, slaven of vrije mensen, we zijn allen van één Geest doordrenkt. [14] Tegelijk bestaat een lichaam niet uit één deel, maar uit vele. [15] Als de voet zou zeggen: 'Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort hij er dan werkelijk niet bij? [16] En als het oor zou zeggen: 'Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam,' hoort het er dan werkelijk niet bij? [17] Als het hele lichaam oog zou zijn, waarmee zou het dan kunnen horen? Als het hele lichaam oor zou zijn, waarmee zou het dan kunnen ruiken? [18] Maar God heeft juist alle lichaamsdelen hun eigen plaats gegeven, precies zoals Hij dat wilde. [19] Als ze met elkaar slechts één lichaamsdeel zouden vormen, zou dat dan een lichaam zijn? [20] Het is juist zo dat er een groot aantal delen is en dat die met elkaar één lichaam vormen. [21] Het oog kan niet tegen de hand zeggen: 'Ik heb je niet nodig,' en evenmin kan het hoofd tegen de voeten zeggen: 'Ik heb jullie niet nodig.' [22] Integendeel, juist die delen van het lichaam die het zwakst lijken zijn het meest noodzakelijk. [23] De delen van ons lichaam waarvoor we ons schamen en die we liever bedekken, behandelen we zorgvuldiger en met meer respect [24] dan die waarvoor we ons niet schamen. Die hebben dat niet nodig. God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, [25] zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen. [26] Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde. [27] Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit.

Overdenking

Overal op aarde zijn er vrouwen, mannen en jongeren die zuurdesem van verzoening zijn, zelfs daar waar er bijna onoplosbare conflictsituaties zijn in de wereld. Vertrouwen

is hun tweede natuur geworden en ze hebben alles in zich om weer moed te geven aan degenen die overgeleverd zijn aan twijfel en ontgoocheling. Zo weten zij de mooie menselijke hoop een steun in de rug te geven. Ligt dat ook op onze weg?

Donderdag 12 juni

Lezing: Romeinen 8:14-17

[14] Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God. [15] U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te worden – door Hem roepen wij God aan met ‘Abba, Vader’. [16] De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn. [17] En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister.

Overdenking

God van barmhartigheid, u wordt zichtbaar in het leven van uw Christus. Door hem geeft u ons deze klare zekerheid: uw liefde is vooral mededogen met ons levenslot.

Vrijdag 13 juni

Lezing: Romeinen 5:1-11

[1] Nu wij rechtvaardig verklaard zijn op grond van geloof, leven we in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. [2] Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en mogen we ons laten voorstaan op de hoop om in zijn luister te delen. [3] En dat niet alleen, we laten ons zelfs voorstaan op de ellende die we ondervinden, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, [4] volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop. [5] Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest, die ons gegeven is. [6] Toen wij nog hulpeloos waren is Christus immers voor ons, die op dat moment nog schuldig waren, gestorven. [7] Er is bijna niemand die voor een rechtvaardig mens wil sterven; slechts een enkeling durft voor een goed mens zijn leven te geven. [8] Maar God bewijst ons zijn liefde, doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. [9] Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood zijn vrijgesproken, dankzij Hem gered zullen worden en niet veroordeeld. [10] Werden we in de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met Hem verzoend door de dood van zijn Zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met Hem zijn verzoend, gered zullen worden door diens leven. [11] En meer nog: we mogen ons hierbij laten voorstaan op God, dankzij onze Heer Jezus Christus, door wie wij nu al met God zijn verzoend.

Overdenking

Wanneer wij bidden en er ogenschijnlijk niets gebeurt, zouden wij dan onverhoord blijven? Nee. In vredig vertrouwen in God vindt ieder gebed vervulling. Misschien anders dat wij dachten... Maar heeft het antwoord van God niet een nog grotere liefde op het oog?

Zaterdag 14 juni

Lezing: Efeziërs 5:14-20

[14] en alles wat openbaar wordt, is zelf licht. Daarom staat er: 'Ontwaak uit uw slaap, sta op uit de dood, en Christus zal over u stralen.' [15] Let er dus goed op welke weg u bewandelt, gedraag u niet als dwazen maar als verstandige mensen. [16] Gebruik uw dagen goed, want we leven in een slechte tijd. [17] Wees daarom niet onverstandig, maar probeer te begrijpen wat de Heer wil. [18] Bedrink u niet, want dat leidt tot uitspattingen, maar laat de Geest u vervullen [19] en zing met elkaar psalmen, hymnen en liederen die de Geest u ingeeft. Zing en jubel met heel uw hart voor de Heer [20] en dank God, die uw Vader is, altijd voor alles in de naam van onze Heer Jezus Christus.

Overdenking

Een kind kan verwond worden door spanningen in het gezin of omdat volwassenen onderling bekvechten in zijn aanwezigheid. Het kan er een gevoel van overhouden dat men hem laat vallen. Een innerlijke stem zal hem dan influisteren dat hij niet alleen gelaten wil worden. Dikwijls komt bij ons de vraag op: wat heeft er zich in dat kind afgespeeld? Zou het op school gepest zijn, op straat, of ergens anders? Zo'n kind leeft in een vacuüm en zal er iemand zijn die het daaruit haalt? Luisteren naar een kind, naar opgroeiende jongens en meisjes, vraagt om bescheidenheid en fijngevoeligheid, om de wonde niet nog groter te maken.

Zondag 15 juni

Lezing: Spreuken 8:12-31

[12] Ik, Wijsheid, ik woon bij Beraad, door bezinning verwerf ik kennis.

[13] Wie ontzag heeft voor de HEER, haat het kwaad. Ik verafschuw trots en hoogmoed, valsheid en leugens.

[14] Bij mij vind je beraad en overleg, ik bied inzicht, ik geef kracht.

[15] Door mij regeren koningen, bepalen heersers wat rechtvaardig is.

[16] Vorsten heersen dankzij mij, ik laat leiders rechtvaardig regeren.

[17] Wie mij liefheeft heb ik ook lief, wie mij zoekt, zal mij vinden.

[18] Rijkdom en eer heb ik te bieden, blijvende weelde en voorspoed.

[19] Wat ik geef is kostbaarder dan het zuiverste goud, ik bied je meer dan het fijnste zilver.

[20] Ik ga de weg van de rechtvaardigheid, ik volg de paden van het recht

[21] om rijk te maken wie mij liefheeft, om zijn schatkamers te vullen.

[22] De HEER heeft mij vóór al het andere geschapen, toen Hij zijn scheppingswerk begon, was ik zijn eersteling.

[23] Ik ben in het begin gemaakt, nog voor alles er was, nog voor de aarde vorm kreeg.

[24] Toen er nog geen oceanen waren, werd ik voortgebracht, nog voor de bronnen met hun waterstromen.

[25] Voordat de bergen verankerd waren, werd ik voortgebracht, nog voor er heuvels waren.

[26] De aarde en de velden had de HEER nog niet geschapen, geen korrel zand was nog gemaakt.

[27] Ik was erbij toen Hij de hemel zijn plaats gaf en een cirkel om het water trok,

[28] de wolken aan de hemelkoepel plaatste, de oceanen bruisend op liet wellen,

[29] toen Hij aan de zeeën grenzen stelde, het water met zijn woord zijn plaats gaf, de fundamenteën van de aarde legde.

[30] Ik was zijn lieveling, een bron van vreugde, elke dag opnieuw. Ik was altijd verheugd in zijn aanwezigheid,

[31] vond vreugde in zijn hele aarde en verheugde mij in de mensheid.

Overdenking

Als er in ons leven schokkende gebeurtenissen plaatsvinden en daardoor ons leven overhoop gehaald wordt, dan is Christus Jezus aanwezig door zijn heilige Geest. Hij zal ons zeggen: "Wanneer je ondraaglijk zwaar beproefd wordt, ben ik bij je hoe diep jouw wanhoop ook is... zoals ik ook bij je ben op de plek waar diep in jouw hart hoop geboren wordt."

Ochtendgebeden week 25 (16 t/m 22 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 16 juni

Lezing: Jeremia 14:8-9

[8] Bron van hoop voor Israël, redder in tijden van nood, waarom bent U als een vreemdeling in dit land, als een reiziger die maar één nacht blijft?

[9] Waarom bent U als een radeloze man, als een soldaat die ons niet kan redden? U bent toch in ons midden, HEER, wij behoren U toch toe? Laat ons niet in de steek.'

Overdenking

Heilige Geest, wij zouden in grote eenvoud open willen staan voor u. Het is vooral door naar ons hart te luisteren dat wij uw onzichtbare aanwezigheid ervaren in onze ziel.

Dinsdag 17 juni

Lezing: Psalmen 119:81-88

[81] Mijn ziel smacht naar de redding die U brengt, in uw woord heb ik mijn hoop gesteld.

[82] Mijn ogen smachten naar uw belofte, wanneer zult U mij troosten?

[83] Al teer ik weg als een leren zak in de rook, uw wetten vergeet ik niet.

[84] Hoeveel dagen nog telt het leven van uw dienaar, wanneer zult U mijn vervolgers berechten?

[85] Ze hebben voor mij een kuil gegraven, de hoogmoedigen die uw wet niet erkennen.

[86] Elk van uw geboden is betrouwbaar, maar leugens achtervolgen mij – kom mij te hulp!

[87] Bijna werd ik van de aarde weggevaagd, toch heb ik uw regels niet verlaten.

[88] Blijf mij trouw, laat mij leven, dan houd ik mij aan de richtlijn uit uw mond.

Overdenking

Als de opgestane Jezus in zijn evangelie zegt: "Mijn vrede geef ik jullie", dan doelt hij niet op een leven zonder innerlijke strijd. Hij probeert ons te doen beseffen dat innerlijke vrede vooral geput wordt uit een geest van barmhartigheid.

Woensdag 18 juni

Lezing: Matteüs 9:35-10:8

[35] Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal. [36] Toen Hij de mensenmenigte zag, voelde Hij medelijden met hen, omdat ze uitgeput en hulpeloos waren, als schapen zonder herder. [37] Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. [38] Vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.'

[1] Daarop riep Hij zijn twaalf leerlingen bij zich en Hij gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven en iedere ziekte en elke kwaal te genezen. [2] Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, [3] Filippus en Bartolomeüs, Tomas en de tollenaar Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs, [4] Simon Kananeüs en ten slotte Judas Iskariot, die Hem zou uitleveren. [5] Dit waren de twaalf die Jezus uitzond, en Hij gaf hun de volgende instructies: 'Neem niet de weg naar de heidenen en ga geen Samaritaanse stad binnen. [6] Ga liever op zoek naar de verloren schapen van het volk van Israël [7] en verkondig hun dat het koninkrijk van de hemel nabij is. [8] Genees zieken en wek doden op, reinig mensen die door een huidziekte onrein zijn, en drijf demonen uit. Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven!

Overdenking

Als je niet verder meer komt in jouw zoektocht naar God of als je hem zelfs aan het vergeten bent, dan zal hij op zoek gaan naar jou. Je zult dan deze verrassende woorden horen: "Jij bent mijn vreugde!"

Donderdag 19 juni

Lezing: Marcus 14:12-26

[12] Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen Hem: 'Waar wilt U dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat U het pesachmaal kunt eten?' [13] Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoetkomen; volg hem, [14] en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De meester vraagt: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" [15] Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' [16] De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal. [17] Toen de avond was gevallen, kwam Hij met de twaalf. [18] Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' [19] Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan Hem: 'Ik ben het toch niet?' [20] Maar Hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. [21] Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.' [22] Terwijl ze aten, nam Hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' [23] En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. [24] Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor

velen vergoten wordt. [25] Ik verzeker jullie: Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.' [26] Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Overdenking

Heilige Geest, mysterieuze aanwezigheid, u laat zich horen daar waar onze hoop en ons verdriet hun voedingsbodem vinden. U zegt ons: "Open je hart en je geest!" En als wij bijna geen woord kunnen uitbrengen, blijkt dat een enkel woord genoeg is om te bidden.

Vrijdag 20 juni

Lezing: Filippenzen 2:1-11

[1] Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zoveel hartelijk medeleven, [2] maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. [3] Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. [4] Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. [5] Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. [6] Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, [7] maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen [8] heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. [9] Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, [10] opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, [11] en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.

Overdenking

In muziek kan het onuitsprekelijke tot uiting komen en muziek maakt ons dan contemplatief. Menig werk van een componist als Johann Sebastian Bach geeft klank aan wat de mens ten diepste nastreeft wanneer hij zich tot God richt. En zo wordt een sluier opgelicht over de verborgen God van de heilige Schrift.

Zaterdag 21 juni

Lezing: Romeinen 10:11-13

[11] Want de Schrift zegt: 'Ieder die in Hem gelooft, komt niet bedrogen uit.' [12] En er is geen onderscheid tussen Joden en andere volken, want ze hebben allen dezelfde Heer. Hij geeft zijn rijke gaven aan allen die Hem aanroepen, [13] want er staat: 'Ieder die de naam van de Heer aanroept, zal worden gered.'

Overdenking

Johannes schreef deze wonderlijke woorden: "In uw midden is iemand die u niet kent." Wie is die 'iemand' in ons midden? Het is Christus, de Opgestane. Misschien kennen wij hem niet goed, maar hij blijft ieder mens heel nabij.

Zondag 22 juni

Lezing: Lucas 9:11-17

[11-12] en al voor ze geboren waren en iets goeds of slechts gedaan hadden, werd haar gezegd: 'De oudste zal de jongste dienen.' Zo blijft Gods besluit van kracht: God kiest een mens niet uit op grond van zijn daden, maar omdat Hij hem roept. [13] Zoals ook geschreven staat: 'Jakob heb Ik liefgehad, Esau heb Ik gehaat.' [14] Moeten we dan zeggen dat God onrechtvaardig is? Natuurlijk niet. [15] Hij zegt immers tegen Mozes: 'Ik ben barmhartig voor wie Ik barmhartig wil zijn, Ik schenk genade aan wie Ik genade wil schenken.' [16] Alles hangt dus af van God en zijn barmhartigheid, niet van de wil of de inspanning van de mens. [17] Zo zegt Hij volgens de Schrift tegen de farao: 'Ik heb je alleen maar aangesteld om mijn macht over jou te tonen en om mijn naam op heel de aarde bekend te maken.'

Overdenking

Gelukkig zij die vertrouwen putten uit het geloof! Zij ontdekken het grootste mysterie dat er is, dat van de voortdurende aanwezigheid van God.

Ochtendgebeden week 26 (23 t/m 29 juni)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 23 juni

Lezing: Jesaja 30:18-21

[18] En toch wacht de HEER op het ogenblik dat Hij jullie genadig kan zijn; toch zal Hij zich oprichten om zich over jullie te ontfermen. Want de HEER is een God van recht. Gelukkig de mens die op Hem wacht. [19] Volk van Jeruzalem, dat op de Sion woont, je hoeft geen tranen meer te storten. Want Hij zal zich over je ontfermen als je weeklaagt, Hij zal antwoorden zodra Hij je hoort. [20] De Heer zal jullie brood geven in de benauwenis en water in de nood. Hij die jullie onderricht gaf, zal zich niet langer verbergen. Met eigen ogen zul je je leermeester zien, [21] met eigen oren zul je een

stem achter je horen zeggen: 'Dit is de weg die je moet volgen. Hier moet je rechts. Ga daar naar links.'

Overdenking

God, onze Vader, wij zouden u met inzet van al onze krachten, met hart en ziel, willen liefhebben. Maar u weet dat er in ons innerlijke weerstanden kunnen zijn. Geef ons de moed om over deze muren heen te springen, om steeds opnieuw ons jawoord te vernieuwen, ons jawoord om ons leven te geven.

Dinsdag 24 juni

Lezing: Handelingen 13:22-26

[22] Toen stootte God hem van de troon en maakte David koning, van wie Hij getuigde: "In David, de zoon van Isaï, heb Ik een man naar mijn hart gevonden, die geheel naar mijn wil zal handelen." [23] En uit Davids nageslacht heeft God, overeenkomstig zijn belofte, een redder voor Israël voortgebracht, Jezus. [24] Voor zijn komst had Johannes het hele volk van Israël opgeroepen om zich te laten dopen en tot inkeer te komen. [25] Toen zijn levenswerk ten einde liep, heeft Johannes gezegd: "Wie jullie denken dat ik ben, ben ik niet. Maar let op: na mij komt iemand anders, en ik ben het niet waard om zelfs maar zijn sandalen los te maken." [26] Volksgenoten, nakomelingen van Abraham, en ook u allen die God vereert, ons werd het nieuws over deze redding bekendgemaakt.

Overdenking

Reeds Johannes de Doper had deze intuïtie: Christus komt niet voor enkelen, maar voor allen. Dit is één van de blijde boodschappen uit het evangelie.

Woensdag 25 juni

Lezing: Marcus 12:1-12

[1] Hij begon tegen hen te spreken in gelijkenissen: 'Een man legde een wijngaard aan en omheinde die. Hij groef een kuil voor de wijnpers en bouwde een uitkijktoren. Hij verpachtte de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis. [2] Toen de oogsttijd was gekomen, stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst in ontvangst te nemen; [3] maar ze grepen hem vast, mishandelden hem en stuurden hem met lege handen terug. [4] Daarna stuurde hij een andere knecht naar hen toe, die ze in het gezicht sloegen en vernederden. [5] Hij stuurde nog een derde, die ze doodden, en nog vele anderen; sommigen werden door de wijnbouwers mishandeld en anderen werden door hen gedood. [6] Ten slotte was alleen nog zijn geliefde zoon over; die stuurde hij als laatste naar hen toe, met de gedachte: Voor mijn zoon zullen

ze wel ontzag hebben. [7] Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: “Dat is de erfgenaam. Kom op, laten we hem doden, dan is de erfenis van ons.” [8] Ze grepen hem vast en doodden hem en gooiden zijn lichaam buiten de wijngaard. [9] Wat zal de eigenaar van de wijngaard daarna doen? Hij komt zelf, hij doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen. [10] Hebt u deze schrifttekst dan niet gelezen: “De steen die de bouwers afkeurden is de hoeksteen geworden. [11] Dankzij de Heer is dit gebeurd, wonderbaarlijk is het om te zien.” [12] Daarop wilden ze Hem gevangennemen, want ze begrepen dat Hij hen op het oog had bij het vertellen van deze gelijkenis, maar ze waren bang voor de reactie van de menigte. Dus lieten ze Hem staan en gingen weg.

Overdenking

Wat God geeft, lijkt soms zo groots... en wij voelen ons zo ongemakkelijk. Hij schenkt iets wat wij ons nauwelijks kunnen indenken: of je het wil of niet, in ons hart woont Christus, woont de heilige Geest.

Donderdag 26 juni

Lezing: Hebrreeën 4:12-16

[12] Het woord van God is levend en krachtig, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden. [13] Niets van wat geschapen is blijft voor Hem verborgen, alles is onverhuld en volkomen zichtbaar voor de ogen van Hem aan wie wij rekenschap moeten afleggen. [14] Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben die de hemelsferen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden. [15] Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen. [16] Laten we dus zonder schroom de troon van Gods genade naderen, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden.

Overdenking

Er zijn gebieden in de wereld waar het geloof is weggezakt. De leegte die dan ontstaat, wordt opgevuld door religieuze stromingen van uiteenlopende aard. Een vraag houdt ons bezig: hoe kunnen we bereiken dat Christus blijft voortleven in de hoofden en harten van mensen op plekken waar zijn sporen zijn uitgewist.

Vrijdag 27 juni

Lezing: 2 Korintiërs 5:18-21

[18] Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de taak gegeven dat bekend te maken. [19] Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. [20] Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij u dringend: laat u met God verzoenen. [21] Ter wille van ons heeft God Hem die de zonde niet kende één gemaakt met de zonde, zodat wij in Hem rechtvaardig voor God konden worden.

Overdenking

Zegen ons, Christus Jezus. Gij geeft vrede aan ons hart als het onbegrijpelijke opdoemt, het lijden van onschuldigen.

Zaterdag 28 juni

Lezing: Nehemai 8:8-12

[8] De Levieten lazen het boek met de wet van God duidelijk voor en gaven er uitleg bij; zo verschaften ze inzicht in het gelezene. [9] Nehemia – hij was de landvoogd –, Ezra, de priester en schrijver, en de Levieten die het volk uitleg gaven, zeiden tegen iedereen: ‘Deze dag is gewijd aan de HEER, uw God; rouw dus niet, en huil niet!’ Het hele volk was namelijk in tranen uitgebarsten toen het de woorden van de wet hoorde. [10] Ezra zei tegen hen: ‘Maak een feestmaal klaar met lekker eten en drinken, en deel ervan uit aan wie niets heeft, want deze dag is gewijd aan onze Heer. Wees niet bedroefd, want de vreugde die de HEER u geeft, is uw kracht.’ [11] De Levieten maanden het volk tot stilte. Ze zeiden: ‘Wees stil, dit is een heilige dag, wees dus niet bedroefd.’ [12] Toen ging iedereen eten en drinken. Ze deelden alles met elkaar en maakten er een groot en vrolijk feest van. Ze hadden begrepen wat hun was verteld.

Overdenking

Ireneüs, een christen van de derde generatie, had in de tweede eeuw een klare zekerheid over de gemeenschap in Christus. Hij schreef het volgende: “De luister van God is de levende mens. Een mensenleven bestaat uit een contemplatief zoeken naar God.”

Zondag 29 juni

Lezing: Matteüs 16:13-20

[13] Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?' [14] Ze antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.' [15] Toen vroeg Hij hun: 'En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?' [16] 'U bent de messias, de Zoon van de levende God,' antwoordde Simon Petrus. [17] Daarop zei Jezus tegen hem: 'Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel. [18] En Ik zeg je: jij bent Petrus, en op die rots zal Ik mijn kerk bouwen; de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. [19] Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven; alles wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn, en alles wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.' [20] Daarop verbood Hij de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat Hij de messias was.

Overdenking

Zijn we er ons voldoende van bewust? Je bent gelukkig, als je jezelf in alle eenvoud kunt geven. Dan welt het onvermoede in je op. Dan wordt er jou iets onverwachts in de schoot geworpen. Jouw levenspad en de lange nachten die in het schier duister lagen: dat alles ligt nu achter je. Situaties van uitzichtloosheid en innerlijke strijd hoeven ons niet te verzwakken; we kunnen er, integendeel, sterker uitkomen.

Ochtendgebeden week 27 (30 juni t/m 6 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 30 juni

Lezing: Wijsheid 1:11-15

[11] Hoed u dus voortaan voor zinloos geklaag, houd u ver van lasterpraat. Wat heimelijk gezegd wordt blijft niet zonder gevolgen, en wie leugens spreekt bewerkt zijn eigen ondergang. [12] Zoek de dood niet op door slecht te leven, trek het verderf niet aan door wat u doet. [13] Want de dood is niet door God gemaakt. God vindt geen vreugde in de ondergang van enig levend wezen. [14] Hij heeft alles geschapen om het te laten bestaan. Alles ter wereld dient om het leven in stand te houden. In geen enkel schepsel ligt de kiem van de dood, en het dodenrijk kan op aarde geen rechten doen gelden, [15] want gerechtigheid maakt onsterfelijk.

Overdenking

“Heb je vijanden lief, wees goed voor wie jullie haten, bid voor wie jullie slecht behandelen.” Zulke woorden van Christus begrijpen, betekent dat je door innerlijke woestijnen bent gegaan...

Dinsdag 1 juli

Lezing: 1 Tessalonicenzen 3:6-13

[6] Maar nu is Timoteüs teruggekomen met het goede bericht over uw geloof en liefde. Hij heeft ons bovendien verteld met hoeveel respect u altijd over ons spreekt en hoe u er even vurig naar verlangt ons te zien als wij u. [7] Daardoor, broeders en zusters, zijn we over u gerustgesteld. In al onze nood en ellende voelen we ons gesterkt door uw geloof, [8] want nu opnieuw blijkt dat u standvastig bent in de Heer, leven we weer op. [9] Kunnen we God ooit genoeg voor u danken, voor alle vreugde die u ons schenkt ten overstaan van onze God? [10] Wij bidden dag en nacht met volle overgave dat we u weer zullen zien en kunnen aanvullen wat er nog aan uw geloof ontbreekt. [11] Mogen God, onze Vader, en onze Heer Jezus ons pad naar u leiden. [12] Moge de Heer uw liefde voor elkaar en ieder ander groter maken, zodat uw liefde even overvloedig wordt als onze liefde voor u. [13] Moge de Heer u door die liefde kracht geven, zodat u zuiver en heilig voor onze God en Vader zult staan wanneer onze Heer Jezus komt met al zijn heiligen. Amen.

Overdenking

Opgestane Jezus, schenk ons een vastberaden hart dat u trouw blijft. En wanneer wij ons afvragen: “Is dat mogelijk?”, dan opent uw evangelie onze ogen voor uw liefde. Uw liefde is vergeving, uw liefde is innerlijk licht.

Woensdag 2 juli

Lezing: Matteüs 8:18-22

[18] Toen Jezus de mensenmassa om zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te varen. [19] Maar een schriftgeleerde kwam op Hem af en zei: ‘Meester, ik zal U volgen waarheen U ook gaat.’ [20] Jezus zei tegen hem: ‘De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats waar Hij zijn hoofd te ruste kan leggen.’ [21] Een ander, een van zijn leerlingen, zei: ‘Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.’ [22] Maar Jezus zei tegen hem: ‘Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.’

Overdenking

Om verder te kunnen gaan in het vertrouwen op God, is het goed om zich enkele wezenlijke elementen van het evangelie eigen te maken en daar steeds weer op terug te vallen: "In alles innerlijke vrede, vreugde, eenvoud, barmhartigheid."

Donderdag 3 juli

Lezing: Johannes 20:19-31

[19] Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' [20] Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. [21] Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' [22] Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. [23] Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

[24] Een van de twaalf, Tomas (dat is Didymus, 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. [25] Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.' [26] Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. 'Vrede zij met jullie!' zei Hij, [27] en daarna richtte Hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' [28] Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' [29] Jezus zei tegen hem: 'Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

[30] Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer tekenen verricht, die niet in dit boek staan, [31] maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven ontvangt door zijn naam.

Overdenking

Wat te doen als we gaan twijfelen? Laten we dan in elk geval niet bij de pakken gaan neerzitten! Ook toen Jezus op aarde was, waren er leerlingen om hem heen die merkbaar twijfelden. Tegen één van hen zei hij: "Gelukkig zijn zij die geloven zonder gezien te hebben!"

Vrijdag 4 juli

Lezing: Kolossenzen 1:15-20

[15] Beeld van God, de onzichtbare, is Hij, eerstgeborene van heel de schepping:

[16] in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door Hem en voor Hem geschapen.

[17] Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem.

[18] Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene uit de dood, om in alles de eerste te zijn:

[19] in Hem heeft heel de volheid willen wonen

[20] en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.

Overdenking

Zou er een licht bestaan waarin zo transparant te zien is waar het Christus om gaat, dan een leven vol vergeving en oneindige goedheid, een leven waarin verzoening dag na dag concreet gemaakt wordt?

Zaterdag 5 juli

Lezing: 1 Petrus 1:13-21

[13] Laat uw geest daarom voortdurend paraat zijn, wees waakzaam en vestig al uw hoop op de genade die u ontvangen zult wanneer Jezus Christus zich openbaart. [14] Wees als gehoorzame kinderen en geef niet opnieuw toe aan de begeerten waardoor u vroeger, toen u nog onwetend was, werd beheerst. [15] Leid een leven dat in alle opzichten heilig is, zoals Hij die u geroepen heeft heilig is. [16] Er staat immers geschreven: 'Wees heilig, want Ik ben heilig.' [17] En als u Hem Vader noemt die iedereen naar zijn daden beoordeelt, zonder aanzien des persoons, heb dan ook ontzag voor Hem tijdens uw leven als vreemdeling. [18] U weet immers dat u niet met zoiets vergankelijks als zilver of goud bent vrijgekocht uit het zinloze leven dat u van uw voorouders had geërfd, [19] maar met het kostbare bloed van Christus, als dat van een lam zonder smet of gebrek. [20] Al voor de grondvesting van de wereld is Hij door God uitgekozen, en nu, aan het einde van de tijd, is Hij verschenen omwille van u. [21] Door Hem gelooft u in God, die Hem uit de dood heeft opgewekt en Hem laat delen in zijn luister, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn.

Overdenking

God van allesomvattende liefde, wat kunnen we onze dorst lessen bij deze oproep van u: "Sta op, breng jouw ziel tot leven!" Als wij zo'n oproep volgen, dan zouden we nooit toegeven aan duisternis of ontmoediging, maar ons hart zou openbloeien voor een loflied op u.

Zondag 6 juli

Lezing: Lucas 10:1-9

[1] Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. [2] Hij zei tegen hen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders; vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. [3] Ga op weg, en bedenk wel: Ik zend jullie als lammeren onder de wolven. [4] Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. [5] Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: "Vrede voor dit huis!" [6] Als er iemand woont die de vrede liefheeft, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. [7] Blijf in dat huis, en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. [8] En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, [9] genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: "Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt."

Overdenking

Als er geen ontwrichting van geestelijke waarden zou zijn opgetreden in veel landen, dan zou nooit zo'n groot aantal jongeren, week in week uit, bij onze broedergemeenschap van Taizé op de deur hebben geklopt. Zij komen niet alleen uit Noord-Europa, uit de Slavische landen in Oost-Europa of uit landen rondom de Middellandse Zee, maar ook uit andere werelddelen.

Als we al deze jongeren zo op onze heuvel van Taizé bijeen zien, dan begrijpen wij dat zij met levensvragen komen: wat verwacht Christus van mij? Hoe vind ik in hem de zin van mijn leven? Zonder het altijd duidelijk zo te zeggen, trachten zij Christus na te volgen. Het is belangrijk dat wij, broeders van Taizé, een antwoord vinden op hun vertrouwen door allereerst mensen van gebed en van luisteren te zijn, en nooit geestelijke leermeesters.

Ochtendgebeden week 28 (7 t/m 13 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 7 juli

Lezing: 1 Tessalonicenzen 5:12-22

[12] Wij vragen u, broeders en zusters, diegenen onder u te erkennen die zich op gezag van de Heer ervoor inzetten u te leiden en terecht te wijzen. [13] U moet hun om hun

werk veel liefde en respect betonen. Leef in vrede met elkaar. [14] Wij sporen u aan, broeders en zusters, iedereen die zijn dagelijks werk verwaarloost terecht te wijzen, de moedelozen hoop te geven, op te komen voor de zwakken, met iedereen geduld te hebben. [15] Zie erop toe dat niemand kwaad met kwaad vergeldt en streef altijd naar het goede, zowel voor elkaar als voor ieder ander. [16] Wees altijd verheugd, [17] bid onophoudelijk, [18] dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt. [19] Doof de Geest niet uit [20] en heb geen minachting voor profetieën. [21] Onderzoek alles, behoud het goede [22] en vermijd alle kwaad, in welke vorm dan ook.

Overdenking

In hetzelfde tijdperk van Johannes XXIII was er in Constantinopel een heilige getuige van Christus met dezelfde profetische inspiratie, de orthodoxe patriarch Athenagoras. Een bezoek aan hem vervulde ons met hoop, want wij voelden dat deze man van 86 jaar, die het materieel moeilijk had en die moest functioneren in een complexe situatie, een grote uitstraling had, veraf en dichtbij. Zijn grootheid uitte zich in zijn ruimhartig en edelmoedig karakter. Beproevingen hadden hem niet gespaard. Ondanks dat, bleef hij vol hoop. Hij zei ons: "Als ik 's avonds mijn kamer binnenga, laat ik mijn zorgen achter bij de deur en zeg ik: we zullen morgen wel weer zien!"

Dinsdag 8 juli

Lezing: 1 Petrus 1:22-25

[22] Nu u gehoorzaam bent aan de waarheid, is uw hart gelouterd en kunt u oprecht van uw broeders en zusters houden; heb elkaar dan ook onvoorwaardelijk lief, met een zuiver hart, [23] als mensen die opnieuw zijn geboren, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door Gods levende woord, dat voor altijd standhoudt.

[24] 'De mens is als gras en zijn schoonheid als een bloem in het veld: het gras verdort en de bloem valt af,

[25] maar het woord van de Heer houdt eeuwig stand.' Dit woord is het evangelie dat u verkondigd is.

Overdenking

Een gelovige uit de begintijd van het christendom schreef eens: "Wees niet bezorgd!" Als wij aan Christus toevertrouwen wat ons voortdurend bezighoudt en wat ons van hem verwijderd houdt, dan laat hij ons deze waarheid ontdekken: "Je kracht is gelegen in rust en vertrouwen."

Woensdag 9 juli

Lezing: Deuteronomium 30:1-14

[1] Wanneer alles werkelijkheid is geworden wat ik u beschreven heb, de zegeningen en de vervloekingen, en wanneer u ten slotte, door de HEER, uw God, uiteengejaagd en verstrooid onder alle volken, daar lering uit getrokken hebt [2] en samen met uw kinderen naar de HEER, uw God, terugkeert en Hem weer met hart en ziel gaat gehoorzamen – daartoe heb ik u vandaag aangespoord –, [3] dan zal de HEER, uw God, in uw lot een keer brengen: Hij zal zich over u ontfermen en u, na u eerst verstrooid te hebben, weer uit al die landen bijeenbrengen. [4] Zelfs al zijn sommigen verbannen naar het eind van de wereld, de HEER, uw God, zal u terughalen en weer bij elkaar brengen. [5] Hij zal u terugbrengen naar het land dat uw voorouders ooit bezaten en het u weer in bezit geven. Hij zal u meer nog dan uw voorouders zegenen en in aantal doen toenemen. [6] De HEER, uw God, zal uw hart besnijden en ook dat van uw nakomelingen, zodat u Hem weer met hart en ziel zult liefhebben en in leven zult blijven. [7] De vervloekingen zal Hij bestemmen voor uw vijanden en voor allen die u haatten en jacht op u maakten. [8] En u zult de HEER weer gehoorzaam zijn en al zijn geboden, zoals ik ze u vandaag heb voorgehouden, in acht nemen. [9] De HEER, uw God, zal u voorspoed geven in alles wat u onderneemt, u kinderrijk maken en uw vee en uw land vruchtbaar maken. Hij zal er weer vreugde in vinden om u te zegenen, zoals voorheen bij uw voorouders. [10] Want u toont de HEER, uw God, dan uw gehoorzaamheid door de geboden en bepalingen in dit wetboek in acht te nemen, en u wilt Hem weer met hart en ziel toebehoren.

[11] De geboden die ik u vandaag heb gegeven, zijn niet te zwaar voor u en liggen niet buiten uw bereik. [12] Ze zijn niet in de hemel, dus u hoeft niet te zeggen: “Wie stijgt voor ons op naar de hemel om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?” [13] Ook zijn ze niet aan de overkant van de zee, dus u hoeft niet te zeggen: “Wie steekt de zee voor ons over om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?” [14] Nee, die geboden zijn heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart; u kunt ze volbrengen.

Overdenking

Jezus, Liefde aller liefde, u was altijd aanwezig in mij en ik vergat het. U was aanwezig in mijn diepste zelf en ik zocht u ergens anders. Toen ik ver van u af stond, bleef u op mij wachten. En nu durf ik u te zeggen: Christus, u bent mijn leven.

Donderdag 10 juli

Lezing: Psalmen 109:21-31

[21] Maar U, HEER, mijn God, doe voor mij wat tot eer van uw naam is: bevrijd mij, U bent goed en trouw.

- [22] Ik ben verzwakt en arm, gewond in het diepst van mijn hart.
[23] Ik verdwijn als een schaduw die lengt, als een sprinkhaan die wordt afgeschud;
[24] mijn knieën zijn slap van het vasten, ik ben tot op het bot vermagerd.
[25] Ik wek de lachlust op, wie mij ziet schudt meewarig het hoofd.
[26] Help mij, HEER, mijn God, red mij in uw trouw,
[27] dan zullen zij weten dat het uw hand is, dat U, HEER, dit hebt gedaan.
[28] Komt van hen de vloek, van U verwacht ik zegen, schande voor mijn belagers,
vreugde voor uw dienaar.
[29] Hoon zal het kleed zijn van wie mij aanklagen, schande de mantel waarin zij zich
hullen.
[30] De HEER zal ik prijzen met luide stem, Hem loven te midden van velen,
[31] Hij staat de armen terzijde en redt hen uit de greep van hun rechters.

Overdenking

Er is vaak in de mens een onpeilbare dorst naar vrijheid. Net als de mooiste medailles kan vrijheid een keerzijde hebben. Wat zou vrijheid betekenen als het egoïstisch gebruik ervan de vrijheid van anderen aantast? Vrijheid is nauw verbonden met vergeving en verzoening.

Vrijdag 11 juli

Lezing: Kolossenzen 1:15-20

- [15] Beeld van God, de onzichtbare, is Hij, eerstgeborene van heel de schepping:
[16] in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door Hem en voor Hem geschapen.
[17] Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem.
[18] Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene uit de dood, om in alles de eerste te zijn:
[19] in Hem heeft heel de volheid willen wonen
[20] en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.

Overdenking

Tactvol optreden en oplettendheid zijn nodig, wil je verhinderen dat een kind bang wordt voor God. "God is liefde." Als je vanuit God leeft omdat je bang bent voor straf, wat zou dan het evangelie nog te betekenen hebben?

Zaterdag 12 juli

Lezing: Lucas 12:22-32

[22] Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Daarom zeg Ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam, over wat je zult aantrekken. [23] Want het leven is meer dan voedsel en het lichaam meer dan kleding. [24] Kijk naar de raven: ze zaaien niet en oogsten niet, ze hebben geen voorraadkamer en geen schuur, het is God die ze voedt. Hoeveel meer zijn jullie niet waard dan de vogels! [25] Wie van jullie kan door zich zorgen te maken één dag aan zijn levensduur toevoegen? [26] Als jullie dus zelfs het geringste al niet kunnen, waarom maken jullie je dan zorgen over de rest? [27] Kijk naar de lelies, kijk hoe ze groeien. Ze werken niet en weven niet. Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. [28] Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooit wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? [29] Ook jullie moeten je niet druk maken over wat je zult eten en wat je zult drinken, jullie moeten je niet door zorgen laten kwellen. [30] De volken van deze wereld jagen die dingen na, maar jullie Vader weet dat je ze nodig hebt. [31] Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen je erbij gegeven worden. [32] Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie in zijn goedheid het koninkrijk geschonken.

Overdenking

Bij elke leeftijd hoort een rijpingsproces dat tijd nodig heeft. Waarom ongeduldig zijn ten opzichte van jezelf? Begin telkens opnieuw; ga van etappe naar etappe; dat kan een uitweg bieden over alle ontmoediging heen.

Zondag 13 juli

Lezing: Matteüs 5:1-12

[1] Toen Hij de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen om zich heen. [2] Hij nam het woord en onderrichtte hen:
[3] 'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.
[4] Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden.
[5] Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde bezitten.
[6] Gelukkig wie honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.
[7] Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
[8] Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.
[9] Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

[10] Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

[11] Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. [12] Verheug je en juich, want je zult rijkelijk beloond worden in de hemel; zo immers vervolgden ze vóór jullie de profeten.

Overdenking

Opgestane Jezus, als wij het eenvoudige verlangen hebben om uw liefde te ontvangen, dan ontbrandt er een vlam in het diepste van ons hart. Deze vlam, die door de heilige Geest aangewakkerd wordt, kan heel kwetsbaar zijn, maar ze brandt altijd. En wanneer wij begrijpen dat u ons liefheeft, dan wordt het vertrouwen dat het geloof geeft, ons eigen lied.

Ochtendgebeden week 29 (14 t/m 20 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 14 juli

Lezing: Sirach 30:21-25

[21] Geef je niet over aan verdriet en kwel jezelf niet met gepieker.

[22] Blijdschap doet een mens leven, en een vrolijk mens leeft lang.

[23] Ontspan je, spreek jezelf moed in en houd verdriet op een afstand, want verdriet heeft velen te gronde gericht en dient geen enkel doel.

[24] Jaloezie en woede verkorten je leven, zorgen maken je oud voor je tijd.

[25] Wie vrolijk en opgewekt is, heeft een goede eetlust en geniet van zijn maaltijd.

Overdenking

Laat de opgestane Christus in je wonen en beleef het moment van nu intens... Zijn woord is heel duidelijk: "Vandaag moet ik in jouw huis wonen." Vandaag, niet morgen.

Dinsdag 15 juli

Lezing: Matteüs 25:14-30

[14] Of het zal zijn als met een man die op reis ging, zijn dienaren bij zich riep en het geld dat hij bezat aan hen in beheer gaf. [15] Aan de een gaf hij vijf talent, aan een ander twee, en aan nog een ander één, ieder naar wat hij aankon. Toen vertrok hij.

Meteen [16] ging de man die vijf talent ontvangen had op weg om er handel mee te drijven, en zo verdiende hij er vijf talent bij. [17] Op dezelfde wijze verdiende de man die er twee had gekregen er twee bij. [18] Degene die één talent ontvangen had, besloot het geld van zijn heer te verstoppen: hij begroef het.

[19] Na lange tijd keerde de heer van die dienaren terug en vroeg hun rekenschap. [20] Degene die vijf talent ontvangen had, kwam naar hem toe en overhandigde hem nog vijf talent erbij met de woorden: "Heer, u hebt mij vijf talent in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er vijf bij verdiend." [21] Zijn heer zei tegen hem: "Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer." [22] Ook degene die twee talent ontvangen had, kwam naar hem toe en zei: "Heer, u hebt mij twee talent in beheer gegeven, alstublieft, ik heb er twee bij verdiend." [23] Zijn heer zei tegen hem: "Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar was in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer." [24] Nu kwam ook degene die één talent ontvangen had naar hem toe. Hij zei: "Heer, ik wist van u dat u streng bent, dat u maait waar u niet hebt gezaaid en oogst waar u niet hebt geplant, [25] en uit angst besloot ik uw talent te begraven. Alstublieft, hier hebt u het terug." [26] Zijn heer antwoordde hem: "Je bent een slechte, luie dienaar. Je wist dat ik maai waar ik niet heb gezaaid en oogst waar ik niet heb geplant? [27] Dan had je mijn geld dus bij de bank in bewaring moeten geven, zodat ik het bij mijn terugkomst met rente zou hebben teruggekregen. [28] Neem hem dat talent af en geef het aan degene die er tien heeft. [29] Want wie heeft zal nog meer krijgen, en wel in overvloed, maar wie niets heeft, hem zal zelfs het laatste worden ontnomen. [30] En die nutteloze dienaar, gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt."

Overdenking

Elke mens verlangt ernaar om lief te hebben en om te worden bemind. Het is niet voor niets dat het evangelie er ons alert op maakt dat we ons niet in onszelf moeten terugtrekken.

Woensdag 16 juli

Lezing: 1 Petrus 3:8-17

[8] Tot slot, wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. [9] Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. [10] Immers: 'Wie het leven liefheeft en goede jaren wil genieten, laat hij zijn tong behoeden voor het kwaad en zijn lippen voor woorden van bedrog, [11] laat hij het kwaad mijden en doen wat goed is, laat hij naar vrede streven en die najagen. [12] Want het oog van de Heer rust op de

rechtvaardigen en zijn oor luistert naar hun hulpgeroep, maar Hij keert zich tegen wie kwaad doen.’ [13] Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? [14] Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; [15] erken Christus als Heer en eer Hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. [16] Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend uitlaten over uw goede levenswandel in eenheid met Christus, zich over hun laster schamen. [17] Het is beter te lijden – indien God dat wil – omdat men goeddoet dan omdat men kwaad doet.

Overdenking

Als je aan het bidden bent, schieten vaak allerlei gedachten en beelden door je hoofd. Soms ontdekken we met verbazing: “Mijn gedachten dwalen af, mijn hart raakt versnipperd,” dan antwoordt het evangelie: “God is groter dan ons hart.”

Donderdag 17 juli

Lezing: Zacharia 8:16-23

[16] Hier moeten jullie je aan houden: Spreek de waarheid tegen elkaar, bewaar de vrede door eerlijk en rechtvaardig recht te spreken in de poort; [17] wees er niet op uit om een ander kwaad te doen en laat je niet verleiden tot meeneed, want daar heb Ik een afkeer van – spreekt de HEER.’

[18] En de HEER van de hemelse machten richtte zich tot mij: [19] ‘Dit zegt de HEER van de hemelse machten: De vastendagen in de vierde en de vijfde maand en de vastendagen in de zevende en de tiende maand zullen voor Juda veranderen in blijde feestdagen vol vreugde en vrolijkheid. Maar let wel: houd de vrede en de waarheid in ere! [20] Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Er zullen opnieuw mensen komen uit allerlei landen en steden. [21] De inwoners van de ene stad zullen naar de volgende stad gaan en zeggen: “Ga met ons mee. Wij zijn op weg om de HEER van de hemelse machten om raad te vragen en zijn gunst af te smeken.” [22] Grote en machtige volken zullen naar Jeruzalem komen om daar de HEER van de hemelse machten te raadplegen en zijn gunst af te smeken. [23] En dit zegt de HEER van de hemelse machten: Als die tijd is gekomen, zullen tien mannen uit volken met verschillende talen een Joodse man bij de slip van zijn mantel grijpen met de woorden: “Wij willen ons bij u aansluiten, want we hebben gehoord dat God bij u is.”’

Overdenking

Heilige Geest, uw aanwezigheid wordt aan iedereen geschonken. In u vinden wij de troost die broodnodig is in het leven. En intuïtief voelen wij aan dat we, al biddend, alles aan u kunnen toevertrouwen.

Vrijdag 18 juli

Lezing: Lucas 14:27-33

[27] Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aan komt, kan niet mijn leerling zijn.

[28] Want wie van jullie die een toren wil bouwen gaat niet eerst de kosten berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft voor de bouw? [29] Als hij het fundament gelegd heeft maar de bouw niet kan voltooien, zal iedereen die dat ziet hem uitlachen [30] en zeggen: "Die man begon te bouwen, maar afmaken kon hij het niet." [31] En welke koning die eropuit trekt om met een andere koning oorlog te voeren, zal niet eerst bij zichzelf te rade gaan of hij wel met tienduizend man kan optrekken tegen iemand die met twintigduizend man tegen hem oprukt? [32] Als hij dat niet kan, stuurt hij eerst, wanneer de troepen nog ver van elkaar verwijderd zijn, een gezant om naar de voorwaarden voor vrede te vragen. [33] Zo geldt ook voor jullie: wie geen afstand doet van al zijn bezittingen, kan mijn leerling niet zijn.

Overdenking

Vragen wij ons wel eens af wat dit woord van Christus betekent, dit woord dat op het eerste gezicht ontoegankelijk lijkt: "Wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden"? Hoe zullen wij het behouden? Als we leven met aandacht en welwillendheid van hart. Dan wordt Christus zelf de hartslag van ons leven.

Zaterdag 19 juli

Lezing: Efeziërs 3:7-12

[7] Van dat evangelie ben ik dienaar geworden door de gave van Gods genade, die ik ontvangen heb door zijn kracht, die in mij werkt. [8] Mij, de allermiste van alle heiligen, is de genade geschonken om de heidense volken de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus te verkondigen, [9] en voor allen in het licht te stellen hoe het geheim dat in alle eeuwen verborgen was in God, de schepper van alle dingen, verwezenlijkt wordt. [10] Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen, [11] naar het eeuwige voornemen dat Hij ten uitvoer heeft gebracht in Christus Jezus, onze Heer. [12] Door onze eenheid met Hem hebben wij vrijelijk toegang tot God; door ons geloof in Hem mogen wij daarop vertrouwen.

Overdenking

Als de nacht diepduister is, is zijn liefde een vuur. Dat wat roodgloeiend onder as bedolven lag, ontvlamt.

Zondag 20 juli

Lezing: Lucas 10:38-42

[38] Toen ze verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. [39] Haar zus, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. [40] Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' [41] De Heer zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. [42] Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Overdenking

Niets grijpt je zo naar de keel als een breuk tussen mensen die veel van elkaar gehouden hebben. Het hart weet dan niet meer hoe en wat. Om zich te beschermen, om minder te lijden, kan het hart zich verharden. Toen Christus verworpen werd, kwam hij niet in opstand. Het is deze Christus die wij volgen.

Ochtendgebeden week 30 (21 t/m 27 juli)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 21 juli

Lezing: Johannes 12:47-50

[47] Als iemand mijn woorden hoort maar ze niet bewaart, zal Ik niet over hem oordelen. Ik ben immers niet gekomen om over de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden. [48] Wie Mij afwijst en mijn woorden niet aanneemt heeft al een rechter: alles wat Ik gezegd heb zal op de laatste dag over hem oordelen. [49] Ik heb niet namens mezelf gesproken, maar de Vader, die Mij gezonden heeft, heeft Me opgedragen wat Ik moest zeggen en hoe Ik moest spreken. [50] Ik weet dat zijn opdracht eeuwig leven betekent. Alles wat Ik zeg, zeg Ik zoals de Vader het Mij verteld heeft.'

Overdenking

Jezus, onze vrede, ook als onze lippen het stilzwijgen bewaren, luistert ons hart naar u en spreekt tot u. En u zegt tot ieder van ons: "Geef je eenvoudig over aan de heilige Geest; je geloof, hoe gering ook, volstaat."

Dinsdag 22 juli

Lezing: Johannes 20:11-18

[11] Maria stond bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, [12] en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. [13] 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd.' [14] Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. [15] 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u Hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd, dan kan ik Hem meenemen.' [16] Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dit Hebreeuwse woord betekent 'meester'.) [17] 'Houd Me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zeg tegen hen dat Ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' [18] Maria van Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat Hij tegen haar gezegd had.

Overdenking

Dostojewski laat merken dat hij door diepe dalen van twijfel is gegaan, maar zijn liefde voor Christus is daar desondanks niet door aangetast: "Mijn 'hosanna' is gesmeed in de smeltkroes van de twijfel." Dwars door deze beproeving van de twijfel heen, heeft hij een vonk van Christus in zich opgevangen.

Woensdag 23 juli

Lezing: Psalmen 18

[1] Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de HEER. Hij sprak de woorden van dit lied tot de HEER toen de HEER hem aan de greep van zijn vijanden had ontrukkt, ook aan die van Saul. [2] Hij zei:

Ik heb U lief, HEER, mijn sterkte,

[3] HEER, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder, God, mijn steenrots, bij U kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht.

[4] Ik roep: 'Geloofd zij de HEER,' want ik ben van mijn vijanden verlost.

- [5] Mij omsloten de banden van de dood, de kolkende afgrond joeg mij angst aan,
[6] de banden van het dodenrijk omklemden mij, op mijn weg lagen de valstrikken van de dood.
- [7] In mijn nood riep ik tot de HEER, ik schreeuwde naar mijn God om hulp. In zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn roepen bereikte zijn oren.
- [8] Toen schudde en schokte de aarde, de bergen trilden op hun grondvesten, beefden omdat Hij vlamde van woede,
[9] rook steeg op uit zijn neus, verterend vuur kwam uit zijn mond, Hij spuwde hete as.
- [10] Hij schoof de hemel open en daalde af, duisternis onder zijn voeten,
[11] Hij besteeg de cherub en vloog, zwevend op de vleugels van de wind.
- [12] Hij maakte van het donker zijn schuilplaats, trok een tent om zich heen van duister water, dichte wolken.
- [13] Een vuurgloed ging voor Hem uit, wolken joegen voort, hagel en gloeiende as.
- [14] De donder van de HEER klonk aan de hemel, de Allerhoogste verhief zijn stem: hagel en gloeiende as.
- [15] Hij schoot zijn pijlen en sloeg de vijanden uiteen, wierp zijn bliksemschichten en verdreef hen.
- [16] De beddingen van het water werden zichtbaar, de grondvesten van de wereld kwamen bloot door uw dreigende blik, HEER, door de briesende adem uit uw neus.
- [17] Hij bood hulp van omhoog, greep mij vast en trok mij op uit de woeste wateren,
[18] ontrukte mij aan mijn machtige vijand, aan mijn haters, die sterker waren dan ik.
- [19] Op de dag van mijn ondergang vielen zij aan, maar de HEER was mij tot steun.
- [20] Hij leidde mij weg uit de nood en gaf mij ruimte, bevrijdde mij, omdat Hij mij liefhad.
- [21] De HEER heeft mijn onschuld vergolden, mij beloond voor mijn reine handen:
[22] ik volgde de wegen die de HEER had gewezen en werd mijn God niet ontrouw,
[23] zijn voorschriften hield ik voor ogen, zijn wetten wees ik nooit af.
- [24] Ik was Hem volkomen toegewijd en hoedde mij steeds voor het kwaad,
[25] daarom heeft de HEER mijn onschuld beloond, Hij zag mijn reine handen.
- [26] U bent trouw voor de trouwe, volmaakt voor de volmaakte,
[27] zuiver voor de zuivere, maar voor de sluwe ongrijpbaar.
- [28] U bent de redder van het vertrapte volk, wie zich hoog wanen, brengt U ten val.
- [29] U bent het die mijn lamp doet schijnen, U, HEER, mijn God, verlicht mijn duisternis,
[30] met U storm ik af op een legerbende, met mijn God spring ik over de hoogste muur.
- [31] Gods weg is volmaakt, het woord van de HEER is zuiver, een schild is Hij voor allen die bij Hem schuilen.
- [32] Wie anders is God dan de HEER, wie anders een rots dan onze God?

[33] De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg,
[34] Hij geeft mij voeten snel als hinden, doet mij op toppen van bergen staan,
[35] oefent mijn handen voor de strijd – mijn armen spannen de bronzen boog.
[36] U was het schild dat mij redde, uw rechterhand ondersteunde mij, uw woord maakte mij sterk,
[37] U baande de weg voor mijn voeten, ik wankelde niet.
[38] Ik achtervolgde mijn vijanden, haalde hen in en keerde niet terug voor ik hen had vernietigd,
[39] ik verpletterde hen, ze stonden niet meer op, dood lagen ze onder mijn voeten.
[40] U hebt mij omgord met kracht voor de strijd, mijn tegenstanders voor mij doen buigen,
[41] U liet mij de rug van mijn vijanden zien, mijn haters, ik roeide ze uit.
[42] Ze schreeuwden om hulp, maar er was geen redder, ze riepen de HEER, maar Hij antwoordde niet.
[43] Ik verpulverde hen tot stof in de wind, vaagde hen weg als vuil van de straat.
[44] U bevrijdde mij van een opstandig volk, stelde mij aan tot hoofd van de naties. Een volk dat ik niet kende, onderwierp zich,
[45] gehoorzaamde mij zodra het van mij hoorde. Vreemdelingen toonden zich onderdanig,
[46] vreemde volken verloren hun kracht, bevend kwamen zij uit hun burchten.
[47] De HEER leeft, geprezen zij mijn rots, hoogverheven is God, mijn redder.
[48] De God die mij wraak liet nemen, dwong volken op de knieën,
[49] bevrijdde mij van mijn vijanden, verhief mij boven mijn tegenstanders, ontrukte mij aan mannen van geweld.
[50] Daarom wil ik U prijzen te midden van de volken, HEER, een loflied zingen tot eer van uw naam.
[51] Hij schenkt zijn koning grote overwinningen, betoont zich trouw aan zijn gezalfde, aan David en zijn nageslacht, voor altijd.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, of wij er weet van hebben of niet, uw heilige Geest openbaart zich als een licht in ons. Hij verlicht de schaduwzijden van onze ziel. Hij overstelpt hen met zijn onzichtbare aanwezigheid.

Donderdag 24 juli

Lezing: 1 Johannes 4:12-21

[12] Niemand heeft God ooit gezien. Maar als we elkaar liefhebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons tot volmaaktheid gekomen. [13] Dat wij in Hem blijven en Hij in ons, weten we doordat Hij ons heeft laten delen in zijn Geest. [14] En we hebben zelf gezien waarvan we nu getuigen: dat de Vader zijn Zoon gezonden heeft als redder van de wereld. [15] Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, blijft God in hem en blijft hij in God. [16] Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem.

[17] Zo is de liefde bij ons tot volmaaktheid gekomen, en daardoor kunnen we op de dag van het oordeel vol vertrouwen zijn, want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus. [18] De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde niet tot volmaaktheid gekomen. [19] Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. [20] Als iemand zegt: 'Ik heb God lief,' maar hij haat zijn broeder of zuster, is hij een leugenaar. Want iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft. [21] We hebben dan ook dit gebod van Hem gekregen: wie God liefheeft, moet ook de ander liefhebben.

Overdenking

Mededogen van hart maakt het ons mogelijk zelfs voor die mensen te bidden die onze bedoelingen misvormen.

Vrijdag 25 juli

Lezing: Jakobus 5:13-20

[13] Als een van u het moeilijk heeft, laat hij bidden; is hij vrolijk, laat hij een loflied zingen. [14] Laat iemand die ziek is de oudsten van de gemeente bij zich roepen; laten ze voor hem bidden en hem met olie zalven in de naam van de Heer. [15] Het gelovige gebed zal de zieke redden, en de Heer zal hem laten opstaan. Wanneer hij gezondigd heeft, zal het hem vergeven worden. [16] Daarom: beken elkaar uw zonden en bid voor elkaar, dan zult u genezen. Want het gebed van een rechtvaardige is krachtig en mist zijn uitwerking niet. [17] Elia was een mens als wij, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drieënhalf jaar lang geen regen gevallen op het land. [18] Toen bad hij opnieuw, en de hemel gaf regen, en het land bracht zijn vrucht weer voort.

[19] Broeders en zusters, als een van u afdwaalt van de waarheid en een ander laat hem daarheen terugkeren, [20] dan mag hij weten: wie een zondaar van het dwaalspoor terugbrengt, redt hem van de dood en wist tal van zonden uit.

Overdenking

De roep op Christus te volgen plaatst ons voor een fundamentele keuze, die tussen alles of niets. Er is geen gulden middenweg. Zelfs overvallen door een mist van aarzelingen, zouden wij nog naar hem willen luisteren als hij ons zegt: "Volg mij. Ik leid je bij de hand en voer je naar waterbronnen, de bronnen van het evangelie."

Zaterdag 26 juli

Lezing: Deuteronomium 30:11-14

[11] De geboden die ik u vandaag heb gegeven, zijn niet te zwaar voor u en liggen niet buiten uw bereik. [12] Ze zijn niet in de hemel, dus u hoeft niet te zeggen: "Wie stijgt voor ons op naar de hemel om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?" [13] Ook zijn ze niet aan de overkant van de zee, dus u hoeft niet te zeggen: "Wie steekt de zee voor ons over om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?" [14] Nee, die geboden zijn heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart; u kunt ze volbrengen.

Overdenking

Jezus, onze vrede, U verlaat ons nooit. En de heilige Geest opent voor ons steeds opnieuw een weg: in God tot rust te komen, God die grenzeloos mededogen is.

Zondag 27 juli

Lezing: Lucas 11:9-13

[9] Daarom zeg Ik jullie: vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan. [10] Want ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan. [11] Welke vader onder jullie zou zijn kind, als het om vis vraagt, in plaats van een vis een slang geven? [12] Of een schorpioen, als het om een ei vraagt? [13] Als jullie dus, slecht als jullie zijn, je kinderen al goede gaven kunnen schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen!'

Overdenking

Zijn wij in staat om door te blijven bidden als we alléén in een kerk zijn? Hoe vaak is niet gebleken dat één persoon genoeg was om anderen aan te zetten om het over te nemen.

Ochtendgebeden week 31 (28 juli t/m 3 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 28 juli

Lezing: 1 Korintiërs 2:1-9

[1] Broeders en zusters, toen ik bij u kwam om u het geheim van God te verkondigen, beschikte ook ik niet over uitzonderlijke welsprekendheid of wijsheid. [2] Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus – de gekruisigde. [3] Bovendien kwam ik bij u in al mijn zwakheid en was ik angstig en onzeker. [4] De boodschap die ik verkondigde overtuigde niet door wijsheid, maar bewees zich door de kracht van de Geest, [5] want uw geloof moest niet op menselijke wijsheid steunen, maar op de kracht van God.

[6] Toch is wat wij verkondigen wijsheid voor wie volwassen is in het geloof. Het is echter niet de wijsheid van deze wereld en haar machthebbers, die ten onder zullen gaan. [7] Waar wij over spreken is Gods verborgen en geheime wijsheid: vóór alle tijden heeft God besloten dat wij door haar zouden delen in zijn luister. [8] Geen van de machthebbers van deze wereld heeft die wijsheid gekend; zouden ze haar wel hebben gekend, dan zouden ze de Heer van alle luister niet hebben gekruisigd. [9] Maar het is zoals geschreven staat: 'Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie Hem liefheeft.'

Overdenking

Zeer veel christenen hebben niets van doen gehad met kerkscheuringen in het verleden. Het is uitermate urgent dat vooral zij laten zien dat geloof vreugde betekent en dat je altijd weer opnieuw kunt uitstralen wat verzoening werkelijk betekent.

Dinsdag 29 juli

Lezing: Johannes 15:1-8

[1] 'Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. [2] Iedere rank aan Mij die geen vrucht draagt snijdt Hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit Hij bij, opdat hij meer vruchten voortbrengt. [3] Jullie zijn al rein door alles wat Ik tegen jullie gezegd heb. [4] Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in Mij blijven. [5] Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in Mij blijft en Ik in hem, zal hij veel vruchten voortbrengen. Maar zonder Mij kun je niets doen. [6] Wie niet in Mij blijft is als een wijnrank die weggegooid wordt en verdort; hij wordt met andere ranken verzameld, in het vuur gegooid en verbrand. [7] Als jullie in Mij

blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren. [8] De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vruchten voortbrengen en mijn leerlingen zijn.

Overdenking

Barmhartige God, u kent ons verlangen om een afspiegeling te zijn van u die in ons aanwezig bent. Zo zijn we in staat om het leven mooi te maken van hen die ons zijn toevertrouwd.

Woensdag 30 juli

Lezing: Ezechiël 34:1-16

[1] De HEER richtte zich tot mij: [2] ‘Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël, profeteer en zeg tegen hen: “Dit zegt God, de HEER: Wee jullie, herders van Israël, want jullie hebben alleen jezelf geweid! Horen herders niet hun schapen te weiden? [3] Jullie eten wel van hun kaas, jullie gebruiken hun wol voor je kleren en jullie slachten de vette dieren, maar de schapen weiden, dat doen jullie niet. [4] Zwakke dieren hebben jullie niet laten aansterken, zieke dieren niet genezen, gewonde dieren niet verbonden, verjaagde dieren niet teruggehaald, verdwaalde dieren niet gezocht – jullie hebben de dieren hard en wreed behandeld. [5] Zonder herder raakten ze verstrooid, en werden ze door wilde dieren verslonden. Mijn schapen zijn verstrooid, [6] ze dwalen rond in de bergen en hoog in de heuvels; over heel het aardoppervlak raken ze verstrooid, en er is niemand die naar ze omziet, niemand die naar ze op zoek gaat.

[7] Daarom, herders, luister naar de woorden van de HEER: [8] Zo waar Ik leef – spreekt God, de HEER –, mijn schapen hadden geen herder, ze werden weggeroofd en door de wilde dieren verslonden; en jullie, herders, keken niet naar mijn schapen om, jullie hebben alleen jezelf geweid maar niet mijn schapen! [9] Daarom, herders, luister naar de woorden van de HEER: [10] Dit zegt God, de HEER: Ik keer me tegen de herders en eis mijn schapen op; zij zullen ze niet meer mogen weiden. Ook zullen ze niet langer zichzelf weiden: Ik zal mijn schapen uit hun mond redden, zij zullen ze niet meer eten! [11] Dit zegt God, de HEER: Ik zal zelf naar mijn schapen omzien en zelf voor ze zorgen. [12] Zoals een herder naar zijn kudde op zoek gaat als zijn dieren verstrooid zijn geraakt, zo zal Ik naar mijn schapen op zoek gaan en ze redden, uit alle plaatsen waarover ze zijn verspreid op een dag van dreigende, donkere wolken. [13] Ik zal ze bij alle volken weghalen en uit alle landen bijeenbrengen, Ik zal ze naar hun eigen land laten gaan. Op de bergen van Israël en bij de waterstromen zal Ik ze weiden, overal in het land waar mensen wonen. [14] Ik zal ze laten grazen op een goede weide, ook hoog in de bergen van Israël zullen ze gras vinden; op Israëls bergen zullen ze rusten op groen grasland en in een grazige weide. [15] Ikzelf zal mijn schapen weiden en ze laten rusten – spreekt God, de HEER. [16] Ik zal naar verdwaalde dieren op zoek gaan, verjaagde

dieren terughalen, gewonde dieren verbinden, zieke dieren gezond maken – maar de vette en sterke dieren zal Ik doden. Ik zal ze weiden zoals het moet.

Overdenking

Er zijn nogal wat mensen die in grote eenzaamheid de laatste jaren van hun leven slijten. Ze verliezen vaak elke vorm van zelfrespect. Wie zal er voor hen bidden en wie zal de Heilige Geest vragen hen te troosten?

Donderdag 31 juli

Lezing: Kolossenzen 2:9-15

[9] Want in Hem is heel de goddelijke volheid lichamelijk aanwezig, [10] en in uw eenheid met Hem, het hoofd van alle machten en krachten, bent u van die volheid vervuld. [11] In Hem bent u ook besneden, niet door mensenhanden, maar met de besnijdenis van Christus, door alles wat aards in u is af te leggen. [12] Toen u gedoopt werd bent u immers met Hem begraven, en met Hem bent u ook tot leven gewekt, doordat u gelooft in de kracht van de God die Hem uit de dood heeft opgewekt. [13] U was dood door uw zonden en door uw onbesneden staat, maar God heeft u samen met Christus levend gemaakt toen Hij ons al onze zonden kwijtschold. [14] Hij heeft het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd, nietig verklaard en het weggedaan door het aan het kruis te nagelen. [15] Hij heeft zich ontdaan van de machten en krachten, Hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd.

Overdenking

Steeds weer accepteren dat beproevingen bij het leven horen en in alles de vrede van het hart zoeken. Dan wordt het leven mooi... ja, zo zal het gaan. Dan gebeurt er iets onverwachts met je.

Vrijdag 1 augustus

Lezing: Daniël 9:18-19

[18] Bied, mijn God, ons een luisterend oor en hoor ons; open uw ogen en zie de verwoesting van de stad waaraan uw naam verbonden is. Niet omdat wij rechtvaardig zouden hebben gehandeld leggen wij onze smeekbeden aan U voor, maar omdat uw barmhartigheid groot is. [19] Heer, luister naar ons! Heer, vergeef ons! Heer, sla acht op ons gebed! Wacht niet langer en grijp in, mijn God, ook omwille van uzelf, want uw naam is verbonden aan uw stad en aan uw volk.'

Overdenking

Christus Jezus, wij proberen uw blik te ontdekken. Zo zullen leed en onrust verdwijnen. En, door uw heilige Geest, worden we u intuïtief gewaar, soms op een heel subtiele manier.

Zaterdag 2 augustus

Lezing: Psalmen 36

[1] Voor de koorleider. Van David, de dienaar van de HEER.

[2] De zonde spreekt tot de goddeloze, diep in zijn hart – angst voor God kent hij niet.

[3] De zonde sust zijn geweten in slaap – geen besef van schuld, geen afkeer van het kwaad.

[4] Hij spreekt woorden van onheil en bedrog en blijft ver van wat wijs en goed is,

[5] op zijn bed bedenkt hij verderfelijke plannen, hij betreedt een verkeerde weg en het kwade verwerpt hij niet.

[6] HEER, hoog als de hemel is uw liefde, tot in de wolken reikt uw trouw,

[7] uw gerechtigheid is als de machtige bergen, uw rechtvaardigheid als de wijde oceaan: U, HEER, bent de redder van mens en dier.

[8] Hoe kostbaar is uw liefde, God! In de schaduw van uw vleugels schuilen de mensen,

[9] zij laven zich aan de overvloed van uw huis, U lest hun dorst met een stroom van vreugde,

[10] want bij U is de bron van het leven, door úw licht zien wij licht.

[11] Toon aan uw getrouwen gedurig uw liefde, aan de oprechten van hart uw gerechtigheid.

[12] Laat de voet van hoogmoedigen mij niet vertrappen, de hand van goddelozen mij niet verjagen.

[13] Daar liggen zij die verderf zaaiden – gevallen, neergestoten, zonder kracht om op te staan.

Overdenking

Als 's ochtends bij het wakker worden de geest van lofzang ons hart vult, dan zal er een elan van uitgaan dat de dagelijkse sleur doorbreekt.

Zondag 3 augustus

Lezing: Kolossenzen 3:1-4

[1] Als u nu met Christus tot leven bent gewekt, streef dan naar wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God. [2] Richt u op wat boven is, niet op wat op

aarde is. [3] U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God. [4] En wanneer Christus, uw leven, verschijnt, zult ook u in luister verschijnen, samen met Hem.

Overdenking

In dit tijdperk van de geschiedenis worden de christenen steeds meer bewust van het lijden van mensen wereldwijd. Dit lijden doet een steeds groter appèl op hun geweten en zeer velen proberen de mensen nabij te zijn door naar concrete oplossingen te zoeken. Het geloof zet hen ertoe aan om verantwoordelijkheid te nemen voor hun medemensen.

Ochtendgebeden week 32 (4 t/m 10 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 4 augustus

Lezing: Sirach 2:1-9

- [1] Mijn kind, als je de Heer wilt dienen, bereid je dan voor op beproevingen.
- [2] Houd het rechte spoor, wees standvastig en word niet ongeduldig in tijden van tegenspoed.
- [3] Houd je stevig aan Hem vast en laat Hem niet los, dan word je uiteindelijk beloond.
- [4] Aanvaard alles wat je overkomt en wees ook geduldig wanneer je wordt vernederd.
- [5] Want goud wordt in het vuur getoetst, in de oven van vernedering test God de mens die Hij aanvaardt. Wanneer je ziek bent of armoede lijdt, vertrouw dan op Hem.
- [6] Vertrouw op Hem, dan zal Hij je helpen, bewandel rechte wegen en vestig op Hem je hoop.
- [7] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, zie uit naar zijn ontferming en wijk niet af, dan kom je niet ten val. [8] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, vertrouw op Hem, dan valt je loon je niet uit handen.
- [9] Jullie die ontzag hebben voor de Heer, hoop op het goede, op ontferming en eeuwige vreugde, want eeuwige vreugde is het loon dat Hij schenkt.

Overdenking

Jezus, onze vreugde, u zou graag zien dat ons hart zich kenmerkt door eenvoud: een lenteachtig hart. Gecompliceerde levensvragen verlammen ons dan minder. U zegt ons: "Maak je geen zorgen, Ik blijf altijd bij je."

Dinsdag 5 augustus

Lezing: Lucas 8:19-21

[19] Zijn moeder en zijn broers kwamen naar Hem toe, maar ze konden niet bij Hem komen vanwege de menigte. [20] Zijn toehoorders zeiden tegen Hem: 'Uw moeder en uw broers staan buiten, ze willen U spreken.' [21] Maar Hij antwoordde: 'Mijn moeder en mijn broers zijn degenen die naar het woord van God luisteren en ernaar handelen.'

Overdenking

Waarom zouden zieken of bejaarden zich ongerust maken en zeggen: "Ik doe niets voor anderen?" Zouden zij vergeten zijn dat de eenvoudige woorden waarmee ze bidden, voor God een weldaad zijn?

Woensdag 6 augustus

Lezing: Marcus 9:2-10

[2] Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante, [3] zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. [4] Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. [5] Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' [6] Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. [7] Toen kwam er een wolk, die hen overdekte, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!' [8] Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

[9] Toen ze de berg afdaalden, zei Hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. [10] Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat Hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

Overdenking

Wat zet het evangelie ons leven op zijn kop! Door de werking van de heilige Geest is Christus aanwezig tot in onze tegenstrijdige gevoelens, waar de wil weinig vat op heeft. Door zijn toedoen is in ons een afspiegeling van zijn gelaat te vinden; door hem wordt alles wat ons omtrent onszelf verontrust, veranderd, omgevormd. Ja, in alles vrede van het hart.

Donderdag 7 augustus

Lezing: Psalmen 121

[1] Een pelgrimslied.

Ik sla mijn ogen op naar de bergen. Van waar komt mijn hulp?

[2] Mijn hulp komt van de HEER, die hemel en aarde gemaakt heeft.

[3] Hij zal je voet niet laten wankelen, Hij zal niet sluimeren, je wachter.

[4] Nee, Hij sluimert niet, Hij slaapt niet, de wachter van Israël.

[5] De HEER is je wachter, de HEER is de schaduw aan je rechterhand:

[6] overdag kan de zon je niet steken, bij nacht de maan je niet schaden.

[7] De HEER behoedt je voor alle kwaad, Hij waakt over je leven,

[8] de HEER houdt de wacht over je gaan en je komen van nu tot in eeuwigheid.

Overdenking

Heilige Geest, u laat uw adem gaan over wat breekbaar is. U ontsteekt een vlam van levende barmhartigheid en liefde die diep in ons onder de sintels smeult. En zelfs vrees en duisternis van ons hart kunnen door u een dageraad van nieuw leven worden.

Vrijdag 8 augustus

Lezing: 2 Korintiërs 4:7-15

[7] Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God. [8] We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. [9] We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveld, maar gaan niet te gronde. [10] We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt. [11] Voortdurend worden wij levenden omwille van Jezus aan de dood prijsgegeven, opdat in ons sterfelijke bestaan ook het leven van Jezus zichtbaar wordt. [12] Zo is in ons de dood werkzaam, en in u het leven. [13] Er staat geschreven: 'Ik bleef vertrouwen, daardoor kon ik spreken.' In datzelfde vertrouwen spreken ook wij, omdat we geloven [14] en weten dat Hij die de Heer Jezus heeft opgewekt ook ons, net als Jezus, zal opwekken, zodat wij samen met u voor Hem zullen staan. [15] Dit alles gebeurt dus omwille van u, zodat Gods goedheid, die zich door steeds meer mensen verbreidt, ook tot steeds meer dankzegging leidt, tot eer van God.

Overdenking

Hebben wij, om nieuwe hoop te putten, geen “levende iconen” nodig: getuigen van het vertrouwen dat uit het geloof voortkomt?

Zaterdag 9 augustus

Lezing: Spreuken 4:18-27

[18] Het pad van de rechtvaardigen is stralend als de zon, die opkomt, hoger klimt, totdat de dag zijn licht verspreidt.

[19] Maar de weg van de goddelozen is duisternis; ze struikelen, en weten niet waarover.

[20] Mijn zoon, heb aandacht voor mijn woorden, geef aan mijn uitspraken gehoor.

[21] Houd ze steeds voor ogen, bewaar ze in het diepste van je hart.

[22] Ze zijn het leven voor wie ze aanvaarden, sterken heel het lichaam als een medicijn.

[23] Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven.

[24] Neem nooit leugens in de mond, laat geen bedrog over je lippen komen.

[25] Je moet elk mens recht in de ogen kunnen zien, nooit je ogen hoeven neerslaan.

[26] Weet welke weg je wilt inslaan, dan loop je met vaste tred.

[27] Wijk niet af naar rechts, wijk niet af naar links, wijk alleen uit voor het kwaad.

Overdenking

In het evangelie zegt Jezus op een dag tot zijn leerlingen: “Laat de kinderen bij mij komen, want voor mensen als zij is het koninkrijk van de hemel.” Staat Christus niet helemaal open voor een hart dat gekenmerkt wordt door eenvoud?

Zondag 10 augustus

Lezing: Lucas 12:32-48

[32] Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie in zijn goedheid het koninkrijk geschonken. [33] Verkoop je bezittingen en geef het geld aan de armen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opdraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten. [34] Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn. [35] Sta klaar, doe je gordel om en houd de lampen brandend, [36] en wees als knechten die hun heer opwachten wanneer hij terugkeert van een bruiloft, zodat ze direct voor hem opendoen wanneer hij aanklopt. [37] Gelukkig de knechten die de heer bij zijn komst wakend aantreft. Ik verzeker jullie: hij zal zijn gordel omdoen, hen voor de maaltijd nodigen en hen bedienen.

[38] Gelukkig degenen die hij zo aantreft, ook al komt hij midden in de nacht of kort voor het aanbreken van de dag. [39] Besef wel: als de heer des huizes had geweten op welk uur de dief zou komen, dan zou hij niet in zijn huis hebben laten inbreken. [40] Ook jullie moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.' [41] Petrus vroeg: 'Heer, is deze gelijkenis alleen voor ons bedoeld of voor iedereen?' [42] De Heer antwoordde: 'Wie is de betrouwbare en verstandige rentmeester die de heer zal aanstellen over zijn knechten om hun op tijd het eten te geven dat hun toekomt? [43] Gelukkig de dienaar die daarmee bezig is wanneer zijn heer komt. [44] Ik verzeker jullie: hij zal hem aanstellen over alles wat hij bezit. [45] Maar als die dienaar bij zichzelf zegt: Mijn heer komt maar niet, en als hij de knechten en dienstmeisjes gaat slaan, en zich te buiten gaat aan voedsel en drank, [46] dan komt de heer van die dienaar op een dag waarop hij het niet verwacht en op een tijdstip dat hij niet kent, en dan zal hij hem de zwaarste straf opleggen en hem het lot van de trouwelozen doen ondergaan. [47] De dienaar die weet wat zijn heer wil, maar geen voorbereidingen treft en niet overeenkomstig zijn wil handelt, zal veel slagen te verduren krijgen. [48] Maar wie niet weet wat zijn heer wil en zo handelt dat hij slaag verdient, zal weinig slagen te verduren krijgen. Van iedereen aan wie veel gegeven is, zal veel worden geëist, en hoe meer aan iemand is toevertrouwd, des te meer zal van hem worden gevraagd.

Overdenking

In de loop van een gesprek waarin wij tegenspraak krijgen en het er heftig aan toe kan gaan, kunnen we de innerlijke rust bewaren door onze tegenpartij aan de heilige Geest toe te vertrouwen. En dat uiteraard zonder het te laten merken.

Ochtendgebeden week 33 (11 t/m 17 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 11 augustus

Lezing: Johannes 8:12

[12] Jezus nam opnieuw het woord. Hij zei: 'Ik ben het licht voor de wereld. Wie Mij volgt loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft.'

Overdenking

Jezus vol erbarmen, u laat ons verbonden zijn met u. En wanneer wij voelen dat niemand uitgesloten is van uw vergeving en liefde, dan juicht ons hart.

Dinsdag 12 augustus

Lezing: Jacobus 1:21-25

[21] Wees daarom zachtmoedig en leg alle verdorvenheid en elk denkbaar wangedrag af. En aanvaard zo de boodschap die in u is geplant en die u kan redden. [22] Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen. [23] Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: [24] hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag. [25] Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet. [26] Wie meent dat hij godsdienstig is, terwijl hij zijn tong niet kan beteugelen, zit op een dwaalspoor, en heel zijn godsdienst is vergeefse moeite.

Overdenking

Bepaalde gebieden op de wereld zijn woestijnen van geloof geworden. Maar als gelovige mensen laten zien dat ze authentiek evangelisch willen leven, dan verzetten zij in hun omgeving bergen van onverschilligheid.

Woensdag 13 augustus

Lezing: Psalmen 63

[1] Een psalm van David, toen hij in de woestijn van Judea was.

[2] God, U bent mijn God, U zoek ik, naar U smacht mijn ziel, naar U hunkert mijn lichaam in een dor en dorstig land, zonder water.

[3] In het heiligdom heb ik U gezien, uw macht en majesteit aanschouwd.

[4] Uw liefde is meer dan het leven, mijn lippen zingen uw lof.

[5] U wil ik prijzen, mijn leven lang, roepend uw naam, de handen geheven.

[6] Dan wordt mijn ziel verzadigd met uw overvloed, jubel ligt op mijn lippen, mijn mond zal U loven.

[7] Liggend op mijn bed denk ik aan U, wakend in de nacht prevel ik uw naam.

[8] U bent altijd mijn hulp geweest, ik juich in de schaduw van uw vleugels.

[9] Ik ben aan U gehecht, met heel mijn ziel, uw rechterhand houdt mij vast.

[10] Laat verzinken in de diepten der aarde wie mij naar het leven staan,

[11] laat hen ten prooi vallen aan jakhalzen, lever hen uit aan het zwaard.

[12] Maar de koning zal zich verheugen in God, wie Hem trouw zweert, prijst zich gelukkig – leugenaars wordt de mond gesnoerd.

Overdenking

Als in een leven van gebed en aanbidding het wezenlijke voor onze eigen ogen verborgen lijkt te zijn, wordt ons verlangen des te vuriger om de enige werkelijkheid te ontdekken die ècht belangrijk is: de mysterieuze aanwezigheid van God in ons.

Donderdag 14 augustus

Lezing: Johannes 8:28-36

[28] ‘Wanneer u de Mensenzoon hoog verheven hebt,’ ging Jezus verder, ‘dan zult u weten dat Ik het ben, en dat Ik niets uit mijzelf doe maar over deze dingen spreek zoals de Vader het Mij geleerd heeft. [29] Hij die Mij gezonden heeft is bij Mij; Hij heeft Me niet alleen gelaten, omdat Ik altijd doe wat Hij wil.’ [30] Toen Hij deze dingen zei, kwamen velen tot geloof in Hem. [31] En tegen de Joden die in Hem geloofden zei Jezus: ‘Wanneer u blijft vasthouden aan wat Ik zeg, bent u werkelijk mijn leerlingen. [32] U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.’ [33] Ze zeiden: ‘Wij zijn nakomelingen van Abraham en we zijn nooit iemands slaaf geweest – hoe kunt U dan zeggen dat wij bevrijd zullen worden?’ [34] Jezus antwoordde: ‘Werkelijk, Ik verzeker u, iedereen die zondigt is een slaaf van de zonde. [35] Een slaaf blijft niet voor eeuwig in huis, maar de Zoon blijft voor eeuwig. [36] Wanneer de Zoon u vrij zal maken, zult u werkelijk vrij zijn.

Overdenking

God van vrede, door uw evangelie staan wij open voor allen die slachtoffer zijn van geweld, vervolging en verbanning. En u roept ons op om het lijden van onze medemens te verlichten.

Vrijdag 15 augustus

Lezing: Johannes 19:26-27

[26] Ze drongen aan: ‘Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij je ogen geopend?’ [27] ‘Dat heb ik u toch al verteld,’ zei hij, ‘maar u luistert niet! Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms leerling van Hem worden?’

Overdenking

Het zijn zeker niet alleen de machtigen die de veranderingen in de wereld bepalen. Kon de maagd Maria zich indenken dat haar ‘ja’ tot God zo belangrijk kon zijn? Evenals zij bereiden talloze kleine mensen op aarde wegen van vredig vertrouwen.

Zaterdag 16 augustus

Lezing: Filippenzen 1:3-11

[3] Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, [4] telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, [5] omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. [6] Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus. [7] Het spreekt vanzelf dat ik zo over u denk, want u allen ligt me na aan het hart. U hebt immers allen deel aan de genade die mij geschonken is nu ik gevangenzit en de waarheid van het evangelie verdedig. [8] God kan getuigen dat ik naar u allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus. [9] Ik bid dat uw liefde steeds meer aan inzicht en fijnzinnigheid wint, [10] zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, [11] vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Overdenking

Ouders voorzien in de materiële behoeften van hun kind, dan hoeft dit nog niet te betekenen dat ze een echte band hebben. Over de gelijkenis van de verloren zoon, zei een jonge New-Yorker: "In mijn familie is het niet de zoon die vertrok, het is de vader die ons in de steek liet."

Zondag 17 augustus

Lezing: Psalmen 40

[1] Voor de koorleider. Van David, een psalm.

[2] Vol verlangen heb ik op de HEER gewacht en Hij boog zich naar mij toe, Hij heeft mijn roep om hulp gehoord.

[3] Hij trok mij uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten.

[4] Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Mogen velen het zien vol ontzag en vertrouwen op de HEER.

[5] Gelukkig de mens die vertrouwt op de HEER en zich niet keert tot hoogmoedigen, tot hen die verstrikt zijn in leugens.

[6] Veel wonderen hebt U verricht, veel goeds voor ons besloten, HEER, mijn God. Niemand is te vergelijken met U! Wil ik erover spreken, ervan verhalen, het is te veel om op te sommen.

[7] Offers en gaven verlangt U niet, brand- en reinigingsoffers vraagt U niet. Nee, U hebt mijn oren voor U geopend

- [8] en nu kan ik zeggen: 'Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven.'
- [9] Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet.
- [10] Wanneer het volk bijeen is, spreek ik over uw rechtvaardigheid, ik houd mijn lippen niet gesloten, U weet het, HEER.
- [11] Uw goedheid verberg ik niet in mijn hart, maar ik getuig van uw trouw en uw hulp. In de kring van het volk verheel ik niet hoe liefdevol, hoe trouw U bent.
- [12] U, HEER, U weigert mij uw ontferming niet, uw liefde en uw trouw zullen mij steeds bewaren,
- [13] ook nu rampen mij omringen, talloos vele, nu mijn zonden mij achtervolgen en ik geen uitweg zie, nu ze talrijker zijn dan de haren op mijn hoofd en de moed mij is ontzonken.
- [14] Wil uitkomst brengen, HEER, HEER, kom mij haastig te hulp.
- [15] Laat beschaamd en vernederd worden wie mij naar het leven staan, met schande terugwijken wie mijn ongeluk zoeken,
- [16] van schaamte verstommen wie de spot met mij drijven.
- [17] Wie bij U hun geluk zoeken zullen lachen en vrolijk zijn, wie van U hun redding verwachten zullen steeds weer zeggen: 'Groot is de HEER.'
- [18] Ik ben arm en zwak, Heer, denk aan mij. U bent mijn helper, mijn bevrijder, mijn God, wacht niet langer.

Overdenking

Leven vanuit de inspiratie van de heilige Geest betekent dat je op elke leeftijd opnieuw op zoek gaat naar wat de authentieke kern is van de evangelieboodschap... God is elke dag nieuw!

Ochtendgebeden week 34 (18 t/m 24 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 18 augustus

Lezing: Jeremia 31:15-20

- [15] Dit zegt de HEER: Hoor, in Rama klinkt een klacht, bitter geweend. Rachel beweent haar zonen, zij wil niet worden getroost. Haar kinderen zijn er niet meer.
- [16] Maar dit zegt de HEER: Huil niet langer, droog je tranen. Je zorg voor hen wordt nu beloond – spreekt de HEER. Ze keren terug uit het land van de vijand.

[17] Je hebt een hoopvolle toekomst, je kinderen keren naar hun eigen land terug – spreekt de HEER.

[18] Ik heb wel gehoord hoe Efraïm treurt: “U hebt mij geslagen als een jonge os die nog niet is afgericht. Breng mij bij U terug, laat mij terugkeren, want U, HEER, bent mijn God.

[19] Ik ben tot inkeer gekomen, ik sla me op de heup uit wanhoop nu ik mijn hart doorzie. Ik ben vol berouw, ik schaam mij diep, ga gebukt onder de schande van mijn jeugd.”

[20] Is Efraïm niet mijn geliefde zoon, is hij niet mijn oogappel? Telkens als Ik over hem spreek rijst zijn beeld in Mij op, dan raak Ik diep bewogen. Ik móet mij over hem ontfermen – spreekt de HEER.

Overdenking

Heilige Geest, in uw nabijheid zijn wij nooit alleen. Méér nog, een verlangen vervult onze ziel: ons aan u over te geven.

Dinsdag 19 augustus

Lezing: Joël 3:1-5

[1] Daarna zal zich dit voltrekken: Ik zal mijn geest uitgieten over al wat leeft. Jullie zonen en dochters zullen profeteren, oude mensen zullen dromen dromen, en jongeren zullen visioenen zien;

[2] zelfs over slaven en slavinnen zal Ik in die tijd mijn geest uitgieten.

[3] Ik zal tekenen geven aan de hemel en op aarde: bloed en vuur en zuilen van rook.

[4] De zon verandert in duisternis en de maan in bloed voordat de dag van de HEER komt, groot en ontzagwekkend.

[5] Dan zal ieder die de naam van de HEER aanroept ontkomen: op de Sion, in Jeruzalem, is een toevlucht te vinden, zoals de HEER heeft beloofd; ieder die Hij roept zal worden gered.

Overdenking

Een gevoel van blijheid, ontleend aan het evangelie, heeft niets te maken met euforie. Enthousiasme, ja, maar geen geforceerd gevoel... In alles een serene blijdschap.

Woensdag 20 augustus

Lezing: Handelingen 10:34-43

[34] Daarop nam Petrus het woord en zei: 'Nu begrijp ik pas goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, [35] maar zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die Hem vereert en rechtvaardig handelt. [36] God heeft aan de Israëlieten bekendgemaakt dat Hij door Jezus Christus het goede nieuws van de vrede is komen brengen. Deze Jezus is de Heer van alle mensen. [37] U weet wat er in heel het Joodse land is gebeurd, hoe het begon in Galilea, hoe God, na de doop waartoe Johannes opriep, [38] Jezus van Nazaret met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed. Hij trok als weldoener door het land en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God stond Hem bij. [39] Wij zijn de getuigen van alles wat Hij gedaan heeft, in het land van de Joden en ook in Jeruzalem. Zeker, ze hebben Hem gedood door Hem aan een kruishout te hangen, [40] maar God heeft Hem op de derde dag weer tot leven gewekt en Hem aan de mensen laten verschijnen, [41] niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen die daartoe van tevoren door God waren aangewezen, aan ons namelijk, die samen met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de dood was opgestaan. [42] Hij heeft ons opgedragen daarvan getuigenis af te leggen en aan het volk bekend te maken dat Hij het is die door God is aangesteld als rechter over de levenden en de doden. [43] Van Hem getuigen alle profeten dat iedereen die in Hem gelooft door zijn naam vergeving van zonden krijgt.'

Overdenking

Op een dag ongeveer negen eeuwen vóór Christus, zag een vrouw uit het dorp Sarefat Elia, de man Gods, aankomen. Er heerste hongersnood. Zij had alleen nog een beetje meel en olijfolie als voorraad. Om hem te ontvangen aarzelde zij niet om drie broodjes klaar te maken met wat er nog over was. En het onverwachte gebeurde... meel en olie zullen niet ontbreken. Is dit niet een gelijkenis voor ons leven? Met bijna niets, met heel weinig kun je ervaren dat er onophoudelijk iets met je gebeurt waar je geen vermoeden van had.

Donderdag 21 augustus

Lezing: Jacobus 3:13-18

[13] Wie van u kan wijs en verstandig genoemd worden? Laat hij het daadwerkelijk bewijzen door een onberispelijk leven en door wijze zachtmoedigheid. [14] Maar als u zich laat beheersen door bittere jaloezie of egoïsme, kunt u beter niet zo hoog van de toren blazen; u zou de waarheid geweld aandoen. [15] Dat soort wijsheid komt niet van boven; ze is aards, ongeestelijk, demonisch. [16] Waar jaloezie en egoïsme heersen, vieren wanorde en allerlei kwaad hoogtij. [17] De wijsheid van boven daarentegen is vóór alles zuiver, en verder vredelievend, mild en meegaand; ze is vol ontferming en brengt niets dan goede vruchten voort, ze is onpartijdig en oprecht. [18]

Waar in vrede wordt gezaaid, brengt gerechtigheid haar vruchten voort voor hen die vrede stichten.

Overdenking

Christus Jezus, u vraagt ons: "Herken je de levensweg die voor jou openligt?" Wij willen vervuld blijven van dat zo mooie vertrouwen in u, Christus. Daardoor kunnen wij gewaarworden dat u ons leven met veel mededogen aanziet.

Vrijdag 22 augustus

Lezing: Johannes 16:20-22

[20] Werkelijk, Ik verzeker jullie, je zult huilen en weeklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. [21] Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. [22] Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien, en dan zul je blij zijn, en niemand zal jullie je vreugde afnemen.

Overdenking

Als je gewond bent geraakt in je ziel in een nabij of ver verleden, dan kan er een begin van genezing optreden, als er naar je geluisterd wordt. Er gaat als het ware een adem over je heen en je voelt dat het vertrouwen plotseling weer terugkomt.

Zaterdag 23 augustus

Lezing: Galaten 2:19-20

[19] Want de wet werd mijn dood, maar ik, dood voor de wet, leef voor God. Met Christus ben ik gekruisigd: [20] ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Mijn leven hier op aarde leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft prijsgegeven.

Overdenking

Het geloof is niets anders dan een heel eenvoudig vertrouwen in God, zowel voor de intellectueel zwak begaafde als voor iemand die zeer ontwikkeld is. Als het geloof leidt tot geestelijke eigenwaan, dan leidt het tot niets.

Zondag 24 augustus

Lezing: Lucas 13:22-30

[22] Op weg naar Jeruzalem trok Hij verder langs steden en dorpen, terwijl Hij onderricht gaf. [23] Iemand vroeg Hem: 'Heer, zijn er maar weinigen die worden gered?' Hij antwoordde: [24] 'Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want velen, zeg Ik jullie, zullen proberen naar binnen te gaan maar er niet in slagen. [25] Als de heer des huizes eenmaal is opgestaan en de deur heeft gesloten, en jullie staan buiten op de deur te kloppen en roepen: "Heer, doe open voor ons!", dan zal hij antwoorden: "Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan?" [26] Jullie zullen zeggen: "We hebben in uw bijzijn gegeten en gedronken en u hebt in onze straten onderricht gegeven." [27] Maar hij zal tegen jullie zeggen: "Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan? Weg met jullie, onrechtplegers!" [28] Dan zullen jullie jammeren en knarsetanden wanneer je Abraham, Isaak en Jakob en al de profeten in het koninkrijk van God ziet, maar zelf buitengesloten wordt. [29] Uit het oosten en het westen en uit het noorden en het zuiden zullen ze komen, en ze zullen aanliggen bij het feestmaal in het koninkrijk van God. [30] En bedenk wel: er zijn laatsten die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn.'

Overdenking

Jij die ernaar streeft om Christus te volgen, aan welk teken herken je dat je hem hebt ontmoet? Wanneer het je niet gemakkelijk valt om hem te vinden via het gebed en als je dan merkt dat je daardoor niet verhard raakt, dan word je naar de bronnen van zijn liefde geleid. Er wordt dan als het ware een opening in je gemaakt die het mogelijk maakt om onrust om te zetten in vertrouwen.

Ochtendgebeden week 35 (25 t/m 31 augustus)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 25 augustus

Lezing: Marcus 2:13-14

[13] Jezus vertrok en ging weer naar het meer. Een grote mensenmenigte kwam naar Hem toe, en Hij onderwees hen. [14] Toen Hij verderging zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, bij het tolhuis zitten, en Hij zei tegen hem: 'Volg Mij.' Levi stond op en volgde Hem.

Overdenking

Christus, U opent onze ogen voor de verwondering over uw mededogen. Dan begrijpen wij uw oproep. U zegt tot ons: "Volg mij, want in mij zul je rust vinden."

Dinsdag 26 augustus

Lezing: Matteüs 14:22-33

[22] Meteen daarna gelastte Hij de leerlingen in de boot te stappen en alvast vooruit te gaan naar de overkant. Hij zou ook komen nadat Hij de mensen had weggestuurd. [23] Toen Hij hen weggestuurd had, ging Hij de berg op om er in afzondering te bidden. De nacht viel, en Hij was daar helemaal alleen. [24] De boot was intussen al vele stadiën van het vasteland verwijderd en werd, als gevolg van de tegenwind, door de golven geteisterd. [25] Tegen het einde van de nacht kwam Hij naar hen toe, lopend over het water. [26] Toen de leerlingen Hem op het water zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: 'Een geest!' en schreeuwden het uit van angst. [27] Meteen sprak Jezus hen aan: 'Houd moed! Ik ben het, wees niet bang!' [28] Petrus antwoordde: 'Heer, als U het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' [29] Hij zei: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. [30] Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' [31] Meteen strekte Jezus zijn hand uit, Hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?' [32] Toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen. [33] De leerlingen wierpen zich voor Hem neer en zeiden: 'U bent werkelijk Gods Zoon!'

Overdenking

God is Geest en zijn aanwezigheid blijft onzichtbaar. Hij leeft altijd in ons: op momenten van diepe duisternis en op momenten van helderschijnend licht.

Woensdag 27 augustus

Lezing: Efeziërs 1:1-10

[1] Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus. Aan de heiligen in Efeze, aan de gelovigen die één zijn met Christus Jezus. [2] Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus. [3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in onze eenheid met Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend. [4] In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te staan, en vol liefde [5] heeft Hij ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om door Jezus Christus zijn kinderen te worden, [6] tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon. [7] In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze

zonden vergeven, dankzij de rijke genade [8] die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht [9-10] dit geheim onthuld: zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd, Christus, bijeen te brengen, omdat het Hem behaagde de voltooiing van de tijd te verwezenlijken met Christus.

Overdenking

In een meditatief gebed is het aan ons of we willen wachten tot de dageraad haar eerste lichtstralen uitzendt en de dag gaat aanbreken in ons hart. En zonder dat we het in de gaten hebben, vindt er in ons een verandering plaats, een geestelijke metamorfose die van ons levenslang een ander mens kan maken.

Donderdag 28 augustus

Lezing: Marcus 9:30-37

[30] Ze vertrokken uit die streek en reisden door Galilea, maar Hij wilde niet dat iemand dat te weten kwam, [31] want Hij was bezig zijn leerlingen onderricht te geven. Hij zei tegen hen: 'De Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de mensen. Die zullen Hem doden, maar drie dagen na zijn dood zal Hij opstaan.' [32] Ze begrepen deze uitspraak niet, maar durfden Hem geen vragen te stellen. [33] Ze kwamen in Kafarnaüm. Toen ze in huis waren, vroeg Hij hun: 'Waarover waren jullie onderweg aan het redetwisten?' [34] Ze zwegen, want ze hadden onderweg met elkaar getwist over de vraag wie van hen de belangrijkste was. [35] Hij ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei tegen hen: 'Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal zijn en ieders dienaar.' [36] Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer; Hij sloeg zijn arm eromheen en zei tegen hen: [37] 'Wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt niet Mij, maar Hem die Mij gezonden heeft.'

Overdenking

Christus woont in ons! Het vergt tijd om ons daarop geestelijk in te stellen. Maar het is een werkelijkheid die uit het evangelie tot ons komt. Het menselijk verstand schiet tekort om dat te doorgronden.

Vrijdag 29 augustus

Lezing: 2 Korintiërs 4:5-7

[5] Wij verkondigen niet onszelf, wij verkondigen dat Jezus Christus de Heer is en dat wij omwille van Hem uw dienaren zijn. [6] Want de God die heeft gezegd: 'Uit de duisternis zal licht schijnen,' heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

[7] Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God.

Overdenking

Heilige Geest, dankzij u kunnen wij de woestijnen van ons hart door trekken. Door uw vergeving "doet u onze fouten als de ochtendnevel verdampen". Daarin ligt de christelijke vrijheid, daaruit komt onze verwondering voort over de liefde die we ervaren.

Zaterdag 30 augustus

Lezing: Psalmen 56

[1] Voor de koorleider. Op de wijs van Een roerloze duif in de verte. Van David, een stil gebed, toen de Filistijnen hem in Gat hadden gegrepen.

[2] Wees mij genadig, God, want ze bedreigen mij, de hele dag bestoken en bestrijden ze mij.

[3] Mijn tegenstanders bedreigen mij, heel de dag, en bestrijden mij vanuit hun hoge vesting.

[4] In mijn bangste uur vertrouw ik op U.

[5] Op God, wiens woord ik prijs, op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een sterveling mij aandoen?

[6] Hun woorden krenken mij de hele dag, tegen mij zijn hun boze plannen gericht.

[7] Ze wachten hun kans af en bespieden mijn gangen, loerend op mijn leven.

[8] Gaan zij hun straf ontlopen? Toon uw toorn, God, en sla dat volk neer!

[9] Mijn omzwervingen hebt U opgetekend, vang mijn tranen op in uw kruik. Staat het niet alles in uw boek?

[10] In het uur dat ik U aanroep wijken mijn vijanden, want dit weet ik: God staat mij terzijde.

[11] Op God, wiens woord ik prijs, op de HEER, wiens woord ik prijs,

[12] op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een mens mij aandoen?

[13] Aan U, God, heb ik geloften gedaan, met dankoffers wil ik U betalen,

[14] U hebt mijn leven aan de dood ontrukkt, mijn voet voor struikelen behoed. Nu kan ik wandelen onder Gods hoede in het licht van het leven.

Overdenking

Hoe zouden wij het met de broeders van Taizé in het westen kunnen leven, als sommigen van ons zich niet te midden van hele arme mensen bevonden op het zuidelijk halfrond? Door in gedachten bij onze medebroeders te zijn die de armoede van de

plaatselijke bewoners delen, wordt in ons een oproep tot eenvoud hoorbaar: eenvoud in het dagelijks leven en in het onderlinge vertrouwen.

Zondag 31 augustus

Lezing: Lucas 14:1-14

[1] Toen Hij op sabbat in het huis van een vooraanstaande farizeeër was, waar Hij voor een maaltijd was uitgenodigd, werd Hij scherp in het oog gehouden. [2] Er was daar iemand met waterzucht. [3] Jezus vroeg aan de wetgeleerden en de farizeeën: 'Is het toegestaan hem op sabbat te genezen of niet?' [4] Maar ze zwegen. Hij pakte de man bij de hand, genas hem en stuurde hem weg. [5] En tegen de farizeeën en wetgeleerden zei Hij: 'Als uw zoon of uw os in een put valt, dan haalt u hem er toch meteen uit, ook al is het sabbat?' [6] Ook daarop hadden ze geen antwoord. [7] Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want Hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen: [8] 'Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voorname is dan u, [9] en dan moet uw gastheer tegen u zeggen: "Sta uw plaats aan hem af." Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. [10] Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: "Vriend, kom toch dichterbij!" Dan wordt u eer betoond ten overstaan van iedereen die samen met u aanligt. [11] Want wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd.' [12] Tegen degene die Hem had uitgenodigd, zei Hij: 'Wanneer u een maaltijd aanbiedt of een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke bureu. Want zij zullen op hun beurt u uitnodigen, en zo doen zij iets voor u terug. [13] Wanneer u een feestmaal geeft, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. [14] Dan zult u gelukkig zijn, juist omdat zij niets kunnen terugdoen. Want u zult ervoor beloond worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.'

Overdenking

Schoonheid en harmonie vervullen het leven van degene die in staat is om van de ander te houden en dat ook te laten merken in zijn doen en laten. Natuurlijk zijn er dagen van ontgoocheling die als een bittere nasmaak blijft hangen en dan dreigt het gevaar dat ons hart zijn rust verliest. Maar elke dag kan er weer een nieuw begin gemaakt worden om weer bij God uit te komen. Een dag is geslaagd wanneer de scherpe pijn van een beproeving er niet in slaagt ons verlangen te doven naar de vervulling van ons bestaan.

Ochtendgebeden week 36 (1 t/m 7 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 1 september

Lezing: Baruch 4:36-37

[36] Jeruzalem, richt je blik naar het oosten, zie welke vreugde God je brengt:

[37] kijk, daar komen je kinderen, die je moest laten gaan! Uit alle windstreken bijeengeroepen door de Heilige komen ze, zich verheugend over Gods macht.

Overdenking

Niets zet zich zo in het geheugen vast als vernederingen en verwondingen uit het verleden. Daardoor blijft vaak achterdocht hangen, soms generaties lang. De vergeving van het evangelie maakt het mogelijk deze pijnlijke herinneringen te overstijgen. Behoren wij tot degenen die alles op alles weten te zetten om een dam op te werpen tegen argwaan en wantrouwen van vroeger en nu?

Dinsdag 2 september

Lezing: Rechters 5:31

[31] HEER, laat zo al uw vijanden ten onder gaan, en maak wie U liefhebben onstuitbaar als de opgaande zon.' Veertig jaar had het land rust.

Overdenking

Barmhartige God, geef dat wij ons op u verlaten in stilte en liefde. Zo'n vertrouwen ligt niet in de lijn van onze menselijke aard. Maar u opent in ons de weg die leidt naar hoop die ons als een helder licht toestraalt.

Woensdag 3 september

Lezing: Wijsheid 7:7-10

[7] Dus bad ik om inzicht, en het werd mij gegeven; ik heb gesmeekt, en ik ontving de geest van de wijsheid. [8] Ik verkoos wijsheid boven scepters en tronen, rijkdom viel bij haar in het niet. [9] Ze was voor mij onvergelijkbaar met de kostbaarste edelsteen; naast haar waren bergen goud niet meer dan een hoopje zand, en met haar vergeleken was zilver maar slijk. [10] Ik beminde haar meer dan gezondheid en schoonheid, ik verkoos haar boven het licht, want ze schitterde zonder ophouden.

Overdenking

Ons leven is niet onderworpen aan toeval of onvermijdelijk noodlot. Integendeel! Ons leven krijgt betekenis wanneer het vooral een levend antwoord is op de roepstem van God.

Donderdag 4 september

Lezing: Lucas 11:33-36

[33] Wie een lamp aansteekt, zet hem niet weg in een donkere nis of onder een korenmaat, maar plaatst hem op de standaard, zodat iedereen die binnenkomt het licht ziet. [34] Het oog is de lamp van het lichaam. Als je oog helder is, is je hele lichaam verlicht. Maar als het troebel is, verkeert je lichaam in duisternis. [35] Let dus op of het licht dat in je is, niet verduisterd is. [36] Als je hele lichaam verlicht is, zonder dat ook maar een deel in duisternis verkeert, dan is het zo licht als wanneer een lamp je met zijn stralen verlicht.'

Overdenking

De heilige Geest is sterk genoeg om een jawoord voor heel het leven te ondersteunen. Heeft hij al niet in de mens een verlangen naar eeuwigheid en oneindigheid gelegd? In de heilige Geest is het op elke leeftijd mogelijk nieuwe bezieling te vinden en te zeggen: "Wees standvastig van hart, ga verder op de weg!"

Vrijdag 5 september

Lezing: 1 Johannes 1:8-2:2

[8] Als we zeggen dat we de zonde niet kennen, misleiden we onszelf en is de waarheid niet in ons. [9] Belijden we onze zonden, dan zal Hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van al het onrecht dat wij bedrijven. [10] Als we zeggen dat we nooit gezondigd hebben, maken we Hem tot een leugenaar en is zijn woord niet in ons.

[1] Kinderen, ik schrijf u dit opdat u niet zondigt. Maar mocht een van u zondigen, dan hebben wij een pleitbezorger bij de Vader: Jezus Christus, de rechtvaardige. [2] Hij is het die verzoening brengt voor onze zonden, en niet alleen voor die van ons, maar voor de zonden van de hele wereld.

Overdenking

Veel westerse christenen voelen zich sterk verbonden met hun geloofsgenoten in het Oosten, enerzijds vanwege alle beproevingen die zij hebben doorgemaakt, anderzijds omdat zij bij hen zo duidelijk een gave van verbondenheid merken. Een oosters-

orthodoxe bisschop, metropoliet Nikodiem, uit Sint-Petersburg, is daarvan een sprekend voorbeeld voor ons. Hij kwam al in 1962 naar Taizé met de hoop op verbondenheid diep in zijn hart. Hij maakte ons duidelijk dat het geheim van de oosters-orthodoxe ziel voor alles in het gebed, het contemplatieve gebed, te vinden is.

Goedheid van hart is voor vele oosters-orthodoxen een vitale werkelijkheid. Ze vertrouwen in de heilige Geest. De opstanding staat voor hen centraal; zo sterken zij ons in het wezenlijke van het geloof. In Taizé proberen wij open te staan voor jongeren uit Rusland, Wit-Rusland, Oekraïne, Griekenland, Roemenië, Servië en Bulgarije.

Zaterdag 6 september

Lezing: Psalmen 19

[1] Voor de koorleider. Een psalm van David.

[2] De hemel verhaalt van Gods majesteit, het uitspansel roemt het werk van zijn handen,

[3] de dag zegt het voort aan de dag die komt, de nacht vertelt het door aan de volgende nacht.

[4] Toch wordt er niets gezegd, geen woord gehoord, het is een spraak zonder klank.

[5] Over heel de aarde gaat hun stem, tot aan het einde van de wereld hun taal. Daar heeft Hij een tent opgeslagen voor de zon:

[6] een jonge bruidegom die het bruidsbed verlaat, een held die juichend voortsnel op zijn weg.

[7] Aan het ene einde van de hemel komt hij op, aan het andere einde voltooit hij zijn loop, niets blijft voor zijn gloed verborgen.

[8] De wet van de HEER is volmaakt: levenskracht voor de mens. De richtlijn van de HEER is betrouwbaar: wijsheid voor de eenvoudige.

[9] De bevelen van de HEER zijn eenduidig: vreugde voor het hart. Het gebod van de HEER is helder: licht voor de ogen.

[10] Het ontzag voor de HEER is zuiver, houdt stand, voor altijd. De voorschriften van de HEER zijn waarachtig, rechtvaardig, geheel en al.

[11] Ze zijn begeerlijker dan goud, dan fijn goud in overvloed, en zoeter dan honing, dan honing vers uit de raat.

[12] Uw dienaar laat zich erdoor gezeggen, wie ze opvolgt wordt rijk beloond.

[13] Maar wie kan al zijn fouten kennen? Spreek mij vrij van verborgen zonden.

[14] Bescherm mij, uw dienaar, en laat hoogmoed niet over mij heersen, dan zal ik volmaakt zijn en bevrijd van grote zonde.

[15] Laten de woorden van mijn mond U behagen, de overpeinzingen van mijn hart U bekoren, HEER, mijn rots, mijn bevrijder.

Overdenking

Jezus, vreugde van ons hart, als in ons het verlangen opkomt om te doen wat u van ons verwacht, begrijpen wij dat u ons vraagt om lief te hebben, zoals u ons liefheeft.

Zondag 7 september

Lezing: Wijsheid 9:13-18

[13] Welke mens kent Gods bedoeling? Wie kan doorgronden wat de Heer wil? [14] Armzalig is het denken van sterfelijke mensen, wisselvallig zijn onze overwegingen. [15] Ons vergankelijke lichaam drukt zwaar op de ziel, de aardse tent is een last voor de geest die rijk aan gedachten is. [16] En als we al nauwelijks kunnen bevatten wat er op aarde omgaat, en zelfs moeite hebben om te ontdekken wat onder handbereik is, wie kan dan doorgronden wat er in de hemel is? [17] Wie kan uw bedoelingen kennen als U niet zelf wijsheid schenkt en uw heilige geest naar beneden zendt?' [18] Zo is het gegaan: de mensen op aarde werden op het rechte spoor geleid en ontvingen onderricht over wat U, Heer, goed vindt. De wijsheid heeft hen gered.

Overdenking

Heilige Geest, aanwezigheid van eeuwige Wijsheid in ons leven, open in ons wat gesloten is, zodat we kunnen horen wat u vandaag tegen ons wilt zeggen. En beetje bij beetje helpt u ons te begrijpen dat het doen van Gods wil geen verplichting is die ons wordt opgelegd, maar dat het betekent dat we worden wat we in het hart van ons hart zijn.

Ochtendgebeden week 37 (8 t/m 14 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 8 september

Lezing: Matteüs 1:18-23

[18] De afkomst van Jezus Christus was als volgt. Toen zijn moeder Maria al was uitgehuwelijkt aan Jozef maar nog niet bij hem woonde, bleek ze zwanger te zijn door de heilige Geest. [19] Haar man Jozef, die een rechtschapen mens was, wilde haar niet in opspraak brengen en dacht erover haar in stilte te verstoten. [20] Toen hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer, die zei: 'Jozef, zoon van David, wees niet bang je vrouw Maria bij je te nemen, want het kind dat ze draagt is verwekt door de heilige Geest. [21] Ze zal een zoon baren. Geef Hem de naam Jezus,

want Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden.’ [22] Dit alles is gebeurd omdat in vervulling moest gaan wat bij monde van de profeet door de Heer is gezegd: [23] ‘De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven,’ wat in onze taal betekent: ‘God is met ons’.

Overdenking

God met ons, Jezus geboren uit Maria, uw komst toont ons het gelaat van de eeuwige Schepper. We zijn dorstig naar uw aanwezigheid. Maak ons klaar om u met een eenvoudig hart te verwelkomen en, net als Maria, u aan de wereld aan te bieden, zodat alle mensen mogen weten dat ze geliefd zijn met een liefde die nooit zal eindigen.

Dinsdag 9 september

Lezing: Johannes 10:1-10

[1] Werkelijk, Ik verzeker u, wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur maar ergens anders naar binnen klimt, is een dief of een rover. [2] Wie door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen. [3] Voor hem doet de bewaker open. De schapen luisteren naar zijn stem, hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. [4] Wanneer hij al zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt hij voor ze uit en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen. [5] Iemand anders volgen ze niet, ze lopen juist van hem weg omdat ze de stem van een vreemde niet kennen.’ [6] Jezus vertelde hun deze gelijkenis, maar ze begrepen niet wat Hij bedoelde. [7] Daarom vervolgde Hij: ‘Werkelijk, Ik verzeker u, Ik ben de deur voor de schapen. [8] Zij die vóór Mij kwamen waren allemaal dieven en rovers, maar naar hen hebben de schapen niet geluisterd. [9] Ik ben de deur: wanneer iemand door Mij binnenkomt zal hij gered worden; hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. [10] Een dief komt alleen om te roven, te slachten en te vernietigen, maar Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.

Overdenking

Bidden zet je hart onbeperkt open naar anderen. God, Christus, en de heilige Geest zijn realiteiten zonder begin noch einde. En onmeetbaar. De heilige Geest vervult het universum.

Woensdag 10 september

Lezing: Daniël 7:9-14

[9] Ik zag dat er tronen werden neergezet en dat er een oude wijze plaatsnam. Zijn kleed was wit als sneeuw, zijn hoofdhaar als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen, de wielen uit laaiend vuur. [10] Een rivier van vuur welde op en

stroomde voor Hem uit. Duizend maal duizenden dienden Hem, tienduizend maal tienduizenden stonden voor Hem. Het hof nam plaats en de boeken werden geopend. [11] Ik zag hoe het dier werd gedood vanwege de grootspraak van de hoorn, ik zag hoe zijn lichaam werd vernietigd en aan de vlammen werd prijsgegeven. [12] De andere dieren werd wel hun macht ontnomen, maar hun werd nog enige tijd van leven gegund. [13] In mijn nachtelijk visioen zag ik dat er met de wolken van de hemel iemand kwam die eruitzag als een mens. Hij naderde de oude wijze en werd voor Hem geleid. [14] Hem werden macht, eer en het koningschap verleend, en alle volken en naties, welke taal zij ook spraken, dienden hem. Zijn heerschappij was een eeuwige heerschappij, die nooit ten einde zou komen, zijn koningschap zou nooit te gronde gaan.

Overdenking

Heilige Geest, innerlijk licht, u verlicht de dagen waarop we gelukkig zijn en de momenten in ons leven waarop we het moeilijk hebben. U blijft in ons aanwezig, ook op momenten dat we dat niet meer zo helder in de gaten hebben.

Donderdag 11 september

Lezing: Lucas 19:1-10

[1] Jezus ging Jericho in en trok door de stad. [2] Er was daar een man die Zacheüs heette. Deze Zacheüs was hoofdtollenaar, en hij was erg rijk. [3] Hij wilde Jezus zien, om te weten te komen wat voor iemand het was, maar dat lukte hem niet vanwege de menigte, want hij was klein van stuk. [4] Daarom liep hij snel vooruit en klom in een vijgenboom om Jezus te kunnen zien wanneer Hij voorbijkwam. [5] Toen Jezus daarlangs kwam, keek Hij naar boven en zei: 'Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet ik in uw huis verblijven.' [6] Zacheüs kwam meteen naar beneden en ontving Jezus vol vreugde bij zich thuis. [7] Allen die dit zagen, zeiden morrend tegen elkaar: 'Hij is het huis van een zondig mens binnengegaan om onderdak te vinden voor de nacht.' [8] Maar Zacheüs was gaan staan en zei tegen de Heer: 'Luister, Heer, de helft van mijn bezittingen zal ik aan de armen geven, en als ik iemand iets heb afgeperst, zal ik het viervoudig vergoeden.' [9] Jezus antwoordde: 'Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen, want ook deze man is een zoon van Abraham. [10] De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.'

Overdenking

Als een naaste komt te overlijden, dan kun je zo op de proef gesteld worden dat je het niet meer ziet zitten. Om het vertrouwen van het geloof en innerlijke vrede terug te vinden, zou je moeten proberen geduld met jezelf te hebben. Christus zendt degenen die troost nodig hebben, de Trooster, de heilige Geest. Het grote verdriet bij een

afscheid kan veranderen in een mysterieuze verbondenheid waar de mens niet buiten kan.

Vrijdag 12 september

Lezing: Romeinen 14:13-19

[13] Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen. In plaats daarvan moet u zich voornemen uw broeder en zuster niet te laten struikelen of ten val te brengen. [14] De Heer Jezus geeft mij de vaste overtuiging dat niets op zichzelf onrein is; iets is alleen onrein voor wie het als onrein beschouwt. [15] Als u dus uw broeder of zuster in verlegenheid brengt door wat u eet, handelt u niet langer overeenkomstig de liefde. Laat hen voor wie Christus gestorven is niet verloren gaan door het voedsel dat u eet. [16] Breng het goede dat God u schenkt geen schade toe, [17] want het koninkrijk van God is geen zaak van eten en drinken, maar van gerechtigheid, vrede en vreugde door de heilige Geest. [18] Wie Christus zo dient, is God welgevallig en bij de mensen geacht. [19] Laten we daarom streven naar wat de vrede bevordert en naar wat opbouwend is voor elkaar.

Overdenking

Een beschouwende blik op God gericht, rukt je los uit de grijze eentonigheid van alledag. Zo'n blik, die helemaal doordrongen is van het evangelie, kan ook de vele schatten waarnemen die opgeslagen liggen in een hart dat oneindige goedheid uitstraalt.

Zaterdag 13 september

Lezing: Kolossenzen 2:1-5

[1] Ik wil dat u weet hoe zwaar de strijd is die ik voor u en de gelovigen in Laodicea voer, en voor alle andere gelovigen die mij nog nooit in levenden lijve hebben gezien. [2] Zo wil ik hen bemoedigen en hen in liefde bijeenhouden, opdat ze tot de volle rijkdom van allesomvattend inzicht komen, tot de kennis van Gods geheim: Christus, [3] in wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen liggen. [4] Dit alles schrijf ik opdat niemand u met fraaie redeneringen op een dwaalspoor brengt. [5] Want hoewel ik lijfelijk niet aanwezig ben, ben ik in de geest wel bij u, en ik zie met vreugde hoe hecht u met elkaar verbonden bent en hoe onwrikbaar uw geloof in Christus is.

Overdenking

Er waren periodes in de geschiedenis waarin sommige christenen bijzondere aandacht schonken aan het samen delen. In de vierde eeuw schreef Johannes Chrysostomos: "Ruzies en oorlogen breken uit omdat sommigen zich proberen toe te eigenen wat aan

allen toebehoort. Het is alsof de natuur verontwaardigd is over mensen die met kille woorden ‘van jou’ en ‘van mij’ scheiden wat God tot eenheid bracht.”

Zondag 14 september

Lezing: Lucas 15:11-32

[11] Vervolgens zei Hij: ‘Iemand had twee zonen. [12] De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. [13] Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. [14] Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. [15] Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. [16] Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. [17] Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. [18] Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, [19] ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.” [20] Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem. [21] “Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” [22] Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. [23] Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, [24] want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren. [25] De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. [26] Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. [27] De knecht zei tegen hem: “Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen.” [28] Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. [29] Hij zei tegen zijn vader: “Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. [30] Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.” [31] Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. [32] We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.”

Overdenking

Barmhartige God, waarom zouden wij ons zorgen maken als het soms moeilijk is om u ons vertrouwen te schenken? Er gewoon zijn, in uw aanwezigheid, in stilte, is al een gebed. En u begrijpt alles van ons. Zelfs een zucht die je slaakt, kan al gebed zijn.

Ochtendgebeden week 38 (15 t/m 21 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 15 september

Lezing: 2 Samuel 22:1-20

- [1] Dit zijn de woorden van het lied dat David voor de HEER aanhief toen de HEER hem aan de greep van zijn vijanden had ontrukkt, ook aan die van Saul.
- [2] Hij zei: 'HEER, mijn rots, mijn vesting, mijn bevrijder,
- [3] God, mijn steenrots, bij U kan ik schuilen, mijn schild, kracht die mij redt, mijn burcht, mijn toevlucht, mijn redder, U redt mij van het geweld.
- [4] Ik roep: "Geloofd zij de HEER," want ik ben van mijn vijanden verlost.
- [5] Mij omsloten de golven van de dood, de kolkende afgrond joeg mij angst aan,
- [6] de banden van het dodenrijk omklemden mij, op mijn weg lagen de valstrikken van de dood.
- [7] In mijn nood riep ik tot de HEER, ik riep mijn God om hulp, en in zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn geroep klonk in zijn oren.
- [8] Toen schudde en schokte de aarde, de hemel trilde op zijn grondvesten, ze beefden omdat Hij vlamde van woede,
- [9] rook steeg op uit zijn neus, verterend vuur kwam uit zijn mond, Hij spuwde hete as.
- [10] Hij schoof de hemel open en daalde af, duisternis onder zijn voeten,
- [11] Hij besteeg de cherub en vloog – daar verscheen Hij op vleugels van de wind.
- [12] Hij maakte van het donker een tent om zich heen, een waaier van water, dichte wolken.
- [13] Een vuurgloed ging voor Hem uit en verbrandde alles tot gloeiende as.
- [14] De donder van de HEER klonk uit de hemel, de Allerhoogste verhief zijn stem.
- [15] Hij schoot pijlen en sloeg de vijanden uiteen, met zijn bliksem verdreef Hij hen.
- [16] De beddingen van de zee werden zichtbaar, de grondvesten van de wereld kwamen bloot onder de dreigende blik van de HEER, door de briesende adem uit zijn neus.

- [17] Hij bood hulp van omhoog, greep mij vast en trok mij op uit de woeste wateren,
[18] ontrukte mij aan mijn machtige vijand, aan mijn haters, die sterker waren dan ik.
[19] Op de dag van mijn ondergang vielen zij aan, maar de HEER was mijn steun.
[20] Hij leidde mij uit de nood en gaf mij ruimte, bevrijdde mij, omdat Hij mij liefhad.

Overdenking

Als er in de kinderjaren geen enkele aanzet tot geloof is gegeven, blijft er een leegte. Wie zal het geloof van een kind of een jongere helpen openstellen voor het vertrouwen in Christus? Met een kind voor een icoon knielen, in stilte bidden... en het kind kan zich openen voor het mysterie van God. Een geloofsintuïtie kan nog zo onbeduidend zijn of zelfs vergeten, later in het leven kan hij vaak weer tevoorschijn komen.

Dinsdag 16 september

Lezing: Handelingen 10:1-35

- [1] Een van de inwoners van Caesarea was een centurio van de Italiaanse cohort, die Cornelius heette. [2] Hij was een vroom man die, samen met zijn huisgenoten, God vereerde. Hij gaf uit barmhartigheid veel geld aan het volk en bad veelvuldig tot God. [3] Op een dag kreeg hij omstreeks het negende uur een visioen, waarin hij duidelijk zag hoe een engel van God zijn huis binnenkwam. Hij hoorde hem zeggen: 'Cornelius!' [4] Hij staarde de engel verschrikt aan en vroeg: 'Wat is er, heer?' De engel antwoordde: 'Je gebeden en giften zijn door God opgemerkt. [5] Stuur daarom een paar van je mannen naar Joppe om een zekere Simon te halen, die ook wel Petrus wordt genoemd. [6] Hij verblijft bij een leerlooier die eveneens Simon heet en in een huis aan zee woont.' [7] Toen de engel die met hem had gesproken was weggegaan, liet Cornelius twee dienaren bij zich komen en een vrome soldaat uit zijn gevolg. [8] Nadat hij had uitgelegd waar het om ging, stuurde hij hen naar Joppe.
- [9] De volgende dag, nog voordat de afgezanten van Cornelius in Joppe waren aangekomen, ging Petrus omstreeks het middaguur naar het dak van het huis om daar te bidden. [10] Maar hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl er eten voor hem werd klaargemaakt, werd hij gegrepen door een visioen. [11] Hij zag hoe vanuit de geopende hemel een voorwerp dat op een groot linnen kleed leek aan vier punten op de aarde werd neergelaten. [12] Op het kleed bevonden zich alle lopende en kruipende dieren van de aarde en alle vogels van de hemel. [13] Hij hoorde een stem zeggen: 'Ga je gang, Petrus, slacht en eet.' [14] Maar Petrus antwoordde: 'Nee, Heer, in geen geval, want ik heb nog nooit iets gegeten dat verwerpelijk of onrein is.' [15] En voor de tweede maal hoorde hij de stem: 'Wat God rein heeft verklaard, zul jij niet als verwerpelijk beschouwen.' [16] Tot driemaal toe hoorde hij de stem, en direct daarna werd het voorwerp weer in de hemel opgenomen. [17] Petrus vroeg zich verbijsterd af wat de betekenis kon zijn van het visioen dat hij had gezien. Juist op dat moment arriveerden

de afgezanten van Cornelius bij de poort, nadat ze overal navraag hadden gedaan naar het huis van Simon. [18] Ze trokken door geroep de aandacht van de bewoners en vroegen of Simon Petrus in dit huis verbleef. [19] Terwijl Petrus nog nadacht over het visioen, zei de Geest tegen hem: 'Er zijn hier drie mannen die naar je op zoek zijn. [20] Ga meteen naar beneden en ga zonder aarzelen met hen mee, want Ik heb hen gezonden.' [21] Petrus ging naar beneden en zei tegen de mannen: 'Ik ben degene die u zoekt. Wat is de reden van uw komst?' [22] Ze antwoordden: 'Cornelius, een centurio, een rechtvaardig man die God vereert en bij het hele Joodse volk in aanzien staat, heeft van een heilige engel opdracht gekregen u naar zijn huis te laten komen om te luisteren naar wat u te zeggen hebt.' [23] Daarop nodigde Petrus de mannen uit om binnen te komen en bood hun onderdak. De volgende dag ging hij samen met hen op weg, en enkele gelovigen uit Joppe gingen met hem mee. [24] Een dag later kwam hij in Caesarea aan, waar hij werd opgewacht door Cornelius, die zijn familieleden en zijn naaste vrienden bijeen had geroepen. [25] Toen Petrus het huis wilde binnengaan, kwam Cornelius hem tegemoet, en hij wierp zich in aanbidding neer aan zijn voeten. [26] Maar Petrus hielp hem overeind en zei: 'Sta op. Ik ben ook maar een mens.' [27] Al pratend met Cornelius ging hij naar binnen, waar hij een groot aantal mensen aantrof. [28] Hij zei tegen hen: 'U weet dat het Joden verboden is met niet-Joden om te gaan en dat ze niet bij hen aan huis mogen komen, maar God heeft me duidelijk gemaakt dat ik geen enkel mens als verwerpelijk of onrein mag beschouwen. [29] Daarom heb ik me niet verzet toen ik naar u toe werd gestuurd. Mag ik weten waarom u mij hebt laten komen?' [30] Cornelius antwoordde: 'Vier dagen geleden zei ik op hetzelfde tijdstip in mijn huis het namiddaggebed toen er opeens een man in een stralend gewaad voor me stond, [31] die me als volgt toesprak: "Cornelius, je gebed is verhoord en God heeft je giften van barmhartigheid aanvaard. [32] Stuur daarom iemand naar Joppe om Simon, die ook Petrus genoemd wordt, te laten komen; hij verblijft bij Simon, de leerlooier, in een huis aan zee." [33] Ik heb meteen een paar mannen naar u toe gestuurd, en het is goed dat u gekomen bent. We zijn hier ten overstaan van God bijeen om te luisteren naar alles wat u door de Heer is opgedragen.' [34] Daarop nam Petrus het woord en zei: 'Nu begrijp ik pas goed dat God geen onderscheid maakt tussen mensen, [35] maar zich het lot aantrekt van iedereen, uit welk volk dan ook, die Hem vereert en rechtvaardig handelt.'

Overdenking

Als wij ons steeds weer de oproep van Christus herinneren, zal ons leven dan in het teken staan van het antwoord dat we geven op iets wonderlijks dat ons overkomt?

Woensdag 17 september

Lezing: Matteüs 11:25-27

[25] In die tijd zei Jezus ook: 'Ik loof U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden, maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld. [26] Ja, Vader, zo heeft het U behaagd. [27] Alles is Mij toevertrouwd door mijn Vader. Niemand kent de Zoon behalve de Vader, en niemand kent de Vader behalve de Zoon, en iedereen aan wie de Zoon het wil openbaren.

Overdenking

Als een gevoel van ontmoediging zo zwaar op je neerdrukt, dat je Christus in de steek laat, probeer dan snel de oase te bereiken diep in je hart, waar God je zeer nabij is en waar God alom aanwezig is.

Donderdag 18 september

Lezing: 1 Samuel 16:1-13

[1] De HEER vroeg aan Samuel: 'Hoe lang blijf je nog treuren om Saul, die Ik als koning van Israël verworpen heb? Kom, vul je hoorn met olie en ga voor Mij naar Isaï in Betlehem, want een van zijn zonen heb Ik als koning uitgekozen.' [2] 'Hoe kan ik dat nu doen?' wierp Samuel tegen. 'Saul zal me vermoorden als hij het hoort.' De HEER antwoordde: 'Neem een jonge koe mee en zeg dat je bent gekomen om de HEER een offer te brengen. [3] Nodig Isaï uit voor het offermaal, dan zal Ik je laten weten wat je doen moet. Wie Ik je aanwijs, die moet je voor Mij zalven.' [4] Samuel deed wat de HEER had gezegd. Toen hij in Betlehem aankwam, kwamen de oudsten van de stad hem geschrokken tegemoet en vroegen: 'Uw komst is toch geen slecht teken?' [5] 'Wees gerust,' antwoordde Samuel. 'Ik ben gekomen om de HEER een offer te brengen. Reinig u en neem met mij deel aan het offermaal.' Ook Isaï en zijn zonen nodigde hij uit, en aan hen voltrok hij persoonlijk de reiniging. [6] Bij hun aankomst viel zijn oog meteen op Eliab, en hij zei bij zichzelf: Hij die daar klaarstaat is vast en zeker degene die de HEER wil zalven. [7] Maar de HEER zei tegen Samuel: 'Ga niet af op zijn voorkomen en zijn rijzige gestalte. Ik heb hem afgewezen. Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart.' [8] Toen riep Isaï Abinadab en stelde hem aan Samuel voor, maar die zei: 'Ook hem heeft de HEER niet gekozen.' [9] Isaï stelde Samma voor, maar weer zei Samuel: 'Ook hem heeft de HEER niet gekozen.' [10] Zo stelde Isaï zijn zeven zonen aan Samuel voor, maar telkens zei Samuel dat dit niet degene was die de HEER gekozen had. [11] 'Zijn dit alle zonen die u hebt?' vroeg hij. 'Nee,' antwoordde Isaï, 'de jongste is er niet bij, die hoedt de schapen en de geiten.' Toen zei Samuel tegen Isaï: 'Laat hem hier komen. We beginnen niet aan de maaltijd voordat hij er is.' [12] Isaï liet hem halen. Het was een knappe jongen met rossig haar en sprekende ogen. En de HEER zei: 'Hem moet je

zalven. Hij is het.' [13] Samuel nam de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Van toen af aan was David doordrongen van de geest van de HEER. Daarna vertrok Samuel weer naar Rama.

Overdenking

Christus, u bent één en al mededogen, tegen u durven we alles te zeggen. Help ons om met u soms weer de toon te vinden van toen we kind waren.

Vrijdag 19 september

Lezing: Romeinen 8:26-27

[26] En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten. [27] God, die ons hart doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen, want de Geest pleit voor de heiligen overeenkomstig Gods wil.

Overdenking

Op een dag zegende Christus vijf broden en verdeelde ze zonder onderscheid aan alle aanwezigen. Uit een ver verleden komt daaruit dit gebaar van gastvrijheid voort: gezegend brood uitreiken aan allen, gelovigen en niet gelovigen, die om verschillende redenen de Eucharistie niet ontvangen. De orthodoxe kerken hebben als eerste hier een begin mee gemaakt.

Zaterdag 20 september

Lezing: 1 Tessalonicenzen 3:12-13

[12] Moge de Heer uw liefde voor elkaar en ieder ander groter maken, zodat uw liefde even overvloedig wordt als onze liefde voor u. [13] Moge de Heer u door die liefde kracht geven, zodat u zuiver en heilig voor onze God en Vader zult staan wanneer onze Heer Jezus komt met al zijn heiligen. Amen.

Overdenking

Wanneer de gemeenschap die de kerk is, helder en duidelijk zegt waar ze voor staat, liefde en vergeving uitstraalt, dan laat ze zien wat er in het evangelie opgetekend staat en dan zal dit overkomen als het voorjaarsgevoel van een nieuwe lente. Zullen wij spoedig een lente van de Kerk ingaan?

Zondag 21 september

Lezing: Lucas 16:1-13

[1] Hij richtte zich ook tot zijn leerlingen: 'Er was eens een rijke man die een rentmeester had en te horen kreeg dat de rentmeester zijn eigendommen verkwistte. [2] De rijke man riep de rentmeester bij zich en zei tegen hem: "Wat hoor ik over jou? Leg verantwoording af van je beheer, want je kunt niet langer rentmeester blijven." [3] Toen zei de rentmeester bij zichzelf: Wat moet ik doen nu mijn heer mij het beheer afneemt? Werken op het land kan ik niet, en voor bedelen schaam ik me. [4] Maar ik weet al wat ik moet doen om ervoor te zorgen dat de mensen, wanneer ik van mijn beheerderstaak ben ontheven, mij bij hen thuis ontvangen. [5] Een voor een riep hij de schuldenaars van zijn heer bij zich. De eerste vroeg hij: "Hoeveel bent u mijn heer schuldig?" [6] "Honderd vaten olijfolie," antwoordde de schuldenaar. De rentmeester zei tegen hem: "Hier is uw schuldbewijs, ga zitten en maak er gauw vijftig van." [7] Daarna vroeg hij aan de volgende schuldenaar: "En u, hoeveel bent u schuldig?" "Honderd balen graan," luidde het antwoord. De rentmeester zei: "Hier is uw schuldbewijs, maak er tachtig van." [8] En de heer prees de oneerlijke rentmeester omdat hij slim had gehandeld. De kinderen van deze wereld gaan immers slimmer met elkaar om dan de kinderen van het licht. [9] Ook Ik zeg jullie: maak vrienden met behulp van de valse mammon, opdat jullie in de eeuwige tenten worden opgenomen wanneer de mammon er niet meer is. [10] Wie betrouwbaar is in het geringste, is ook betrouwbaar als het om veel gaat, en wie oneerlijk is in het geringste, is ook oneerlijk als het om veel gaat. [11] Als jullie onbetrouwbaar blijken in de omgang met de valse mammon, wie zal jullie dan werkelijk belangrijke dingen toevertrouwen? [12] En als jullie onbetrouwbaar blijken met wat een ander toebehoort, wie zal jullie dan geven wat jullie zelf toekomt? [13] Geen enkele knecht kan twee heren dienen: hij zal de eerste haten en de tweede liefhebben, of hij zal juist toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten. Jullie kunnen niet God dienen én de mammon.'

Overdenking

Talrijk zijn de mensen die hun leven in dienst stellen van hun medemens. Zij benaderen zo de heiligheid van Christus. Zij hebben het woord gehoord dat Jezus tot iedereen richt: "Kom, volg mij!"

Ochtendgebeden week 39 (22 t/m 28 september)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 22 september

Lezing: 2 Petrus 1:5-8

[5] Span daarom al uw krachten in om uw geloof te verrijken met deugdzaamheid, uw deugdzaamheid met kennis, [6] uw kennis met zelfbeheersing, uw zelfbeheersing met volharding, uw volharding met vroomheid, [7] uw vroomheid met liefde voor uw broeders en zusters, en uw liefde voor uw broeders en zusters met liefde voor allen. [8] Als u deze eigenschappen in overvloed bezit, is uw kennis van onze Heer Jezus Christus niet nutteloos maar vruchtbaar.

Overdenking

God van alle eeuwigheid, open in ons de deuren van barmhartigheid. En wij begrijpen dat de wil van uw liefde geen wet is, die in stenen tafelen gebeiteld staat. Uw wil is liefde in ons hart die zich concreet inzet voor de medemens die deze liefde nodig heeft.

Dinsdag 23 september

Lezing: Matteüs 21:28-31

[28] Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij zei tegen de een: "Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk." [29] De zoon antwoordde: "Ik wil niet," maar later bedacht hij zich en ging alsnog. [30] Tegen de ander zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: "Ja, vader," maar ging niet. [31] Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?' Ze zeiden: 'De eerste.' Daarop zei Jezus: 'Ik verzeker u: de tollenaars en de hoeren zullen het koninkrijk van God eerder binnengaan dan u.'

Overdenking

Dikwijls wordt ons de vraag gesteld: waarom ziet men zoveel jongeren in Taizé? Wat moeten wij daarop antwoorden? Wij hadden het niet verwacht. De jaren gaan voorbij en de verbazing blijft. Langzamerhand zijn we gaan begrijpen dat het van wezenlijk belang is met de nieuwe generaties een band van wederzijds vertrouwen te bewaren. Wij wilden dat deze jongeren zoveel vertrouwen zouden ontwikkelen dat ze dit ook gingen uitstralen. Vertrouwen is een hefboom om te ontsnappen uit de crisis van tegenwoordig die is ontstaan uit het verlies van vertrouwen in de mens.

Wij vragen ons wel eens af of onze ontvangst niet al te karig is, te armoedig is. Wij hebben ontdekt dat het mogelijk is om in grote eenvoud, hartelijkheid en met weinig middelen gastvrijheid volgens het evangelie te verwezenlijken. Terwijl we eerst dachten dat dit niet kon.

Woensdag 24 september

Lezing: Genesis 2:5-9

[5] groeide er op de aarde nog geen enkele struik en was er geen enkel gewas opgeschoten, want de HEER God had het nog niet laten regenen op de aarde, en er waren geen mensen om het land te bewerken; [6] wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevroede. [7] Toen maakte de HEER God de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen. [8] De HEER God legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en daarin plaatste Hij de mens die Hij had gemaakt. [9] Hij liet uit de aarde allerlei bomen opschieten die er aanlokkelijk uitzagen, met heerlijke vruchten. In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.

Overdenking

Anderen herkennen ons vertrouwen in God als wij daar uiting aan geven door ons leven volledig te geven voor God en anderen. Geloof wordt geloofwaardig en wordt vooral doorgegeven als wij laten zien dat wij vanuit het geloof leven.

Donderdag 25 september

Lezing: Romeinen 6:20-23

[20] Toen u nog slaven van de zonde was, was u niet gebonden aan de gerechtigheid. [21] Wat hebt u daarmee geoogst? Dingen waarvoor u zich nu schaamt, want ze leiden tot de dood. [22] Maar nu, bevrijd van de zonde en in dienst van God, oogst u een leven in heiligheid en uiteindelijk het eeuwige leven. [23] Het loon van de zonde is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.

Overdenking

Zouden er in ons diepe afgronden bestaan waar het onbekende en het onkenbare zich schuilhouden? Of een onbekend gebied waar ons schuldgevoel zijn voedingsbodem vindt? Niemand hoeft zich bedreigd te voelen door God. Integendeel, zijn vergeving waarmee hij ons leven overspoelt, geneest onze ziel.

Vrijdag 26 september

Lezing: Efeziërs 3:14-19

[14] Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, [15] die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde. [16] Moge Hij vanuit zijn rijke luister u

innerlijke kracht en sterkte schenken door zijn Geest, [17] zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. [18] Dan zult u met alle heiligen in staat zijn de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte te begrijpen, [19] ja de liefde van Christus te kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u geheel vervuld zult raken van de volheid van God.

Overdenking

Christus Jezus, u nodigt ons uit ons leven lang een roeping te volgen. Ook al kennen wij weinig van het evangelie, toch voelen we intuïtief aan dat u ons uitnodigt om u voor altijd bij ons toe te laten.

Zaterdag 27 september

Lezing: Johannes 17:1-11

[1] Nadat Jezus dit gezegd had, sloeg Hij zijn ogen op naar de hemel en zei: 'Vader, nu is de tijd gekomen, toon nu de grootheid van uw Zoon, dan zal de Zoon uw grootheid tonen. [2] Hij heeft van U macht over alle mensen ontvangen, de macht om iedereen die U aan Hem gegeven hebt het eeuwige leven te schenken. [3] Het eeuwige leven, dat is dat zij U kennen, de enige ware God, en Hem die U gezonden hebt, Jezus Christus. [4] Ik heb op aarde uw grootheid getoond door het werk te volbrengen dat U Mij opgedragen hebt. [5] Vader, verhef Mij nu tot uw majesteit, tot de grootheid die Ik bij U had voordat de wereld bestond. [6] Ik heb uw naam bekendgemaakt aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U, maar U hebt hen aan Mij gegeven. Ze hebben uw woord bewaard, [7] en nu begrijpen ze dat alles wat U Mij hebt gegeven, van U komt. [8] Ik heb de woorden die Ik van U ontvangen heb aan hen doorgegeven, zij hebben ze aanvaard en nu weten ze echt dat Ik van U gekomen ben, en ze geloven dat U Mij hebt gezonden. [9] Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven, omdat zij van U zijn [10] – alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij – en omdat in hen mijn grootheid zichtbaar geworden is. [11] Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn.

Overdenking

Christus Jezus, in het diepst van uw beproevingen hebt u zich in gebed tot uw Vader gewend. Ook wij zouden, als we geschokt zijn door de hardheid van het leven, graag een toevlucht bij Hem vinden. Zelfs als we niets van Gods aanwezigheid voelen, begrijpen we dat hij nooit is opgehouden van ons te houden. En dan begint ons hart weer te leven in de uitstraling van die liefde, die de weg van de eeuwigheid is.

Zondag 28 september

Lezing: 1 Timoteüs 6:11-16

[11] Maar jij, een dienaar van God, moet je hier verre van houden. Streef naar rechtvaardigheid, vroomheid, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid. [12] Strijd de goede strijd van het geloof, win het eeuwige leven waartoe je geroepen bent en waarvan je in aanwezigheid van velen zo'n krachtig getuigenis hebt afgelegd. [13] Ten overstaan van God, die alles in leven houdt, en Christus Jezus, die voor Pontius Pilatus een krachtig getuigenis heeft afgelegd, draag ik je op [14] je taak vlekkeloos en onberispelijk uit te voeren, totdat onze Heer Jezus Christus verschijnt [15] op de dag die is vastgesteld door de gelukzalige en enige heerser, de hoogste Heer en koning. [16] Hij alleen is onsterfelijk en Hij woont in een ontoegankelijk licht; geen mens heeft Hem ooit gezien of kan Hem zien. Aan Hem zij de eer en de eeuwige kracht. Amen.

Overdenking

Een christen die ruim zestienhonderd jaar geleden leefde, Augustinus, heeft enkele woorden nagelaten die de poorten van het evangelie wijd openzetten. Hij heeft een grote innerlijke strijd moeten leveren om tot God te komen. Als jongeman heeft hij er behoorlijk op los geleefd en later keek hij hier met grote spijt op terug. Hij heeft dit als pijnlijk ervaren. Hij was zo oprecht eerlijk met zichzelf dat hij bij tijden waarschijnlijk tot wanhoop raakte over zichzelf. Maar op een dag kon hij de volgende woorden neerschrijven: "Alleen al het verlangen naar God, is een uitdrukking van geloof."

Ochtendgebeden week 40 (29 september t/m 5 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 29 september

Lezing: Psalmen 5

[1] Voor de koorleider. Bij fluitspel. Een psalm van David.

[2] Hoor mijn woorden, HEER, sla acht op mijn klagen.

[3] Luister naar mijn hulpgeroep, mijn koning en mijn God, tot U richt ik mijn bede.

[4] In de morgen, HEER, hoort U mijn stem, in de morgen wend ik mij tot U en wacht.

[5] U bent een God die zich niet verheugt in het kwaad, bij U is de misdaad niet welkom.

[6] Gewetenlozen houden geen stand onder de blik van uw ogen. U haat allen die onrecht doen,

- [7] leugenaars richt U te gronde. U verafschuwt, HEER, wie bedriegt en bloed vergiet.
- [8] Maar ik mag door uw grote liefde uw huis binnengaan, van ontzag vervuld mij buigen naar uw heilige tempel.
- [9] Leid mij langs mijn belagers, HEER, door uw gerechtigheid, maak effen de weg die U mij wijst.
- [10] Onwaarheid komt uit hun mond, onheil huist in hun hart, een open graf is hun keel, gespleten is hun tong.
- [11] Laat hen boeten, God, laat hen in hun eigen valkuil lopen. Verstoot hen om hun grote wandaden, want ze zijn opstandig tegen U.
- [12] Er is vreugde bij allen die schuilen bij U, eeuwige jubel omdat U hen beschermt, wie uw naam beminnen juichen U toe!
- [13] U zegent de rechtvaardigen, HEER, als een schild beschut hen uw genade.

Overdenking

Zij die vanuit de eerste zaligspreekings leven, "Gelukkig de eenvoudigen van hart", krijgen van Christus het evangelie in al zijn helderheid aangereikt. En deze eenvoud van hart brengt heel spontaan een vreugde voort die rust geeft.

Dinsdag 30 september

Lezing: Marcus 13:24-32

- [24] Maar in de dagen na de verdrukking zal de zon verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, [25] de sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen wankelen. [26] Dan zal men de Mensenzoon zien komen op de wolken, bekleed met grote macht en luister. [27] Dan zal Hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeen te brengen, van het uiteinde van de aarde tot het uiteinde van de hemel.
- [28] Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. [29] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat Hij in aantocht is en heel dichtbij. [30] Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. [31] Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit. [32] Niemand weet wanneer die dag of dat moment zal aanbreken, de engelen in de hemel niet en de Zoon niet, alleen de Vader.

Overdenking

Christus Jezus, in het evangelie stelt u deze vraag: "Wie ben ik volgens jou?" U bent degene die ons zonder ophouden zoekt. In uw leven hier op aarde, heeft u zich tot in uw diepste ik laten raken door ons, mensen. U hilde om de dood van een mens voor

wie u genegenheid koesterde. En voor u, Christus, vindt liefde zijn hoogtepunt in de goedheid van hart.

Woensdag 1 oktober

Lezing: Filippenzen 2:1-4

[1] Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zoveel hartelijk medeleven, [2] maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. [3] Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. [4] Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander.

Overdenking

Ligt een eenvoudig gebed van weinig woorden niet binnen ieders bereik? De apostel Paulus was zich daarvan bewust. Hij schreef: "Wij weten niet hoe zij zouden moeten bidden, maar de Geest helpt ons in onze zwakheid en is biddend in ons aanwezig."

Donderdag 2 oktober

Lezing: Zacharia 12:10-13:1

[10] Het huis van David en de inwoners van Jeruzalem echter zal Ik vervullen met een geest van mededogen en inkeer. Ze zullen zich weer naar Mij wenden, en over degene die ze hebben doorstoken, zullen ze weeklagen als bij de rouw om een enig kind; hun verdriet zal zo bitter zijn als het verdriet om een eerstgeborene. [11] Op die dag zal de weeklacht in Jeruzalem even luid klinken als de weeklacht om Hadad-Rimmon in de vlakte van Megiddo. [12] Het hele land zal rouwen: de nakomelingen van David en die van Natan, [13] de nakomelingen van Levi en die van Simi, [14] en alle overige families, elke familie afzonderlijk en de vrouwen steeds afzonderlijk van de mannen.

[1] Op die dag zal er een bron ontspringen waarin de nakomelingen van David en de inwoners van Jeruzalem hun zonde en onreinheid kunnen afwassen.

Overdenking

Een gelijke mate van vertrouwen schenken aan alle volken op aarde, en niet aan slechts enkele, dat opent een weg van vrede. In elk volk vindt men wel een klein aantal krankzinnige personen die in staat zijn om, wanneer zij aan de macht komen, massa's anderen mee te slepen in het radarwerk van haat en oorlog. Van uiterst belang is dan ook om nooit landgenoten met de nek aan te kijken als een paar van hun leiders onwaarschijnlijke wreedheden in gang hebben gezet. Is dit wel genoeg bekend? Het

ene volk draagt niet méér schuld dan een ander; zoiets bestaat niet, noch nu, noch in de toekomst!

Vrijdag 3 oktober

Lezing: Romeinen 8:31-39

[31] Wat moeten wij hier verder over zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn? [32] Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons dan met Hem ook niet alles schenken? [33] Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. [34] Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt, zit aan de rechterhand van God en pleit voor ons. [35] Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard? [36] Er staat geschreven: 'Om U worden wij dag na dag gedood en afgevoerd als schapen voor de slacht.' [37] Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk dankzij Hem die ons zijn liefde heeft bewezen. [38] Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, [39] hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Overdenking

Jezus, vrede van ons hart, geef dat wij dragers van uw evangelie zijn daar waar het vertrouwen in het geloof aan het wankelen is gebracht. U helpt ons om de mensen nabij te zijn die door twijfel overmeesterd zijn.

Zaterdag 4 oktober

Lezing: Johannes 14:15-21

[15] Als je Mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. [16] Dan zal Ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: [17] de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, want ze ziet Hem niet en kent Hem niet. Jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn. [18] Ik laat jullie niet als wezen achter, Ik kom bij jullie terug. [19] Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar jullie zullen Mij wel zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven. [20] Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. [21] Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.'

Overdenking

Er zijn zoveel christenen die vrede willen brengen in de gemeenschap van liefde, die de Kerk is. Dit doen zij niet vanuit naïviteit, want ze beseffen goed dat de onderlinge verbondenheid soms aangetaste wordt door misbruik die ervan gemaakt wordt. Zij zoeken echter met heel hun hart naar stilte en liefde.

Zondag 5 oktober

Lezing: 2 Timoteüs 1:6-11

[6] Daarom spoor ik je aan het vuur brandend te houden van de gave die God je schonk toen ik je de handen oplegde. [7] God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid. [8] Schaam je er dus niet voor om van onze Heer te getuigen; schaam je ook niet voor mij, die omwille van Hem gevangenzit, maar deel in het lijden voor het evangelie, met de kracht die God je geeft. [9] Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak, niet op grond van onze daden, maar omdat Hij daartoe uit genade besloten had. Deze genade was ons al vóór alle tijden gegeven in Christus Jezus, [10] maar nu is ze bekend geworden doordat onze redder Christus Jezus is verschenen, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven heeft doen oplichten door het evangelie.

[11] Ik ben aangesteld als verkondiger, apostel en leraar van dit evangelie;

Overdenking

God van het leven, wij danken U voor de oproep om vanuit liefde te leven, want U bent het die ons het eerst hebt liefgehad. Wij willen door ons leven doorgeven wat we van U hebben begrepen. En wanneer we door de nauwe poort gaan, wanneer we het moeilijk vinden om door te gaan, help ons dan te drinken uit de bron van uw liefde. Daar zal uw zachte kracht ons steunen.

Ochtendgebeden week 41 (6 t/m 12 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 6 oktober

Lezing: Psalmen 27

[1] *Van David.* De HEER is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen? Bij de HEER is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn?

[2] Kwaadwilligen kwamen op mij af om mij levend te verslinden, mijn vijanden belaagden mij, maar zij struikelden, zij vielen.

[3] Al trok een leger tegen mij op, mijn hart zou onbevreesd zijn, al woedde er een oorlog tegen mij, nog zou ik mij veilig weten.

[4] Ik vraag aan de HEER één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de HEER alle dagen van mijn leven, om de liefde van de HEER te aanschouwen, Hem te ontmoeten in zijn tempel.

[5] Hij laat mij schuilen onder zijn dak op de dag van het kwaad, Hij verbergt mij veilig in zijn tent, Hij tilt mij hoog op een rots.

[6] Daarom heft zich mijn hoofd fier boven de vijanden rondom mij, ik wil offers brengen in zijn tent, Hem juichend offers brengen, ik wil zingen en spelen voor de HEER.

[7] Hoor mij, HEER, als ik tot U roep, wees genadig en antwoord mij.

[8] Mijn hart zegt U na: 'Zoek mijn nabijheid!' Uw nabijheid, HEER, wil ik zoeken,

[9] verberg uw gelaat niet voor mij, wijs uw dienaar niet af in uw toorn. U bent mij altijd tot hulp geweest, verstoot mij niet, verlaat mij niet, God, mijn behoud.

[10] Al verlaten mij vader en moeder, de HEER neemt mij liefdevol aan.

[11] Wijs mij uw weg, HEER, leid mij op een effen pad, bescherm mij tegen mijn vijanden,

[12] lever mij niet uit aan mijn belagers. Valse getuigen staan tegen mij op en dreigen met geweld.

[13] Mag ik niet verwachten de goedheid van de HEER te zien in het land van de levenden?

[14] Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de HEER.

Overdenking

De heilige Geest zal altijd aanwezig blijven in onze ziel: zelfs bij de dood blijft de verbondenheid met God voortbestaan. Weten dat God ons voor immer in zijn liefde welkom heet, wordt een bron van innerlijke rust en vertrouwen.

Dinsdag 7 oktober

Lezing: Jesaja 61:10-11

[10] Ik vind grote vreugde in de HEER, mijn hele wezen jubelt om mijn God. Hij deed mij het kleed van de redding aan, hulde mij in de mantel van de gerechtigheid, zoals een bruidegom een kroon opzet, zoals een bruid zich tooit met haar sieraden.

[11] Want zoals de aarde haar gewassen voortbrengt, zoals een tuin het gezaaide laat ontkiemen, zo laat God, de HEER, gerechtigheid ontkiemen en glorie voor het oog van alle volken.

Overdenking

God van het leven, U kent onze honger en dorst naar gerechtigheid. Zet door uw Heilige Geest ons verlangen om in daden en laat een rechtvaardig leven groeien op de plaatsen waar onschuldige mensen lijden. En dan zal uw gerechtigheid worden vermeerderd door lofprijzing.

Woensdag 8 oktober

Lezing: Lucas 10:38-42

[38] Toen ze verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. [39] Haar zus, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. [40] Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' [41] De Heer zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. [42] Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Overdenking

Christus Jezus, in uw Evangelie liet U zich verwelkomen in het huis van uw vrienden. De een diende, de ander luisterde. In een wereld waarin het zo gemakkelijk is om afgeleid te raken door onszelf met elkaar te vergelijken, help ons om ons altijd tot U te wenden om de weg te onderscheiden waartoe U ons roept. En dan is onze vreugde groot: het is in de gemeenschap met U, of het nu door te dienen of door te luisteren, dat ons hart rust vindt.

Donderdag 9 oktober

Lezing: Romeinen 1:8-17

[8] Allereerst dank ik door Jezus Christus mijn God voor u allen, omdat er in de hele wereld over uw geloof gesproken wordt. [9] God, die ik door de verkondiging van het evangelie over zijn Zoon vol overgave dien, is mijn getuige dat ik u onophoudelijk in mijn gebeden noem. [10] En altijd vraag ik dan of ik door Gods wil in de gelegenheid zal zijn om eindelijk naar u toe te komen. [11] Want ik verlang ernaar u te ontmoeten en u te laten delen in een geestelijke gave, om u te sterken, [12] of liever, om door elkaar bemoedigd te worden: ik door uw geloof en u door het mijne. [13] U moest eens weten, broeders en zusters, hoe vaak ik me heb voorgenomen naar u toe te komen, om net als bij de andere volken ook bij u vruchtbaar werk te doen. Maar het werd mij tot nu toe steeds belet. [14] Ik sta ten dienste van alle volken: van beschaafde en niet

beschaafde, geletterde en ongeletterde, [15] en daarom is het mijn wens het evangelie ook aan u in Rome te verkondigen.

[16] Voor dit evangelie schaam ik mij niet, want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven, voor Joden in de eerste plaats, maar ook voor andere volken. [17] In dit evangelie openbaart Gods gerechtigheid zich immers van begin tot eind door geloof, zoals ook geschreven staat: 'De rechtvaardige zal leven door geloof.'

Overdenking

In het evangelie roept Christus nooit op tot bedroefdheid of neerslachtigheid. Integendeel, hij brengt ons hart tot rust en maakt het vreugdevol. En door de heilige Geest kan onze vreugde zelfs uitbarsten in een jubelzang.

Vrijdag 10 oktober

Lezing: 1 Johannes 3:1-3

[1] Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd, en dat zijn we ook. Dat de wereld ons niet kent, komt doordat de wereld Hem niet kent. [2] Geliefde broeders en zusters, wij zijn nu al kinderen van God. Wat we zullen zijn is nog niet geopenbaard, maar we weten dat we aan Hem gelijk zullen zijn wanneer Hij zal verschijnen, want dan zien we Hem zoals Hij is. [3] Ieder die dit vol vertrouwen van Hem verwacht maakt zich rein, zoals ook Jezus rein is.

Overdenking

Christus Jezus, als we op zoek gaan naar de bronnen waaruit het vertrouwen in u opwelt, dan laat u ons een vrede in ons hart ontdekken. Deze is zo wezenlijk, als wij vanuit u willen leven en ons leven op u willen grondvesten.

Zaterdag 11 oktober

Lezing: Johannes 15:1-5

[1] 'Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. [2] Iedere rank aan Mij die geen vrucht draagt snijdt Hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit Hij bij, opdat hij meer vruchten voortbrengt. [3] Jullie zijn al rein door alles wat Ik tegen jullie gezegd heb. [4] Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in Mij blijven. [5] Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in Mij blijft en Ik in hem, zal hij veel vruchten voortbrengen. Maar zonder Mij kun je niets doen.

Overdenking

Op uiterst sombere momenten, als er onder christenen een doffe moedeloosheid heerst, wat kunnen wij dan anders doen dan ons over te geven aan het verwachtingsvolle perspectief dat ons geloof ons biedt?

Zondag 12 oktober

Lezing: Lucas 17:11-19

[11] Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. [12] Toen Hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen Hem tien mensen tegemoet die door een huidziekte onrein waren; ze bleven op een afstand staan. [13] Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' [14] Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien.' Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. [15] Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. [16] Hij viel neer aan Jezus' voeten om Hem te danken. Het was een Samaritaan. [17] Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen?' [18] Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' [19] Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.'

Overdenking

Vóór ons universum ontstond, in alle eeuwigheid, was Christus in God. Vanaf het prille bestaan van de mensheid, waas hij het levende Woord. Daarna heeft hij als een man van eenvoud onder ons gewoond op aarde. Hij is opgestaan uit de dood en door de werking van de heilige Geest is hij ieder van ons nabij.

Ochtendgebeden week 42 (13 t/m 19 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 13 oktober

Lezing: Jeremia 7:21-24

[21] Dit zegt de HEER van de hemelse machten, de God van Israël: Maak van je brandoffers maar vredeoffers: eet zelf het vlees maar op! [22] Toen Ik jullie voorouders uit Egypte leidde, heb Ik hun nooit iets gezegd of voorgeschreven over brand- en vredeoffers. [23] Wat Ik hun geboden heb, is dit: "Wees Mij gehoorzaam, dan zal Ik jullie God zijn en zullen jullie mijn volk zijn. Volg steeds de weg die Ik jullie wijs, en het

zal jullie goed gaan.” [24] Maar ze luisterden niet naar Mij, ze hebben Mij niet gehoorzaamd. Ze volgden hun eigen plannen en lieten zich leiden door hun koppig en boosaardig hart. In plaats van Mij te volgen, keerden ze zich van Mij af.

Overdenking

Je vergeeft niet om de ander te veranderen. Dan zou je dit doen uit berekening en dat heeft niets te maken met de belangeloze liefde van het evangelie. Je vergeeft vanwege Christus en vergeven houdt in dat je niet hoeft te weten wat de ander met jouw vergeving doet.

Dinsdag 14 oktober

Lezing: Johannes 6:41-51

[41] De Joden begonnen te protesteren omdat Hij zei dat Hij het brood was dat uit de hemel was neergedaald. [42] ‘Dat is toch Jezus, de zoon van Jozef? We weten toch wie zijn vader en moeder zijn? Hoe kan Hij dan zeggen dat Hij uit de hemel is neergedaald?’ [43] Jezus zei: ‘Houd op met protesteren. [44] Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem bij Me brengt, en Ik zal hem op de laatste dag laten opstaan. [45] Het staat geschreven in de Profeten: “Zij zullen allemaal door God onderricht worden.” Iedereen die naar de Vader luistert en van Hem leert, komt bij Mij. [46] Niet dat iemand ooit de Vader gezien heeft – alleen Hij die van God komt, heeft Hem gezien. [47] Werkelijk, Ik verzeker u, wie gelooft, heeft eeuwig leven. [48] Ik ben het brood dat leven geeft. [49] Uw voorouders hebben in de woestijn manna gegeten en toch zijn zij gestorven. [50] Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie dit eet sterft niet. [51] Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat Ik zal geven voor het leven van de wereld, is mijn lichaam.’

Overdenking

Jezus, onze vreugde, omdat uw vergeving vertrouwen uitstraalt, kunnen we daaruit innerlijke vrede putten. We kunnen hier zeker van zijn, want uw evangelie zegt ons: “Waarom je zorgen maken? Want onrust verlamt je en je kunt zelfs niet één el aan je levensduur toevoegen of één dag aan je leven.”

Woensdag 15 oktober

Lezing: 1 Korintiërs 6:12-20

[12] U zegt: ‘Alles is mij toegestaan.’ Maar niet alles is goed voor u. Zeker, alles is mij toegestaan, maar ik mag me door niets laten beheersen. [13] U zegt: ‘Het voedsel is er voor de buik en de buik is er voor het voedsel, en God zal aan beide een einde maken.’

Maar bedenk dat het lichaam er niet is om ontucht mee te plegen: het is er voor de Heer en de Heer is er voor het lichaam. [14] God heeft de Heer opgewekt, en door zijn macht zal Hij ook ons opwekken. [15] Weet u niet dat uw lichaam een deel is van het lichaam van Christus? Zouden we dan van de delen van zijn lichaam de lichaamsdelen van een hoer maken? Dat nooit! [16] Of weet u niet dat wie zich met een hoer verenigt samen met haar één lichaam wordt? Want de Schrift zegt: 'Zij zullen één lichaam zijn.' [17] Maar wie zich met de Heer verenigt wordt met Hem één geest. [18] Ga ontucht uit de weg! Geen enkele andere zonde die een mens kan begaan tast het lichaam aan, maar wie ontucht pleegt zondigt tegen het eigen lichaam. [19] Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de heilige Geest, die in u woont en die u ontvangen hebt van God? Weet u niet dat u niet van uzelf bent? [20] U bent gekocht en betaald, dus bewijs God eer met uw lichaam.

Overdenking

In wezen is het gebed onveranderlijk, maar het neemt talloze vormen aan. De een bidt in diepe stilte. Anderen hebben veel woorden nodig. Teresa van Avila schreef: "Als ik met de Heer spreek, weet ik dikwijls niet wat ik zeg." Bij anderen komt het hart echt tot vervulling bij gemeenschappelijk gebed; voor hen: de vreugde van de hemel op aarde...

Donderdag 16 oktober

Lezing: Matteüs 6:1-6

[1] Let op dat jullie je gerechtigheid niet tentoonspreiden om door de mensen gezien te worden. Dan beloont jullie Vader in de hemel je niet. [2] Dus wanneer je iemand iets geeft uit barmhartigheid, bazuin dat dan niet rond, zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat om door de mensen geprezen te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. [3] Als je iets uit barmhartigheid geeft, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. [4] Zo blijft je gift in het verborgene, en jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.

[5] En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. [6] Maar als jullie bidden, trek je dan terug in je huis, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.

Overdenking

Luisteren wij wel naar de oproep zoals die tot ons komt vanuit de begintijd van het evangelie: "Doof de Geest niet uit"! Zullen wij, doorademend als wij zijn door de heilige Geest, begrijpen dat hij werkzaam is in ons, dat hij ons uit eigen duisternis omhoogtrekt en dat hij ons naar het licht voert?

Vrijdag 17 oktober

Lezing: Micha 6:1-8

[1] Hoor toch wat de HEER zegt! Sta op, laat de bergen uw rechtsgeding horen, laat de heuvels getuige zijn.

[2] Luister, bergen, naar de aanklacht van de HEER, hoor toe, onwrikbare fundamenten van de aarde. De HEER voert een geding tegen zijn volk, Hij klaagt Israël aan:

[3] 'Mijn volk, wat heb Ik je misdaan? Waarmee heb Ik je gekweld? Antwoord Mij!

[4] Ik heb je uit Egypte geleid, je bevrijd uit de slavernij. Ik zond Mozes, Aäron en Mirjam om je voor te gaan.

[5] Herinner je, mijn volk, wat Balak besloot, de koning van Moab, wat Bileam, de zoon van Beor, hem antwoordde. Herinner je wat er gebeurde tussen Sittim en Gilgal. Dan zul je weer beseffen hoe rechtvaardig de HEER is.'

[6] 'Wat kan ik de HEER aanbieden, waarmee hulde brengen aan de verheven God? Moet ik Hem tegemoet treden met brandoffers, zou Hij eenjarige stieren aanvaarden?

[7] Kan ik Hem gunstig stemmen met duizenden rammen, met olie, stromend in tienduizend beken? Moet ik mijn eerstgeborene geven voor wat ik heb misdaan, de vrucht van mijn schoot voor mijn zondig leven?'

[8] Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Overdenking

Christus Jezus, u schenkt vrede van hart aan mensen die u zoeken. Deze vrede is er, heel nabij, in de blik van liefdevol mededogen die u richt op het leven van ieder van ons.

Zaterdag 18 oktober

Lezing: Lucas 12:4-12

[4] Tegen jullie, mijn vrienden, zeg Ik: wees niet bang voor degenen die wel je lichaam kunnen doden, maar daarna niets meer tegen je kunnen uitrichten. [5] Ik zal jullie zeggen voor wie je bang moet zijn. Wees bang voor Hem die de macht heeft om iemand niet alleen te doden maar daarna ook in de Gehenna te werpen. Ja, Ik zeg jullie: wees bang voor Hem! [6] Wat kosten vijf mussen? Bijna niets. Toch wordt er niet één door God vergeten. [7] Zelfs de haren op jullie hoofd zijn alle geteld. Wees niet bang, jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen. [8] Ik zeg jullie: iedereen die Mij erkent bij de mensen, zal ook door de Mensenzoon worden erkend bij de engelen van God. [9] Maar wie Mij verloochent bij de mensen, zal verloochend worden bij de engelen van God. [10] En iedereen die kwaadspreekt van de Mensenzoon zal vergeving

ontvangen. Maar wie lastertaal spreekt tegen de heilige Geest zal geen vergeving ontvangen. [11] Wanneer ze jullie voor de synagogen en de autoriteiten en het gerecht slepen, vraag je dan niet bezorgd af hoe of waarmee je je moet verdedigen of wat je moet zeggen, [12] want de heilige Geest zal jullie op dat moment ingeven wat je moet zeggen.'

Overdenking

Het evangelie volgens Lucas sluit af met het verhaal van de leerlingen die neerknielen, met hun hoofd op de grond. Zo sluiten zij aan bij een gebedshouding die waarschijnlijk teruggaat op het verste verleden van de mensheid. Een houding die uitdrukt dat je in alle stilte je leven aan God aanbiedt.

Zondag 19 oktober

Lezing: Lucas 18:7-8

[7] Zal God dan niet zeker recht verschaffen aan zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen? Hij hoort hen immers geduldig aan. [8] Ik zeg jullie dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Maar als de Mensenzoon komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?'

Overdenking

Het is toch zo dat jongeren onbewust door de oudere generaties voorbereid worden om open te staan voor het vertrouwen in God? Jongeren uit Estland vertelden het volgende: "Het feit dat wij gelovig zijn geworden en dat wij nu hier in Taizé zijn, dat hebben wij te danken aan onze grootmoeders. De meesten van hen zijn weggevoerd uit hun eigen land en leefden lange jaren ver verwijderd van hun geboortestreek. Om staande te blijven tijdens de deportatie hadden zij slechts het geloof als houvast. Het waren eenvoudige vrouwen. Zij hebben niet begrepen waarom er zoveel lijden was. Enkelen zijn teruggekeerd, zij hebben een als het ware transparante blik in hun ogen. Ze zijn niet verbitterd geraakt. Voor ons zijn zij nu heiligen."

Ochtendgebeden week 43 (20 t/m 26 oktober)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 20 oktober

Lezing: Marcus 1:16-20

[16] Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer; het waren vissers. [17] Jezus zei tegen hen: 'Kom, volg Mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' [18] Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem. [19] Iets verderop zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, die in hun boot bezig waren met het herstellen van de netten, [20] en direct riep Hij hen. Ze lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners achter in de boot en volgden Hem.

Overdenking

Wat maakt een leven mooi? Je hoeft niet buitengewoon begaafd te zijn, noch hoeft je een leven te leiden dat van alle gemakken is voorzien. Het geluk schuilt in kleine dingen, in de gave van jezelf.

Dinsdag 21 oktober

Lezing: Galaten 1:6-11

[6] Het verbaast me dat u zich zo snel hebt afgewend van Hem die u door de genade van Christus heeft geroepen en dat u zich tot een ander evangelie hebt gekeerd. [7] Er is geen ander evangelie. Er zijn alleen maar mensen die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. [8] Wanneer iemand, al was ik het zelf of al was het een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigt dat in strijd is met wat ik u eerder verkondigd heb – vervloekt is hij! [9] Ik heb het al eerder gezegd en zeg het nu opnieuw: wanneer iemand u een evangelie verkondigt dat in strijd is met wat u hebt ontvangen – vervloekt is hij! [10] Probeer ik nu mensen te overtuigen of God? Probeer ik soms mensen te behagen? Als ik dat nog altijd zou doen, zou ik geen dienaar van Christus zijn. [11] Ik verzeker u, broeders en zusters, dat het evangelie dat ik u verkondigd heb geen zaak van mensen is;

Overdenking

Barmhartige God, onvermoeibaar zoekt u allen die zich van u verwijderen. En door de vergeving roept u ons op te zingen: 'Een dorstig verlangen vervult mijn ziel: me in alles aan u toe te vertrouwen.'

Woensdag 22 oktober

Lezing: Johannes 10:22-30

[22] In Jeruzalem werd het feest van de Tempelwijding gevierd; het was winter. [23] Jezus liep in de tempel, in de zuilengang van Salomo. [24] Daar kwamen de Joden om Hem heen staan, en ze vroegen Hem: 'Hoe lang houdt U ons nog in het onzekere? Als U de messias bent, zeg het ons dan ronduit.' [25] Jezus antwoordde: 'Dat heb Ik u al gezegd, maar u gelooft het niet. Wat Ik in naam van mijn Vader doe getuigt over Mij, [26] maar u wilt Me niet geloven, omdat u niet bij mijn schapen hoort. [27] Mijn schapen luisteren naar mijn stem, Ik ken ze en zij volgen Mij. [28] Ik geef ze eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven. [29] Wat mijn Vader Mij gegeven heeft gaat alles te boven, niemand kan het uit de hand van mijn Vader roven, [30] en de Vader en Ik zijn één.'

Overdenking

Christus Jezus, Goede Herder, we willen altijd naar uw stem luisteren, want u leidt ons op de weg van een leven dat geen einde kent. Wanneer we begrijpen dat u alles voor ons hebt gegeven, wekt u in ons het verlangen om u stap voor stap te volgen, dag na dag. En wanneer de stormen van het leven ons treffen, herinner ons er dan door uw Heilige Geest aan dat we alleen in God rust kunnen vinden. Ja, de vreugde van ons hart is in u.

Donderdag 23 oktober

Lezing: Jesaja 58:7-10

[7] Is het niet: je brood delen met de hongerige, onderdak bieden aan armen zonder huis, iemand kleden die naakt is, je bekommeren om je medemensen?

[8] Dan breekt je licht door als de dageraad, je zult spoedig herstellen. Je gerechtigheid gaat voor je uit, de majesteit van de HEER vormt je achterhoede.

[9] Dan geeft de HEER antwoord als je roept; als je om hulp schreeuwt, zegt Hij: 'Hier ben Ik.' Wanneer je het juk van de onderdrukking uitbant, de beschuldigende vinger en de kwaadsprekerij,

[10] wanneer je de hongerige schenkt wat je zelf nodig hebt en de verdrukte gul onthaalt, dan zal je licht in het donker schijnen, je duisternis wordt als het licht van het middaguur.

Overdenking

God, U die van ons houdt, U hebt Jezus niet gezonden om de wereld te oordelen, maar om de volheid van uw liefde te tonen. Neem uit ons hart elk verlangen om mensen te labelen met onze eigen oordelen en open onze ogen om te onderscheiden waar U ons oproept om lief te hebben en opnieuw lief te hebben. En uw licht schijnt op in ons leven.

Vrijdag 24 oktober

Lezing: 1 Petrus 3:8-17

[8] Tot slot, wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. [9] Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. [10] Immers: 'Wie het leven liefheeft en goede jaren wil genieten, laat hij zijn tong behoeden voor het kwaad en zijn lippen voor woorden van bedrog, [11] laat hij het kwaad mijden en doen wat goed is, laat hij naar vrede streven en die najagen. [12] Want het oog van de Heer rust op de rechtvaardigen en zijn oor luistert naar hun hulpgeroep, maar Hij keert zich tegen wie kwaad doen.' [13] Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? [14] Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; [15] erken Christus als Heer en eer Hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. [16] Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, houd uw geweten zuiver; dan zullen de mensen die zich honend uitlaten over uw goede levenswandel in eenheid met Christus, zich over hun laster schamen. [17] Het is beter te lijden – indien God dat wil – omdat men goeddoet dan omdat men kwaad doet.

Overdenking

Christus Jezus, uw opstanding is een bron van hoop die nooit opdroogt. U blaast uw Heilige Geest over ons, die in onze harten woont; en alles wat u hebt gezegd, alles wat u hebt gedaan, wordt een aanwezigheid die ons vooruit leidt. We willen deze aanwezigheid verwelkomen, zodat uw leven ons leven transformeert. Getuigen van uw liefde met ons hele leven, dat is de weg die voor ons opengaat.

Zaterdag 25 oktober

Lezing: Jesaja 43:18-21

[18] Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd, denk niet terug aan het verleden.

[19] Zie, Ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het – heb je het nog niet gemerkt? Ik baan een weg door de woestijn, maak rivieren in de wildernis.

[20] De wilde dieren zullen Mij eer bewijzen, de jakhalzen en de struisvogels, omdat Ik water schep in de woestijn en rivieren in de wildernis; het volk dat Ik heb uitgekozen, laat Ik drinken.

[21] Dit is het volk dat Ik mij gevormd heb, het zal mijn lof verkondigen.

Overdenking

Adem van Gods liefde, heilige geest, u ons vertrouwen schenken betekent dat wij deze verrassende ontdekking doen: God boezemt nooit angst in; God kan slechts liefhebben.

Zondag 26 oktober

Lezing: 2 Timoteüs 4:6-18

[6] Mijn bloed wordt al als een offer uitgegoten, het moment waarop ik heenga nadert.
[7] Maar ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden.
[8] Nu wacht mij de erekrans van de gerechtigheid, die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien.

[9] Kom snel naar me toe, [10] want Demas heeft me verlaten; hij heeft deze wereld lief gekregen en is naar Tessalonica vertrokken. Crescens is naar Galatië gegaan, Titus naar Dalmatië. [11] Alleen Lucas is bij me gebleven. Haal Marcus op en neem hem met je mee, want hij kan mij goede diensten bewijzen. [12] Tychikus heb ik naar Efeze gestuurd. [13] Als je komt, neem dan de mantel mee die ik in Troas bij Karpus heb laten liggen, en ook de boeken, vooral die van perkament. [14] Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad gedaan; de Heer zal hem zijn verdiende loon geven. [15] Ook jij moet voor hem oppassen, hij heeft onze verkondiging sterk tegengewerkt.

[16] Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan, ze hebben mij allemaal in de steek gelaten. Moge het hun niet worden aangerekend. [17] Maar de Heer heeft me terzijde gestaan en me kracht gegeven, zodat ik de verkondiging tot een goed einde heb kunnen brengen en alle volken de boodschap hebben gehoord. Ik ben gered uit de muil van de leeuw. [18] De Heer zal me van alle kwaad redden en me veilig naar zijn hemels koninkrijk brengen. Hem komt de eer toe tot in alle eeuwigheid. Amen.

Overdenking

Het gebed is een stille kracht in ons. Door te bidden laten we ons niet in slaap sussen, maar hebben we oor en oog voor de schokgolven overal op aarde die het leven van zoveel mensen overhoop halen. Uit het gebed kun je bronnen van energie putten die onmisbaar zijn om met hen mee-te-lijden.

Ochtendgebeden week 44 (27 oktober t/m 2 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 27 oktober

Lezing: Ezechiël 3:10-11

[10] Ook zei de stem nog: 'Mensenkind, onthoud alles wat Ik je zal zeggen, luister er aandachtig naar. [11] Ga naar de ballingen, naar je volksgenoten, om te profeteren en zeg tegen hen: "Dit zegt God, de HEER ..." – of ze nu horen willen of niet.'

Overdenking

In je leven als christen kun je telkens weer een nieuw begin maken. Maar wil dit nieuwe begin uiteindelijk niet vruchteloos worden, dan moet het bezieling vinden in en gevoed worden door iets dat blijvend en onzichtbaar in ons aanwezig is: de heilige Geest.

Dinsdag 28 oktober

Lezing: Jesaja 40:25-31

[25] Met wie wil je Mij vergelijken, zegt de Heilige, aan wie ben Ik gelijk te stellen?

[26] Kijk omhoog: wie heeft dit alles geschapen? Hij laat het leger sterren voltallig uitrukken, Hij roept ze bij hun naam, een voor een; door zijn kracht en onmetelijke grootheid ontbreekt er niet één.

[27] Jakob, waarom zeg je – Israël, waarom beweer je: 'Mijn weg blijft voor de HEER verborgen, mijn God heeft geen oog voor mijn recht'?

[28] Weet je het niet? Heb je het niet gehoord? Een eeuwige God is de HEER, schepper van de einden der aarde. Hij wordt niet moe, Hij raakt niet uitgeput, zijn inzicht is niet te doorgronden.

[29] Hij geeft de vermoeide kracht, de machteloze geeft Hij macht in overvloed.

[30] Jongens worden moe en raken uitgeput, zelfs jonge mannen struikelen,

[31] maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput.

Overdenking

Als bidden in je eentje je moeilijk afgaat, dan is de schoonheid van een gemeenschappelijk gebed een onvergelijkelijke steun voor je innerlijk leven. Door eenvoudige woorden, gezangen en muziek, straalt het gebed een discrete en stille vreugde uit.

Woensdag 29 oktober

Lezing: Johannes 1:29-34

[29] De volgende dag zag hij Jezus naar zich toe komen, en hij zei: 'Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. [30] Hij is het over wie ik zei: "Na mij komt iemand die meer is dan ik, want Hij was er vóór mij." [31] Ook ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam met water dopen opdat Hij aan Israël geopenbaard zou worden.' [32] En Johannes getuigde: 'Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen, en Hij bleef op Hem rusten. [33] Nog wist ik niet wie Hij was, maar Hij die mij gezonden heeft om met water te dopen, zei tegen mij: "Wanneer je ziet dat de Geest op iemand neerdaalt en blijft rusten, dan is dat degene die doopt met de heilige Geest." [34] En dat heb ik gezien, en ik getuig dat Hij de Zoon van God is.'

Overdenking

Opgestane Christus, in de doorploegde aarde van ons leven, plant u het vertrouwen van het geloof. Dit geloofsvertrouwen dat in het begin slechts een kleine zaadkiem is, kan voor ons een vanzelfsprekendheid worden vanuit het evangelie en een steun voor de onuitputtelijke goedheid van een mensenhart.

Donderdag 30 oktober

Lezing: 1 Tessalonicenzen 1:1-8

[1] Van Paulus, Silvanus en Timoteüs. Aan de gemeente in Tessalonica, die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus. Genade zij u en vrede.

[2] Wij danken God altijd voor u allen: wij noemen u onophoudelijk in onze gebeden [3] en brengen dan ten overstaan van onze God en Vader in herinnering hoeveel uw geloof tot stand brengt, hoe krachtig uw liefde is en hoe standvastig u blijft hopen op de komst van onze Heer Jezus Christus. [4] God heeft u lief, broeders en zusters. Wij weten dat Hij u heeft uitgekozen: [5] onze verkondiging aan u overtuigde immers niet alleen door onze woorden, maar ook door de overweldigende kracht van de heilige Geest. U weet hoeveel we voor u hebben betekend toen we in uw midden waren. [6] U hebt ons nagevolgd, en daarmee de Heer: onder zware beproevingen hebt u de boodschap van het evangelie ontvangen met de vreugde van de heilige Geest. [7] Zo bent u een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje. [8] Want het woord van de Heer heeft zich vanuit uw gemeente niet alleen in Macedonië en Achaje verspreid, uw geloof in God vindt ook weerklink buiten die gebieden. Wij hoeven daarover niets te vertellen;

Overdenking

God begrijpt onze woorden en ook ons zwijgen. Het gebed is zo dikwijls louter stilte.

Vrijdag 31 oktober

Lezing: 1 Johannes 3:16-20

[16] Wat liefde is, hebben we geleerd van Hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters. [17] Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die genoeg heeft om van te bestaan maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden?

[18] Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. [19] Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan. [20] En zelfs als ons hart ons aanklaagt: God is groter dan ons hart, Hij weet alles.

Overdenking

De uitgebreide mogelijkheden van wetenschap en techniek maken het mogelijk lijden te verlichten en hongersnood te ledigen. Hoe noodzakelijk ook, dit geweldig technisch vernuft van de mens is op zich niet genoeg. Als wij op een mooie ochtend wakker zouden worden in een alleen maar functionele en vertechniseerde samenleving, waarin geloofsvertrouwen, een begrijpend hart en de dorst naar verzoening uitgedoofd zijn, wat voor toekomst ligt er dan in het verschiet voor de mensheid?

Zaterdag 1 november

Lezing: Openbaring 7:9-17

[9] Hierna zag ik dit: een onafzienbare menigte, die niemand tellen kon, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand stonden ze voor de troon en voor het lam. [10] Luid riepen ze: 'De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam!' [11] Alle engelen stonden om de troon en de oudsten en de vier wezens heen. Ze wierpen zich neer voor de troon en aanbaden God [12] met de woorden: 'Amen! Lof, majesteit en wijsheid, dank en eer en macht en kracht komen onze God toe, tot in eeuwigheid. Amen.'

[13] Een van de oudsten sprak mij aan: 'Wie zijn dat daar in het wit, en waar komen ze vandaan?' [14] Ik antwoordde: 'U weet het zelf, heer.' Hij zei tegen me: 'Dat zijn degenen die de grote verdrukking hebben doorstaan. Ze hebben hun kleren witgewassen met het bloed van het lam. [15] Daarom staan ze voor Gods troon en zijn ze dag en nacht in zijn tempel om Hem te vereren. En Hij die op de troon zit zal bij hen wonen. [16] Dan zullen ze geen honger meer lijden en geen dorst, de zon zal hen niet meer steken, de hitte hen niet bevangen. [17] Want het lam midden voor de troon zal hen hoeden, hen naar de waterbronnen van het leven brengen. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen.'

Overdenking

Levende God, wij loven u voor de talloze vrouwen, mannen, jongeren en kinderen die overal op aarde proberen te getuigen van vrede, van vertrouwen en verzoening. In navolging van de heilige getuigenis van Christus uit alle tijden, vanaf de apostelen en Maria tot op de dag van vandaag, geef dat wij ons dag na dag innerlijk zo instellen dat het Mysterie van het Geloof ons vertrouwen krijgt.

Zondag 2 november

Lezing: Romeinen 14:7-15

[7] Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand van ons sterft voor zichzelf. [8] Zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, wij zijn van de Heer. [9] Immers, Christus is gestorven en weer tot leven gekomen om te heersen over de doden en de levenden. [10] Wie bent u dat u een oordeel velt over uw broeder of zuster? Wie bent u dat u neerziet op uw broeder of zuster? Wij allen zullen voor Gods rechterstoel komen te staan, [11] want er staat geschreven: 'Zo waar Ik leef – zegt de Heer –, voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God loven.' [12] Ieder van ons zal dus over zichzelf verantwoording tegenover God moeten afleggen.

[13] Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen. In plaats daarvan moet u zich voornemen uw broeder en zuster niet te laten struikelen of ten val te brengen. [14] De Heer Jezus geeft mij de vaste overtuiging dat niets op zichzelf onrein is; iets is alleen onrein voor wie het als onrein beschouwt. [15] Als u dus uw broeder of zuster in verlegenheid brengt door wat u eet, handelt u niet langer overeenkomstig de liefde. Laat hen voor wie Christus gestorven is niet verloren gaan door het voedsel dat u eet.

Overdenking

Door te vertrouwen op de opstanding, zijn wij in staat om te begrijpen dat de onderlinge band in een geloofsgemeenschap niet verbroken wordt door de dood. In een geest van eenvoud kunnen wij vragen aan onze dierbaren die ons zijn voorgegaan in het eeuwige leven: 'Bid voor mij, bid met mij.' Tijdens hun aardse leven was hun gebed ons tot steun. Waarom zouden wij na hun dood niet meer op hun steun kunnen rekenen?

Ochtendgebeden week 45 (3 t/m 9 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 3 november

Lezing: Jesaja 40:1-5

[1] Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.

[2] Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan, omdat zij een dubbele straf voor haar zonden uit de hand van de HEER heeft ontvangen.

[3] Hoor, een stem roept: 'Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God.

[4] Laat elke vallei verhoogd worden en elke berg en heuvel verlaagd, laat ruig land vlak worden en rotsige hellingen rustige dalen.

[5] De luister van de HEER zal zich openbaren voor het oog van al wat leeft. De HEER heeft gesproken!'

Overdenking

Trouwe God, uw glorie is een mens die ten volle leeft, en ons leven bestaat uit het zien van U. We zouden er alles aan willen doen om onze ogen op U te richten, om de weg vrij te maken zodat U in ons leven kunt komen. Maar U bent het die naar ons toe komt, en door uw Geest transformeert U ons beetje bij beetje, zodat we Uw aanwezigheid kunnen verwelkomen en vanuit U voor anderen kunnen leven.

Dinsdag 4 november

Lezing: Johannes 6:67-69

[67] Jezus vroeg nu aan de twaalf: 'Willen jullie soms ook weggaan?' [68] Simon Petrus gaf antwoord: 'Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? U spreekt woorden die eeuwig leven geven, [69] en wij geloven en weten dat U de heilige van God bent.'

Overdenking

Heilige Geest, onze Trooster, ons diepste zelf verlangt naar een geloof dat rust geeft aan onze ziel en ons geheel en al vervult. Uw licht verlicht ons en daardoor vangen wij een glimp op van het mysterie van ons leven. En zo daagt het licht in het duister van onze ziel.

Woensdag 5 november

Lezing: Lucas 6:46-49

[46] Waarom roepen jullie “Heer, Heer” tegen Mij, maar doen jullie niet wat Ik zeg?
[47] Ik zal jullie vertellen op wie degene lijkt die bij Me komt, naar mijn woorden luistert en ernaar handelt: [48] hij lijkt op iemand die bij het bouwen van zijn huis een diep gat groef en het fundament op rotsgrond legde. Toen er een overstroming kwam, beukte het water tegen het huis, maar het stortte niet in omdat het degelijk gebouwd was.
[49] Wie wel naar mijn woorden luistert maar niet doet wat Ik zeg, lijkt op iemand die een huis bouwde zonder fundament, zodat het meteen instortte toen het water ertegen beukte en er alleen een bouwval overbleef.’

Overdenking

Gedoopt in de heilige Geest zijn wij voor altijd met Christus bekleed. En tot eenieder kan God zeggen: ‘Jij bent mijn geliefde, in jou vind ik vreugde.’ In de tiende eeuw schreef Simeon, een christen: ‘Christus komt ieder persoonlijk nabij, alsof hij alleen die ene persoon op het oog had, in een gesprek onder vier ogen.’

Donderdag 6 november

Lezing: Jesaja 60:1-7

[1] Sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van de HEER.
[2] Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over jou schijnt de HEER, zijn luister is boven jou zichtbaar.
[3] Volken laten zich leiden door jouw licht, koningen door de glans van je schijnsel.
[4] Sla je ogen op, kijk om je heen: ze stromen in drommen naar je toe; je zonen komen van ver, je dochters worden op de heup gedragen.
[5] Je zult stralen van vreugde als je het ziet, je hart zal van blijdschap overslaan. De schatten van de zee zullen je toevallen, de rijkdom van vreemde volken valt je in de schoot.
[6] Een vloed van kamelen zal je land overspoelen, jonge kamelen uit Midjan en Efa. Uit Seba komen ze in groten getale, beladen met wierook en goud. Zij verkondigen de roemrijke daden van de HEER.
[7] Alle schapen en geiten van Kedar worden voor jou bijeengedreven, Nebajots rammen staan je ter beschikking; ze worden als offer op mijn altaar aanvaard. Mijn tempel zal Ik in alle luister herstellen.

Overdenking

Sommigen vragen zich af als zij zich innerlijk leeg voelen: ‘Waar is God?’ Maar is het niet zo dat Christus dichtbij allen is, ook bij hen die dit niet beseffen?

Vrijdag 7 november

Lezing: Hebrëen 10:10-14

[10] Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd.

[11] De priesters blijven dagelijks hun dienst verrichten en steeds opnieuw dezelfde offers opdragen, die de zonden nooit kunnen wegnemen, [12] terwijl Hij, na zijn eenmalig offer voor de zonden, voorgoed zijn plaats aan Gods rechterhand heeft ingenomen, [13] waar Hij wacht tot van zijn vijanden een bank voor zijn voeten is gemaakt. [14] Door deze ene offergave heeft Hij hen die zich door Hem laten heiligen voorgoed tot volmaaktheid gebracht.

Overdenking

*Jezus, onze hoop, laat ons uw stem horen, als u tot ons zegt: 'Ik, Christus, ik heb je lief.'
Daarin ligt de bron van de vrede des harten.*

Zaterdag 8 november

Lezing: Exodus 14:5-31

[5] Toen aan de farao, de koning van Egypte, bericht werd dat het volk gevlucht was, kregen hij en zijn hovelingen spijt. 'Hoe konden we Israël zomaar laten vertrekken!' zeiden ze. 'Nu zijn we onze slaven kwijt.' [6] De farao liet zijn strijdswagen inspannen en verzamelde zijn krijgsvolk. [7] Hij nam de zeshonderd beste wagens van Egypte mee, en ook alle andere, stuk voor stuk bemand door officieren. [8] De HEER zorgde ervoor dat de farao, de koning van Egypte, onverzettelijk bleef, zodat hij de achtervolging op de Israëlieten inzette, die vastberaden vertrokken waren.

[9-10] De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. [11] Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? [12] Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?' [13] Maar Mozes antwoordde het volk: 'Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. [14] De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.'

[15] De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. [16] Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. [17] Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal Ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. [18] De Egyptenaren zullen beseffen dat Ik de HEER ben, als Ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.'

[19] De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, [20] zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. [21] Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, [22] en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. [23] De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. [24] Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. [25] Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

[26] De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' [27] Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. [28] Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. [29] Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

[30] Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen [31] en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in Hem en in zijn dienaar Mozes.

Overdenking

Overal op aarde zijn christenen bereid om, soms heel concrete, verantwoordelijkheden op zich te nemen om de aarde meer bewoonbaar te maken. En je staat ervan te kijken als je ontdekt wat liefde die geput wordt uit het vertrouwen in God, allemaal mogelijk maakt!

Zondag 9 november

Lezing: 2 Tessalonicenzen 3:1-5

[1] Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons. Bid dat het woord van de Heer zich elders even snel verspreidt en evenzeer geprezen wordt als bij u. [2] Bid ook dat wij worden behoed voor slechte en kwaadaardige mensen, want niet iedereen is betrouwbaar. [3] Maar de Heer is trouw, Hij zal u kracht geven en u tegen het kwaad beschermen. [4] De Heer geeft ons het vertrouwen dat u doet wat wij u opdragen en dat zult blijven doen. [5] Moge de Heer uw hart richten op de liefde voor God en de standvastige trouw aan Christus.

Overdenking

Maak je periodes door waarin je denkt dat je door een woestijn gaat? In de ogenblikken waarin je innerlijk lijkt stil te staan, kan vanuit het niets een woestijnbloem ontluiken.

Ochtendgebeden week 46 (10 t/m 16 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 10 november

Lezing: Deuteronomium 4:29-31

[29] Maar ten slotte zult u de HEER, uw God, weer zoeken, en Hem ook vinden, als u Hem met hart en ziel zoekt. [30] Wanneer dit alles u overkomt zult u in uw nood uiteindelijk terugkeren naar de HEER, uw God, en naar Hem luisteren. [31] Want de HEER, uw God, is een liefdevolle God. Hij zal u niet verlaten en u niet in het verderf storten. Wat Hij uw voorouders onder ede heeft beloofd, vergeet Hij niet.

Overdenking

Verlosser van elk mensenleven, laten zij die u zoeken, zich verheugen. Ergens in het evangelie zegt u ons: 'Ik weet dat je het moeilijk hebt en ik ken je armoede – maar je hebt een duizendvoud van ...' Duizendvoud van wat? Van de levende bronnen diep in jezelf.

Dinsdag 11 november

Lezing: Psalmen 30

[1] Een psalm. Een lied bij de inwijding van de tempel. Van David.

[2] Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered en mijn vijand geen reden gegeven tot vreugde.

[3] HEER, mijn God, ik riep U te hulp en U hebt mij genezen.

[4] HEER, U trok mij uit het dodenrijk omhoog, ik daalde af in het graf, maar U hield mij in leven.

[5] Zing voor de HEER, u die Hem trouw bent, loof zijn heilige naam.

[6] Zijn woede duurt een oogwenk, zijn liefde een leven lang. Met tranen slapen we 's avonds in, 's morgens staan we juichend op.

[7] In mijn overmoed dacht ik: Nooit zal ik wankelen.

[8] HEER, U had mij lief en ik stond als een machtige berg, U verborg uw gelaat en ik bezweek van angst.

[9] U, HEER, roep ik aan, U, Heer, smee ik om genade.

[10] Wat baat het U als ik sterf, als ik afdaal in het graf? Kan het stof U soms loven en getuigen van uw trouw?

[11] Luister, HEER, en toon uw genade, HEER, kom mij te hulp.

[12] U hebt mijn klacht veranderd in een dans, mijn rouwkleed weggenomen, mij in vreugde gehuld.

[13] Mijn ziel zal voor U zingen en niet zwijgen. HEER, mijn God, U wil ik eeuwig loven.

Overdenking

Christus weet welke innerlijke strijd wij soms moeten voeren om uit te stralen wie we echt zijn. Deze innerlijke strijd is een teken van onze liefde voor hem. Maar ons leven is geen voortdurende strijd die nooit ophoudt. Als wij de vreugdeboodschap van het evangelie in ons toelaten, dan brengt de heilige Geest ons dikwijls dat wat wij niet verwachten, vrede in ons hart en daardoor een gevoel van geluk.

Woensdag 12 november

Lezing: Handelingen 11:21-23

[21] De hand van de Heer steunde hen, zodat veel mensen tot geloof kwamen en zich bekeerden tot de Heer. [22] Het nieuws over hun optreden bereikte de gemeente in Jeruzalem, waar men besloot Barnabas naar Antiochië te zenden. [23] Toen hij daar was aangekomen en zag wat God in zijn goedgunstigheid had bewerkt, verheugde hij zich en spoorde hij iedereen aan om standvastig te zijn en trouw te blijven aan de Heer.

Overdenking

Geprezen zij de heilige Geest die ons altijd liefheeft, zelfs als wij niets, of bijna niets merken van zijn voortdurende aanwezigheid.

Donderdag 13 november

Lezing: Johannes 14:15-26

[15] Als je Mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. [16] Dan zal Ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: [17] de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, want ze ziet Hem niet en kent Hem niet. Jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn. [18] Ik laat jullie niet als wezen achter, Ik kom bij jullie terug. [19] Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar jullie zullen Mij wel zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven. [20] Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. [21] Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.' [22] Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot) aan Jezus: 'Waarom zult U zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken, Heer?' [23] Jezus antwoordde: 'Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. [24] Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat Ik zeg, en wat jullie Mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader, door wie Ik gezonden ben. [25] Dit alles zeg Ik tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben. [26] Later zal de pleitbezorger, de heilige Geest, die de Vader jullie in mijn naam zal zenden, jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat Ik tegen jullie gezegd heb.

Overdenking

Opgestane Jezus, mysterieus aanwezig in ons, u wilt niet dat wij in de knel komen maar u bekleedt ons met uw vrede. En het vreugdegevoel van het evangelie doorstroomt onze ziel.

Vrijdag 14 november

Lezing: Marcus 8:27-35

[27] Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg Hij aan zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?' [28] Ze antwoordden: 'Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat U een van de profeten bent.' [29] Toen vroeg Hij hun: 'En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?' Petrus antwoordde: 'U bent de messias.' [30] Hij verbood hun uitdrukkelijk om met iemand hierover te spreken.

[31] Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat Hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; [32] Hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus Hem apart en begon Hem fel terecht te wijzen. [33] Maar Hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: 'Ga terug, Satan, achter Mij! Jij denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat mensen willen.'

[34] Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen.

[35] Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het evangelie, zal het behouden.

Overdenking

Er komen vaak kinderen naar het gemeenschappelijk gebed in Taizé. Zo ook op een dag een broertje en een zusje. Het meisje, dat in gebed verzonken was, had haar handjes gevouwen, haar lippen murmelden rustig enkele woorden. Het jongetje, met zijn handen voor de ogen, bleef stil. met of zonder woorden drukten hun gezichten en gebaren de schoonheid uit van het binnenste ik van deze kinderen.

Zaterdag 15 november

Lezing: Jesaja 50:4-9

[4] God, de HEER, schoolde mijn tong als die van een leerling, zodat ik de moedeloze kan opbeuren. Elke ochtend wekt Hij mijn oor, rust mij toe om als leerling te luisteren.

[5] God, de HEER, heeft mijn oren geopend en ik heb geen verzet geboden, ik ben niet teruggedeinsd.

[6] Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars, wie mij de baard uittrokken, bood ik mijn wangen aan. Ik heb mijn gezicht niet verborgen toen ze mij beschimpten en bespuwden.

[7] God, de HEER, zal mij helpen, daarom word ik niet gekwetst en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots, want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.

[8] Hij die mij recht verschaft is nabij. Wie durft tegen mij een geding aan te spannen? Laten we samen voor het gerecht verschijnen. Wie is mijn tegenstander in deze zaak? Laat hij mij tegemoet treden.

[9] God, de HEER, zal mij helpen – wie zal mij dan veroordelen? Mijn belagers vallen uiteen als een kledingstuk, als een gewaad dat ten prooi is aan de motten.

Overdenking

De heilige Geest is een steun en een troost bij groot verdriet. In de heilige Geest zijn de bronnen te vinden die ons tot grote vreugde kunnen stemmen. En in deze vreugde staan wij dicht bij de mensen die lijden.

Zondag 16 november

Lezing: Lucas 21:5-19

[5] Toen er gesproken werd over de tempel, over de mooie stenen en wijgeschenken waarmee hij versierd was, zei Hij: [6] 'Wat jullie hier zien ... er zullen dagen komen waarop geen steen op de andere zal blijven; alles zal worden afgebroken.' [7] Ze stelden Hem toen de vraag: 'Meester, wanneer zal dat allemaal gebeuren en aan welk teken kunnen we het herkennen?' [8] Jezus zei: 'Let op, laat je niet misleiden. Want er zullen velen komen die mijn naam gebruiken en zeggen: "Ik ben het," of: "De tijd is gekomen." Volg hen niet! [9] Als jullie berichten horen over oorlog en opstand, raak dan niet in paniek. Die dingen moeten eerst gebeuren, maar dat is nog niet meteen het einde.' [10] Hij vervolgde: 'Het ene volk zal tegen het andere ten strijde trekken en het ene koninkrijk tegen het andere, [11] er zullen zware aardbevingen komen en hongersnoden en epidemieën alom, en er zullen aan de hemel grote en verschrikkelijke tekenen verschijnen. [12] Maar eerst zullen jullie worden mishandeld en vervolgd en uitgeleverd aan de synagogen, jullie zullen worden opgesloten in de gevangenis en worden voorgeleid aan koningen en gouverneurs omwille van mijn naam. [13] Dan zullen jullie moeten getuigen. [14] Bedenk wel dat jullie je verdediging niet moeten voorbereiden. [15] Want Ik zal jullie woorden van wijsheid schenken die door geen van je tegenstanders kunnen worden weerstaan of weersproken. [16] Zelfs je ouders en broers, verwanten en vrienden zullen je uitleveren, en ze zullen sommigen van jullie ter dood laten brengen. [17] Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam. [18] Maar geen haar van je hoofd zal verloren gaan. [19] Red je leven door standvastigheid!

Overdenking

Er bestaat geen techniek om tot gebed te komen en er is geen methode om innerlijke stilte te bereiken. Het doet er niet toe ook al is ons gebed slechts een stamelen. Zijn wij niet allemaal de 'armen van geest' uit het evangelie?

Ochtendgebeden week 47 (17 t/m 23 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 17 november

Lezing: Deuteronomium 7:7-8

[7] Het is niet omdat u talrijker was dan de andere volken dat Hij u lief kreeg en uitkoos – u was het kleinste van allemaal! [8] Maar omdat Hij u liefhad en zich wilde houden aan wat Hij uw voorouders onder ede had beloofd, heeft de HEER u met sterke hand bevrijd uit de slavernij, uit de macht van de farao, de koning van Egypte.

Overdenking

Levende God, hoe armzalig ons gebed ook is, wij zijn vol vertrouwen op zoek naar u. En uw mededogen met ons baant zich een weg door onze aarzelingen en zelfs onze twijfels.

Dinsdag 18 november

Lezing: Jesaja 26:19

[19] Jullie doden zullen herleven, de lijken opstaan. Ontwaak, jullie daar in het stof, en jubel! Uw dauw is een dauw die leven geeft, de aarde brengt haar schimmen weer tot leven.

Overdenking

Het evangelie spreekt over een jongeman, die de wil van Gods liefde probeert te vinden en dan bij Christus te rade gaat. Jezus antwoordt hem: 'Je moet nog één ding doen: verkoop alles wat je hebt en geef het geld aan de armen; kom dan terug en volg mij.' Teneergeslagen gaat deze jongeman weg. Waarom? Hij was innerlijk nog niet vrij genoeg om zichzelf te geven.

Woensdag 19 november

Lezing: 1 Koningen 19:1-8

[1] Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. [2] Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: 'De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.' [3] Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter [4] en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei:

‘Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.’ [5] Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: ‘Sta op en eet wat.’ [6] Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. [7] Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: ‘Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.’ [8] Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God.

Overdenking

‘Christus Jezus, u bent het licht in ons leven, laat nimmer toe dat de duistere kant van mijn persoon tot mij spreekt.’ Toen Augustinus dit schreef had hij dit voorgevoel: als de schaduwzijde in mij al mijn aandacht opslorpt, dan ontwikkelt zich in mijn binnenste een nietszeggend heen-en-weergepraat met dat wat pijn doet in onszelf. Waar leidt dat toe? Tot niets!

Donderdag 20 november

Lezing: Efeziërs 6:18-20

[18] Laat u bij het bidden leiden door de Geest, iedere keer dat u bidt; blijf waakzaam en bid voortdurend voor alle heiligen. [19] Bid ook voor mij, dat mij de juiste woorden gegeven worden wanneer ik spreek, zodat ik met vrijmoedigheid het goddelijk geheim van het evangelie bekend mag maken, [20] waarvoor ik gezant ben, ook in de gevangenis. Bid dat ik daarbij vrijuit spreek, zoals mijn plicht is.

Overdenking

Barmhartige God, wanneer wij beseffen dat niets ons van u kan scheiden, dan opent ons vertrouwen in u een weg die omhoog voert naar vreugde en innerlijke stilte.

Vrijdag 21 november

Lezing: 1 Korintiërs 2:1-9

[1] Broeders en zusters, toen ik bij u kwam om u het geheim van God te verkondigen, beschikte ook ik niet over uitzonderlijke welsprekendheid of wijsheid. [2] Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus – de gekruisigde. [3] Bovendien kwam ik bij u in al mijn zwakheid en was ik angstig en onzeker. [4] De boodschap die ik verkondigde overtuigde niet door wijsheid, maar bewees zich door de kracht van de Geest, [5] want uw geloof moest niet op menselijke wijsheid steunen, maar op de kracht van God.

[6] Toch is wat wij verkondigen wijsheid voor wie volwassen is in het geloof. Het is echter niet de wijsheid van deze wereld en haar machthebbers, die ten onder zullen gaan. [7] Waar wij over spreken is Gods verborgen en geheime wijsheid: vóór alle tijden heeft God besloten dat wij door haar zouden delen in zijn luister. [8] Geen van de machthebbers van deze wereld heeft die wijsheid gekend; zouden ze haar wel hebben gekend, dan zouden ze de Heer van alle luister niet hebben gekruisigd. [9] Maar het is zoals geschreven staat: 'Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie Hem liefheeft.'

Overdenking

Trouwe God, wij prijzen U voor de vrouwen en mannen die vanaf het begin tot nu toe hebben doorgegeven wat zij van U hebben begrepen. Op onze beurt willen wij door ons leven het weinige doorgeven dat wij hebben begrepen van het goede nieuws van Uw liefde. Ondoorgrondelijk mysterie, bron waar wij onze dorst kunnen lessen, wij zien U niet, wij horen U nauwelijks, maar in Jezus toont U ons Uw gezicht, en door de Heilige Geest bent U altijd aanwezig.

Zaterdag 22 november

Lezing: Lucas 12:22-31

[22] Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Daarom zeg Ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam, over wat je zult aantrekken. [23] Want het leven is meer dan voedsel en het lichaam meer dan kleding. [24] Kijk naar de raven: ze zaaien niet en oogsten niet, ze hebben geen voorraadkamer en geen schuur, het is God die ze voedt. Hoeveel meer zijn jullie niet waard dan de vogels! [25] Wie van jullie kan door zich zorgen te maken één dag aan zijn levensduur toevoegen? [26] Als jullie dus zelfs het geringste al niet kunnen, waarom maken jullie je dan zorgen over de rest? [27] Kijk naar de lelies, kijk hoe ze groeien. Ze werken niet en weven niet. Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen. [28] Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooit wordt al met zoveel zorg kleedt, met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? [29] Ook jullie moeten je niet druk maken over wat je zult eten en wat je zult drinken, jullie moeten je niet door zorgen laten kwellen. [30] De volken van deze wereld jagen die dingen na, maar jullie Vader weet dat je ze nodig hebt. [31] Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen je erbij gegeven worden.

Overdenking

De apostel Petrus was ooggetuige van Jezus' leven op aarde. Maar hij wist dat wij Christus liefhebben zonder hem ooit gezien te hebben; wij schenken hem ons

vertrouwen zonder hem ooit te zien. En dan vervolgt hij: 'Uw hart springt op van vreugde, een onuitsprekelijke vreugde die u nu al een hemelse uitstraling geeft'.

Zondag 23 november

Lezing: Lucas 23:33-46

[33] Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. [34] Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. [35] Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden Hem en zeiden: 'Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de messias van God is, zijn uitverkorene!' [36] Ook de soldaten dreven de spot met Hem, ze gingen voor Hem staan en boden Hem water met azijn aan, [37] terwijl ze zeiden: 'Als Je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!' [38] Boven Hem was een opschrift aangebracht: 'Dit is de koning van de Joden'. [39] Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen Hem: 'Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!' [40] Maar de ander wees hem terecht met de woorden: 'Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat?' [41] Wij worden terecht gestraft: het is ons verdiende loon. Maar die man heeft niets verkeerd gedaan.' [42] En hij zei: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.' [43] Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.'

[44-45] Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. [46] En Jezus riep met luide stem: 'Vader, in uw handen leg Ik mijn geest.' Toen Hij dat gezegd had, blies Hij de laatste adem uit.

Overdenking

Jezus, God heeft U naar ons gezonden wanneer we in het leven verloren zijn; adem dan uw Heilige Geest over ons uit. We bidden dan met uw woorden: "Vader, in uw handen beveel ik mijn geest." Zo begint het licht van uw verrijzenis, het licht van een nieuw leven, te schijnen.

Ochtendgebeden week 48 (24 t/m 29 november)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Een 'kortere' week omdat we vanaf zondag 30 november - start van de Adventsperiode – de Petruskalender volgen. Gedurende de Adventsperiode loopt de week van zondag t/m zaterdag.

Maandag 24 november

Lezing: Genesis 12:1-5

[1] De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen. [2] Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, je naam veel aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. [3] Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou vervloekt, zal Ik vervloeken. In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden.' [4-5] Abram trok weg uit Charan, zoals de HEER hem had opgedragen, en Lot, de zoon van zijn broer, ging met hem mee. Abram was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen,

Overdenking

Christus vol mededogen, door uw toedoen richten we ons op u... en een innerlijk licht gaat op in ons hart. Dan zijn om te bidden, deze paar woorden genoeg: Jezus mijn vreugde, mijn hoop en mijn leven.

Dinsdag 25 november

Lezing: 1 Petrus 4:7-11

[7] Het einde van alles is nabij. Kom daarom tot bezinning en wees helder van geest, zodat u kunt bidden. [8] Heb elkaar vóór alles innig lief, want liefde bedekt tal van zonden. [9] Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen. [10] Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt. [11] Voert u het woord, laten het dan Gods woorden zijn die u spreekt. Helpt u anderen, doe dat dan vanuit de kracht die God u geeft. Want zo doet u alles tot eer van God, dankzij Jezus Christus, aan wie alle eer en macht toekomt, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Overdenking

Gelukkig zij die in God een vertrouwen putten dat beklijft en niet onderhevig is aan slijtage!

Woensdag 26 november

Lezing: 2 Korintiërs 9:6-11

[6] Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten. [7] Laat ieder zo veel geven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang, want God heeft lief wie blijmoedig geeft. [8] God heeft de macht u te overstelpen met al zijn gaven, zodat u altijd en in alle opzichten voldoende voor uzelf hebt en ook nog ruimschoots kunt bijdragen aan allerlei goed werk. [9] Zo staat er geschreven: 'Gul deelt hij uit aan de armen, zijn rechtvaardigheid houdt stand, voor altijd.' [10] God, die zaad geeft om te zaaien en brood om te eten, zal ook u zaad geven en het laten ontkiemen, zodat uw vrijgevigheid een rijke oogst opbrengt. [11] U bent in ieder opzicht rijk geworden om in alles vrijgevig te kunnen zijn, en uw vrijgevigheid leidt door onze bemiddeling tot dankzegging aan God.

Overdenking

Vergeven is in het evangelie een centraal begrip. Het is iets ongehoords, maar er bestaat niets wezenlijkers dan dat om Jezus na te volgen. En als je hart bereidwillig daaraan toegeeft, dan kunnen er wonderen in je leven gebeuren.

Donderdag 27 november

Lezing: Lucas 12:13-21

[13] Iemand uit de menigte zei tegen Hem: 'Meester, zeg tegen mijn broer dat hij de erfenis met mij moet delen!' [14] Maar Jezus antwoordde: 'Wie heeft Mij als rechter of bemiddelaar over jullie aangesteld?' [15] Hij zei tegen hen: 'Pas op, hoed je voor iedere vorm van hebzucht. Want ook al heeft een mens nog zoveel, zijn leven bezit hij niet.' [16] En Hij vertelde hun de volgende gelijkenis: 'Het landgoed van een rijke man had veel opgebracht, [17] en daarom vroeg hij zich af: Wat moet ik doen? Ik heb geen ruimte om mijn voorraden op te slaan. [18] Toen zei hij bij zichzelf: Wat ik zal doen is dit: ik breek mijn schuren af en bouw grotere, waar ik al mijn graan en goederen kan opslaan, [19] en dan zal ik tegen mezelf zeggen: Je hebt veel goederen in voorraad, genoeg voor vele jaren! Neem rust, eet, drink en vermaak je. [20] Maar God zei tegen hem: "Dwaas, nog deze nacht zal je leven van je worden teruggevorderd. Voor wie zijn dan de schatten die je hebt opgeslagen?" [21] Zo vergaat het iemand die schatten verzamelt voor zichzelf, maar niet rijk is bij God.'

Overdenking

Heilige Geest, het evangelie verzekert ons dat u in ons aanwezig bent. Dit is even zeker als ons eigen bestaan.

Vrijdag 28 november

Lezing: Jesaja 53:1-12

[1] Wie kan geloven wat wij hebben gehoord? Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?

[2] Als een loot schoot hij op onder Gods ogen, als een scheut uit dorre grond. Onopvallend was zijn uiterlijk, hij miste iedere schoonheid, zijn aanblik kon ons niet bekoren.

[3] Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg en door ons werd verguisd en geminacht.

[4] Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam. Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.

[5] Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. De straf die hij onderging bracht ons vrede, zijn striemen gaven ons genezing.

[6] Wij dwaalden rond als schapen, ieder zocht zijn eigen weg; maar de wandaden van ons allen liet de HEER op hem neerkomen.

[7] Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet en deed zijn mond niet open. Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid, als een ooi die stil is bij haar scheerders deed hij zijn mond niet open.

[8] Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen. Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad? Hij werd verbannen uit het land der levenden, om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.

[9] Hij kreeg een graf bij misdadigers, zijn laatste rustplaats was bij de rijken; toch had hij nooit enig onrecht begaan, nooit bedrieglijke taal gesproken.

[10] Maar de HEER wilde hem breken, Hij maakte hem ziek. Hij offerde zijn leven voor de schuld van anderen, om zijn nageslacht te zien en lang te leven. En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde.

[11] Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd.

Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich.

[12] Daarom ken Ik hem een plaats toe onder velen en zal hij met machtigen delen in de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor zondaars op.

Overdenking

Jezus deed soms harde uitspraken over hen die zware lasten op de schouders van anderen leggen, terwijl ze zelf geen vinger uitsteken om die te verlichten.

Zaterdag 29 november

Lezing: Matteüs 18:1-4

[1] Op dat moment kwamen de leerlingen Jezus vragen: 'Wie is eigenlijk de grootste in het koninkrijk van de hemel?' [2] Hij riep een kind bij zich, zette het in hun midden neer [3] en zei: 'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan. [4] Wie zichzelf vernedert en wordt als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk van de hemel.

Overdenking

Bereid je voor op langdurige trouw als je de roepstem van Christus tot het einde wil beantwoorden. In jou zal zich geen liefdesgevoel postvatten dat een illusie blijkt te zijn, zo'n liefdesgevoel dat zich alleen maar voedt met woorden, maar jouw ziel zal doorkneet zijn met goedheid.

Ochtendgebeden week 49 (30 november t/m 6 december)

Gedurende de Adventsperiode volgen we de Petruskalender (welke van zondag t/m zaterdag loopt).

Het weekthema in de Petruskalender van de Eerste Advent is 'Verwacht het onverwachte'. Daarover schrijft ds. Marieke Fernhout (predikant van de Oecumenische Studentenkerk Radboud Universiteit Nijmegen) het volgende.

In deze eerste adventsweek wordt op veel plekken het Sinterklaasfeest gevierd en zingen we: 'Vol verwachting klopt ons hart.' Je hebt misschien een verlanglijstje gemaakt met cadeautjes die je graag zou willen hebben, maar het kan zomaar zijn dat je met iets anders wordt verrast. Zo werkt het ook met Gods Geest. We zeggen vaak: 'De Geest waait waarheen zij wil.' Gods Geest kun je namelijk niet vastleggen. Wat de Geest wél kan, en doet: je verrassen. Alsof je een cadeautje krijgt dat je niet had verwacht, maar waar je erg blij mee bent. Degene van wie je dat cadeautje kreeg blijkt jou zó goed te kennen dat zij of hij jou het allermooiste heeft gegeven wat je maar kunt bedenken.

Zondag 30 november

Lezing: Matteüs 24:32-39

[32] Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. [33] Zo moeten jullie ook weten, wanneer je dat alles ziet, dat Hij in aantocht is en heel dichtbij. [34] Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. [35] Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit.

[36] Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. [37] Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. [38] Want zoals men in de dagen voor de vloed at en dronk, trouwde en uithuwelijkte, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, [39] en niemand wist wat er gebeuren zou, totdat de vloed kwam die iedereen wegnam, zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt.

Overdenking 'Tekenen der tijden'

Het is de eerste zondag van de Advent. We verwachten de komst van de Messias en we hopen op zijn Licht dat in de duisternis schijnt. Maar als het Kerst wordt, is die verwachting dan vervuld? Ook wij leven met vaste 'tekenen der tijden', volgens de klok en de kalender. Eind november: voorpret voor Sinterklaasavond. Half december: tijd voor de kerstboom. Kerst: misschien naar de kerk, bij elkaar komen als familie en vrienden, samen eten ... en dan is Kerst weer voorbij en staan de oliebollen te wachten. Valt onze verwachting dan uitsluitend samen met de kalender, of is er meer dan dat?

Maandag 1 december

Lezing: Exodus 2:1-10

[1] Een man uit de stam Levi trouwde met een vrouw uit diezelfde stam. [2] Zij werd zwanger en bracht een zoon ter wereld. Ze zag hoe mooi het kind was en hield het verborgen, drie maanden lang. [3] Toen ze geen kans zag haar zoon nog langer verborgen te houden, nam ze een mand van papyrus, bestreek die met pek en teer, legde het kind erin en zette de mand tussen het riet langs de oever van de Nijl. [4] De zus van het kind ging een eind verderop staan, om te zien wat er met hem zou gebeuren.

[5] Even later kwam de dochter van de farao naar de Nijl om te baden, terwijl haar dienaressen langs de rivier heen en weer liepen. Zij ontdekte de mand tussen het riet en liet die door een van haar slavinnen halen. [6] Ze maakte de mand open en zag daarin het kind. Het jongetje hilde, en vol medelijden zei ze: 'Dat moet een Hebreeuws kind zijn.' [7] Toen kwam de zus van het kind haar vragen: 'Zal ik bij de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan zoeken om het kind voor u te voeden?' [8] 'Ja, doe dat maar,' antwoordde de dochter van de farao, waarop het meisje de moeder

van het kind ging halen. [9] De dochter van de farao zei tegen de vrouw: 'Neem dit kind mee en voed het voor me. Ik zal u ervoor betalen.' De vrouw nam het kind mee en voedde het. [10] Toen het groot genoeg was, bracht ze het naar de dochter van de farao. Deze nam het kind aan als haar eigen zoon. Ze noemde hem Mozes, 'want,' zei ze, 'ik heb hem uit het water gehaald.'

Overdenking 'Het biezen mandje'

Het is zo'n bekend verhaal. De kleine Mozes wordt door zijn moeder in een waterdocht mandje in de Nijl gelegd, om zo zijn leven te redden van de moordlust van de farao. Het Hebreeuwse woord voor 'mand' is hetzelfde woord dat wordt gebruikt voor de ark van Noach. Dan weet je eigenlijk al een beetje hoe dit verhaal zal verlopen. Ook dit arkje zal het houden, maar niemand ziet bij het begin van deze geschiedenis aankomen dat die kleine vondeling de grote voorman zal worden die het volk Israël uit de slavernij zal leiden. 'De eersten zijn de laatsten, wie nakomt gaat voorop ...'(Lied 991). Het is het werk van de Geest, die waait waarheen zij wil.

Dinsdag 2 december

Lezing: Ruth 1:6-18

[6] Toen Naomi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aangetrokken en het weer brood had gegeven, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. [7] Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had en ging terug naar Juda. Maar eenmaal onderweg [8] zei Naomi: 'Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. [9] Moge Hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,' en ze kuste hen. Toen barstten zij in tranen uit [10] en zeiden: 'Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!' [11] 'Ga terug, mijn dochters,' zei Naomi, 'waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden? [12] Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – [13] zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.' [14] Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. [15] 'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god,' zei Naomi, 'ga haar toch achterna!' [16] Maar Ruth antwoordde: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. [17] Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Alleen de dood zal mij van u scheiden, en anders mag de HEER met

mij doen wat Hij wil!’ [18] Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan.

Overdenking ‘Jouw God is mijn God’

In de Studentenkerk in Nijmegen waar ik studentenpredikant ben, zie ik regelmatig vlinders rondvliegen: studenten die elkaar leren kennen via een groepsactiviteit en verliefd worden. Ze hebben vaak totaal verschillende achtergronden en leefwerelden. Christenen en moslims, diepgelovig en atheïst, Nederlands en van-heel-ver-weg. Deze ontluikende liefdesrelaties hebben allemaal een moment waarop die woorden uit Ruth in een of andere vorm klinken: ‘Waar jij gaat, ga ik, waar jij woont, wil ik wonen, jouw land is mijn land en jouw God is mijn God.’ Dat is liefde – de Geest van liefde – de essentie van liefde. Je houdt van die ene omdat die als geen ander bij jou hoort – waar je wieg ook heeft gestaan. Zo verrassend kan dat gaan.

Woensdag 3 december

Lezing: Jesaja 11:1-10

[1] Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op, een scheut van zijn wortels komt tot bloei.

[2] De geest van de HEER zal op hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de HEER.

[3] Hij ademt ontzag voor de HEER; zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn, noch grondt hij zijn vonnis op geruchten.

[4] Over de zwakken velt hij een rechtvaardig oordeel, de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis. Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond, met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen.

[5] Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen en trouw als een gordel om zijn heupen.

[6] Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden.

[7] Een koe en een berin grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw eet stro, net als een rund.

[8] Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang.

[9] Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg. Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt.

[10] Op die dag zal de telg van Isaï als een vaandel voor alle volken staan. Dan zullen de volken hem zoeken en zijn woonplaats zal schitterend zijn.

Overdenking 'Liedje van verlangen'

Een diepgelovige vrouw was zozeer gegrepen door dit gedeelte uit Jesaja, dat ze haar kat vegetarisch probeerde te maken. Dat lukte natuurlijk niet, maar dat is ook de kern van dit 'liedje van verlangen': wij kunnen die wereld waarvan Jesaja zingt niet naar ons toetrekken. De beweging komt van de ándere kant, van Gods kant:

De geest van de Heer zal op Hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de Heer.

Een sterke leider? Eerder een medemens ...

Donderdag 4 december

Lezing: Lucas 1:5-25

[5] Toen Herodes koning van Judea was, leefde er een priester die Zacharias heette en tot de priesterafdeling van Abia behoorde. Zijn vrouw, Elisabet, stamde af van Aäron. [6] Beiden waren rechtvaardig in Gods ogen en leidden een onberispelijk leven, geheel volgens de geboden en wetten van de Heer. [7] Ze hadden geen kinderen, want Elisabet was onvruchtbaar, en beiden waren al op leeftijd.

[8] Toen de afdeling van Zacharias aan de beurt was om de priesterdienst te vervullen, [9] werd er volgens het gebruik van de priesters geloot en werd Zacharias aangewezen om het reukoffer op te dragen in het heiligdom van de Heer. [10] De samengestroomde menigte bleef buiten staan bidden terwijl het offer werd gebracht. [11] Opeens verscheen hem een engel van de Heer, die aan de rechterkant van het reukofferaltaar stond. [12] Zacharias schrok hevig bij het zien van de engel en hij werd door angst overvallen. [13] Maar de engel zei tegen hem: 'Wees niet bang, Zacharias, je gebed is verhoord: je vrouw Elisabet zal je een zoon baren, en je moet hem Johannes noemen. [14] Vreugde en blijdschap zullen je ten deel vallen, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. [15] Hij zal groot zijn in de ogen van de Heer, en wijn of bier zal hij niet drinken. Hij zal vervuld worden van de heilige Geest terwijl hij nog in de schoot van zijn moeder is, [16] en hij zal velen uit het volk van Israël naar de Heer, hun God, terugbrengen. [17] Hij zal voor Hem uit gaan met de geest en de kracht van Elia, om ouders met hun kinderen te verzoenen en om van zondaars rechtvaardigen te maken, en zo zal hij voor de Heer een volk gereedmaken.'

[18] Zacharias vroeg aan de engel: 'Hoe kan ik weten of dat waar is? Ik ben immers een oude man en ook mijn vrouw is al op leeftijd.' [19] De engel antwoordde: 'Ik ben Gabriël, die altijd in Gods nabijheid is, en ik ben uitgezonden om je dit goede nieuws te brengen. [20] Maar omdat je geen geloof hebt gehecht aan mijn woorden, die op de voorbestemde tijd in vervulling zullen gaan, zul je stom zijn en niet kunnen spreken tot de dag waarop dit alles gaat gebeuren.'

[21] De menigte stond buiten op Zacharias te wachten, en de mensen vroegen zich af waarom hij zo lang in het heiligdom bleef. [22] Maar toen hij naar buiten kwam, kon

hij niets tegen hen zeggen. Ze begrepen dat hij in het heiligdom een visioen had gezien; hij maakte gebaren tegen hen, maar spreken kon hij niet. [23] Toen zijn tempeldienst voorbij was, ging hij terug naar huis.

[24] Korte tijd later werd zijn vrouw Elisabet zwanger. Ze leefde vijf maanden lang in afzondering en zei bij zichzelf: [25] De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten.

Overdenking 'Moeder worden: het gebeurt toch'

Elisabet staat in de lijn van aartsmoeders Sara, Rebekka en Rachel. Allemaal onvruchtbaar, en allemaal moeder geworden van zonen die naam hebben gemaakt. Voormannen, priesters en profeten. Door Elisabet zijn het Oude en het Nieuwe Testament onlosmakelijk met elkaar verbonden – en mét Elisabet zij die na haar komt, Maria. De laatste onvruchtbare, te oude vrouw, en de eerste, die te jong is.

Metaforen om te vertellen dat het niet kán – en tóch gebeurt. Te oud, te jong, het telt allemaal niet als het om die zo verrassende Geest gaat.

Vrijdag 5 december

Lezing: Johannes 3:8-13

[8] De wind waait waarheen hij wil; je hoort zijn geluid, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat. Zo is het ook met iedereen die uit de Geest geboren is.' [9] 'Maar hoe kan dat?' vroeg Nikodemus. [10] 'Begrijpt u dit niet,' zei Jezus, 'terwijl u een leraar van Israël bent? [11] Werkelijk, Ik verzeker u, wij spreken over wat we weten en we getuigen van wat we gezien hebben, maar jullie accepteren ons getuigenis niet. [12] Wanneer jullie Me niet geloven als Ik over aardse dingen spreek, hoe zouden jullie Me dan geloven als Ik over hemelse dingen spreek? [13] Er is toch nooit iemand opgestegen naar de hemel behalve degene die uit de hemel is neergedaald: de Mensenzoon?

Overdenking 'Hoor de wind waait'

Hoor wie klopt daar kinderen? Sint-Nicolaas is niet voor niets een heilige in de geschiedenis van de kerk. Legenden vertellen hoe hij er zo ongemerkt mogelijk voor zorgde dat arme mensen te eten kregen of dat hun schulden werden betaald. Hij wilde juist niet in het middelpunt van de belangstelling staan, hij dééd gewoon – omdat hij was aangeraakt door Gods Geest van liefde, nabijheid en medemenselijkheid.

Sint-Nicolaas is geen god, maar was wel door God aangeraakt – geroepen – om het goede te doen. Zie ook: opsolder.nl/drie-nicolaaslegenden.

Zaterdag 6 december

Lezing: Handelingen 10:9-20

[9] De volgende dag, nog voordat de afgezanten van Cornelius in Joppe waren aangekomen, ging Petrus omstreeks het middaguur naar het dak van het huis om daar te bidden. [10] Maar hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl er eten voor hem werd klaargemaakt, werd hij gegrepen door een visioen. [11] Hij zag hoe vanuit de geopende hemel een voorwerp dat op een groot linnen kleed leek aan vier punten op de aarde werd neergelaten. [12] Op het kleed bevonden zich alle lopende en kruipende dieren van de aarde en alle vogels van de hemel. [13] Hij hoorde een stem zeggen: 'Ga je gang, Petrus, slacht en eet.' [14] Maar Petrus antwoordde: 'Nee, Heer, in geen geval, want ik heb nog nooit iets gegeten dat verwerpelijk of onrein is.' [15] En voor de tweede maal hoorde hij de stem: 'Wat God rein heeft verklaard, zul jij niet als verwerpelijk beschouwen.' [16] Tot driemaal toe hoorde hij de stem, en direct daarna werd het voorwerp weer in de hemel opgenomen. [17] Petrus vroeg zich verbijsterd af wat de betekenis kon zijn van het visioen dat hij had gezien. Juist op dat moment arriveerden de afgezanten van Cornelius bij de poort, nadat ze overal navraag hadden gedaan naar het huis van Simon. [18] Ze trokken door geroep de aandacht van de bewoners en vroegen of Simon Petrus in dit huis verbleef. [19] Terwijl Petrus nog nadacht over het visioen, zei de Geest tegen hem: 'Er zijn hier drie mannen die naar je op zoek zijn. [20] Ga meteen naar beneden en ga zonder aarzelen met hen mee, want Ik heb hen gezonden.'

Overdenking 'Het gewone buitengewoon'

Petrus ontdekt dat zijn visioen hem hetzelfde wil vertellen als wat de Romeinse legeraanvoerder Cornelius in diens droombeeld zag. Twee mensen met zulke verschillende achtergronden en levensovertuigingen, die geraakt worden door dezelfde verrassing, verwarring en verwachting: hier gebeurt iets dat ons voorstellingsvermogen te boven gaat. 'Het geheel is meer dan de som der delen', een uitspraak aan Aristoteles toegeschreven, verteld dat 2 en 2 soms ook 5 is. Er gebeurt iets extra's, waardoor het gewone buitengewoon wordt. Hoe zei Jezus dat ook alweer? 'Waar twee of drie mensen in mijn naam samenkomen, ben ik in hun midden.' Waar de Geest tussenbeide komt, wordt het gewone buitengewoon.

Ochtendgebeden week 50 (7 t/m 14 december)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Zondag 7 december

Lezing: Jesaja 11:1-10

[1] Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op, een scheut van zijn wortels komt tot bloei.

[2] De geest van de HEER zal op hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de HEER.

[3] Hij ademt ontzag voor de HEER; zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn, noch grondt hij zijn vonnis op geruchten.

[4] Over de zwakken velt hij een rechtvaardig oordeel, de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis. Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond, met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen.

[5] Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen en trouw als een gordel om zijn heupen.

[6] Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam, een panter vlijt zich bij een bokje neer; kalf en leeuw zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden.

[7] Een koe en een berin grazen samen, hun jongen liggen bijeen; een leeuw eet stro, net als een rund.

[8] Bij het hol van een adder speelt een zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang.

[9] Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg. Want kennis van de HEER vervult de aarde, zoals het water de bodem van de zee bedekt.

[10] Op die dag zal de telg van Isaï als een vaandel voor alle volken staan. Dan zullen de volken hem zoeken en zijn woonplaats zal schitterend zijn.

Overdenking

God van totale liefde, u roept ons op om vanuit u te leven. Zelfs al zouden wij u laten vallen, dan blijft u in ons wonen door uw heilige Geest. En uw aanwezigheid is niet voor even, maar voor altijd.

Maandag 8 december

Lezing: Efeziërs 1:3-10

[3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in onze eenheid met Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend.

[4] In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons uitgekozen om heilig en zuiver voor Hem te staan, en vol liefde [5] heeft Hij ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om door Jezus Christus zijn kinderen te worden, [6] tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.

[7] In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade [8] die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht [9-10] dit geheim onthuld: zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd, Christus, bijeen te brengen, omdat het Hem behaagde de voltooiing van de tijd te verwezenlijken met Christus.

Overdenking

God van liefde, als we ons afvragen wat de zin van ons leven is, zegt U tegen ons: "Wees niet bang. Mijn plan voor jullie is niets anders dan goedheid. Kijk naar het gezicht van Jezus: hij zal jullie de weg wijzen." En dan begrijpen we dat we niet alleen zijn. Samen op reis gaan helpt ons om hoop te hebben die alle hoop te boven gaat en om onszelf verenigd te vinden in Christus.

Dinsdag 9 december

Lezing: Psalmen 4

[1] Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm van David.

[2] Antwoord mij als ik roep, God die mij recht doet. Geef mij ruimte als ik belaagd word, wees genadig, hoor mijn gebed.

[3] Machtigen, hoe lang nog maakt u mij te schande, is de schijn u lief, de leugen uw leidraad?

[4] De HEER schenkt zijn gunst aan wie Hem trouw is, de HEER luistert als ik tot Hem roep.

[5] Beef voor Hem en zondig niet, bezin u in de nacht en zwijg.

[6] Breng de juiste offers, heb vertrouwen in de HEER.

[7] Velen zeggen: 'Wie maakt ons gelukkig?' – HEER, laat het licht van uw gelaat over ons schijnen.

[8] In U vindt mijn hart meer vreugde dan zij in hun koren en wijn.

[9] In vrede leg ik mij neer en meteen slaap ik in, want U, HEER, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis.

Overdenking

De wonderlijke aanwezigheid van de heilige Geest is als een vuur. Zelfs als het nog slechts een flauw schijnsel is, dan blijft het in ons fonkelen. Dit blijft zo, ook als je onverwacht de indruk hebt dat je niet weet hoe je moet bidden.

Woensdag 10 december

Lezing: Jeremia 23:1-8

[1] Wee de herders die de schapen van mijn weiden in het verderf storten en verstrooien – spreekt de HEER. [2] Daarom – dit zegt de HEER, de God van Israël, tegen de herders die mijn volk weiden: Jullie hebben mijn schapen verstrooid en verdreven, en jullie zijn ze niet gaan zoeken. Daarom ga Ik jullie zoeken: Ik zal jullie straffen voor je kwalijke praktijken – spreekt de HEER. [3] Wat er nog van de schapen over is, zal Ik bijeenbrengen uit alle landen waarheen Ik ze verdreven heb. Ik breng ze terug naar hun weide, ze zullen vruchtbaar zijn en in aantal toenemen. [4] Ik zal herders over ze aanstellen die ze zo zullen hoeden dat ze geen angst meer kennen en er niet één meer zal worden gemist – spreekt de HEER.

[5] De dag zal komen – spreekt de HEER – dat Ik aan Davids stam een rechtmatige telg laat ontspruiten, die als koning een wijs beleid zal voeren en die in het land recht en gerechtigheid zal handhaven. [6] Dan wordt Juda verlost en zal Israël veilig wonen. Zijn naam zal zijn “De HEER is onze gerechtigheid”.

[7] Daarom, de dag zal komen – spreekt de HEER – dat er niet meer wordt gezegd: “Zo waar de HEER leeft, die het volk van Israël uit Egypte heeft bevrijd,” [8] maar: “Zo waar de HEER leeft, die de nakomelingen van Israël uit het land van het Noorden heeft bevrijd en uit de andere landen waarheen Hij hen verdreven had.” Dan zullen ze weer in hun eigen land wonen.’

Overdenking

Als het geloofsvertrouwen soms wat minder toegankelijk wordt, kunnen wij tegen God zeggen: ‘Let niet op mijn zwakke geloof, maar laat mij mogen steunen op het geloof van heel de Kerk, op het geloof van al die getuigen, die zich kenmerkten door eenvoud en die op onvergelijkbare wijze vanuit u geleefd hebben.’

Donderdag 11 december

Lezing: Jesaja 64:3-7

[3] Nog nooit is zoiets gehoord, niet eerder zoiets vernomen. Geen oog zag ooit een god buiten U, die opkomt voor wie op Hem wacht.

[4] U komt ieder tegemoet die van harte rechtvaardig handelt, die uw weg gaat, met U voor ogen. Maar nu bent U in toorn ontstoken, omdat wij gezondigd hebben. De weg van de zonde volgen we al zo lang, kunnen we dan nog worden gered?

[5] Wij allen zijn onrein geworden, onze gerechtigheid is als een bebloede doek. Wij allen zijn als verwelkte bladeren, verwaaid op de wind van ons wangedrag.

[6] Er is niemand die uw naam aanroept, die zich ertoe zet uw hand te grijpen. U hebt uw gelaat voor ons verborgen, U hebt ons moedeloos gemaakt en ons overgeleverd aan ons eigen wangedrag.

[7] Toch, HEER, bent U onze vader, wij zijn de klei, door U gevormd, wij zijn het werk van uw handen.

Overdenking

Christus, voor ieder wilt u vreugde en geluk zoals we dat kennen uit het evangelie. En de vrede in ons hart kan ervoor zorgen dat we het leven mooi maken voor de mensen om ons heen.

Vrijdag 12 december

Lezing: Filippenzen 2:1-11

[1] Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zoveel hartelijk medeleven, [2] maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. [3] Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. [4] Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. [5] Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. [6] Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, [7] maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen [8] heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis. [9] Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, [10] opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, [11] en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.

Overdenking

Christus Jezus, U gaf alles op wat van U was. U openbaarde Gods grenzeloze liefde tot aan uw laatste ademtucht. Daarom zingen we vandaag over uw leven, want U laat ons zien dat niets ons van die liefde kan scheiden. Open de weg voor ons naar volmaakte zelfgave.

Zaterdag 13 december

Lezing: Klaagliederen 3:54-57

[54] Het water sloot zich boven mijn hoofd, ik dacht: Ik ben verloren.

[55] Uit de diepte van de put roep ik uw naam, HEER.

[56] U hoort mijn stem. Sluit uw oor niet voor mijn zuchten en mijn hulpgeroep.

[57] Altijd als ik roep, bent U nabij; U zegt mij: 'Wees niet bang.'

Overdenking

De heilige Geest, die in elk mens is uitgestort; geeft vrijheid en spontaniteit. Hij geeft levenszin terug aan hen die deze waren kwijtgeraakt. Hij komt ons bevrijden van ontmoediging. Noch twijfels, noch de indruk van Gods zwijgen, kunnen ons de heilige Geest ontnemen.

Zondag 14 december

Lezing: Matteüs 11:2-15

[2] Toen Johannes in de gevangenis over het optreden van de messias hoorde, stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Hem toe [3] met de vraag: 'Bent U degene die komen zou of moeten we een ander verwachten?' [4] Jezus antwoordde: 'Zeg tegen Johannes wat jullie horen en zien: [5] blinden zien en verlamden lopen, mensen die onrein zijn door een huidziekte worden gereinigd en doven horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het goede nieuws bekendgemaakt. [6] Gelukkig is degene die aan Mij geen aanstoot neemt.'

[7] Toen ze weer vertrokken, begon Jezus met de mensen over Johannes te spreken: 'Waar zijn jullie in de woestijn naar gaan kijken? Naar het wuiven van het riet in de wind? [8] Wat zijn jullie dan gaan zien? Een mens die rijk gekleed ging? Welnee, wie rijk gekleed is verkeert in koninklijke kringen. [9] Maar wat zijn jullie dan wel gaan zien? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie, en zelfs meer dan een profeet. [10] Hij is degene over wie geschreven staat: "Let op, Ik zend mijn bode voor Je uit, hij zal een weg voor Je banen." [11] Ik verzeker jullie: onder allen die uit een vrouw geboren zijn is nooit iemand verschenen die groter was dan Johannes de Doper; maar in het koninkrijk van de hemel is de kleinste nog groter dan hij. [12] Sinds de dagen van Johannes de Doper wordt het koninkrijk van de hemel door geweld bedreigd en proberen geweldenaars het aan zich te onderwerpen. [13] Want alle profetieën van de Profeten en de Wet reiken tot de dagen van Johannes. [14] En voor wie het wil aannemen: hij is Elia, die komen zou. [15] Laat wie oren heeft goed luisteren!

Overdenking

Hoe meer wij eenvoudigweg delen met anderen wat wij hebben, hoe gastvrijer ons hart wordt voor de mensen om ons heen. Door steeds maar weer alles zo eenvoudig mogelijk te maken, lukt het ons om zelfs met heel weinig gastvrij te zijn.

Ochtendgebeden week 51 (15 t/m 21 december)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 15 december

Lezing: Jesaja 26:7-9

[7] U effent het pad voor de rechtvaardige, U baant voor hem een rechte weg.

[8] Ook wij verlaten ons op U, HEER: wij gaan de paden van uw recht. Ons diepste verlangen is het uw naam te noemen, U aan te roepen.

[9] Reikhalzend kijk ik naar U uit, zelfs 's nachts verlang ik naar U. Wanneer U een oordeel over de wereld velt, zullen de mensen op aarde gerechtigheid leren.

Overdenking

Christus Jezus, geef dat wij uw oproep horen om elke dag als een dag van God te beleven.

Dinsdag 16 december

Lezing: Micha 7:14-20

[14] Weid uw volk met uw staf, uw geliefde kudde, die eenzaam leeft in het woud, omringd door vruchtbaar land. Mogen ze weiden in Basan en Gilead, als in de dagen van weleer.

[15] Als in de dagen van zijn bevrijding uit Egypte laat Ik dit volk wonderbaarlijke daden zien.

[16] De volken zullen het zien en beschaamd staan, beroofd van hun kracht, doof en met de hand op de mond.

[17] Ze zullen stof likken als een slang, als dieren die kronkelen over de grond. Sidderend zullen ze uit hun burchten komen, vol ontzag voor de HEER, onze God. Ze zullen U vrezen!

[18] Wie is een God als U, die schuld vergeeft en aan zonde voorbijgaat? U blijft niet woedend op wie er van uw volk nog over zijn; liever toont U hun uw trouw.

[19] Opnieuw zult U zich over ons ontfermen en al onze zonden tenietdoen. Onze zonden werpt U in de diepten van de zee.

[20] U bewijst Jakob uw trouw en Abraham uw goedheid, zoals U gezworen hebt aan onze voorouders, in de dagen van weleer.

Overdenking

Vier eeuwen na Christus schreef Augustinus woorden die niets aan actualiteit hebben ingeboet: 'Er bestaat een stem van het hart en een taal van het hart. Deze innerlijke stem is ons gebed als onze lippen gesloten zijn en onze ziel openstaat voor God. Wij zwijgen en ons hart spreekt, niet tot de oren van mensen, maar tot God. Wees er zeker van dat God je zal horen.'

Woensdag 17 december

Lezing: Romeinen 8:22-27

[22] Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. [23] En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. [24] In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? [25] Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden. [26] En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten. [27] God, die ons hart doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen, want de Geest pleit voor de heiligen overeenkomstig Gods wil.

Overdenking

Wanneer wij ten overstaan van anderen over het evangelie spreken of een gebed uitspreken, als wij dan eens bij onszelf zouden kunnen zeggen: laat je gebed en je woorden nooit een bedreiging uit Gods naam bevatten! God is liefde. Hij legt zich niet aan mensen op door angst in te boezemen. Zelfs toen men Christus pijnigde, uitte hij geen dreigementen.

Donderdag 18 december

Lezing: Jesaja 49:13-26

[13] Juich, hemel! Jubel, aarde! Bergen, breek uit in gejuich! De HEER heeft zijn volk getroost, Hij heeft zich over de armen ontfermd.

[14] Sion zegt: 'De HEER heeft mij verlaten, mijn Heer is mij vergeten.'

[15] Maar zou een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind dat zij droeg? Zelfs al zou zij het vergeten, Ik vergeet jou nooit.

[16] Ik heb je in mijn handpalmen gegrift, je muren staan Mij steeds voor ogen.

[17] Je kinderen haasten zich terug naar huis, de vijand die je verwoestte en vernielde, trekt weg.

[18] Sla je ogen op, kijk om je heen: ze stromen in drommen naar je toe. Zo waar Ik leef – spreekt de HEER –, je zult je met hen tooien, hen dragen zoals een bruid haar sieraden.

[19] Je puinhopen, je verwoeste en vernielde land – weldra zal het te klein zijn voor al je bewoners, en je aartsvijand zal in de verte verdwijnen.

[20] Je dacht dat je je kinderen verloren had, maar eens zul je hen horen zeggen: ‘Het is ons hier te benauwd. Geef ons meer ruimte om te wonen.’

[21] Je zegt bij jezelf: Wie zou mij die kinderen schenken? Ik heb toch geen kinderen? Ik ben onvruchtbaar, verbannen en verstoten. En wie zou hen grootbrengen? Ik ben alleen over – waar komen zij dan vandaan?

[22] Maar dit zegt God, de HEER: Ik zal mijn hand opheffen naar vreemde volken, Ik steek mijn vaandel voor hen op. Ze nemen je zonen op hun arm en dragen je dochters op hun schouders.

[23] Koningen zullen je verzorgen, vorstinnen zullen je zogen. Ze zullen voor je knielen, zich diep vooroverbuigen, en het stof van je voeten likken. Dan zul je erkennen dat Ik de HEER ben, die niet beschaamt wie op Hem hopen.

[24] ‘Alsof een strijder zich zijn buit laat afnemen! Kunnen gevangenen soms ontkomen aan een tiran?’

[25] Toch zegt de HEER: Gevangenen worden de strijder ontnomen, de tiran zal zijn buit verliezen. Wie een geding voert tegen jou zal Ik in een geding bestrijden, en Ikzelf zal je kinderen redden.

[26] Ik laat je onderdrukkers hun eigen vlees eten, hun eigen bloed is de wijn die hen dronken maakt. Dan zal iedereen erkennen dat Ik, de HEER, je redder ben, je bevrijder, de Machtige van Jakob.

Overdenking

Heilige Geest die troost brengt, als eenzaamheid ons hart binnensluipt, doe ons dan beseffen dat Christus altijd aanwezig is en ons hart tot rust wil brengen.

Vrijdag 19 december

Lezing: Johannes 3:14-21

[14] De Mensenzoon moet hoog verheven worden, zoals Mozes in de woestijn de slang omhoog geheven heeft, [15] opdat iedereen die gelooft, in Hem eeuwig leven heeft. [16] Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. [17] God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar

om de wereld door Hem te redden. [18] Over wie in Hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken, maar wie niet in Hem gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet wilde geloven in de naam van Gods enige Zoon. [19] Dit is het oordeel: het licht kwam in de wereld en de mensen hielden meer van de duisternis dan van het licht, want hun daden waren slecht. [20] Wie kwaad doet, haat het licht; hij schuwt het licht omdat anders zijn daden bekend worden. [21] Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.'

Overdenking

Jezus, de door God gezondene, U bent niet gekomen om iemand te oordelen. U wilt ons bevrijden van onze angsten en zorgen. Beetje bij beetje vinden we de moed om het te geloven: uw liefde kent geen grenzen en geen einde. Ze opent ons voor een gemeenschap met U die we nooit hadden durven hopen.

Zaterdag 20 december

Lezing: Lucas 1:39-56

[39] Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, [40] waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabet begroette. [41] Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de heilige Geest [42] en riep luid: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! [43] Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? [44] Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. [45] Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.' [46] Maria zei: 'Mijn ziel prijst en looft de Heer, [47] mijn hart juicht om God, mijn redder: [48] Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar. Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen, [49] ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan, heilig is zijn naam. [50] Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht, voor al wie Hem vereert. [51] Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm en drijft uiteen wie zich verheven wanen, [52] heersers stoot Hij van hun troon en wie gering is geeft Hij aanzien. [53] Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven, maar rijken stuurt Hij weg met lege handen. [54-55] Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar, zoals Hij aan onze voorouders heeft beloofd: Hij herinnert zich zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid.' [56] Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar, en ging toen terug naar huis.

Overdenking

Trouwe God, de komst van uw Zoon, Jezus, vervult uw belofte van een leven waarin gerechtigheid heerst. Door uw heilige Geest nodigt U ons uit om met U samen te werken om het leven van de mensheid mooier te maken. Net als Maria verheerlijkt onze ziel U en jubelt onze geest in de gemeenschap die U ons aanbiedt.

Zondag 21 december

Lezing: Matteüs 1:16-21

[16] Jakob verwekte Jozef, de man van Maria. Bij haar werd Jezus verwekt, die Christus genoemd wordt. [17] Van Abraham tot David telt de lijst dus veertien generaties, van David tot aan de Babylonische ballingschap veertien generaties, en vanaf de Babylonische ballingschap tot Christus veertien generaties. [18] De afkomst van Jezus Christus was als volgt. Toen zijn moeder Maria al was uitgehuwelijkt aan Jozef maar nog niet bij hem woonde, bleek ze zwanger te zijn door de heilige Geest. [19] Haar man Jozef, die een rechtschapen mens was, wilde haar niet in opspraak brengen en dacht erover haar in stilte te verstoten. [20] Toen hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer, die zei: 'Jozef, zoon van David, wees niet bang je vrouw Maria bij je te nemen, want het kind dat ze draagt is verwekt door de heilige Geest. [21] Ze zal een zoon baren. Geef Hem de naam Jezus, want Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden.'

Overdenking

Er zijn mensen die in verwarring raken als zij de indruk hebben dat God zwijgt, alsof zijn aanwezigheid afhankelijk zou zijn van wat men voelt. Maar de gemeenschap met God blijft evenzeer van kracht ook als deze niet meer zo resoneert in ons hart.

Ochtendgebeden week 52 (22 t/m 28 december)

We volgen het lezingenrooster van Taizé. Met kleine overdenkingen of gebeden van de broeders van Taizé.

Maandag 22 december

Lezing: 2 Petrus 1:19-21

[19] Ons vertrouwen in de woorden van de profeten is daardoor alleen maar toegenomen. U doet er goed aan uw aandacht daar steeds op gericht te houden, als op een lamp die in een donkere ruimte schijnt, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. [20] Besef daarbij vooral dat geen enkele profetie uit de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat, [21] want nooit is een profetie voortgekomen uit menselijk initiatief: mensen die namens God spraken werden daartoe altijd gedreven door de heilige Geest.

Overdenking

Gezegend zijt Gij, Eeuwige God, voor al die vrouwen en mannen die door de eeuwen heen getuigenis hebben afgelegd van Uw trouw. Hun woord is een lamp geworden die licht geeft in de duisternis van de mensheid en onze hoop vernieuwt. Verlicht onze stappen op het pad dat Gij altijd voor ons opent.

Dinsdag 23 december

Lezing: Lucas 1:5-25

[5] Toen Herodes koning van Judea was, leefde er een priester die Zacharias heette en tot de priesterafdeling van Abia behoorde. Zijn vrouw, Elisabet, stamde af van Aäron. [6] Beiden waren rechtvaardig in Gods ogen en leidden een onberispelijk leven, geheel volgens de geboden en wetten van de Heer. [7] Ze hadden geen kinderen, want Elisabet was onvruchtbaar, en beiden waren al op leeftijd.

[8] Toen de afdeling van Zacharias aan de beurt was om de priesterdienst te vervullen, [9] werd er volgens het gebruik van de priesters geloot en werd Zacharias aangewezen om het reukoffer op te dragen in het heiligdom van de Heer. [10] De samengestroomde menigte bleef buiten staan bidden terwijl het offer werd gebracht. [11] Opeens verscheen hem een engel van de Heer, die aan de rechterkant van het reukofferaltaar stond. [12] Zacharias schrok hevig bij het zien van de engel en hij werd door angst overvallen. [13] Maar de engel zei tegen hem: 'Wees niet bang, Zacharias, je gebed is verhoord: je vrouw Elisabet zal je een zoon baren, en je moet hem Johannes noemen. [14] Vreugde en blijdschap zullen je ten deel vallen, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. [15] Hij zal groot zijn in de ogen van de Heer, en wijn of bier zal hij niet drinken. Hij zal vervuld worden van de heilige Geest terwijl hij nog in de schoot van zijn moeder is, [16] en hij zal velen uit het volk van Israël naar de Heer, hun God, terugbrengen. [17] Hij zal voor Hem uit gaan met de geest en de kracht van Elia, om ouders met hun kinderen te verzoenen en om van zondaars rechtvaardigen te maken, en zo zal hij voor de Heer een volk gereedmaken.'

[18] Zacharias vroeg aan de engel: 'Hoe kan ik weten of dat waar is? Ik ben immers een oude man en ook mijn vrouw is al op leeftijd.' [19] De engel antwoordde: 'Ik ben Gabriël, die altijd in Gods nabijheid is, en ik ben uitgezonden om je dit goede nieuws te brengen. [20] Maar omdat je geen geloof hebt gehecht aan mijn woorden, die op de voorbestemde tijd in vervulling zullen gaan, zul je stom zijn en niet kunnen spreken tot de dag waarop dit alles gaat gebeuren.'

[21] De menigte stond buiten op Zacharias te wachten, en de mensen vroegen zich af waarom hij zo lang in het heiligdom bleef. [22] Maar toen hij naar buiten kwam, kon hij niets tegen hen zeggen. Ze begrepen dat hij in het heiligdom een visioen had gezien; hij maakte gebaren tegen hen, maar spreken kon hij niet. [23] Toen zijn tempeldienst voorbij was, ging hij terug naar huis.

[24] Korte tijd later werd zijn vrouw Elisabet zwanger. Ze leefde vijf maanden lang in afzondering en zei bij zichzelf: [25] De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten.

Overdenking

In ons diepste zelf ligt een oproep tot innerlijke vrijheid. Hierin zit poëzie verscholen. Zij is blij met niets: met het geruis van de wind in de bomen, met de lichtschakeringen in de lucht, met de gezelligheid van een eenvoudige maaltijd, met de nabijheid van dierbare verwanten, met kinderen...

Woensdag 24 december

Lezing: Jesaja 25:6-9

[6] Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten voor alle volken een feestmaal aan: uitgelezen gerechten en belegen wijnen, een feestmaal rijk aan merg en vet, met pure, rijpe wijnen.

[7] Op deze berg vernietigt Hij de sluier waarmee alle volken omhuld zijn, het kleed dat alle volken bedekt.

[8] Voor altijd doet Hij de dood teniet. God, de HEER, wist de tranen van elk gezicht, de smaad van zijn volk neemt Hij van de aarde weg – de HEER heeft gesproken.

[9] Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God! Hij was onze hoop: Hij zou ons redden. Hij is de HEER, Hij was onze hoop. Juich en wees blij: Hij heeft ons gered!'

Overdenking

Als iedere nacht in ons leven een kerstnacht zou kunnen zijn, een nacht die van binnenuit verlicht wordt...

Donderdag 25 december

Lezing: Lucas 2:16-21

[16] Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind dat in de voederbak lag. [17] Toen ze het zagen, vertelden ze wat hun over het kind was gezegd.

[18] Allen die het hoorden stonden verbaasd over wat de herders tegen hen zeiden, [19] maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken.

[20] De herders gingen terug, terwijl ze God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden, precies zoals het hun was gezegd.

[21] Toen er acht dagen verstreken waren en Hij besneden zou worden, kreeg Hij de naam Jezus, die de engel had genoemd nog voordat Hij in de schoot van zijn moeder was ontvangen.

Overdenking

Jezus, Zoon van de maagd Maria, op het kerstfeest schenkt u ons de blijde boodschap van uw evangelie. Degene die luistert, die de gaven van de heilige Geest ontvangt, overdag en in doorwaakte nachten, ontdekt dat zelfs met een heel klein geloof, met bijna niets, het wezenlijke als cadeau wordt aangereikt.

Vrijdag 26 december

Lezing: Psalmen 31

[1] Voor de koorleider. Een psalm, van David.

[2] Bij U, HEER, schuil ik, maak mij nooit te schande. Bevrijd mij en doe mij recht,

[3] hoor mij, haast u mij te helpen, wees voor mij een rots, een toevlucht, een vesting die mij redding biedt.

[4] U bent mijn rots, mijn vesting, U zult mijn gids zijn, mij leiden, tot eer van uw naam,

[5] mij losmaken uit het net dat voor mij is gespannen, U bent mijn toevlucht.

[6] In uw hand leg ik mijn geest, HEER, trouwe God, verlos mij.

[7] Wie armzalige goden vereren – ik haat ze, ik vertrouw op de HEER.

[8] Ik zal mij verblijden, juichen over uw trouw, want U ziet mijn ellende, U kent de nood van mijn ziel,

[9] U laat niet toe dat de vijand mij insluit, U geeft mijn voeten de ruimte.

[10] Heb erbarmen, HEER, want ik verkeer in nood, mijn ogen zijn gezwollen van verdriet, mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen,

[11] mijn leven verloopt in ellende, zuchtend slijt ik mijn dagen, door eigen schuld slinken mijn krachten, tot op mijn botten teer ik weg.

[12] Bij allen die mij belagen wek ik de lachlust, bij mijn burens nog het meest. Wie mij kennen zijn verbijsterd, wie mij zien aankomen op straat vluchten haastig voor mij weg.

[13] Vergeten ben ik als een dode, weg uit het hart, afgedankt als gebroken aardewerk.

[14] Ik hoor de mensen over mij fluisteren, van alle kanten dreigt gevaar. Ze steken de hoofden bijeen en smeden plannen om mij te doden.

[15] Maar ik vertrouw op U, HEER, ik zeg: U bent mijn God,

[16] mijn lot en mijn leven zijn in uw hand, bevrijd mij van mijn vijanden en vervolgers.

[17] Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen, toon uw trouw en red uw dienaar.

[18] HEER, U roep ik aan, maak mij niet te schande, laat de goddelozen te schande staan en verstommen in het dodenrijk.

[19] Zwijgen moeten de leugenaars, die hoogmoedig en vol verachting rechtvaardige mensen beschuldigen.

[20] Hoe groot is het geluk dat U hebt weggelegd voor wie U vrezen, dat U bereid hebt voor wie schuilen bij U, heel de wereld zal het zien.

[21] U verbergt hen in de beschutting van uw gelaat voor de lagen en listen van mensen, uw tent biedt hun een schuilplaats voor de laster van kwade tongen.

[22] Geprezen zij de HEER om zijn trouw, Hij heeft een wonder voor mij verricht, Hij ontzette mij als een belegerde stad.

[23] In mijn angst had ik gezegd: 'Ik ben verbannen uit uw ogen,' maar U hebt mijn smeekbede gehoord toen ik U om hulp riep.

[24] Getrouwen van de HEER, heb Hem lief. De HEER behoedt de standvastigen, voorgoed rekent Hij af met de hoogmoedigen.

[25] U die uw hoop vestigt op de HEER: wees allen sterk en houd moed.

Overdenking

Toen God niet meer wist hoe hij begrepen kon worden, is hij zelf op aarde gekomen, arm en eenvoudig: als Christus Jezus niet onder ons geleefd zou hebben, dan zou God op grote afstand gebleven zijn en onbereikbaar. Door zijn leven laat Jezus ons zien wie God is, een transparante werkelijkheid.

Zaterdag 27 december

Lezing: 1 Johannes 1:1-7

[1] Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. [2] Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is. [3] Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen we ook aan u, opdat ook u met ons verbonden bent. En verbonden zijn met ons is verbonden zijn met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. [4] We schrijven u deze brief om onze vreugde volkomen te maken.

[5] Dit is wat wij Hem hebben horen verkondigen en wat we u verkondigen: God is licht, er is in Hem geen spoor van duisternis. [6] Als we zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we onze weg in het duister gaan, liegen we en leven we niet volgens de waarheid. [7] Maar gaan we onze weg in het licht, zoals Hijzelf in het licht is, dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonde.

Overdenking

Eeuwige God, uw liefde is een licht dat onze voetstappen leidt. Het verdrijft de duisternis, zodat het ons opent voor een gemeenschap die onze verwachtingen overtreft, waarvan niemand wordt uitgesloten. Geef ons door uw Heilige Geest de

moed om met U te wandelen en verander ons beetje bij beetje in het beeld van Jezus, uw Zoon.

Zondag 28 december

Lezing: Kolossenzen 3:12-21

[12] Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. [13] Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. [14] En bovenal, kleed u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. [15] Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam. Wees ook dankbaar. [16] Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen; onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft. [17] Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem.

[18] Vrouwen, erken het gezag van uw man, zoals het volgelingen van de Heer past. [19] Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet bitter tegen haar. [20] Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles, want dat is de wil van de Heer. [21] Vaders, drijf uw kinderen niet tot het uiterste, want dat maakt ze moedeloos.

Overdenking

Beseffen wij wel goed dat voor God een mens geheiligd is door de gekwetste onschuld van zijn kinderjaren?